அதர்வ-வேதம்

அதர்வவேத சம்ஹிதையின் பரிபூரணத்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

இது
திருப்பனந்தாள் காசிமடத்துத் தலைவர்களான
ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிநாத சுவாமிகள் அவர்கள்
பொருள் உதவியைக்கொண்டு
பிரசுரிக்கப்பட்டது.

கிருஷ்ண சுக்கில யஜுர்வேதம், சாமவேதம், வேத சந்திரிகை,
உபநிஷதக் கதைகள், யோகாசனம், தமிழ் சத்தியார்த்தப்
பிரகாசம், மாஜினியும் மனிதர் கடமைகளும்
முதலிய நூல்களை இயற்றிய
வேதோபநிஷத ஆசிரியர்
எம். ஆர். ஜம்புநாதன்
எழுதியது

ஜம்புநாதன் புஸ்தகசாலை
சென்னை.

பிரமாதி௵ தைமீ

[விலை ரூ. 5

'ATHARVAVEDAM'

SRI M. R. JAMBUNATHAN,

Editor of Vedas & Upanishads in Tamil

Bombay, 21. INDIA, 1940.

வேதோபநிஷத ஆசிரியரான ஸ்ரீ. எம். ஆர். ஜம்புநாதரின் வேத நூல்களாவன. கிருஷ்ண சுக்கில யஜுர்வேத சம்ஹிதை—மந்திரங்களின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பான யஜுர் வேதம், சாம வேத சம்ஹிதையின் மொழிபெயர்ப்பான சாமவேதம், வேத சந்திரிகை, யஜுர்வேதக் கதைகள், உபநிஷதக் கதைகள்.

ஜம்புநாதரின் வேத நூல்கள் :—சென்னை சுதேசமித்திரன் புஸ்தகசாலையிலும், சென்னை பவழக்காரத் தெருவிலுள்ள சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திலும், மதுரை ஸ்ரீ. கோபால கிருஷ்ண கோனிடமும் கிடைக்கும்.

The Liberty Press, G.T., Madras.

ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர்

ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர்
ஞாபகார்த்தத் தமிழ்ப் பரிசு

ரூ. 1000 ஆயிரம்

நம்முடைய அன்பார்ந்த அரசரும், சக்கரவர்த்தியுமான
ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னரவர்களுடைய உதார குணத்தையும்,
தயாள சிந்தையையும், இந்தியாவின் பாலிருந்த அன்பையும் கருதி
அவர்களுடைய இனிய ஞாபகம் என்றும் குன்றாதிருந்துவரும்
பொருட்டு இந்தப் பரிசு திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சாமி
நாதத் தம்பிரான் ஸ்வாமிகளவர்களால் ஏற்படுத்தப் பெற்றது.
இந்தப் பரிசின் நோக்கம் தமிழ்மொழிப் பயிற்சிக்கும் ஆராய்ச்சிக்
கும் ஆதரவு அளிப்பதே யாகும். "ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர்
ஞாபகார்த்தத் தமிழ்ப் பரிசு" என இது வழங்கப்பெறும்.

இந்தப் பரிசுக்குரிய மூலதனமாக இப்பொழுது உள்ள தொகை
முப்பத்தையாயிர ரூபாய் (35,000). இத் தொகை நூற்றுக்கு வரு
ஷத்துக்கு 3½ வட்டியுள்ள காலவரையறை யில்லாத சர்க்கார்
கடன் பத்திரமாக உள்ளது. இதிலிருந்து வருஷந்தோறும் கிடைக்
கும் வட்டியிலிருந்து ரூபாய் ஆயிரம் (ரூ. 1000) வருஷந்தோறும்
ரொக்கப் பரிசாக அளிக்கப்பெறும். 1935—36-ஆம் வருஷத்துச்
சென்னை சர்வகலாசாலைக் காலண்டர் தொகுதி 1, பகுதி 2-ல் கண்ட
7-D விதிப்படி யமைந்த தனித் தமிழ் வித்துவான் பட்டத்துக்குரிய
முடிவுப் பரீக்ஷையில் முதல் வகுப்பில் முதல்வராகத் தேர்ச்சி
பெறுவோர் இப் பரிசைப் பெறும் தகுதியுடையோராவர். மூல
தனத்தின் வட்டியில் இவ்வாறு செலவானது போக வருஷந்தோ
றும் எஞ்சும் தொகை மூலதனம் லக்ஷம் ரூபாய் (ரூ. 100,000)
ஆகும் வரையில் அதனோடு சேர்க்கப்படும். அதன்பின் மூலதனத்
திற்குக் கிடைக்கும் வட்டி முழுதும் வருஷந்தோறும் பரிசுத்
தொகையாக உரியவருக்கு அளிக்கப்படும்.

பரிசளிப்பதற்குரிய விதிகளும், நிபந்தனைகளும் வருமாறு :—

1. இப்பரிசு ஆண்பாலார் பெண்பாலாராகிய யாவருக்கும் ஜாதிமத வேறுபாடு கருதாமல் அளித்தற்குரியது.

2. ஓரியண்டல் பட்டப் பரீக்ஷைகளுள் தனித் தமிழ் வித்துவான் பரீக்ஷையில் தேர்ச்சி பெறுவோர்களுள் முடிவுப் பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் முதல்வராக வருபவர் முதல் முறையிலேயே தேறினவராயின் அவருக்கு இப் பரிசு அளிக்கப்பெறும்.

எந்த வருஷத்திலாயினும், இருவரேனும் இருவருக்கு மேற்பட்டவரேனும் பரிசுக்குரிய தகுதியைப் பெற்றால் பிரிலிமினரிப் பரீக்ஷையில் பெற்ற அம்சங்களையும் (Marks) சேர்த்துப் பார்த்து மொத்தத்தில் அதிக அம்சம் பெற்றவருக்கு இப் பரிசு அளிக்கப்படும். அவ்வாறு செய்வதிலும் சிக்கல் நேருமாயின், தேர்ச்சி பெற்றவர்களுடைய ஆங்கில பயிற்சியையும் வயதையும் ஆராய்ந்து, அவர்களுள் அதிக ஆங்கிலப் பயிற்சி யுடையவருக்கும், குறைந்த வயதுடையவருக்கும் பரிசைக் கொடுக்க ஸிண்டிகேட் சபையார் தீர்மானிப்பார்கள்.

3. ஸெனெட் சபைக் கூட்டமொன்றில் இந்தப் பரிசு உரியவருக்கு வழங்கப்பெறும். எந்த வருஷத்திலேனும் பரிசுக்கு உரியவர் நேரில் வந்து பரிசைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமற் போனால் ஸிண்டிகேட் சபையார் பரிசுத் தொகையை அவருக்கு அனுப்புவதற்குரிய ஏற்பாட்டைச் செய்வார்கள். பரிசு வழங்குவதற்கு முன் அப் பரிசுக்குரியவர் இறக்கும்படி நேர்ந்தால் அத் தொகை சட்டப்படி அவருடைய வார்சாக இருப்பவரிடம் சேர்ப்பிக்கப்படும்.

4. இப் பரிசுத்தொகை பணமாகவேனும் செக்காகவேனும் அளிக்கப்பெறும், இந்தப் பரிசுத் தொகை எத்தக் காரணத்தைக் கொண்டாவது பகுக்கவோ குறைக்கவோ படாது. எந்த ஒரு வருஷத்திலேனும் அல்லது தொடர்ந்து பல வருஷங்களிலேனும் பரிசு கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால் அங்ஙனம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்த பரிசுத்தொகை முழுவதும் சேர்த்து, எந்த வருஷத்தில் பரிசு வழங்கப்படுகிறதோ அவ் வருஷத்தின் பரிசுக் குரியவருக்கே அளிக்கப்பெறும். பரிசுத் தொகைக்கு மேலே கிடைக்கும் தொகைதான் மூலதனத்தோடு சேர்க்கப்படும்.

5. வருஷந்தோறும் பரிசளிப்பு விவரம், பரிசு பெறுபவரின் பெயர்; விலாசம் ஆகியவற்றோடு திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசி வாசி சாமிநாதத் தம்பிரான் ஸ்வாமிகளவர்களுக்கும், அவர்களுக்குப்பின் வரும் உரிமையுள்ளவர்களுக்கும் (Successors-in-interest) தெரிவிக்கப்படவேண்டும்.

6. பரிசு ஏற்படுத்தியவர்களுடைய நோக்கத்துக்கு வேறுபட்ட எந்தக் காரியத்துக்கும் இந்த நிதியை உபயோகிக்கக்கூடாது. இனி எப்பொழுதேனும் சர்வகலாசாலையாரின் 7-D விதிப்படியமைந்த தனித் தமிழ் வித்துவான் பட்டப் பரீக்ஷைக்குப் பிரதியாக ஏதேனும் ஏற்பட்டாலும், ஷை பரீக்ஷைக்குரிய விதிகள் மாறுபட்டாலும், பரிசை ஏற்படுத்தியவர்களுடைய நோக்கமாகிய தமிழ்க் கல்வி யபிவிருத்திக்கு ஏற்றதென்று கருதும் வகையில் ஸிண்டிகேட் சபையார் இந்தப் பரிசை உரியவருக்கு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யும் உரிமையைப் பெறுவார்கள்.

7. பரிசு கொடுத்ததுபோக எஞ்சும் வட்டித் தொகையையும், மூலதனத்தைக் கெவர்ன்மெண்டார் எப்போதேனும் திருப்பிக் கொடுக்க நேர்ந்தால் அத்தொகையையும் எந்தவிதமான பத்திரங்களிலேனும், வேறு வகையிலேனும் வைத்துப் பாதுகாக்கும் உரிமை ஸிண்டிகேட் சபையாருக்கு உண்டு.

காசிமடம்,
திருப்பனந்தாள்.
1—4—1940.

காசி வாசி சாமிநாத தம்பிரான்.

குறிப்பு :—மேலேகண்ட மூலதனம் (எண்டௌமெண்ட்) சென்னை சர்வகலாசாலையாருடைய அங்கீகாரம் பெற்று 1937-38ம் வருஷத்திய யுனிவர்ஸிட்டி காலண்டர் பகுதி 2-ல் 129, 130-வது பக்கங்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இராஜராஜ அபயகுல
சேகர சோழ மகாராஜா

தேவாரத் திருமுறைப் பரிசு

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட
இராஜராஜ அபயகுல சேகர சோழ மகாராஜா அவர்களின்
ஞாபகார்த்த என்டோமெண்டின்

தேவாரத் திருமுறைப் பரிசும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களின் வெளியீடுகளும்

தற்கால வருஷ வருமானம் ரூ. 500 + ரூ. 1250.

தேவாரத் திருமுறைகளின் தமிழ் இசைக்கலையை அபிவிருத்தி செய்தலும் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களை வெளியிடுதலும் இதன் நோக்கமாகும். திருமுறைகளை வெளிப்படுத்தக் காரணமாயிருந்தவர்களான இராஜராஜ அபயகுல சேகர சோழ மகாராஜா அவர்களுடைய ஞாபகம் என்றும் குன்றாதிருந்துவரும் பொருட்டு இந்தப்பரிசு, திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இதன் மூல சொத்து தஞ்சாவூர் ஜில்லா, கும்பகோணம் தாலுக்கா, 21ம் நம்பர் சிறுகுடி, 23ம் நம்பர் கீழ்மாந்தூர் இந்த வட்டங்களில் நாம் பட்டா மிராசுடன் சர்வ சுதந்திரமாக அனுபவித்து வருகிற கயலூர் மேலச்சேத்தி கிராமத்தில் நன்செய் ஏக்கர் 114 செண்டு 3, புன்செய் ஏக்கர் 4 செ. 72 ஆக ஏக்கர் 118ம் செண்டு 75ம் ஆகும். அது ரூபா எழுபத்தையாயிரம் (ரூ. 75,000) பெறுமானமுள்ளது. தற்கால நிலைமையை அனுசரித்து வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபா ஆயிரத்தெழுநூற்றைம்பது (ரூ. 1,750) வரை நிகர வருமானம் வரக்கூடியது. இந்த வருமானத்திலிருந்து ரூபா ஐந்நூறு (ரூ. 500) ஒரு பரிசு கொடுக்க ஒதுக்கப்பட வேண்டும். மூல சொத்தின் வருமானத்தின் எஞ்சிய தொகையை, இதனுடன் சேர்த்திருக்கிற ஷெடியூல்களின்படி கீழ்கண்ட ஷரத்துக்களை அனுசரித்துத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களை அச்சிட உபயோகப் படுத்த வேண்டும்.

I. பரிசு அளிப்பதற்குரிய விதிகளும் நிபந்தனைகளும் வருமாறு:

1. இப்பரிசு ஆண்பாலார் பெண்பாலாராகிய யாவருக்கும் ஜாதி, மத, தேச வேறுபாடு கருதாமல் அளித்தற்குரியது.

2. அண்ணமலை யுனிவர்ஸிட்டியிலாவது, சென்னை யுனிவர் ஸிட்டியிலாவது, அல்லது இவைகளில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற தனித்தமிழ் வித்துவான் பரீட்சையின் நிபந்தனைகளுக்குக் குறை யாமல் இனி ஏற்படுத்தப்படும் வேறு எந்த யுனிவர்ஸிட்டியிலாவது ஷை தனித்தமிழ் வித்துவான் பிரிலிமினரிப் பரீட்சையில் தேரின வரும், அண்ணமலை யூனிவர்ஸிட்டி சங்கீத பூஷணத் தேவாரத் திரு முறை டைடில் முடிவுப் பரீட்சையில் முதல் முறையிலேயே தேறின வரும், பன்னிரண்டு திருமுறைகளிலும் பாடமாக வைக்கப்பெறும் ஆயிரத்திருநூறு (1200)க்குக் குறையாத செய்யுட்களைப் பாராய ணம் (நெட்டுரு) செய்வதிலும் அவற்றிற்குரிய பண் முறைகளோடு பாடுவதிலும் முதல் வகுப்பில் முதல்வராக வருபவரும் ஆகிய ஒருவருக்கே இப்பரிசு அளிக்கப்படும்.

3. எல்லாப்பண்களும் அமைய ஒன்று முதல் ஏழு திருமுறை களிலும் திருமுறை ஒன்றுக்குப் பாடல் நூறு விகிதம் எழுநூறும் ஏனை ஐந்து திருமுறைகளிலும் அத் திருமுறை நூல்களின் பாடல் மிகுதி குறைவுகளுக்கு ஏற்றபடி பாடல் ஐந்நூறுமாக ஆயிரத் திருநூறு (1200)க்குக் குறையாத பாடல்கள் பாடமாக வைக்கப் படவேண்டும். அங்ஙனம் பாடமாக வைப்பது ஆண்டு தோறுமாவது தொடர்ந்த சில ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது ஷை ஆயிரத் திருநூறு ஆகிய அளவுக்குக் குறையாதபடி எல்லாப்பண்களிலு மாகத் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். ஷை திருமுறை ஆயிரத் திருநூறு பாசுரங்களையும் எழுத்துப் பிழையில்லாமல் திருத்த மாகப் பாராயணஞ் செய்வதற்கு அம்சம் 50, பண்முறை பிறழா மல் ஒழுங்காகப் பாடுவதற்கு அம்சம் 40, பொருள் உணர்ச்சி யுடன் பாடுவதற்கு அம்சம் 10 இவ்விதம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

4. எந்த வருஷத்திலாயினும் இருவரேனும் இருவருக்கு மேற்பட்டவரேனும் பரிசுக்குரியவரானல் சங்கீதப் பிரிலிமினரிப் பரீட்சையில் பெற்ற அம்சங்களையும் சேர்த்துப் பார்த்து மொத்தத் தில் அதிக அம்சம் பெற்றவருக்கு இப்பரிசு அளிக்கப் பெறும். அப்படியும் தீர்மானிக்க முடியாவிட்டால் அவர்களுடைய சங்கீத என்ட்ரன்ஸ் பரீட்சையின் அம்சங்களையும் (Marks) வயதையும்

பார்த்து, அதிக அம்சம் உள்ளவருக்கும் வயதில் குறைந்தவருக்கும் பரிசைக்கொடுக்க ஸின்டிகேட் சபையார் தீர்மானிப்பார்கள்.

5. ஸின்டிகேட் சபைக் கூட்டம் ஒன்றில் இந்தப்பரிசு உரியவருக்கு வழங்கப் பெறும். எந்த வருஷத்திலேனும் பரிசுக் குரியவர் நேரில் வந்து பரிசைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமற் போனால் ஸின்டிகேட் சபையார் பரிசுத் தொகையை அவருக்கு அனுப்பதற்குரிய ஏற்பாட்டைச் செய்வார்கள். பரிசு வழங்குவதற்கு முன் அப்பரிசுக்குரியவர் இறக்கும்படி நேர்ந்தால் அத்தொகை சட்டப்படி அவருடைய வாரிசாக இருப்பவரிடம் சேர்ப்பிக்கப்படும்.

6. இப்பரிசுத்தொகை பணமாகவேனும் செக்காகவேனும் அளிக்கப்பெறும். இந்தப் பரிசுத் தொகையை எக்காரணத்தாலாவது பகுக்கவும், குறைக்கவும், மாற்றவும் கூடாது.

7. எந்த ஒரு வருஷத்திலேனும் அல்லது தொடர்ந்த பல வருஷங்களிலேனும் பரிசு கொடுக்கப்படாமலிருந்தால் அவ்வாறு கொடுக்கப்படாமலிருந்த பரிசுத் தொகை முழுவதும் சேர்த்து, எந்த வருஷத்தில் பரிசு வழங்கப்படுகிறதோ அவ்வருஷத்தின் பரிசுக் குரியவருக்கே அளிக்கப் பெறும்.

II. 1. மேற்கண்ட 1-வது அயிட்டத்திற்கண்ட பரிசுத்தொகை ரூபா ஐந்நூறு (500) போக மூல சொத்தின் வருமான பாக்கியை இதனுடன் சேர்த்திருக்கிற அட்டவணையில் இருபத்தேழு (27) தொகுதிகளாகத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறபடி பன்னிரு திருமுறை முதலிய தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களின் மூலங்களையும்—மூல உரைகளையும், வசனங்களையும், அவைகளின் தகுதிக்கேற்பத் தொகுதி தொகுதியாகவும் அல்லது பிரித்தும் சேர்த்தும் பகுதி பகுதிகளாகவும் செய்யுட்களைச் சீர் பிரித்தும் கூடிய வரை பெரிய எழுத்துக்களில் திருத்தமான இன்றியமையாத பாட பேதங்களுடனும் லைபரரி எடிஷன்களாக வெளியிட உபயோகிக்கவேண்டும். ஷை வெளியீடுகள் ஒவ்வொன்றையும் நல்ல உயர்ந்த காகிதத்தில் ராயல் சைசில் வால்யூம் ஒன்றுக்கு 750 எழுநூற்றைம்பது பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் லைபரரிகளுக்கு உபயோகப்படும் தகுதியில் நல்ல உயர்ந்த பைண்டு செய்தல் வேண்டும். மேற்கண்ட வெளியீடுகளில் ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் இராஜராஜன் பிளாக்குடன் இந்த டீடும், ஐந்தாம் ஜார்ஜ் பிளாக்குடன் சென்னை யுனிவர்ஸிட்டியில் நம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற

ஐந்தாம் ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தியின் ஞாபகார்த்த ஆயிரம் ரூபாத் தமிழ்ப் பரிசின் டீடும் சேர்க்கப் படவேண்டும

2. இந்த டீடில்கண்ட விவரப்படி வெளியிடப்படும் ஒவ்வொரு புத்தகத்தின் ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் ஐம்பது (50) பிரதிகள் விகிதம் நமக்கும் நமக்குப் பின் வரும் உரிமையுள்ளவர்களுக்கும் (Successors-in-interest) புத்தகங்கள் தயாரானவுடன் அனுப்பி வரவேண்டும். தவிர மீதியிருக்கும் புத்தகங்களில் ஒவ்வொன்றும் அடக்க விலைக்கு நான்கில் ஒன்றுக விற்கப்பட வேண்டும்.

3. இந்த டீடில்கண்ட விவரப்படிக்குள்ள பரிசு கொடுப்பது, புத்தகங்கள் வெளியிடுவது முதலிய காரியங்களை நிருவகிப்பதனல் ஏற்படும் நிருவாகச் செலவுகளை மூல சொத்தின் வருமானத் தொகையிலாவது, அதனுடைய விருத்தியாம்சம் முதலிய எவ்வித வருமானங்களிலாவது கழிக்கக் கூடாது.

4. மேற்கொண்ட வெளியீடுகள் விற்ற வருமானம், ஷை புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு வருஷந்தோறும் ஷை எண்டௌமென்டின் வருமானத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டுவரும் தொகையை வட்டியாகவுள்ள மூலதனத் தொகையாகும் வரையிலும் சேர்க்கப்படல் வேண்டும்.

5. அப்படி ஒரு மூலதனத் தொகை ஏற்பட்ட பிறகு, இராஜ ராஜத் திருமுறைப் பரிசை ரூபா ஆயிரமாகக் கொடுக்கவும் புத்தக வெளியீடுகளை முன் சொல்லப்பட்ட கண்டிஷன்களுக்குட்பட்டு அடக்க விலைக்கு எட்டில் ஒன்றுக விற்கவும் வேண்டும். மேற்கண்டபடி ஆயிர ரூபாப் பரிசுத் தொகை போக ஷை எண்டௌமென்டிலிருந்து வரும் பாக்கித் தொகையையும், வட்டியையும், புத்தகங்கள் விற்ற வருமானங்களையும், புத்தக வெளியீடுகளுக்கே உபயோகப்படுத்த வேண்டும்

6 இதனுடன் சேர்த்திருக்கிற அட்டவணையிற்கண்ட புத்தகத் தொகுதிகளின் வரிசைக் கிரமம் எவ்விதமிருந்தபோதிலும், அந்த, அந்தக் காலங்களின் தேவைக்குத் தகுந்தபடி எந்தத் தொகுதி எவ்வளவு வேண்டுமானலும் எவ்வளவு பதிப்புக்கள் வேண்டுமானலும் அச்சிட ஸின்டிகேட் தீர்மானிக்கலாம். தனிப்பட்டவர்களாவது, அல்லது ஒரு கூட்டத்தாராவது இந்த அட்டவணையிற்கண்ட தொகுதிகளில் எத்தத் தொகுதிப் புத்தகங்களை விரும்பினலும் விலைக்கு ஐந்நூறு (500) காப்பிகளுக்குக் குறையாதபடி எடுத்துக்

கொள்வதாகவும், அதற்கு முன்பணம் கொடுப்பதாகவுமிருந்தால், பொருள் நிலை இடம் கொடுக்கும் பட்சத்தில், முதல் பதிப்பாயிருந்தாலும் அதற்கு மேற்பட்ட பதிப்புக்களாயிருந்தாலும் அந்தத் தொகுதியை முன்னதாக அச்சிட ஸின்டிகேட் தீர்மானிக்கலாம்.

7. அதன் பிறகு இதனுடன் சேர்த்திருக்கிற அட்டவணையிற் கண்ட புத்தகங்களின் தொகுதிகள் இருபத்தேழும் (27) அச்சிட்டுக் காப்பிகள் செலவழிந்த பின் ஷை அட்டவணையிற்கண்ட புத்தகங்களில் இன்றியமையாதவைகளை அவைகளின் தகுதிக்கேற்றபடி அரும்பதவுரை முதலிய உரைகளுடன் மேற்கண்ட விவரங்களின் படியே வெளியிட வேண்டும். பின்பு இந்த அட்டவணையிற்கண்டிராத வேறு எந்தத் தகுதியுள்ள தமிழ் புத்தகங்களின் மூலங்களையும்—மூல உரைகளையும், வசனங்களையும் ஷை அட்டவணையிற் கண்ட புத்தகங்களை அச்சிடுவதற்கும் செலவழிப்பதற்கும் ஏற்பட்ட விவரப்படிக்குள்ள நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ஸின்டிகேட்டார் அபிப்பிராயப்படி வெளியிட்டு வரலாம்.

8. ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் ஷை பரிசைப் பெறுபவரின் பெயர், விலாசம், போட்டோ இவைகளோடு அச்சிட்ட புத்தகத்தின் பெயரையும், அதன் பிரதிகளின் எண்ணிக்கையையும், அச்சிடப்படும் புத்தகத்தின் பெயரையும், விற்கப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கையையும், மீதியிருக்கும் புத்தகங்களின் எண்ணிக்கையையும், புத்தக வெளியீடுகளின் கணக்கிற்கண்ட பணம் எவ்வித பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதையும் ஒரு பிரபல தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகையில் வெளியிடுவதுடன், நமக்கும் நமக்குப் பின் வரும் உரிமையுள்ளவர்களுக்கும் அனுப்பி வரவேண்டியது

9. மேற்குறித்த பரிசுக்காகவும், வெளியீடுகளுக்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட எண்டௌமெண்டுகளையும், அவற்றின் விருத்தியாம்சங்களையும் இந்த டீடில்கண்ட விவரப் படிக்குள்ள பரிசு கொடுத்தல், புத்தகங்கள் வெளியிடுதல் இவைகளைத்தவிர வேறு எந்தக்காரியத்துக்கும் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது.

10. தேவாரப் பரீட்சைகளுக்கு ஏற்படுத்தப்படும் பரீட்சாதிகாரிகளில் ஒருவராகச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி தகுதியுடைய ஒருவரைக் குறிப்பிட்டு ஸின்டி கேட்டாருக்குச் சிபார்சு செய்ய நமக்கும், நமக்குப் பின்வரும் உரிமையுள்ளவர்களுக்கும் பாத்தியதையுண்டு.

11. இந்த எண்டௌமெண்டிலிருந்து கிடைக்கும் அந்த அந்த வருஷ நிகர வருமானத்திலிருந்து நூற்றுக்கு ஐந்து ரூபா விகிதம் ரிசர்வ் பண்டாக இதன் மூல சொத்தின் ஒரு வருஷத்திய சர்க்கார் கிஸ்தி வகையராவை வட்டியாகவுடைய முதல் தொகையாகும் வரை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு மூலதனத் தொகை ஏற்பட்ட பிறகு, அதனால் மிகுதிப்படும் தொகையைத் தேவாரத் திருமுறைப் பரீட்சைக்குப் படிக்கும் மாணவர்களில் எளிய தகுதியுடைய மாணவர்களுக்கு வகுப்பு ஒன்றுக்கு பன்னிரண்டு (12) பேர்கள் வீதம் நான்கு வகுப்புக்கும் நாற்பத்தெட்டுப் (48) பேர்களுக்கு இலவச உண்டி உறையுளுக்காகப் (Stipend) பிரதி வருஷத்திலும் கொடுத்து வருவதற்கு வேண்டிய தொகையையும் இவ்வாறே தனித்தமிழ் வித்துவான் பிரிலிமினரிப் பரீட்சைக்குப் படிக்கும் மாணவர்களில் வகுப்பு ஒன்றுக்கு இருபத்துநான்கு (24) பேர்கள் வீதம் இரண்டு வகுப்புக்கும் நாற்பத்தெட்டு (48) மாணவர்களுக்குப் பிரதி வருஷமும் கொடுத்து வருவதற்கு வேண்டிய தொகையையும் வட்டியாகவுடைய தனித்தனி முதல் தொகைகளாகும் வரை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். மேற்கண்டபடி மூலதனத்தொகைகள் பூர்த்தியான பிறகு, இந்த எண்டௌமெண்டின் மூல சொத்தின் அந்தஅந்த வருஷ வருமானம் முழுவதையும் முன் சொல்லப்பட்ட கண்டிஷன்களுக்குட்பட்டுப் புத்தக வெளியீடுகளுக்கே உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

12. மேற்கண்ட பன்னிரு திருமுறைத் தேவாரப் பரிசைப் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் கிடைக்கும் வரையுள்ள முதல் நான்கு வருஷங்களுக்கு எண்டௌமெண்டின் வருமானத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட பரிசுத்தொகையைப் புத்தக வெளியீடுகளுக்கும் பன்னிரு திருமுறைகளின் ஸெலக்ஷன்களுக்கும் (Selections) உபயோகப்படுத்தலாம்.

காசிமடம்
திருப்பனந்தாள்
1—4—40.

காசிவாசி சாமிநாத தம்பிரான்.

குறிப்பு :—மேலே கண்ட எண்டௌமெண்ட்டு அண்ணாமலை சர்வ கலாசாலையாருடைய ஸின்டிகேட்டு ஸெனட்டு சபை மீட்டிங்குகளில் 20—1—1940, 9—3—1940 தேதிகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

புத்தகங்களின் அட்டவணை

தொகுதி	தொகுதி 1-க்கு சங்கியை	புத்தகங்களின் விவரம்		
1	1	பன்னிரு திருமுறைகள்		மூலம்
	2	பன்னிரு திருமுறைகள் அரும்பதவுரை முதலிய உரைகளுடனும் ஆராய்ச்சிகளுடனும்		
2	1	பெரிய புராணம்		
	2	திருவிளையாடற் புராணம்	பரஞ்சோதிமுனிவர்	
	3	கந்தபுராணம்		மூலம்
	4	உபதேசகாண்டம்	கோனேரியப்பர்	
	5	கந்தபுராணச் சுருக்கம்	சம்பந்த சரணலயர்	
3	1	கம்பராமாயணம்—உத்தர காண்டத்துடன்		
	2	பாகவதம்	செவ்வைச்சூடுவார்	மூலம்
	3	வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்		
	4	அரங்கநாத கவி பாரதம்		
	5	நல்லாப்பிள்ளை பாரதம்		

தொகுதி	தொகுதி 1-க்கு சங்கியை	புத்தகங்களின் விவரம்		
4	1	விநாயக புராணம்	கச்சியப்ப சுவாமிகள்	
	2	தணிகைப் புராணம்	கச்சியப்ப சுவாமிகள்	
	3	கோயிற் புராணம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	
	4	இலிங்க புராணம்	குலசேகர பாண்டியர்	
	5	சிவதருமோத்தரம்	மறைஞானசம்பந்தர்	
	6	வாயுசங்கிதை	வரகுணராம பாண்டியர்	
	7	சூதசங்கிதை	தேவராஜ பிள்ளை	
	8	பிரமோத்தர காண்டம்	வரதுங்கராம பாண்டியர்	
	9	கூர்ம புராணம்	அதிவீரராம பாண்டியர்	
	10	காசி காண்டம்	அதிவீரராம பாண்டியர்	
	11	சேது புராணம்	நிரம்ப அழகிய தேசிகர்	மூலம்
	12	திருப்பரங்கிரிப் புராணம்	நிரம்ப அழகிய தேசிகர்	
	13	காஞ்சிப் புராணம்	சிவஞானசுவாமிகள், கச்சியப்ப சுவாமிகள்	
	14	திருவானைக்காப் புராணம்	கச்சியப்ப சுவாமிகள்	
	15	பேரூர்ப் புராணம்	கச்சியப்ப சுவாமிகள்	
	16	திருக்குற்றாலத் தலபுராணம்	திரிகூட ராஜப்பக் கவிராயர்	
	17	மாக புராணம்	அதிவீரராம பாண்டியர்	
	18	மச்ச புராணம்	வடமலையப்பப் பிள்ளையன்	
	19	திருப்பறியலூர்ப் புராணம்	வேலப்ப தேசிகர்	
	20	திருவாப்பனூர்ப் புராணம்	கந்தசாமிப் புலவர்	

4	21	வசவ புராணம்		
	22	இரகுவம்மிசம்	அரசகேசரி	
	23	சூளாமணி	தோலாமொழித் தேவர்	
	24	மேருமந்தர புராணம்	வாமன முனிவர்	
	25	யசோதர காவியம்		
	26	சீருப்புராணம்	உமறுப் புலவர்	
	27	தேம்பாவணி	வீரமாமுனிவர்	
5	1	திருக்குறள் முழுவதும் எல்லாருடைய உரையுமுள்பட		
	2	மற்றப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்—உரைகளுள்பட		
	1	சகலகலாவல்லிமாலை	பாக்கெட் சைஸ்	மூலம்
6	2	பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்		
7	1	நாளிதுவரையில் வெளியாயிருக்கிற காவியங்கள், நீதிநூல்கள் முதலிய இலக்கியங்களிலுள்ள திருக்குறளின் கருத்துக்களமைந்த சிறந்த செய்யுட்களைத் திருக்குறள் அதிகார அடைவில் வகுத்து அமைத்த தொகுதி.		மூலம்
	1	கந்தர் கலிவெண்பா		
	2	திருமுருகாற்றுப்படை		
	3	சகலகலாவல்லிமாலை	பாக்கெட் சைஸ்	மூலம்
8	4	ஆத்திசூடி முதலிய நூல்கள்—பதினொன்று		
	5	பதினெண் கீழ்க்கணக்கிலுள்ள நீதிநூல்கள்—பதினொன்று		
9	1	பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் பிரபந்தங்கள் (அஷ்டப்பிரபந்தம்)		
	2	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தங்கள்		

தொகுதி	தொகுதி 1-க்கு சங்கியை	புத்தகங்களின் விவரம்	மூலம்
9	3	சிவஞானசுவாமிகள் பிரபந்தங்கள்	
	4	குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தங்கள்	
	5	சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தங்கள்	
	6	திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை	சிதம்பர சுவாமிகள்
	7	திருத்தணிகைச் சந்நிதிமுறை	கந்தப்ப தேசிகர்
	8	பிரபுலிங்க லீலை	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
	9	பிரபோத சந்திரோதயம்	திருவேங்கட சுவாமிகள்
	10	திருவாதவூரர் புராணம்	கடவுண்மா முனிவர்
	11	திருக்கூவப் புராணம்	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
	12	சீகாளத்திப் புராணம்	கருணைப்பிரகாசர், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், வேலைய சுவாமிகள
	13	திருநாகைக்காரோணப் புராணம்	மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்
	14	திருவிடைமருதூர்த் தலபுராணம்	சிவக்கொழுந்து தேசிகர்
10	1	நாளிதுவரையில் வெளியாயிருக்கிற இலக்கியங்களிலுள்ள விநாயகர் தோத்திரம் முதலிய தோத்திரங்களின் சுவையுள்ள பாடல் தொகுதி	
	2	தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	
	3	பட்டினத்தார் பாடல்	
	4	இராமலிங்கசுவாமிகள் பாடல்	
	5	மஸ்தான்சாகிப் பாடல்	

11	1	நாளிதுவரையில் வெளியாயிருக்கிற இலக்கியங்களிலுள்ள பாராயணம், (நெட்டுரு) பண்ணக்கூடிய சரித்திரச் சுவையுள்ள பாகங்களின் செய்யுட்களையும், சொற்சுவையுள்ள செய்யுட்களையும், பொருட்சுவையுள்ள செய்யுட்களையும், பக்திச் சுவை முதலிய சுவையுள்ள செய்யுட்களையும், மேற்கண்ட சுவைகளுள்ள தனிப் பாடல்களையுமுடைய் தொகுதி.		மூலம்
12	1	கந்தர் கலிவெண்பா	பாக்கெட் சைஸ்	மூலம்
	2	திருமுருகாற்றுப்படை		
	3	சகலகலாவல்லிமாலை		
	4	நாலடியார்		
	5	நீதிநெறிவிளக்கம்		
	6	திருக்குறள்		
	7	நன்னூல்		
	8	உவமான சங்கிரகம்		
	9	இரத்தினச் சுருக்கம்		
13	1	கோவை	1 முதல் ஐந்து முடிய—125 பிரபந்தங்கள் வரையில்	மூலம்
	2	உலா		
	3	தூது		
	4	கலம்பகம்		
	5	பிள்ளைத்தமிழ்		
	6	சூடாமணி நிகண்டு 11, 12 தொகுதிகளும்		
	7	திரிபு		
	8	யமகம்		
	9	நிரோட்டகம்		
	10	பதிற்றுப்பத்து		

தொகுதி	தொகுதி 1-க்கு சங்கியைப	புத்தகங்களின் விவரம்		
13	11	வெண்பா அந்தாதி	7 முதல் 19 முடிய—125 பிரபந்தங்கள் வரையில்	மூலம்
	12	கலித்துறை அந்தாதி		
	13	சிலேடை		
	14	மடல்		
	15	குறவஞ்சி		
	16	குறம்		
	17	பள்ளு		
	18	பரணி		
	19	வண்ணம்		
	20	சதகம்	20 முதல் 27 முடிய—125 பிரபந்தங்கள் வரையில்	மூலம்
	21	மாலை		
	22	நான்மணி மாலை		
	23	மும்மணிக் கோவை		
	24	இரட்டைமணி மாலை		
	25	நவமணி மாலை		
	26	பதிகம்		
	27	சிறந்த சில்லரைப் பிரபந்தங்கள்		

தொகுதி	தொகுதி 1-க்குச் சங்கியை	புத்தகங்களின் விவரம்
14	1	வேழுமுகம்
	2	பிள்ளையார் சிந்தனை
	3	சரஸ்வதி சிந்தனை
	4	சகல கலாவல்லிமாலை
	5	ஆத்திசூடி
	6	கொன்றைவேந்தன்
	7	மூதுரை
	8	நறுந்தொகை
	9	உலகநீதி
	10	நல்வழி
	11	நன்னெறி
	12	நீதிவெண்பா
	13	அறநெறிச்சாரம்
	14	நீதிநெறி விளக்கம்
	15	சோமேசர் முதுமொழிவெண்பா
	16	விவேகசிந்தாமணி
	17	நீதிசாரம்
	18	நீதிநூல் வேதநாயகம் பிள்ளை
	19	குமரேச சதகம்
	20	அறப்பளீ சுவரார் சதகம்
	21	சூடாமணி நிகண்டு 12 தொகுதிகளும்
14	22	வருஷாதிநூல்
	23	திருப்புகழ்
	24	நன்னூல் வசனச் சுருக்கம்
	25	கந்தர் கலி வெண்பா
	26	சரஸ்வதியந்தாதி
	27	அருணகிரியந்தாதி
	28	அபிராமியந்தாதி
	29	திருப்புகலூரந்தாதி
	30	திருவேங்கடத்தந்தாதி
	31	பழமலையந்தாதி
	32	மறைசையந்தாதி
	33	கல்வளையந்தாதி
	34	திருவரங்கத்தந்தாதி
	35	திருச்செந்தில் நிரோட்டகயமகவந்தாதி
	36	திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
	37	மதுரைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
	38	கலைசைச் சிலேடைவெண்பா
	39	சிங்கைச் சிலேடைவெண்பா
	40	திருவரங்கத்துமாலை
	41	சோணசைலமாலை

தொகுதி	தொகுதி 1-க்குச் சங்கியை	புத்தகங்களின் விவரம்
14	42	பெரியநாயகியம்மை திருவிருத்தம்
	43	மதுரை மீனுட்சியம்மை இரட்டை மணி [மாலை
	44	சிதம்பர மும்மணிக்கோவை
	45	நால்வர் நான்மணிமாலை
	46	திருவாரூர் நான்மணிமாலை
	47	செங்கழுநீர் விநாயகர்பிள்ளைத் தமிழ்
	48	முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்
	49	அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்
	50	மீனுட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
	51	திருவிடைமருதூர் உலா
	52	தஞ்சைப் பெருவுடையாருலா
	53	நெல்விடுதூது
	54	பணவிடுதூது
	55	வருணகுலாதித்தன்மடல்
	56	சித்திரமடல்
	57	வெங்கைக்கலம்பகம்
	58	மதுரைக் கலம்பகம்
	59	சமுத்திர விலாஸம்
	60	சந்திர விலாஸம்
	61	கலிங்கத்துப்பரணி

தொகுதி	தொகுதி 1-க்குச் சங்கியை	புத்தகங்களின் விவரம்
14	62	ஏலாதி
	63	சிறுபஞ்சமூலம்
	64	நான்மணிக்கடிகை
	65	திரிகடுகம்
	66	இன்னு நாற்பது
	67	இனியவை நாற்பது
	68	ஆசாரக்கோவை
	69	முதுமொழிக்காஞ்சி
	70	பழமொழி நானூறு
	71	நாலடியார்
	72	திருக்குறள்
	73	நன்னூல் காண்டிகையுரை
	74	நன்னூல் விருத்தியுரை
	75	பஞ்சலட்சணம், வச்சணந்திமாலை யுடன் வசனம்
	76	தஞ்சைவாணன் கோவை
	77	வெங்கைக் கோவை
	78	கோடீச்சுரக் கோவை
	79	சீகாழிக்கோவை
	80	கல்லாடம்
	81	அருணசல புராணம்

14	82	அரிச்சந்திர புராணம்
	83	நைடதம்
	84	நளவெண்பா
	85	சிவராத்திரி புராணம்
	86	ஏகாதசி புராணம்
	87	முக்கூடற் பள்ளு
	88	கதிரைமலைப் பள்ளு
	89	திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி
	90	சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி
14	91	அருணசலக்கவி இராமநாடகக் கீர்த்தனை
	92	நந்தனர் சரித்திர கீர்த்தனை
	93	குசேலோபாக்கியானம்
	94	பாகவதம்—செவ்வைச்சூடுவார்
	95	வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்
	96	அஷ்டாவதானம் அரங்கநாதகவி பாரதம்

நூல்களின் தகுதிக்கேற்பக் குறிப்புரை, அரும்பதவுரை, பதவுரை, பொழிப்புரை கருத்துரை, இன்றியமையாத இடங்களில் விசேட உரை முதலியன இனிய, எளிய நடையில்.

	1	நாளிது வரையில் வெளியாயிருக்கிற இலக்கியங்களிலுள்ள பெருங்காப்பிய உறுப்புக்களின் செய்யுள் தொகுதி	,, ,,	மூலம்
16	1	தொல்காப்பியம் முழுவதும் எல்லாருடைய உரையுமுள்பட		
	1	சகல கலாவல்லிமாலை		
17	2	தொல்காப்பியம்	பாக்கெட்சைஸ் ஒரு பைண்டு	மூலம்
	1	கந்தர் கலி வெண்பா		
	2	திருமுருகாற்றுப்படை		
	3	சகல கலாவல்லிமாலை		
	4	தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்		

தொகுதி	தொகுதி 1-க்கு சங்கியை	புத்தகங்களின் விவரம்		
18	5	தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்	,, ,,	மூலம்
	6	நேமிநாதம்		
	7	வீரசோழியம்		
19	1	சகல கலாவல்லிமாலை		
	2	நன்னூல்		
	3	நம்பி அகப்பொருள்		
	4	இறையனுர் அகப்பொருள்		
	5	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	உரைகளுள்பட—டெம்மி சைஸ்	
	6	யாப்பருங்கலம்		
	7	யாப்பருங்கலக்காரிகை		
	8	தண்டியலங்காரம்		
	9	வச்சணந்திமாலை		
20	1	கந்தர் கலிவெண்பா		
	2	சகலகலா வல்லிமாலை		
	3	பஞ்சலட்சண மூலம்	பாக்கெட்சைஸ் ஒரு பைண்டு	மூலம்
	4	வச்சணந்திமாலை		
	5	வரையறுத்த பாட்டியல்		
	6	உவமான சங்கிரகம்		
	7	இரத்தினச் சுருக்கம்		

21	1	எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி, பாட்டியல் முதலியவைகளின் இலட்சணங்களைக் கூறச் சூத்திரங்களாகவும் செய்யுட்களாகவும், வசனங்களாகவும் நாளிதுவரையில் வெளியாயிருக்கிற சிறந்த நூல்களுடன் அவற்றிற்குப் போதுமான தகுந்த உதாரணங்களோடு கூடிய நூற்றொகுதி
22	1	நாளிதுவரையில் வெளியாயிருக்கிற இலக்கிய இலக்கணங்களிலுள்ள உரைகளில் உதாரணங்களாகக் காட்டப்பட்டிருக்கும் செய்யுட்களின் தொகுதி
	2	பழைய சாசனங்களிலுள்ள செய்யுள் தொகுதி
	3	தமிழ்ச்சாசனங்களின் தொகுதி
23	1	இந்த அட்டவணையிற் கண்ட நூல்களின் ஆசிரியர்கள், உரையாசிரியர்கள், இவர்களை ஆதரித்தவர்கள் முதலியவர்களுடைய சரித்திரம், காலம், இவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளின் தொகுதி.
	2	இந்த அட்டவணையிற் கண்டிராத தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களின் ஆசிரியர்கள், உரையாசிரியர்கள், இவர்களை யாதரித்தவர்கள் முதலியவர்களுடைய சரித்திரம், காலம், இவைகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிகளின் தொகுதி.
	3	தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களைப்பற்றிய பலவித ஆராய்ச்சிகளின் தொகுதி.
24	1	அன்னிய தேசங்களுள்பட இந்தியா முழுவதற்கும் கெய்டும் டைரெக்டரியும் (நகரங்கள் விளக்கம்)
25	1	தருக்க சாஸ்திரம் (Logic)
	2	தத்துவசாஸ்திரம் (Philosophy etc.)
	3	வானசாஸ்திரம் (Astronomy)
	4	கணிதம் (Mathematics etc.)
	5	பௌமிய சாஸ்திரம் (Geology etc.)

தொகுதி	தொகுதி 1-க்குச் சங்கியை	புத்தகங்களின் விவரம்	
25	6	பூகோளம் (Geography etc.)	தமிழில் கூடியவரையில் சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும், தமிழ்மட்டும் தெரிந்தவர்களுக்கு உபயோகப்படும் தகுதியில்.
	7	தாவர சாஸ்திரம் (Botany etc.)	
	8	பிராணிவர்க்கம் (Zoology etc.)	
	9	தேகதத்துவ நூல் (Physiology etc.)	
	10	பிரகிருதி சாஸ்திரம் (Physics etc.)	
	11	சுகாதார முறை (Sanitary Science etc.)	
	12	ரஸாயனம் (Chemistry etc.)	
	13	விவசாயம் (Agriculture etc.)	
	14	தேச சரித்திரம் (History etc.)	
	15	ராஜாங்கமுறை (Politics etc.)	
	16	அர்த்த சாஸ்திரம் (Economics etc.)	
	17	சங்கீதம் (Music.)	
	18	இயந்திர சாஸ்திரம் (Engineering etc.)	
26	1	தமிழ் அகராதி பிரயோகமுள்பட (தமிழுக்குத் தமிழ்)	
27	1	தமிழ் வித்யாமண்டலம் (என்ஸைக்ளோபிடியா)	

ஷெடியூல்

II*

தஞ்சாவூர் டிஸ்ட்ரிக்டு குத்தாலம் சப்ரிஜிஸ்ட்டரைச்சேர்ந்த 21-ம் நம்பர் சிறுகுடி வட்டம் 132-ம் நம்பர் பட்டாவிலும், 23-ம் நம்பர் கீழ்மாந்தூர் வட்டம் 47-ம் நம்பர் பட்டாவிலும் உள்ள நன்செய் புன்செய்

நிலங்களின் விவரம்

தொடர்ந்த நம்பர்	வட்டம் நம்பர் பெயர்	ரீ சர்வே நம்பரும் உள் நம்பரும்	விவரம்	விஸ்தீரணம் ஏ.	செ.	ஆக மொத்தம் ஏ.	செ.
1	21 நெ. சிறுகுடி	373—1	நன்செய்	5	40		
2	,,	—3	,,	0	4		
3	,,	374—2	,,	2	4		
4	,,	375—1	,,	5	7		
5	,,	376—1	,,	2	76		
6	,,	377—1	,,	2	79		
7	,,	377—3	,,	0	48		
8	,,	378—2	,,	1	91		
			ஆக நன்செய்			20	49

தொடர்ந்த நம்பர்	வட்டம் நம்பர் பெயர்	ரி சர்வே நம்பரும் உள் நம்பரும்	விவரம்	விஸ்தீரணம் ஏ.	விஸ்தீரணம் செ.	ஆக மொத்தம் ஏ.	ஆக மொத்தம் சே.
9	,,	378—1	புன்செய	0	22	0	22
			ஆக நன்செய் } புன்செய் }			20	71
10	23 நெ. கீழ்மாந்தூர்	198	நன்செய்	4	91		
11	,,	199	,,	3	59		
12	,,	200—2	,,	3	46		
13	,,	201	,,	6	7		
14	,,	202—2	,,	3	8		
15	,,	203—2	,,	4	41		
16	,,	204—2	,,	5	56		
17	,,	205—2	,,	3	51		
18	,,	206	,,	4	40		
19	,,	207—2	,,	4	8		
20	,,	208—2	,,	3	68		
21	,,	209—2	,,	3	3		
22	,,	210—2	,,	2	35		
23	,,	211—2	,,	2	3		
24	,,	213—1	,,	0	58		
25	,,	214	,,	2	48		
26	,,	215—4	,,	0	40		

27	,,	216—2	,,	3	6		
28	,,	217—2	,,	3	88		
29	,,	218	,,	2	31		
30	,,	219	,,	1	80		
31	,,	221	,,	2	99		
32	,,	222—2	,,	2	93		
33	,,	223	,,	3	65		
34	,,	227—2	,,	3	87		
35	,,	238—2	,,	3	24		
36	,,	239	,,	2	86		
37	,,	240	,,	2	59		
38	,,	241—2	,,	2	74		
			ஆக நன்செய்			93	54
39	,,	111—5	புன்செய்	0	53		
40	,,	212—2	,,	1	18	கிட்டிய	இவகை
41	,,	213—2	,,	1	3		யரா
42	,,	220	நத்தம்	1	76		
			ஆக புன்செய்			4	50
			ஆக நன்செய் புன்செய்			98	4
			ஆக வட்டங்கள் இரண்டுக்கு			118	75

முகவுரை

ருக், யஜுர், சாமன், அதர்வம் என்னும் நான்கு பிரிவுகளாக வேதத்தை வியாசர் ஆதியில் வகுத்தார். இந்நூல் அதர்வத்தின் பரிபூரணத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு. இதனை அதர்வவேதம் அதர்வ வேத சம்ஹிதை, அதர்வாங்கிரஸம், பிரம்மவேதம், க்ஷத்திரவேதம் அதர்வணம்,பைஷஜ்யவேதம் எனவும் அறிஞர்கள் அழைப்பார்கள்.

அறியாமை என்னும் அந்தகாரத்தை அதர் என்னும் அனல் எரிப்பதால் இதற்கு அதர்வவேதம் என்னும் பெயராயிற்று. ஆதியிலே அதர்வன் என்னும் ஒரு அறிஞர் இருந்தார். அவர் இம் மறையிலுள்ள மந்திரங்களை அதிகமாய்ப் பிரசாரஞ் செய்ததால் அவரது பெயரால் இது அழைக்கப்படும். மந்திரச் சேர்க்கைகளுக்கு சம்ஹிதை எனப் பெயர். அதர்வவம்சத்திலுதித்த அங்கிரஸன் என்னும் அறிஞன் இவ்வேதாமுதத்தை அனைவருக்கு மளித்ததால் அவரது நாமத்தாலும் இம்மறை அழைக்கப்படும். பிரம்மவித்தையைப் பிரகாசஞ் செய்வதால் இதற்குப் பிரம்ம வேதமெனவும், க்ஷத்திரம் என்னும் துட்ட சம்ஹாரத்தைத் தூண்டுவதால் க்ஷத்திர வேதமெனவும், ருத்திரனது மஹிமையான கோபாவேசத்தின் சிறப்பைச் செம்மையாக்குவதால் அதர்வணமெனவும், நோயின் சிகிச்சையை யறிவிப்பதால் பைஷஜ்ய வேதமெனவும் இந்நூலுக்குப் பல நாமங்கள் வழங்கலாயிற்று.

உபவேதங்கள்

அதர்வத்துக்குப் பல உபவேதங்கள் உண்டு என பல பெரியார்கள் சொல்வார்கள், அவை—சருப்பவேதம், பிசாசவேதம், அசுர வேதம், இதிஹாசவேதம், புராணவேதம், ஆயுர்வேதம், யந்திர தந்திர வேதங்கள். இவற்றைக் குறித்து சதபதஞ் சொல்லும். அடியிற் கண்டமொழிகள் கவனிக்கத்தக்கது.

வருண—ஆதித்திய இராஜர்களுடையப் பிரசைகள், கந்தர்வர்கள். அவர்களுக்கு அதர்வன் வேதஞன்; வைஷ்ணவ—

சோம—இராஜர்களுடைய பிரஜைகள், அப்சரசுக்கள். அவர்களுக்கு ஆங்கிரஸன் வேதன். அர்புத—காத்வரேய—இராஜர்களுடைய பிரசைகள், சருப்பங்கள். அவர்களுக்குச் சருப்ப வித்தை வேதம்: குபேரவைசிரவண இராஜாவின் பிரசைகள் இரட்சர்கள். அவர்களுக்கு தேவசன வித்தை வேதம்: அஸிததான்வ இராஜாவின் பிரசைகள் அசுரர்கள்: அவர்களுடைய வேதம் மாயாவேதம், மத்ஸ்யசாம்மத இராஜாவின் பிரசைள், உதகசரங்கள்; அவர்களுக்கு இதிஹாசமே வேதம்; வைசிய இராஜாவின் பிரசை வயஸர். அவர்களுக்குப் புராணமே வேதம். [ச. க ௩—ச]

சாகைகள்

அதர்வவேத சாகைகளாவன—பைப்பலாதம். ஸ்தௌதம், மௌதம், சௌனகீயம். ஜாஜலம். ஜலதம். பிரம்மவதம். தேவதாசம். சாரண வைத்தியம்.

அதர்வ சாகைகளை அத்தியயனஞ் செய்பவர்கள் தென்னாட்டில் இல்லை என அறிகிறேம். காச்மீரத்தில் சிலரும் காசியில் இங்கும் அங்கும் அதர்வத்தை அறிபவர்களுண்டு.

உபநிஷதங்கள்

அதர்வவேதத்துக்கு சுமார் ௩க உபநிடஷதங்கள் இருப்பதாக அறிகிறேம். அவை—க பிரசினம். உ முண்டகம். ௩ மாண்டுக்கியம். ச அதர்வசிரம். ரு அதர்வசிகம், சா பிருஹத் சாபாலம். எ நிருசிம்ஹத்தாபனீ. அ நாரத பரிவிராஜகம். கூ சீதா. க0 சரமம். கக மகா நாராயணம். கஉ இராம இரஹஸியம். க௩ இராமதாபனீ. கச சாண்டில்யம். கரு பிரம்ம ஹம்ஸ பரிவிராஜகம். கசா அன்னபூரணம். கஎ சூரியன். கஅ ஆத்மா. ககூ பாசுபதம். உ0 பரப்பிரம்மம். உக திரிபுரதாபனீ. உஉ தேவி. உ௩ பாவனம். உச பஸ்மசாபாலம். உரு கணபதி. உசா மஹாவாக்கியம். உஎ கோபாலதாபனீ. உஅ கிருஷ்ணம். உகூ ஹயக்கிரீவம். ௩0 தத்தாத்ரேயம். ௩க காருடம்.

அதர்வ நூல்கள்

இதுவரை அதர்வவேதம் அதைப் பற்றிப் பிரசுரமான நூல்களாவான. க ஜர்மனியில் ராத் விட்னியால் பிரசுரமான அதர்வ

சம்ஹிதை. ௨ அஜ்மீர் அதர்வ சம்ஹிதை. ௩ நிர்ணயசாகர பதிப்பான சாயன பாஷ்யத்தோடு சேர்ந்த அதர்வம். ௪ பங்காளி மொழி பெயர்ப் போடான அதர்வம். ௫ அதர்வ சம்ஹிதை அமெரிக்கன் பதிப்பு. ௬ L. C. பாரட் எழுதிய அபூரண-காஷ்மீர் அதர்வவேதம், ௭ Prof. W. D. விட்னீயின் அபூர்ண மொழி பெயர்ப்பு. ௮ M. ப்ளூம் பீல்டின் சில அதர்வசூக்தங்களின் இங்கிலீஷ் மொழி பெயர்ப்பு. ௯ கிரிப்பத்தின் மொழி பெயர்ப்பு. ௧௦ ப்ளூம்பீல்டு எழுதிய அதர்வவேதமும் கோபத பிராமணமும். ௧௧ வெப்பரின் ஜர்மன் அதர்வம். ௧௨ ஜர்மன் பாஷையில் அதர்வத்தைப்பற்றிய நூறு உபன்னியாசங்கள். ௧௩ ருக்காட்டின் ஜர்மன் அதர்வம். ௧௪ போலிங்கும் நெக்லினும் ஜர்மனி பாஷையில் எழுதிய அதர்வ பரிசிஷ்டங்கள். ௧௫ விட்னியின் அதர்வ தாதுக்கள். ௧௬ சௌத்திரியின் அதர்வத்தின் கடினமொழிகள். ௧௭ லெலேயால் எழுதப்பட்ட சில அதர்வ கிருஹ்ய சூத்திரங்கள். ௧௮ லின்டே நௌவால் ஜர்மன் பாஷையில் எழுதப்பட்ட அதர்வஸ்கம்பன். ௧௯ விசுவ பந்துவால் எழுதப்பட்ட அதர்வப் பிராதி சாக்கியம். ௨௦ அமேரிக்காவில் பிரசுரமான கௌசிக சூத்திரம். ௨௧. கல்கத்தாவில் பிரசுரமான கணபத்ய அதர்வ சிர்ஷம், ௨௨ கோபதப் பிராமணம், ௨௩ பஞ்சபடலிகை. ௨௪ பிருஹத் சர்வானுக்கிரமணி, ௨௫ மாண்டுகி சிட்சை ௨௬ வைதான சூத்திரம். ௨௭ சடாராவில் பிரசுரமான சாத்வளேகரின் அதர்வ சம்ஹிதையும் அபூரண ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பும்.

அதர்வ சிரௌதத் சூத்திரங்களாவன. வைதான சூத்திரம், கௌசிக சூத்திரம். இவற்றிற்கு அடியிற்கண்டவாறு ஐந்து கல்ப சூத்திரங்கள்—நட்சத்திர கற்பம், சாந்தி கற்பம், விதான கற்பம், ஸம்ஹிதாகற்பம். அங்கிரஸ கற்பம். இதைத் தவிர சுமார் ௭௫ சிரௌதநூல்கள் இருந்ததாக அறிகிறோம்.

மந்திரங்கள்

அதர்வவேத மூல சம்ஹிதையை இருபது காண்டங்களாகப் பிரித்து அவற்றைப் பிர பாடங்களாக வகுத்துள்ளார்கள். அவை மறுபடியும் அநுவாகங்களாகவும், சூக்தங்களாகவும், மந்திரங்களாகவும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த தமிழ் வேதம் சூக்தங்க

ளாகவும் மந்திரங்களாகவும் பாகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின் ஒவ்வொரு சூக்தத்தின் முடிவிலே மூன்று எண்கள் உண்டு. அவை மூலசம்ஹிதையின் காண்டம் சூக்தம் மந்திரத்தை யறிவிக்கும். மந்திரங்களின் எண்ணிக்கை அடியிற் கண்டவாறு.

சூக்தம்	காண்டம்	மந்திரம்	சூக்தம்	காண்டம்	மந்திரம்
௧-௩௫	௧	௧௫௩	௪௬௪-௪௭௩	௧௧	௩௧௩
௩௬-௭௧	௨	௨௦௭	௪௭௪-௪௭௩	௧௨	௩௦௪
௭௨-௧௦௨	௩	௨௩௦	௪௭௯-௪௮௨	௧௩	௧௮௮
௧௦௩-௧௪௨	௪	௩௨௪	௪௮௩-௪௮௫	௧௪	௧௩௯
௧௪௩-௧௭௩	௫	௩௭௬	௪௮௬-௫௦௨	௧௫	௨௨௦
௧௭௪-௩௧௫	௬	௪௫௪	௫௦௩-௫௧௧	௧௬	௧௦௩
௩௧௬-௪௩௩	௭	௨௮௬	௫௧௨	௧௭	௩௦
௪௩௪-௪௪௩	௮	௨௯௩	௫௧௩-௫௧௬	௧௮	௨௮௩
௪௪௪-௪௫௩	௯	௩௧௩	௫௧௭-௫௮௮	௧௯	௪௫௩
௪௫௪-௪௬௩	௧௦	௩௫௦	௫௮௯-௭௩௧	௨௦	௯௫௮

அதர்வவேதத்திலுள்ள மொத்த மந்திரங்கள் ... ௫௯௭௭

ஒவ்வொரு சூக்தத்தின் தலையங்கம் அதன் பொருளை அறிவிக்கும். அப்பால் தனிமையாய் எழுதியுள்ள நாமங்கள் அச் சூக்தத்தின் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் புலனுக்கும்.

நோயும் சிகிச்சையும்

இவ்வேதத்தில் அடியிற்கண்ட நோய்களையும் சிகிச்சைகளையுங் காணலாம். சலத்திலே அமிருதமுண்டு. ௪-௪ சூரியனால் கண்டமாலையை சிகிச்சை செய்யலாம். ௨௫௬ பிப்பலி வெட்டுப் புண்ணுக்கு மருந்து. ௨௮௨. காமாலை கதிரவனால் நீங்கும். ௨௨. இரஜனியால் குஷ்டத்தை நீக்கு. ௨௩. ஆசுரி வெண் குட்டத்துக்கு சிகிச்சை. ௨௪. சலம் புண்ணை ஆற்றும். ௩௮. ஜங்கிடத்தால் நோவு வேதனைவாத மெல்லா மொழியும். ௩௯. ஔஷதத்தால் பகைவர்களை ஜயிக்கலாம். ௬௨. கிருமிகளைக் கொல்லுங்கள். ௬௭. ரோஹிணீ என்னும் வனஸ்பதியும் அருந்ததியும் வெட்டுக்காயத்துக்கு சிகிச்சை. ௧௧௪. அபாமார்க்கத்தால் க்ஷேத்திரிய மென்னும் நோயழியும். ௧௨௦. வரணாவதி என்னும் ஔஷதம் விஷத்தை விலக்கும். ௧௦௯. மருத்துவப் பயிற்சி வேண்டும். ௧௧. நாடிகளை அறிந்து கொள்ளுங்கள். ௧௭

வேத மணி

வனஸ்பதிகளின் சூட்சமங்களை அறிவித்து மணி எனப்படும் வாழ்க்கைக் கவசியமான சில சாதனங்களை இவ்வேதம் வற்புறுத்தும். மணி என்றால் பொருள், பலம், சூரன், தீரன், வீரம், மருந்து ஆயுதம் இன்னும் பல மேலான பொருள்களையும் புருஷர்களையும் புலனுக்கும். இங்கு மொழியப்படும் மணிகளாவன. வியாபகமணி. சூக்தம். ருகூகூ. ஜங்கிடமணி. ௩கூ-ருரு௦. ஔதும்பரமணி. ருசள. பிரதி சரமணி. சுடுஅ. தருப்பைமணி. ருசுசு சதவார மணி. ருரு௨. சங்கு மணி. ககஉ வரண மணி. சருகூ பர்ணமணி. எகூ. சில பாமரர்கள் இவற்றைத் தாயித்து எனவும் இரட்சை எனவும் சொல்லுகிறார்கள். இவர்களை அநுசரித்து சில ஐரோப்பியர்களும் கூறுகிறார்கள். வேத வாழ்க்கைகள் இல்லாத இவர்களிடம் விபரீதங்கள் தோன்றுவது சகஜம். வேதத்தில் வரும் மொழிகள் எல்லாம் சின்னம், அறிகுறி, சங்கேதச் சொற்கள்.

வேத பசு

உதாரணமாக பசு என்றால் பால் கறக்கும் பசு வொன்றையே மனத்தில் நினைக்கிறோம். ஆனால் பசு வென்னும் மொழியைக் குறித்து இவ் வேதஞ் சொல்வதாவது. பசுக்கள் ஐசுவரியங்களாகும். சூ. கஉ௩—ரு. புவி—பசு, வானம்—பசு, சோதி பசு. திசை பசு. சூ. கசக. ௨—அ. பசு என்றால் சூரியனுக்குப் பெயர். ௨௦ச. பசு என்றால் உஷையைக் குறிக்கும். சஎகூ—க௦. பிருசினிக்குப் பெயர். ரு௨எ—ச. பசு என்றால் மேகம். சகூ௩—அ. பசு பிரபஞ்சத்தைக் குறிக்கும், பசு, விஷ்ணு: பசு, பிரஜாபதி : பசு, தேவர் : பசு, மானிடன்; சகூ௩. பசு என்றால், மொழி, துதி, மேகம், புவி என யாஸ்கர் கூறுகிறார். பசு என்றால், வச்சிராயுதம், சரஸ்வதி, சலம் கண் விருஷபம், புலன், சந்திரன், மனை, காயகன் முதலான பொருள்களைப் புலனுக்கும் மொழி என வடமொழி நிகண்டுகள் கூறும்.

வேத விஷயம்

பசுப் போலுள்ள இன்னும் இத்தகைய பல மர்மமான மொழிகளால் அடியிற் கண்டவிஷயங்களை வேதம் அறிவிக்கும்.

பிரம்மசாரியின் பெருமையையும், [சகூஅ] காமனது குணத்தையும் [சசரு] ஆதர்சமணத்தை அறிவிக்கும், சூரியையின் விவாஹத்தையும் [உருரு] இவ்வேதங் கோஷிக்கும். பின் வாழ்க்கையின் மருமத்தையும் [ருகரு] மூலாதாரனை ஸ்கம்பனையும் [கூகூO] காலனையும் [ருகூக] விராத்தியனது மேன்மைகளையும் [சஅரு] சூரியனுடையச் சிறப்பையும் [சஎக] பிராணனின் புகழையும் [சகூஎ] புவியின் இன்பத்தையும் [சஎச] உயரிய உச்சிஷ்டனையும் [சஎO] இவ்வேதம் விளக்கும்.

இவ்வேதத்தை ஆதியில் ஹிந்துக்கள் அநுசரித்து பூவுலகத்தை அரசுபுரிந்தார்கள். இதனை நன்ருய் அறிந்த வசிஷ்டரிடம் இரகுபதி அரசர்கள் உண்மைகளை அறிந்து எங்கும் ஜயக்கொடி ஏற்றினார்கள். பூர்வ காலத்தில் வேதமறிந்த ஹிந்துக்களின் தர்மம் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் பெருவிலும் காம்போடியாவிலும் ஜாவாவிலும் சுமட்ராவிலும் போர்னீயோவிலும் சீனவிலும் பாரசீகத்திலும் அரேபியாவிலும் ஈஜிப்டிலும் ஓங்கிற்று. ஆனல் பிற்காலத்தில் சிலர் தங்களுக்கே வேதம் உரிமை என எண்ணி இதனைத்தாய் பாஷையில் செய்யாமல் மகாசனங்களிடமிருந்து வேத அறிவை அபகரித்தார்கள். தாங்களும் சுய நலர்களாகி வேத இரகசியங்களை மறந்து ஒலி முழக்கத்தில் மூழ்கினர்கள். அப்பால் வேதத்தின் பெயரால் பல நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் தோன்றி மறைவாழ்க்கை யொழிந்தது. ஹிந்துக்களின் சாம்ராஜ்யமழிந்தது. அவர்களும் அழியலானர்கள். பூமண்டல மெங்கும் அசுவமேதயாகஞ் செய்தவர்கள் பாரதபூமியிலேயே வருடந்தோறும் தோல்வியாகி குறைந்து வருகிறர்கள். தரும சாலைகளில் போல் தங்கள் நாடுகளில் அனைவருக்கும் அடைக்கலமளித்த ஹிந்துக்கள், வந்த விருந்தினர்களால் வீழ்த்தப்பட்டு இனி எங்கு சென்று வசிப்போம் என பன்னுவிலும் சக்கூரிலும் கட்டக்கிலும் காச்மீரத்திலும் தவிக்கிறர்கள். தமிழ் ஹிந்துக்களே ! உங்களுக்கும் இக்கதிவரலாம், ஏனெனில் நீங்களும் வருஷந்தோறும் அழிந்து வருகிறீர்கள். இனி நீங்கள் வளர்ந்து வையத்தை மறுபடியும் உங்கள் ஆதீனம் செய்ய விரும்பினல் பழைய வேத வாழ்க்கையை யநுசரியுங்கள். இனி வடமொழி அறியும் பிரபுக்களின் உதவி உங்களுக் கவசியமில்லை. நீங்களே இத்

தமிழ் வேதாமுதத்தைப் பருகலாம். வேதத்தை தவிர வேறு நூல்களை யெல்லாம் விலக்கி மறுபடியும் வேத வாழ்க்கை நடத்தி தேவர்களாகி தானவர்களை அழிக்க நீங்கள் கோபமுடன் எழுந்திருங்கள். கஙஙஙு. நாங்கள் எல்லாத் துன்பஞ் செய்பவர் களையும் அழிப்போம் என்னும் சங்கற்ப மடைந்து ஜயமாகுங் கள். கஙஅ. நான்கு திசைகளும் எங்களுக்கு வணங்கட்டும் விசாலவானம் எங்களுக்காகுக என்னும் பிரார்த்தனைகளை [கசரு] செய்து அச்சமின்மையை அடைந்து [உகங] நீங்களேதலைவ ராகுங்கள் [உகூO] உங்களை அடிமை செய்ய விரும்புபவனை இருளிலே செலுத்துங்கள். [உக] வெல்லப்படாதவன் என்னும் நாமத்தை அடையுங்கள். [கருக] நீங்கள் புகழுடனோங்கி [உஙக] எங்கும் வியாபகமாகுங்கள் [உஙச] ஐக்கியமாகி [உஙஎ] எதிரியின் ஆயுதத்தைக் கீழ் செய்து [உஙஅ] துன்பஞ் செய்பவனைத் தேடி அவனைத் துடையுங்கள் [ஙOஎ] நீங்கள் ஜயமடைந்து உத்தமர் களாகுங்கள் [கஅஅ]

இவ்வேதாக்ஞைகள் நிறைந்த இந்நூலைத்தினந்தோறும் படித்து மனைவி பெண் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து மனனஞ் செய்யுங்கள். புவியிலுள்ள ஒவ்வொருவனுக்கும் வேத இரகசியத்தைப் பிரகாசஞ் செய்யுங்கள், இக்கடமையை உணர்ந்து இதுவரை தமிழில் வராத இந்நூலைத் தென் மொழியில் பிரசுரஞ் செய்ய உதவி அளித்த திருப்பனந்தாள், காசி வாசி ஸ்ரீலஸ்ரீ. சுவாமிநாத சுவாமிகளுக்கு நான் என்றும் நன்றியுள்ளவனுயிருப்பேன். தமிழர்களும் அவர் களுக்கு நன்றியைச் செலுத்த வேண்டுமென விரும்பி இவ் வேதத்தை தமிழர்களது கைகளில் அளிக்கிறேன். குற்றங் கழித்து குணங்கிரகிப்பது கற்றோர்க்கழகு.

கலியுகம் ருOசக-வது வருஷத்துக்குச் சரியான விக்கிரமா தித்தியனின் கககஎ-வது சம்வத்சரம், பிரமாதி வருஷம் தைமாதம் முதல் தேதியான 1940-ம் வருஷம், ஜனவரி மாதம் 14-ந் தேதி பஞ்சமிதிதி பூரட்டாதி நட்சத்திரம் உத்தராயண சங்கிராந்தி தினமான ஞாயிற்றுக்கிழமை, பம்பாய் அரபிக் கடற்கரை யோரமுள்ள கார் என்னும் கிராமம்.

எம். ஆர். ஜம்புநாதன்.

பொருளடக்கம்

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
	முகவுரை	6
௧	சுருதிசேர்	௧
௨	வில்	௨
௩	சரம்	௨
௪	சலம்	௩
௫	நீர் சிகிச்சை	௪
௬	சலங்கள்	௫
௭	ஸம்ஹாரம்	௫
௮	யக்ஞம்	௭
௯	பிரார்த்தனை	௭
௧௦	வருணன்	௮
௧௧	பிரசவம்	௯
௧௨	சந்ததி	௧௦
௧௩	மின்னல்	௧௧
௧௪	பெண்	௧௨
௧௫	செல்வம்	௧௩
௧௬	ஈயம்	௧௩
௧௭	நாடிகள்	௧௪
௧௮	ஆதர்சன்	௧௫
௧௯	சம்ஹாரம்	௧௬
௨௦	அரசர் கடமை	௧௬
௨௧	சத்துருக்கள்	௧௭
௨௨	காமாலை	௧௮
௨௩	இரஜனி	௧௮
௨௪	குட்டம்	௧௯
௨௫	ஜ்வரம்	௨௦
௨௬	காப்பு	௨௧
௨௭	அரிகள்	௨௧
௨௮	எதிரி நஷ்டம்	௨௨
௨௯	ஜய மணி	௨௩
௩௦	காப்பு	௨௪
௩௧	திசைகள்	௨௫
௩௨	பிரமம்	௨௫
௩௩	சலங்கள்	௨௬
௩௪	தேன் மயம்	௨௭
௩௫	தீர்க்காயுசு	௨௮
	காண்டம் — ௨	
௩௬	மர்ம தரிசனம்	௨௯
௩௭	கந்தருவன்	௩௦
௩௮	நீர் சிகிச்சை	௩௧
௩௯	ஜங்கிடம்	௩௨
௪௦	இந்திரன்	௩௩
௪௧	தலைவர் கடமை	௩௪
௪௨	சாபங்கள்	௩௫
௪௩	பிறவி நோய்	௩௬
௪௪	வைத்தியன்	௩௭
௪௫	நோய் நீங்கு	௩௮
௪௬	அறிஞர் கடமை	௩௯
௪௭	தவம்	௪௦
௪௮	பிரமசரிய பிரவேசம்	௪௧
௪௯	எனக்கு ஜயம்	௪௧
௫௦	பயமில்லை	௪௨
௫௧	காப்பு	௪௪
௫௨	துதி	௪௫
௫௩	பகை நீங்கு	௪௫
௫௪	அனல்	௪௬
௫௫	வாயு	௪௭
௫௬	சூரியன்	௪௭
௫௭	சந்திரன்	௪௭
௫௮	தண்ணீர்	௪௭
௫௯	கிமீதினர்கள்	௪௮
௬௦	கண்வ சத்துரு	௪௯
௬௧	பசுச் செழுமை	௪௯
௬௨	ஓஷதி மகிமை	௫௦

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௬௩	தீர்க்காயுசு	௫௧
௬௪	பிரமசரியம்	௫௨
௬௫	காதல் வழி	௫௪
௬௬	கிருமி நாசம்	௫௫
௬௭	கிருமி நாசம்	௫௬
௬௮	யக்ஷ்ம நாசம்	௫௭
௬௯	யக்ஞப் பசு	௫௮
௭௦	யக்ஞ தோஷம்	௫௯
௭௧	புருஷன்	௬௦

காண்டம்—௩

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௭௨	சம்ஹாரம்	௬௦
௭௩	பகை யழி	௬௦
௭௪	அரசனை ஸ்தாபி	௬௪
௭௫	இராஜ்யாபிஷேகம்	௬௫
௭௬	பர்ண மணி	௬௬
௭௭	அசுவத்தம்	௬௭
௭௮	க்ஷேத்திரியம்	௬௮
௭௯	வீரனது நோக்கம்	௬௯
௮௦	வசிய வழி	௭௧
௮௧	இரவு	௭௩
௮௨	ஆரோக்கியம்	௭௪
௮௩	வீடு	௭௫
௮௪	சலம்	௭௭
௮௫	கோ சாலை	௭௮
௮௬	வணிகம்	௭௯
௮௭	பகன்	௮௦
௮௮	உழவு	௮௨
௮௯	பிரம வித்தை	௮௩
௯௦	பற்றார் ஒழி	௮௪
௯௧	தோத்திரம்	௮௫
௯௨	அனல் வடிவங்கள்	௮௭
௯௩	யானை	௮௮
௯௪	ஸந்தானம்	௮௯
௯௫	தானியம்	௯௦
௯௬	காமம்	௯௧
௯௭	சரங்கள்	௯௨
௯௮	சரங்கள்	௯௨

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௯௯	யமினி	௯௪
௧௦௦	இராஜன்	௯௫
௧௦௧	ஒற்றுமை	௯௭
௧௦௨	குற்றம் நீங்கு	௯௮

காண்டம்—௪

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௧௦௩	மர்மன்	௬௯
௧௦௪	தேவன்	௧௦௦
௧௦௫	வன மிருகம்	௧௦௧
௧௦௬	வீரியம்	௧௦௨
௧௦௭	தூக்கம்	௧௦௩
௧௦௮	விஷம் நீக்கு	௧௦௪
௧௦௯	விஷசிகிச்சை	௧௦௬
௧௧௦	புலிபுருஷன்	௧௦௭
௧௧௧	காப்பு	௧௦௮
௧௧௨	சங்கு	௧௦௯
௧௧௩	காளை	௧௧௦
௧௧௪	சிகிச்சை	௧௧௩
௧௧௫	சிகிச்சை	௧௧௨
௧௧௬	அஜம்	௧௧௪
௧௧௭	மழை	௧௧௫
௧௧௮	வருணன்	௧௧௭
௧௧௯	கேடுங்குறையும்	௧௧௯
௧௨௦	புன்செயல்	௧௨௦
௧௨௧	எதிரிபங்கம்	௧௨௧
௧௨௨	ஓஷதி	௧௨௨
௧௨௩	பசு	௧௨௩
௧௨௪	அரசன்	௧௨௫
௧௨௫	அக்கினி	௧௨௬
௧௨௬	இந்திரன்	௧௨௭
௧௨௭	வாயுவும்சவிதாவும்	௧௨௮
௧௨௮	சோதியும் புவியும்	௧௩௦
௧௨௯	மருத்துக்கள்	௧௩௧
௧௩௦	பவனும் சர்வனும்	௧௩௨
௧௩௧	மித்திரன்	௧௩௩
௧௩௨	ருத்திரர்கள்	௧௩௫
௧௩௩	மன்யு	௧௩௬
௧௩௪	மன்யு	௧௩௭

ஸூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௧௩௫	அக்கினி	௧௩௯
௧௩௬	ஓதனம்	௧௩௯
௧௩௭	ஓங்கும் ஓதனம்	௧௪௧
௧௩௮	துட்ட சம்ஹாரம்	௧௪௨
௧௩௯	சேரார்நாசம்	௧௪௩
௧௪௦	அப்சரசர்	௧௪௫
௧௪௧	துதி	௧௪௭
௧௪௨	பகையழி	௧௪௮

காண்டம்—௫

ஸூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௧௪௩	திரிதன்	௧௫௦
௧௪௪	பழையமர்மன்	௧௫௧
௧௪௫	பிரார்த்தனை	௧௫௩
௧௪௬	ருஷ்டன்	௧௫௫
௧௪௭	விலாசி	௧௫௬
௧௪௮	இந்திரனை நாடு	௧௫௭
௧௪௯	உலோபி	௧௫௯
௧௫௦	பற்றுரை அழி	௧௬௧
௧௫௧	நோக்கம்	௧௬௨
௧௫௨	காப்பு	௧௬௩
௧௫௩	வினவிடை	௧௬௪
௧௫௪	துதிகள்	௧௬௬
௧௫௫	விஷசிகிச்சை	௧௬௮
௧௫௬	அரிஅழி	௧௬௯
௧௫௭	சாதனம்	௧௭௧
௧௫௮	காளை	௧௭௧
௧௫௯	பிராமணமனைவி	௧௭௨
௧௬௦	பசு	௧௭௫
௧௬௧	பசு	௧௭௭
௧௬௨	துந்துபி	௧௭௯
௧௬௩	துந்துபி	௧௮௦
௧௬௪	ஜ்வரம்	௧௮௨
௧௬௫	புழுநாசம்	௧௮௩
௧௬௬	பிரார்த்தனை	௧௮௫
௧௬௭	மக்கட்பேறு	௧௮௬
௧௬௮	யக்ஞம்	௧௮௭
௧௬௯	பிரார்த்தனை	௧௮௮
௧௭௦	யக்ஞோபவீதம்	௧௯௦
௧௭௧	ஜாதவேதசன்	௧௯௨
௧௭௨	தீர்க்காயுசு	௧௯௩
௧௭௩	தண்டனை	௧௯௫

காண்டம்—௬

ஸூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௧௭௪	துதி	௧௯௭
௧௭௫	இந்திரன்	௧௯௭
௧௭௬	காப்பு	௧௯௮
௧௭௭	துதி	௧௯௮
௧௭௮	வலிமை	௧௯௯
௧௭௯	கீழாக்கு	௧௯௯
௧௮௦	நீ வா	௨௦௦
௧௮௧	என்னை விரும்பு	௨௦௦
௧௮௨	என்னை நாடு	௨௦௦
௧௮௩	சுவாஹா	௨௦௧
௧௮௪	ஆண்மகன்	௨௦௧
௧௮௫	நஞ்சு	௨௦௨
௧௮௬	நமஸ்காரம்	௨௦௨
௧௮௭	பலாஸம்	௨௦௨
௧௮௮	உத்தமன்	௨௦௩
௧௮௯	புரியாத மூலிகை	௨௦௩
௧௯௦	ஸதிரீயே	௨௦௪
௧௯௧	பொருமை	௨௦௪
௧௯௨	தூய்மை	௨௦௫
௧௯௩	ஜ்வரம்	௨௦௫
௧௯௪	புவி	௨௦௬
௧௯௫	மருத்துக்கள்	௨௦௬
௧௯௬	சலதாரைகள்	௨௦௭
௧௯௭	சலங்கள்	௨௦௭
௧௯௮	கண்டமாலை	௨௦௭
௧௯௯	துன்பம்	௨௦௮
௨௦௦	புரு	௨௦௮
௨௦௧	துன்பமழி	௨௦௯
௨௦௨	புருவும் ஆந்தையும்	௨௦௯
௨௦௩	சமி	௨௧௦
௨௦௪	சூரியன்	௨௧௦
௨௦௫	துட்டரைத்தண்டி	௨௧௧
௨௦௬	இந்திரன்	௨௧௧

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௨௦௭	அக்கினி	௨௧௨
௨௦௮	வைசுவாநரன்	௨௧௨
௨௦௯	அக்கினி	௨௧௩
௨௧௦	சாபம்	௨௧௩
௨௧௧	பலம்	௨௧௩
௨௧௨	பிரார்த்தனை	௨௧௪
௨௧௩	பயமின்மை	௨௧௪
௨௧௪	ஆத்மசக்தி	௨௧௫
௨௧௫	என் விருப்பம்	௨௧௫
௨௧௬	தருப்பை	௨௧௬
௨௧௭	விஷாணகன்	௨௧௬
௨௧௮	என்மனம்	௨௧௭
௨௧௯	தூக்கமே	௨௧௭
௨௨௦	பிரார்த்தனை	௨௧௮
௨௨௧	முப்பிரிவு	௨௧௮
௨௨௨	அக்கினி	௨௧௯
௨௨௩	தானியம்	௨௧௯
௨௨௪	வாயு	௨௨௦
௨௨௫	சூரியன்	௨௨௦
௨௨௬	வேண்டுகோள்	௨௨௧
௨௨௭	இந்திரன்	௨௨௧
௨௨௮	ஆக்ஞை	௨௨௨
௨௨௯	சர்ப்பங்கள்	௨௨௨
௨௩௦	மருந்து	௨௨௩
௨௩௧	புகழ்	௨௨௩
௨௩௨	பசுச்செல்வம்	௨௨௪
௨௩௩	விவாஹம்	௨௨௪
௨௩௪	நான்	௨௨௫
௨௩௫	வைஸ்வாநரன்	௨௨௫
௨௩௬	நிர்ருதியே	௨௨௬
௨௩௭	ஐக்கியம்	௨௨௭
௨௩௮	துண்டமாக்கு	௨௨௭
௨௩௯	எதிரிகள்	௨௨௮
௨௪௦	அச்சமுண்டாக்கு	௨௨௮
௨௪௧	கேசம்	௨௨௯
௨௪௨	புகழ்	௨௨௯
௨௪௩	தாய்மார்களே	௨௩௦
௨௪௪	உணவு	௨௩௦
௪௫௨	வீரியம்	௨௩௧

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௨௪௬	தேவர்களே	௨௩௧
௨௪௭	ஒருமை	௨௩௨
௨௪௮	துரத்து	௨௩௨
௨௪௯	அக்கினி	௨௩௩
௨௫௦	நிலை	௨௩௩
௨௫௧	பெருகு பெருக்கு	௨௩௪
௨௫௨	புஷ்டி	௨௩௨
௨௫௩	காலசஞ்சர்கள்	௨௩௫
௨௫௪	மகன்	௨௩௫
௨௫௫	மனைவி	௨௩௫
௨௫௬	மனத்தால்	௨௩௬
௨௫௭	நிர்ருதி	௨௩௬
௨௫௮	யக்ஷ்மம்	௨௩௭
௨௫௯	தலைவன்	௨௩௭
௨௬௦	திரம் நில்	௨௩௮
௨௬௧	ஒருமனம்	௨௩௮
௨௬௨	மனம் என்னை	௨௩௯
௨௬௩	அம்பு	௨௩௯
௨௬௪	சிகிச்சை	௨௩௯
௨௬௫	குதிரை	௨௪௦
௨௬௬	வந்தனை	௨௪௦
௨௬௭	விளைக்கிறோம்	௨௪௧
௨௬௮	குஷ்டம்	௨௪௨
௨௬௯	துன்பம் நீக்கு	௨௪௨
௨௭௦	ஜயிப்பவன்	௨௪௨
௨௭௧	இந்திரன்	௨௪௩
௨௭௨	காப்பு	௨௪௪
௨௭௩	தந்துள்ளான்	௨௪௪
௨௭௪	வீரியம்	௨௪௫
௨௭௫	உன்மனம்	௨௪௫
௨௭௬	பந்தம்	௨௪௬
௨௭௭	எதிரிபந்தம்	௨௪௬
௨௭௮	இருமல்	௨௪௭
௨௭௯	வீடு	௨௪௭
௨௮௦	ஜிதவிசுவன்	௨௪௭
௨௮௧	மேதை	௨௪௭
௨௮௨	பிப்பலீ	௨௪௮
௨௮௩	மகன்	௨௪௯
௨௮௪	உன்மத்தன்	௨௪௯

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௨௮௫	விடுதலையாக்கு	௨௫௦
௨௮௬	பறிப்பு	௨௫௦
௨௮௭	ஆதித்தியர்களே	௨௫௧
௨௮௮	பாவம்	௨௫௧
௨௮௯	வைவஸ்வதம்	௨௫௨
௨௯௦	கடன்	௨௫௨
௨௯௧	அப்சரசர்கள்	௨௫௩
௨௯௨	வைசுவாநரன்	௨௫௩
௨௯௩	நற்செயலுலகம்	௨௫௪
௨௯௪	சுகிருதம்	௨௫௪
௨௯௫	விசுவகருமன்	௨௫௫
௨௯௬	பிதுருக்களே	௨௫௬
௨௯௭	நிர்ருதி	௨௫௭
௨௯௮	போர் இரதம்	௨௫௭
௨௯௯	துந்துபி	௨௫௮
௩௦௦	யக்ஷ்மம்	௨௫௮
௩௦௧	மங்களம்	௨௫௯
௩௦௨	சம்சயன்	௨௫௯
௩௦௩	எனக்கு	௨௬௦
௩௦௪	ஸ்மரணை	௨௬௦
௩௦௫	எரிபுருஷன்	௨௬௧
௩௦௬	கச்சை	௨௬௧
௩௦௭	வச்சிராயுதம்	௨௬௨
௩௦௮	விழுங்குகிறோம்	௨௬௩
௩௦௯	கேசம்	௨௬௩
௩௧௦	ரோமம்வளர	௨௬௩
௩௧௧	ஆண்மையகற்று	௨௬௪
௩௧௨	காதல்	௨௬௫
௩௧௩	பாலர்களே	௨௬௫
௩௧௪	கர்ணவேதம்	௨௬௬
௩௧௫	அக்ஷயம்	௨௬௬
	காண்டம்—எ	
௩௧௬	ஆத்மா	௨௬௭
௩௧௭	அதர்வணன்	௨௬௭
௩௧௮	அதர்வணன்	௨௬௭
௩௧௯	வாயு	௨௬௮
௩௨௦	யக்ஞம்	௨௬௮
௩௨௧	அதிதி	௨௬௯
௩௨௨	ஆதித்தியர்கள்	௨௬௯
௩௨௩	பிருஹஸ்பதி	௨௭௦
௩௨௪	துதி	௨௭௦
௩௨௫	சரஸ்வதி	௨௭௦
௩௨௬	தேவியே	௨௭௧
௩௨௭	சபை சமிதை	௨௭௧
௩௨௮	பகைநாசம்	௨௭௨
௩௨௯	சவிதா	௨௭௨
௩௩௦	கணவன்	௨௭௩
௩௩௧	பிருகஸ்பதியே	௨௭௩
௩௩௨	பிரார்த்தனை	௨௭௩
௩௩௩	மழை	௨௭௪
௩௩௪	பிரஜை	௨௭௪
௩௩௫	அநுமதி	௨௭௫
௩௩௬	ஒரே அதிதி	௨௭௫
௩௩௭	ஜோதி	௨௭௬
௩௩௮	துச்சுவப்னம்	௨௭௬
௩௩௯	சவிதா	௨௭௬
௩௪௦	விஷ்ணு	௨௭௬
௩௪௧	விஷ்ணு	௨௭௭
௩௪௨	இடை	௨௭௮
௩௪௩	சுவஸ்தி	௨௭௮
௩௪௪	அக்கினி விஷ்ணு	௨௭௮
௩௪௫	அஞ்சனம்	௨௭௯
௩௪௬	இந்திரனே	௨௭௯
௩௪௭	சோமனே	௨௭௯
௩௪௮	தேவர்கள்	௨௮௦
௩௪௯	அரியழி	௨௮௦
௩௫௦	அதர்வன்	௨௮௦
௩௫௧	தம்பதிகள்	௨௮௧
௩௫௨	மனைவி	௨௮௧
௩௫௩	அதர்வணன்	௨௮௧
௩௫௪	சரஸ்வந்தம்	௨௮௨
௩௫௫	பிரார்த்தனை	௨௮௨
௩௫௬	சுபர்ணன்	௨௮௨
௩௫௭	சோமன்-ருத்திரன்	௨௮௩
௩௫௮	வாக்கு	௨௮௩
௩௫௯	இந்திரன்-விஷ்ணு	௨௮௩
௩௬௦	அவகுணம்	௨௮௪

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௩௬௧	ஸினிவாலி	௨௮௪
௩௬௨	குஹூ	௨௮௫
௩௬௩	இராகை	௨௮௫
௩௬௪	தேவ மனைவிகள்	௨௮௫
௩௬௫	விஜயம்	௨௮௬
௩௬௬	பெரிய வெளி	௨௮௭
௩௬௭	ஒருமனம்	௨௮௭
௩௬௮	தீர்க்காயுசு	௨௮௮
௩௬௯	ரிக்கும் சாமனும்	௨௮௯
௩௭௦	வசுவே	௨௮௯
௩௭௧	விஷம் விலக்கு	௨௮௯
௩௭௨	சரஸ்வதி	௨௯௦
௩௭௩	போகத்துக்கு	௨௯௧
௩௭௪	சாபம் நீங்கு	௨௯௧
௩௭௫	மணி	௨௯௨
௩௭௬	தவம்	௨௯௨
௩௭௭	அக்கினி	௨௯௩
௩௭௮	ஜாத வேதசன்	௨௯௩
௩௭௯	சலமும் அனலும்	௨௯௩
௩௮௦	அபாமார்க்கன்	௨௯௪
௩௮௧	பிராமணன்	௨௯௪
௩௮௨	ஆத்மா	௨௯௪
௩௮௩	சரஸ்வதி	௨௯௫
௩௮௪	பிரார்த்தனை	௨௯௫
௩௮௫	பகை யழி	௨௯௫
௩௮௬	அக்கினி	௨௯௬
௩௮௭	இந்திரன்	௨௯௬
௩௮௮	அசுவினிகளே	௨௯௭
௩௮௯	கண்டமாலை	௨௯௯
௩௯௦	பசுக்கள்	௨௯௯
௩௯௧	நோய்கள்	௩௦௦
௩௯௨	மருத்துக்களே	௩௦௧
௩௯௩	அக்கினி	௩௦௧
௩௯௪	அமாவாசியை	௩௦௧
௩௯௫	பூர்ணிமை	௩௦௨
௩௯௬	சூரியனும் சந்திர	௩௦௩
௩௯௭	அக்கினி	௩௦௪
௩௯௮	வருணன்	௩௦௫
௩௯௯	அக்கினி	௩௦௫

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௦௦	தார்க்ஷியன்	௩௦௬
௪௦௧	இந்திரன்	௩௦௬
௪௦௨	ருத்திரன்	௩௦௭
௪௦௩	விஷம் நீக்கு	௩௦௭
௪௦௪	அக்கினி	௩௦௭
௪௦௫	பகை நீக்கு	௩௦௮
௪௦௬	இந்திரன்	௩௦௮
௪௦௭	இந்திரன்	௩௦௮
௪௦௮	இந்திரன்	௩௦௮
௪௦௯	ஸோமன்	௩௦௯
௪௧௦	உச்சம் செல்லு	௩௦௯
௪௧௧	நீராசயம்	௩௦௯
௪௧௨	அக்கினி	௩௦௯
௪௧௩	தருப்பை	௩௧௦
௪௧௪	வேதி	௩௧௧
௪௧௫	துச்சுவப்னம்	௩௧௧
௪௧௬	யமன்	௩௧௧
௪௧௭	சமனம்	௩௧௧
௪௧௮	நிந்தை நீங்கு	௩௧௧
௪௧௯	எவன்	௩௧௨
௪௨௦	ஆத்மா	௩௧௨
௪௨௧	அக்கினி	௩௧௨
௪௨௨	சூரியன்	௩௧௨
௪௨௩	அக்கினி	௩௧௩
௪௨௪	விஜயம்	௩௧௩
௪௨௫	இந்திரன் அக்கினி	௩௧௪
௪௨௬	சோமகாண்டம்	௩௧௫
௪௨௭	குற்றம்	௩௧௫
௪௨௮	சத்துரு நாசம்	௩௧௫
௪௨௯	துன்பம் நீக்கு	௩௧௫
௪௩௦	பாவமழி	௩௧௬
௪௩௧	ஜுரம்	௩௧௬
௪௩௨	இந்திரன்	௩௧௭
௪௩௩	தேவர்கள்	௩௧௭
	காண்டம்—௮	
௪௩௪	தீர்க்காயுசு	௩௧௭
௪௩௫	ஆயுசு	௩௨௦
௪௩௬	பகைவர் நாசம்	௩௨௩

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௩௭	சத்துரு சம்ஹாரம்	௩௨௭
௪௩௮	மணிபூஷணம்	௩௩௧
௪௩௯	கருப்ப தோஷம்	௩௩௩
௪௪௦	ஔஷதங்கள்	௩௩௭
௪௪௧	எதிரி ஜயிக்க	௩௪௦
௪௪௨	விராஜன்	௩௪௩
௪௪௩	விராஜை	௩௪௭

காண்டம்—௯

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௪௪	மதுகசை	௩௫௧
௪௪௫	காமன்	௩௫௪
௪௪௬	மனை	௩௫௭
௪௪௭	விருப்பம்	௩௬௦
௪௪௮	அஜன்	௩௬௩
௪௪௯	அதிதி	௩௬௯
௪௫௦	பசு	௩௭௪
௪௫௧	நோய் சிகிச்சை	௩௭௫
௪௫௨	சூரியன்	௩௭௮
௪௫௩	ஆத்மஞானம்	௩௮௧

காண்டம்—௧௦

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௫௪	புன் செயல்	௩௮௫
௪௫௫	தேக அமைப்பு	௩௮௯
௪௫௬	வரண மணி	௩௯௪
௪௫௭	பாம்பு	௩௯௬
௪௫௮	விஜயம்	௩௯௯
௪௫௯	மணிபந்தனம்	௪௦௪
௪௬௦	ஸ்கம்பன்	௪௦௯
௪௬௧	பிரம்மம்	௪௧௪
௪௬௨	சதௌதனம்	௪௨௦
௪௬௩	வசை	௪௨௩

காண்டம்—௧௧

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௬௪	பிரம்மௌதனம்	௪௨௬
௪௬௫	ருத்திரன்	௪௩௨
௪௬௬	ஓதனம்	௪௩௬
௪௬௭	பிராணன்	௪௪௦
௪௬௮	பிரம்மச்சாரி	௪௪௩
௪௬௯	துன்பம் நீங்கு	௪௪௭
௪௭௦	உச்சிட்டம்	௪௫௦
௪௭௧	அத்யாத்மம்	௪௫௧
௪௭௨	சத்துருசம்ஹாரம்	௪௫௬
௪௭௩	இரணகளம்	௪௬௦

காண்டம்—௧௨

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௭௪	பூமி	௪௬௩
௪௭௫	அக்கினி	௪௭௨
௪௭௬	தகனக்கினி	௪௭௯
௪௭௭	பசு	௪௮௮
௪௭௮	பிராம்மணப்பசு	௪௯௪

காண்டம்—௧௩

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௭௯	உரோஹிதன்	௪௭௯
௪௮௦	சூரியன்	௫௪௦
௪௮௧	உரோஹிதன் ஆத்மா	௫௨௧
௪௮௨	உரோஹிதன்	௫௧௬

காண்டம்—௧௪

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௮௩	மணக்கோலம்	௫௧௯
௪௮௪	புருஷன்-மனைவி	௫௨௮

காண்டம்—௧௫

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௪௮௫-௫௦௨	விராத்தியன்	௫௩௬

காண்டம்—௧௬

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௫௦௩	சலம்	௫௫௧
௫௦௪	துதி	௫௫௨
௫௦௫	நான்	௫௫௩
௫௦௬	பிரார்த்தனை	௫௫௪
௫௦௭	கனவு	௫௫௩
௫௦௮	விஜயம்	௫௫௪
௫௦௯	சம்ஹாரம்	௫௫௪
௫௧௦	ஜயகோஷம்	௫௫௫
௫௧௧	செல்வம்	௫௫௭

காண்டம்—௧௭

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௫௧௨	பிரார்த்தனை	௫௫௭

காண்டம்—௧௮

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௫௧௩	எமனும் எமியும்	௫௬௦
௫௧௪	எமன்	௫௭௧

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௫௧௫	புது வாழ்க்கை	௫௭௭
௫௧௬	தேவயானமும் பிதுருயானமும்	௫௮௬

௧௯-வது காண்டம்

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௫௧௭	யக்ஞம்	௫௯௧
௫௧௮	சலம்	௫௯௬
௫௧௯	அக்கினி	௫௯௭
௫௨௦	விருப்பம்	௫௯௭
௫௨௧	இந்திரன்	௫௯௮
௫௨௨	புருஷன்	௫௯௮
௫௨௩	நட்சத்திரங்கள்	௬௦௦
௫௨௪	விண்மீன் பற்று	௬௦௧
௫௨௫	சாந்தம்	௬௦௨
௫௨௬	நன்று	௬௦௩
௫௨௭	இனிது	௬௦௫
௫௨௮	உஷை	௬௦௬
௫௨௯	ஒரே வீரன்	௬௦௬
௫௩௦	சோதியும் புவியும்	௬௦௮
௫௩௧	அபயம்	௬௦௯
௫௩௨	பயமின்மை	௬௦௯
௫௩௩	துணை	௬௦௯
௫௩௪	வீழ்க	௬௧௦
௫௩௫	பிரவேசம்	௬௧௧
௫௩௬	காப்பு	௬௧௧
௫௩௭	சந்தங்கள்	௬௧௨
௫௩௮	அதர்வவேதம்	௬௧௨
௫௩௯	அதர்வப்பிரிவுகள்	௬௧௨
௫௪௦	போர்த்து	௬௧௩
௫௪௧	குதிரை	௬௧௪
௫௪௨	தங்கம்	௬௧௪
௫௪௩	காப்பு	௬௧௫
௫௪௪	தருப்பை மணி	௬௧௭
௫௪௫	தருப்பை	௬௧௭
௫௪௬	தருப்பை	௬௧௮
௫௪௭	ஔதும்பரமணி	௬௧௮
௫௪௮	தருப்பை	௬௨௦
௫௪௯	தருப்பை	௬௨௧
௫௫௦	ஜங்கிடம்	௬௨௨
௫௫௧	ஜங்கிடம்	௬௨௩
௫௫௨	சசுவாரம்	௬௨௩
௫௫௩	அக்கினி	௬௨௪
௫௫௪	யக்ஷ்மம்	௬௨௫
௫௫௫	குஷ்டம்	௬௨௫
௫௫௬	மேதை	௬௨௬
௫௫௭	தவம்	௬௨௭
௫௫௮	பிரம்மம்	௬௨௭
௫௫௯	அங்கு	௬௨௭
௫௬௦	ஆஞ்சனமே	௬௨௮
௫௬௧	ஆஞ்சனம்	௬௨௯
௫௬௨	அசாத்தியன்	௬௩௦
௫௬௩	இரவு	௬௩௧
௫௬௪	இரவு	௬௩௨
௫௬௫	இரவு	௬௩௩
௫௬௬	இரவு	௬௩௪
௫௬௭	ஆன்மா	௬௩௫
௫௬௮	காமன்	௬௩௫
௫௬௯	காலன்	௬௩௪
௫௭௦	காலன்	௬௩௭
௫௭௧	அக்கினி	௬௩௭
௫௭௨	தூக்கம்	௬௩௮
௫௭௩	தீக்கனவு	௬௩௯
௫௭௪	பிரார்த்தனை	௬௪௦
௫௭௫	அக்கினி	௬௪௧
௫௭௬-௫௮௮	பிரமன்	௬௪௧

காண்டம்—௨௦

சூக்தம்	பொருள்	பக்கம்
௫௮௯-௭௧௪	இந்திரன்.	௬௪௪
௭௧௫-௭௨௪	குந்தாப சூக்தங்கள்	௭௨௭
௭௨௫-௭௨௬	இந்திரன்	௭௩௭
௭௨௭	அசுவினிகள்	௭௩௮
௭௨௮	அசுவினிகள்	௭௩௯
௭௨௯	அசுவினிகள்	௭௩௯
௭௩௦	உஷை அசுவினி	௭௪௧
௭௩௧	அசுவினிகள்	௭௪௦

அதர்வ - வேதம்

க. சுருதி சேர்

[அதர்வன்[1] —வாசஸ்பதி[2]]

க. விசுவ ரூபங்களை[3] தரித்து எங்கும் சுற்றி, மூவேழு யாகுபவையின்[4] வலிமையை, வாசஸ்பதி என்னுடைய அங்கத்திலே இன்று, ஸ்தாபிப்பானாக.

உ. வாசஸ்பதியே! நீ மறுபடியும் வா: தேவ மனத்துடன் வா: வஸோஷ்பதியே[5]! என்னிலே மொழியை நிலையாக்கு: என்னில் எனக்கு வேதமாகுக.

ங. நீ இங்கு வில் நாணின், இரு முனைகளைப் போலே என்னை விசாலமாக்கு: வாசஸ்பதி என்னை நிலை செய்வானாக.

ச. வாசஸ்பதி அழைக்கப்பட்டுள்ளான்: வாசஸ்பதி எங்களை பதிலுக் கழைப்பானாக: நாங்கள் சுருதியுடன் சேர்ந்து செல்வோமாக: நாங்கள் சுருதியுடன் நீங்காமலாவோமாக!

[க. க. க—ச.]

---

1 அதர்வரிஷி அறிந்த ஞானம். 2 தேவரின் பெயர். 3 எல்லா வடிவங்களை. 4 12 மாதங்கள் 5 ருதுக்கள் 3 உலகங்கள் 1 ஆதித்தியன், ஆக இருபத்தொன்றை குறிக்கும். 5 செல்வபதியே

க. கருத்து—ஞானம் நிலைக்கத் துதி.

௨. வில்

[அதர்வன்—அமிருத மய பர்ஜன்ய சந்திரமன்]

௧. சரத்தின் பிதாவாகி, அதி செழிப்பளிக்கும் பர்ஜன்யனை[1] நாங்களறிவோம்; பல ரூபங்களுடனுகும் அவனுடைய அன்னையாம் புவியையுமறிவோம்.

௨. வில் நாணே! எங்களைச் சூழ்ந்து வணங்கு: எனது காயத்தைக் கற் போலாக்கு. திடத்துடன் திரமாகும் நீ, தூஷணை துவேஷங்களைத் தூரந் துரத்து.

௩. இந்திரனே! வில் நாண், மரத்தைக் கலந்து திறமுடன் துரிதமாகும் சரத்தை விசைக்குங்கால், பாயும் அம்பத் தண்டை, எங்களிடமிருந்து நீக்கு.

௪. இம்முஞ்சம்[2] நோய் நீர் ரோகத்தின் நடுவே புவி சோதி நடுவே, சூரியனைப் போலே திர மாகுக.

[௧. ௨. ௧—௪]

---

௩. சரம்

[அதர்வன்—வெகு பல தேவர்கள்]

௧. நாங்கள் சத வீரியமுள்ள சரத்தின் பிதாவான பர்ஜன்யனை யறிவோம்; நான் உன் காயத்துக்கு இதனல் சுகம் கொண்டு வருவேன்; உனது பொழிவு புறமாகிப் புவியில் முழங்கிச் செல்க.

௨. நாங்கள் சரத்தின் பிதாவான சத வீரியமுள்ள மித்திரனை யறிவோம்; நான்........செல்க.

---

1 மேகம் போலுள்ளவனை. 2 புல், ஒரு ஔஷதத்தின் பெயர்.

௨. கருத்து—வயிற்றுப்போக்கு, அதிசாரத்துக்கு முஞ்சம் என்னும் ஔஷதம் நாடு.

௩. நாங்கள் சரத்தின் பிதாவான சத வீரியமுள்ள வருணனை யறிவோம்; நான்........செல்க.

௪. நாங்கள் சரத்தின் பிதாவான சத வீரியமுள்ள சந்திரனை அறிவோம்? நான்........செல்க.

௫. நாங்கள் சரத்தின் பிதாவான சத வீரியமுள்ள சூரியனை யறிவோம்; நான்........செல்க.

௬. உதரம், கீழ்நாடி, நீராசயத்தில், பாயும் உனது நீர்க ளெல்லாம் முழக்கமுடன் இப்படி புறத்தில் வருக.

௭. நான் ஏரி சலத்தைத் தடுக்குந் தடையை நீக்குவது போல் நீர் வழியைத் திறக்கிறேன்; உனது நீர் அனைத் தும் முழக்கமுடன் இங்ஙனம் புறத்தில் வெளி வருக.

௮. சலந் தரிக்கும் கடல்—பொங்குவதுபோல்—உனது சலாசயம் திறக்கப்படுக. உனது நீர் அனைத்தும் முழக்க முடன் இங்ஙனம் புறத்தில் பாய்க.

௯. வில்லினின்றும் நீங்கி சரம் பறந்து பாய்வதுபோல் உனது மூத்திரம் அனைத்தும், முழக்கஞ் செய்துகொண்டு புறத்தில் பாய்க.

[க. ௩. க—௯]

---

௪. சலம்

[ஸிந்துத் தீவீபன்—சோமன்]

க. யக்ஞஞ் செய்பவர்களின் சகோதரிகளான தாய் மார்கள் தேனுல் பாலைக் கலந்து தங்கள் வழிகளில் செல்லுகிறூர்கள்.

---

௩. கருத்து—தடை நீர், மல பந்தம் நீங்க ஆதியில் மர்மமாய் சொல்லிய மொழிகள்.

௨. சூரியனிலுள்ள அவை, சூரியனோடாகும் அவை, எங்களுக்கு யக்ஞத்தைத் தூண்டுக.

௩. நான் பசுக்கள் பருகும் ஸ்தானத்தில், தேவிகளான சலங்களை யழைக்கிறேன்; அவி நதிகளால் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

௪. சலங்களின் நடுவே அமிருதமுண்டு; சலங்களில் சிகிச்சையுண்டு; சலங்களின் துதிகளால் நீங்கள் திட குதிரைகளாவீர்கள், திட பசுக்களாவீர்கள்.

[க. ௪. ௧—௪]

---

௫. நீர் சிகிச்சை

[ஸிந்துத் த்வீபன்—சலம்]

க. நீங்கள் சுகமளிக்கும் சலங்களாதலால் எங்களைச் சக்தி உச்ச சந்தோஷங் காண ஸ்தாபியுங்கள்.

௨. ஆவலுள்ள அன்னைமார்களைப் போலே அதிமங்களமான உங்களுடைய இரஸத்தை எங்களில் பாகமாக்குங்கள்.

௩. சலங்களே! நீங்கள் எங்களை எங்கு துரிதஞ் செய்கிறீர்களோ, அங்கு நாங்கள் உடனே செல்லுகிறோம். எங்களை சனன மாக்குங்கள்.

௪. நலங்களின் தலைவர்களாயும், நரர் நோய் நாசஞ் செய்பவர்களுமான சலங்களுடைய சிகிச்சையை நான் நாடுகிறேன்.

[க. ௫ ௧—௪]

---

௪. கருத்து—சலங்களிலே சிகிச்சைகளுக்காகும் எல்லா அமிருதங்களு முண்டு.

௫. கருத்து—சனனஞ் செய்யுஞ் சக்தியும் சலங்களுக் குண்டு.

சா. சலங்கள்

[ஸிந்துத் திவீபன்—பல தேவர்கள்]

க. தேவிகளான சலங்கள் எங்கள் பிரியத்துக்கு, பானத்துக்கு, சுகமளிப்பார்களாக: அவர்கள் எங்களுக்கு சுபம் செழுமை சிகிச்சை செய்வார்களாக.

உ. சலங்களின் நடுவே சகல சிகிச்சைகளுண்டு, என எனக்குச் சோமன் சொல்லியுள்ளான். அவர்கள் விசுவ சம்புவான அக்கினியையும் அடைந்துள்ளார்கள்.

ந. சலங்களே! நான் வெகுகாலம் சூரியனைக் காண்பதற்கும், என் காயம் துணையடைவதற்கும், மருந்தை யளியுங்கள்.

ச. பாலைவனங்களி லுண்டாகுஞ் சலங்களும், சதுப்பு நிலங்களில் தோன்றும் நீர்களும், எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவர்களாக வேண்டும். கிணறு அகழ் நீர்களும், குடங்களில் கொண்டுவரும் சலங்களும், எங்களுக்குச் சுகமளிப்பார்களாக.

[க. சா. க—ச]

எ. ஸம்ஹாரம்

[சாதன்ன்—அக்கினி]

க. தேவரே! அக்கினியே! இங்கு கிமீதினனைக்[1] கொண்டுவா; தற்புகழ்ச்சி யாதுதானனை[2] இங்கு

---

1 இதென்ன, இப்போது ஏன், எனப் பறக்கும் பகுத்தறிவற்ற பேதையை, 2 இம்சை செய்பவனை.

சா. கருத்து—எல்லா சுகங்களும் சலத்திலே உண்டு.

கொண்டுவா ; ஏனெனில் போற்றப்படும் நீயே தஸ்யுக்களின்[1] ஸம்ஹாரன்.

உ. ஜாதவேதஸனே,[2] பரமேஷ்டியே[3] தேகங்களின்—தலைவனே ! அக்கினியே! நெய் நல்லெண்ணெய்ப்பொருள்களை—ருசிபார். நீ யாது தானர்களை யழச்செய்.

ங. யாது தானர்கள் துக்கமுடனாகுக. பேராசையுடனை கிமீதினர்களும்—துன்பமுடனாகுக. அக்கினியே ! இந்திரனுடன் நீங்கள் எங்களுடைய இந்த அவியை அங்கீகரியுங்கள்.

ச. அக்கினி—அவர்களை—முதன்மையாய் பிடிக்கும் பாஹுபலமுள்ள—இந்திரன் அவர்களைத் துரத்துக : துன்பம் பற்றியுள்ள ஒவ்வொருவனும், இதோ நான் என இங்கு வந்து சொல்க.

ரு. ஜாதவேதஸனே ! உனது வீரியத்தை நாங்கள் பார்க்கலாமோ ! நரர்களை நன்கு காண்பவனே ! எங்களுக்கு யாது தானர்களைப் பிரகடனஞ்செய் : உன்னால் எரிக்கப்பட்ட அவர்கள் எல்லோரும் தங்களை யறிவிப்பவர்களாய் இங்கு எங்கள் முன்னர் வருக.

சா. ஜாதவேதஸனே ! அவர்களைப் பிடி : எங்கள் இதத்துக்காக நீ தோன்றியுள்ளாய் ! அக்கினியே ! நீ எங்கள் தூதனாகி யாது தானர்களைக் கதறச் செய்.

எ. அக்கினியே ! நீ யாது தானர்களை பந்தஞ் செய்து இங்கு கொண்டு வா : பிறகு இந்திரன் தனது வச்சிரயுதத்தால் அவர்களது சிரங்களைத் துண்டித்திடுக.

[க. எ. க—எ]

---

1 அடிமை விரும்புவர்களின் 2 அறிஞனே 3 பெரிய யக்ஞனே

எ. கருத்து—அக்கினி பலத்தால் அரக்கரழி.

அ. யக்ஞம்

[சாதன்—பிரகஸ்பதி, அக்கினிஷோமன்]

க. நதி நுரையைக் கொண்டு வருவதுபோல், இந்த யக்ஞம் யாதுதானர்களைக் கொண்டு வருக: இங்கு இச் செயலைச் செய்யும் ஆண் பெண்ணானவராளுலுஞ் சரி அவர் பேசுக.

உ. இவன் பேசிக்கொண்டு இங்கு வந்துள்ளான்: நீங்கள் அவனைப் பிரேமையுடன்—ஏற்றுங்கள்; பிருகஸ்பதியே[1]! அவனை உன் வசத்திலாக்கு: அக்கினியே! சோமனே! அவனைக் கொல்லுங்கள்.

ங. சோமபானஞ் செய்பவனே! யாதுதான பிரஜையை ஜயித்துக் அவனைக் கொண்டு வா: தற்புகழ்ச்சி செய்பவனது வலது இடது கண்களை சிரத்தினின்றும் விழச்செய்.

ச. அக்கினியே! ஜாதவேதஸனே! நாசஞ்செய்ய இரகசியத்திலாகும், சனனங்களை, எங்கு அறிந்த போதிலும் அவர்களை, பிரமத்தால் பெருகும் நீ, நூறுவகை துவம்ஸங்களால் ஸம்ஹாரஞ்செய்.

[க. அ. க—ச]

கூ. பிரார்த்தனை

[அதர்வன்—வெகு பல தேவர்கள்]

க. இந்திரன், பூஷணன், வருணன், மித்திரன், அக்கினி, வசுக்கள், இவனில் செல்வத்தைத் தரித்திடுக: ஆதித்

---

1 பெரிய பதியே.

அ. கருத்து—அனலாலும் அறிவாலும் அரக்கர்களை அழி

தியர்களும் விசுவேதேவர்களும், இவனை அதிமேன்மையான ஜோதியில் நாட்டுக.

உ. தேவர்களே! இவனது ஆக்ஞையிலே அக்கினியும் ஆதித்தியனும் சொதியும் சொர்ணமுமாகுக. இவனது எதிரிகள் இவனுக்குக் கீழாகுக: அதியுத்தமமான சுவர்க்கத்துக்கு இவனை எழுச்சியாக்கு.

ஙூ. ஜாதவேதஸனே! எந்த உயரிய பிரமத்தால் இந்திரனுக்குப் பால்களை தரிக்கிறாயோ, அதனால் நீ இவனை மேன்மை செய்: அக்கினியே! சஜாதர்களில் இவனை சிறந்த ஸ்திதியில் நிலைசெய்.

சு. அக்கினியே! நான் அவர்களது யசஸும் வர்சசு செல்வம் செழிப்பு சித்தங்களை சுவீகரிக்கிறேன்: அவனுடைய எதிரிகள் அவனுக்குக் கீழாகுக: உத்தமமான உயரிய சுவர்க்கத்துக்கு அவனை எழுச்சி செய்.

[க. கூ. க—சு]

கO. வருணன்

[அதர்வன்—அசுரன்—வருணன்]

க. இவன் தேவர்களின் அசுரனாய்[1] அரசுபுரிகிறான்; ஏனெனில் வருண அரசனது விருப்பங்கள் சத்தியமாகும். நான் பிரமத்தோடு ஓங்கி இவனை உக்கிர புருஷனுடைய கோபத்தினின்றும் நீக்குகிறேன்.

உ. வருணனே! இராஜனே! உனது கோபத்துக்கு வணக்கம்: ஏனெனில் உக்கிரனான நீ, சகலமான துரோ

---

1 அதி பலமுள்ளவனாய்

கூ. கருத்து—தேவதுணையால் திவ்யஞ் செல்.

கங்களையும் தெளிவாய்க் காண்கிறாய்! நான் அந்நியர்களான ஆயிரம் புருஷர்களை—ஒருமையுடன் நன்கு செலுத்துகிறேன்[1] இந்த உனது இப்—புருஷன்—நூறு சரத் காலங்கள் வாழ்க.

ங. நீ நாவினால் எந்த அசத்தியம் அதி சிறுமையை உரைத்திருந்தபோதிலும் நான் உன்னை சத்திய தர்மங்களின் இராஜாவான வருண பாசத்தினின்றும் விடுதலை செய்கிறேன்.

ச. நான் மிக மகத்தான வைசுவாநர யலையினின்றும்[2] உன்னை விடுதலை செய்கிறேன்: உக்கிரனே! இங்கு சஜாதர்களை[3] யநுசரித்து சொல். எங்கள் பிரமத்தை போற்று.

[க. கo. க—ச]

கக. பிரஸவம்

[அதர்வன்—பூஷணன்]

க. பூஷணனே! அரியமான் இந்த பிரஸவத்தில் ஆற்றலுள்ள ஹோதாவாய் உனக்கு வஷட்டை[4] கூறுக. கால கருப்பமுடனான ஸ்திரீ சற்று இளக்கமாகுக; அவளது அங்கங்கள் பிரஸவத்துக்குப் பக்குவமாகுக.

உ. சோதியின் திசைகள் நான்கு; புவியின் திசைகள் நான்கு—அத் திசைகளின்—கருப்பாசயத்தால் சூழ்ந்

---

1 எனக்கு விருப்பமில்லாத புருஷர்களை உன்னிடம் யனுப்புகிறேன். 2 எல்லா மனிதர்களையும் அரசுபுரியும் வருணனுடைய கோபத்தினின்றும், சோமையினின்றும். 3 சகோதரர்களை. 4 யக்ஞ முழக்கத்தை.

கo. கருத்து—வருணனை யமனுடைய கோபத்தினின்று நீங்குங்கள்.

துள்ள சிசுவை—தேவர்கள் சலனமளிப்பார்கள். அவர்கள் ஸ்திரீயைப் பிரசவத்துக்குப் பொருத்தம் செய்க.

௩. பூஷணன் புறஞ்செய்க. சனனங்கத்தை நாங்கள் விசால மாக்குவோம்: அன்னையே! உனது அங்கத்தைத் தளர்த்திக்கொள்: பிஷ்கலையே! நீ பாலனை கீழே பிரேரணை செய்.

௪. மாசுமிகும் பசையுள்ள நஞ்சுக்கொடி, மாமிஸத்தில் கொழுப்பில் பற்றாததுபோல், மச்சைகளிலும்—ஸ்தாபிதமாகாமல், நாய் புசிக்க கீழே வருக. நஞ்சுக் கொடி கீழே வருக

௫. நான் உன் மர்ம அங்கத்தை விசாலமாக்குகிறேன். நான் மூல ஸ்தானத்தை யகல மாக்குகிறேன்; இருபக்கங்களின் நாடிகளை விசாலமாக்குகிறேன்; தாயையும் பாலனையும் பிரித்துத் தனிமையாக்குகிறேன். குமாரனை நஞ்சுக்கொடியினின்றும் நீக்குகிறேன். நஞ்சுக்கொடி இறங்குக.

௬. எப்படி வாயு, எப்படி மனம், எப்படி பறவை, பறக்கின்றனவோ, அப்படி பத்துமாத பாலனை நீயும், ஜராயுவோடு ஓடி வா. ஜராயு இறங்குக.

[௧. ௧௧. ௧—௬]

௧௨. சந்ததி

[பிருகுவங்கிரஸன்—யக்ஷ்ம நாசனன்]

௧. ஜராயுவின் முதற் தோற்றமாகி, காற்று முகிலினின்றும் குணமாகும் சிகப்புக் காளை, மழையுடன் முழங்கிக்கொண்டு முன் செல்லுகிறான்: அவன் பிளந்து நேராகச்

௧௧. கருத்து—மருத்துவப் பயிற்சியும் வேண்டும்.

செல்லுங்கால் எங்கள் காயத்துக்கு இன்பமளிப்பவனுக வேண்டும் : அவன் ஒரே ஒஜோ வடிவமாகி மும்மடியாய் ஆக்கிரமித்துள்ளான்.

உ. ஒளியுடன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் ஆசிரயமாகும் உன்னை நாங்கள் போற்றி அவியால் மரியாதை செய்கிறோம் : நாங்கள் அவியுடன் ; இவனது சந்திகளைச்சேரும் சேர்பவனது, சின்னம் அதிசின்னங்களை, நாசஞ் செய்கிறோம்.

ங. அவனைத் தலைவலி காசத்தினின்றும் நீக்கு. எல்லா அங்கங்களிலும் நுழையும் எங் நோயினின்றும்—அவனை விடுதலையாக்கு. முகில் மகனும் வாத புத்திரனும் சோதி மயமுமான அவன், மரங்களையும் மலைகளையு மணுகி—ஆசிரயமாகுக.

ச. என் மேலங்கத்துக்குச் சுகமாகுக : என் கீழ் உறுப்புக்கு இன்பமாகுக : என் நாலு கரணுங்களுக்கும் இனிமையாகுக. என் காயத்துக்கு நயமாகுக.

[க. கஉ. க—ச.]

கங. மின்னல்

[பிருக்வங்கிரன்—வித்யுத் தேவதை]

க. உனது மின்னலுக்கு வணக்கமாகுக. உனது இடிமுழக்கத்துக்கு வணக்கம். துன்பத்தை எதிர்க்கும் உனது வச்சிராயுதத்துக்கு இணக்கமாகுக.

உ. ஒளியை ஒன்றுசேர்க்கும், உச்சிமகனை, உனக்கு, நமஸ்காரம். எங்கள் காயங்களுக்கு சுகமளி : எங்களது பாலர்களுக்கு மங்களஞ் செய்.

கஉ. கருத்து—மின்னலால் தோன்றும் நோய் நீங்கி வாழ்.

ங. உச்சியின் மகனே உனக்கு வணக்கமாகுக. எரிக்கும் உனது ஆயுதத்துக்கு இணக்கமாகுக: மர்மத்திலே யுள்ள உனது பரம நிலபத்தை நாங்கள் அறிகிறோம்: கடலின் உள்ளே, நீ நாபிபோல வைக்கப்பட்டுள்ளாய்.

ச தேவியே! தேவர்கள் எய்வதற்குச் செய்துள்ள தீரனும் சரனுமான நீ, சபையில் புகழப்படும் நீ, எங்களுக்குப் பிரியமுள்ளவனுகுக. அத்தகைய உனக்கு இன்பமாகுக.

[க. கங. க—ச.]

கச. பெண்

[பிருகுவங்கிரன்—வித்யுத் வருணன் யமன்]

க. மரத்தினின்றும் மலர் மாலையைப்போல், அவளது செல்வம் வர்சசை நான் கிரகித்துள்ளேன். விசால மூலமுள்ள மலையைப்போல் அவள் பிதுருக்களில் திரமாகுக.

உ. இராஜனை இயமனே! இப்பெண்ணை உனக்கு மனைவியாக இணக்குவிப்பாய்: அதுவரை—அவள் தனது தாய், சகோதரன் தந்தையின் மனையிலே பந்தனமாகுக.

ங. அரசனே! இவள் உனது குலக் காப்பு. நாங்கள் இவளை உனக்குப் பூரணமா யளிக்கிறோம்; இவள் வெகுகாலம் பிதுருக்களுடன் உட்காருவாள்: இவள் மங்கள—பீஜங்களை—சிரத்தினின்றும், தெளிப்பாளாக.

ச. பந்தனமற்ற கயன் கசியபனது பிரமத்தால் உனது பாக்கியத்தை உன்னில், சகோதரிகள் கோசத்திலுள்ள செல்வத்தை செய்வதுபோல், திரஞ் செய்கிறேன்.

[க. கச. க—ச.]

கங. கருத்து—மின்னலான ஒளியின் சக்தி.

கச. கருத்து—மணமில்லா வாழ்க்கை வேண்டாம்.

கரு. செல்வம்

[அதர்வன்—ஸிந்து தேவதை]

க. நதிகள் ஒருமையுடன் ஒன்று பாய்க: வாயுக்களும் பறவைகளும் ஒன்று வீசுக: புராதனர்களான அவர்கள் இந்த யக்ஞத்தை யனுபவிப்பார்களாக: நான் நற்பொழிவால் ஆஹுதி செய்கிறேன்.

உ. இங்கு இதோ என் அழைப்புக்கு வாருங்கள். ஒன்று சேர்பவர்களே! இங்கு அருகில் வாருங்கள்: அறிஞர்களே! இவனை அபிவிருத்தி யாக்குங்கள். அங்குள்ள ஒவ்வொரு பசுவும் இங்கு வருக; இவனில் எல்லாச் செல்வமும் திரமாகுக.

ங. சதா அழியாமல் ஒன்று சேர்ந்து எத்தாரைகளுடைய ஊற்றுக்கள் பாய்கின்றனவோ அந்த எல்லாப் பொழிவுகளுடன், நாங்கள், எனக்கு செல்வங்களை ஒன்று பெருகச் செய்கிறோம்.

ச. நெய் பால் சலத்தினது எந்த ஊற்றுக்கள் பாய்கின்றனவோ, அந்த எல்லாப் பொழிவுகளுடன் நாங்கள் எனக்குச் செல்வங்களை ஒன்று பெருகச் செய்கிறோம்.

[க. கரு. க—ச]

கசா. ஈயம்

[சாதனன். அக்கினி இந்திரன்]

க. துரித அக்கினி அமாவாஸையில் அணி வகுத்து உயரமாகி, எங்களைத் தின்பவர்களினின்றும், காத்து—யாதுதானனை யழிக்கிறான். அவன் எங்களை ஆதரிப்பான்.

கு. கருத்து—செல்வ யக்ஞம்.

உ. வருணன் ஈயத்தைப் புகழ்கிறான்: அக்கினி ஈயத்தை யநுகூலஞ் செய்கிறான். இந்திரன் எனக்கு ஈயத்தை யளித்தான். அதுவே சகஜ சத்துரு யழிப்ப தாகும்.

ங. இது விஷ்கந்தத்தை[1] ஜயிக்கும்: இது பகைவர்களைப் பாழாக்கும். இதனால் நான் பிசாசங்களை அவற்றின் சாதிகளை யெல்லாம் நாசமாக்குவேன்.

ச. எங்கள் பசுவையோ குதிரையையோ புருஷனையோ நீ இம்சித்தால், நாங்கள் உன்னை இந்த ஈயத்தால் நீ எங்கள் வீரபுருஷர்களை யழிக்காமலிருக்க, குத்திக்—கொல்வோம்.

[க. கரு. க—ச]

கஎ. நாடிகள்

[பிரமன்—பல தேவர்கள்]

க. சிகப்பு உடைகளுடன் சலனமாகும் ஸ்திரீகளாம் நாடிகளான நீங்கள் சகோதரனில்லாத சகோதரிகள் போல் சக்தி யொழிந்து சாந்தமாகுங்கள்.

உ. மேலுள்ள நாடியே! நீ திரமாயிரு. கீழுள்ள நாடியே நீ திரமாயிரு: நடுவிலுள்ள நாடியே நீ திரமாயிரு. சின்னச் சிறுந் நாடியும் திரமானால் அது பெரிய நாடியையுந் திரமாக்கும்.

ங. நூறு நாடிகளின் ஆயிரம் நாடிகளின்—சக்திகள்—இந் நடு நாடிகளை—திரஞ் செய்துள்ளன; கடை நாடிகள் ஒன்று ஆசிரியத்துள்ளன.

1 வாதநோயை.

கரு. கருத்து—ஈயம் என்னும் உலோகத்தி னுதவியால் உள்ளார்களை ஒழித்து விடு.

ச. வில்லாகாரமான பெரிய மணல் நிறையும் நாடி உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளது. திரமாயிரு. அமைதியாகு. நான் துதிக்கிறேன்.

[க. களஎ. க—ச]

கஅ. ஆதர்சன்

[திரவிணோதன்—விநாயகன்]

க. இலட்சுமி நீங்கி சுந்தரஞ் சிதைந்து தான சூனியமானவளை நாங்கள் துரத்துகிறோம்: எங்கள் பிரசைக்காக மேலானவையை ஒன்று வகிக்கிறோம்.

உ. ஸவிதா அவளது கால்களினின்றும் கஷ்டத்தைத் துரத்தியுள்ளாள். வருணன், மித்திரன், அரியமான் அவளது கைகளினின்றும் நீக்கியுளார்கள். அநுமதியும் அகற்றி எங்களுக்கு நன்மை யளித்துள்ளாள். தேவர்கள் சௌபாக்கியத்துக்கு இப் பெண்ணைச் செலுத்தியுள்ளார்கள்.

ந. உன் காயத்திலுள்ள எக்குரூரத்தையும் கண் கேசங்களிலுள்ள எல்லாப் புன்மையையும், எங்கள் மொழியால் நாசமாக்குகிறோம். தேவஸவிதா உன்னை விருத்தியாக்குக.

ச. கோ எதிர்ப்பு, மான் கால், காளைப் பல், கோபரூபம், தொற்று நோய், துட்ட சின்னம் உள்ள, இவர்களை எங்களிடமிருந்து நாங்கள் நீக்குகிறோம்.

[க. கஅ. க—ச]

களஎ. கருத்து—நாரிகளையும் நாடிகளையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

கஅ. கருத்து—சின்னங்கள் குணங்களை யறிவிக்கும்.

கக. சம்ஹாரம்

[பிரமன்—சகல தேவர்கள்]

க. வில்லாளிகள்—எங்களைக் காணுமலாகுக அதி வில்லாளிகளும் எங்களைக் காணுமலாகுக. இந்திரனே! எங்களிடமிருந்து தூரமாய் கூரிய அம்புகளை நீக்கி விழச்செய்.

உ. எறிந்து எறியப்போகும் சரங்கள் எங்களை நீங்கி பறந்து செல்க. மானிடர்களின் திவ்ய சரங்களே! எனது சத்துருக்களை யழியுங்கள்.

ங. எதிர்ப்பவர், உற்ருர், உறவினர் அல்லது வேறு எவராலுஞ்சரி அந்த எதிரிகளை ருத்திரன் சரங்களால் நாசஞ்செய்க.

ச. எங்களை துவேஷித்துத் தீமைபுரியும், சத்துருவை சத்துரு யில்லாதவனை எல்லா தேவர்களும் தண்டித்திடுக. பிரமம் எனது அகக் காப்பாகும்.

[க. கக. க—ச.]

உ0. அரசர் கடமை

[அதர்வன்—வெகுபல தேவர்கள்.]

க. தேவனுன ஸோமனே அவன் துன்பமற்றுகுக; இந்த யக்ஞத்தில் மருத்துக்களே! எங்களுக்கு சுகமளிப்பவர்களாகுங்கள்; கொடுமையும் கஷ்டமும் எங்களைக் காணுமலாகுக; துவேஷிக்கும் துன்பமும் எங்களைக் காணுமலாகுக.

கக—கருத்து. ருத்திரன் என்னும் கோபத்தினுதவியால் நீங்கள் காப்படையுங்கள்.

உ. மித்திர வருணனே! இன்று துஷ்டர்களது ஆயுதத்தையும், பாயும் சஸ்திரத்தையும் எங்களிடமிருந்து தூரமாக்குங்கள்.

௩. வருணனே! இம்சிக்கும் ஆயுதத்தை இங்கிருந்தும் அங்கிருந்தும் நீக்கு: மகத்தான சுகத்தை யளி: கோரமான ஆயுதத்தை விலக்கு.

௪. நீயே மேன்மையாய் அரசுபுரிபவனாகும். எதிர்ப்பற்றவன் பகையழிப்பவன்: எவனது நண்பன் எப்பொழுதும் கொல்லப்படாதவனாய் எவனது மித்திரன் சத்துருவால் ஜயிக்கப்படாதவனா யுள்ளானோ அவனே நீ.

[க. உ0. க—௪]

உக. சத்துருக்கள்

[அதர்வன்—இந்திரன்]

க. சனங்களின் தலைவன், சுவஸ்தி யளிப்பவன், எதிரி கொல்லுபவன், அரி அழித்து, எல்லாம் கைவசஞ் செய்பவன், வர்ஷிக்கும் இந்திரன், சோமபானஞ்செய்து, அபயமளிக்கு மவன், எங்கள் முன் வருக.

உ. இந்திரா! எங்கள் எதிரிகளை ஜயஞ் செய். எங்களுடன் சமர் செய்பவனை கீழே சாய்த்துவிடு. எவன் எங்களை யடிமை யாக்க விரும்புகிறானோ அந்த நீசனை இருளில் செலுத்து.

௩. அரக்கனை யழி, சத்துருக்களை யொழி, விருத்திரனின் தாடைகளை படேரென உடை. இந்திரா! அடிமையாக்க விரும்பும் சத்துருவின் கோபத்தைத் தணி.

௪. துவேஷியின் மனத்தையும் எங்களை யழிக்க நாடும் எதிரியின் பயங்கராயுதத்தையும் நீக்கு: மேலான காப்பை

உ0. கருத்து—தேவ உதவியால் தெவ்வர்களைத் தொலை.

எமக்கு அளி: அவனது கோரமான ஆயுதத்தை தூரத்தி லாக்கு. [க. உக. க—ச]

உஉ. காமாலை

[பிரமன்—சூரியன்]

க. சூரியனை யநுசரித்து உனது இருதய நோயும் காமாலையும்—நீங்குக. நாங்கள் சிகப்பு காளையின் நிறத்தால் உன்னைச் சூழ்கிறோம்.

உ. இவன் நோய் நீங்கி மஞ்சளாகாமலிருக்க, நீண்ட காலம் வாழ, உன்னை சிகப்புக் கதிர்களால் நாங்கள் சூழ்கிறோம்.

ந. நாங்கள் உன்னை, சிகப்பே தேவதை என நாடுபவையையும், செந்நிற பசுக்களையும், இவற்றின் ஒவ்வொரு வடிவத்தால் வன்மையால், சூழ்கிறோம்.

ச. நாங்கள் கிளிகளிலும் ரோபநாகங்களிலும் உனது பாண்டு ரோகத்தை செலுத்துகிறோம். அப்படியே ஹாரித் திரவங்களில் உனது பாண்டு நோயைச் சாய்க்கிறோம்.

[க. உஉ. க—ச]

உங. இரஜனி

[அதர்வன்—வனஸ்பதி]

க. ஔஷதியே! கருமையே! இருளான மங்கலாகும் நீ இரவு பிறந்தவள்: இரஜனியே[1]! இந்த வெண் தாளியையும் மாசையும் நிறமாக்கு.

---

1 குஷ்டத்தை நீக்கும் ஔஷதமே.

உக. கருத்து—இந்திரனால் சார்பிலார்களை யகற்றுங்கள்.

உஉ. கருத்து—காமாலையை கதிரோனது கதிர்கள் கொல்லும்.

உ. குஷ்டத்தை நீக்கு. இவனிடமிருந்து பலிதம் பளிங்கு மாசையும் ஒழி: உனது நிறம் உனக்கு வருக. வெண்—புள்ளிகளை—தூரமாக்கு.

ங. நீ மறையும் நிலபம் மங்கலாகும்: உனது ஸ்தானம் மங்கலாகும்; ஒஷதியே நீ மங்கல—நிறமுள்ளவள்; இங்கிருந்து குஷ்டத்தை நீக்கு.

ச. என்பினின்றும், தேகத்தின் — அகத்தினின்று — தோன்றும்—கிலாஸ குட்டத்தையும், சருமத்தில் விஷநீரால் தோன்றும் வெண்சின்னத்தையும், பிரமத்தால் நான் தூரஞ் செய்துள்ளேன்.

[க. உங. க—ச]

உச. குட்டம்.

[பிரமன்—ஆசுரி வனஸ்பதி]

க. முதன்மையாய் சுபர்ணன் தோன்றினன்: நீ அதன் பித்தமாகும். ஆசுரி, அமரால் ஜயிக்கப்பட்டு வனஸ்பதிகளின் வடிவத்தை தரித்தாள்.

உ. முதன்மையான ஆசுரி[1] வெண் குட்டத்துக்கு இந்த சிகிச்சையைச் செய்தாள். இது வெண் மாசு விலக்கும். இது, வெண் குட்டத்தை மறையச் செய்துள்ளது. இது சரூபத்தைச் சரூபமாய் செய்துள்ளது.

ங. உனது தாயின் பெயர் ஸரூபமாகும், உனது பிதாவின் பெயரும் ஸரூபமாகும். நீ ஸரூபஞ் செய்பவள் ஒஷதியே! இதைச் சரூபமாக்கு.

---

[1] அதி சக்தி வாய்ந்தவள்.

உங. கருத்து—இரஜனி என்னும் ஔஷதத்தால் குட்டத்தை நீக்கு.

ச. சரூபஞ் செய்யும்[1] சியாமை[2] புவியினின்றும், புலனைக் கப்பட்டுள்ளாள்; நீ இந்நோய்—சிகிச்சையை - பூரணமாக்கு. நாங்கள் உன்னை நாடுகிறோம். இதனைச் சரூபஞ் செய்.

[க. உச. க—ச.]

உரு. ஜ்வரம்

[யக்ஷ்ம நாசனம்—பலதேவர்கள்]

க. தருமம் பற்றுபவர்கள் வணக்கங்களை—சிகிச்சைகளை—யளிக்கும் ஸ்தானத்தில், சலங்களை, அக்கினி நுழைந்து எரிக்கின்றான். ஜ்வரமே! அந்த ஸ்தானத்தை உனது பரம மூல நிலயமென—பெரியார்—சொல்லுகிறார்கள். அன்புடனுள்ள நீ எங்களை விலகு.

உ. ஜ்வரமே! நீ எரிந்தாலும் சரி, எரித்தாலுஞ் சரி, உன் மூலஸ்தானம், காய மங்கங்களை வியாபகமான போதிலும் சரி, வேதனை என்பது உன் நாமமாகும். ஹரிதத்தின்—காமாலையின் தேவனே! இணங்கும் நீ இனி எங்களை நீங்கு.

ங. நீ துக்கமானாலுஞ் சரி, துன்பமளிப்பவனானாலுஞ் சரி, நீ அரசனான வருணனது பிள்ளை ஆனாலுஞ் சரி, நீ வேதனை என்னும் பெயருள்ளவனாகும். நீ, ஹரித தேவனாகும். இணங்கி நீ எங்களை நீங்கு.

ச. சீதச் சுரத்துக்கு நமஸ்காரம். உக்கிர தாபத்துக்கு நான் வணக்கமளிக்கிறேன்: ஒருநாள்விட்டு இருநாள்

---

1 பழைய வடிவம்போல் செய்யும், ஒரே நிறஞ்செய்யும். 2 ஒரு ஔஷதத்தின் பெயர்.

உச—கருத்து. சியாமை என்னும் ஔஷதத்தால் தொழு நோய் நீங்கும்.

பின்னர், மூன்று தினத்துக்கு அப்பால், வரும், சுரத்துக்கு நமஸ்காரமாகுக.

[க. உரு. க—ச.]

உசா. காப்பு

[பிரமன்—வெகு பல தேவர்கள்.]

க. ஆயுதம் எங்களிடமிருந்து தூரமாகுக: தேவர்களே! நீங்கள் எறியும் சரமும் நீங்குக.

உ. செல்வ மளிப்பவன் எங்களுக்கு நண்பனாகுக: பகன் இந்திரன் அதிசயப் பொருளுடனாகும் சவிதா எங்களுக்கு சிநேகிதராகுக.

ங. மருத்துக்களே! பிரவாஹத்தினின்றும் தோன்றும் நீங்கள், சூரிய சர்மமுடன் எங்களில் அதி விசால சுகத்தை யளியுங்கள்.

ச. எங்களை நன்கு பிரேரியுங்கள். சுக மளியுங்கள். எங்கள் காயங்களைச் சுகஞ் செய். எங்கள் சந்தானங்களுக்கும் சுகத்தைப் புலனாக்கு.

[க. உசா. க—ச]

உஎ. அரிகள்

[அதர்வன்—சந்திரன்—இந்திராக்கினி]

க. அங்கு கரையினோரத்தில் மூவேழு கவசங்களை நீக்கிய அரிகள் யுள்ளார்கள். அவர்களது கவசங்களால் துன்பமளிக்கும் சத்துருவின் கண்களை மூடுகிறோம்.

உரு. கருத்து—சுரத்துடன் இணைந்து அதைத் தணி.

உசா. கருத்து—தேவ உதவி நாடு

உ. பிநாகம் என தரிக்கும் அவள், பிளக்குமவள், பிரித்துச் செல்க: மறுபடியும் உயிர் தோன்றும் அவளது மனங் கலைக. சேஷ்டை புரிபவர்கள் ஐயசூனிய மாயுள்ளார்கள்.

ந. துஷ்டர் பலர் தோய்ந்தும் திடமற்றுள்ளார்கள்: திறனற்ற சிலர் அதை முயற்சிக்கவில்லை: சுற்றியுள்ள நாணலின் சிறிய துண்டுகளைப் போல், அவர்கள் சிதறியுள்ளார்கள்.

ச. பாதங்களே! முன் செல்லுங்கள். அதி துரிதமாகுங்கள். அளிப்பவனது நிலயங்களுக்கு யழைத்துச் செல்லுங்கள். இந்திராணி, ஜயிக்கப்படாமலும் சோரஞ் செய்யப்படாமலும் முதன்மையாய் முன் செல்க.

[க. உஎ. க—ச]

உஅ. எதிரி நஷ்டம்

[சாதனன்—பலதேவர்கள்]

க. அரக்கரழித்து நோய் நீக்கும் தேவனை அக்கினி, கிமீதினிகளையும் யாதுதானர்களையும் வஞ்சக முள்ளவர்களையும் எரித்து எங்களுக்கு வந்துள்ளான்.

உ. தேவனே! யாதுதானர்களை எரி; கிமீதினர்களை யொழி. கிருஷ்ணவர்தனே! எதிர்க்கும் யாதுதானிகளை தகி.

ந. சாபத்தால் சபிப்பவள், புன்மையை தனது பேராதரவாகப் பற்றியுள்ளவள், இரஸம் பற்ற நமது பாலனை பிடிப்பவள், தன் மக்களையே புசிப்பாளாக:

ச. யாது தானியை தனது மகனையும், சகோதரியையும், பெண்ணையுமே புசித்திடுக: கோர கேசங்களுடனுகும்

உஎ. கருத்து—பாம்புகளான புன்மைகள் பாழாகுக.

யாது தானியைகள் பரஸ்பர மழிக: அராயிகள் அடியோடு யழிக்கப்படுக.

[க. அ. உ—ச]

உகூ. ஜயமணி

[வசிஷ்டன்—பிரமணஸ்பதி]

க. எந்த வியாபக மணியால்[1] இந்திரன் அபிவிருத்தி யடைகிருனே, பிரமணஸ்பதியே! அதனுல் எங்களை இராஷ்டிரத்துக்கு அபிவிருத்தி செய்.

உ. பகைவர்களைப் பணியச்செய்து பிசுனர்களைப் பாழாக்கி நமக்குத் துன்பம் நாடும் தீமை புரிபவனை எதிர்த்து நில்.

௩. சோமனும் தேவ ஸவிதாவும், உன்னை அபிவிருத்தி செய்துள்ளார்கள்; நீ ஜயசாலியாவதர்க்கு எல்லாப் பொருள்களும் உனக்கு உதவிபுரிந்துள்ளன.

ச. எதிரி யழித்து பகையழிக்கும் வியாபக மணி இராஷ்டிரத்துக்கு என் பகைவர்களை யொழிக்க என்னில் உறுதியாகுக.

ரு. நான் எதிரி யற்றுகி, எதிரி யொழித்து எதிரி நீக்குபவனுக அச்சூரியன் உதயமாயுள்ளான். இந்த எனது மொழியும் உச்சமாயுள்ளது.

சு. எதிரி யழிக்கும் காளையாயும் இராஷ்டிரஞ் ஜயித்து ஜயம் பெறுபவனுமான நான், இந்த வீர சனத்தின் அதிகாரியாகவேண்டும்.

[க. உகூ. க—சு]

1 வன்மையால்.

உஅ. கருத்து—அரக்கரழி.

உகூ. கருத்து.—வன்மையால் வெல்லுங்கள்.

௩௦. காப்பு

[ஆயுஷ்காமோதர்வன்—விசுவே தேவர்கள்]

௧. வசுக்களே! விசுவேதேவர்களே! இவனை இரட்சியுங்கள்: ஆதித்தியர்களே இவனில் அப்படியே விழிப்புடனிருங்கள்: சிநேகிதர்களால் சத்துருக்களால் இவன் அணுகாமலாகுக. புருஷர்களின் ஆயுதமும் இவனைச் சேராமலாகுக.

௨. தேவர்களே! ஒரு சித்தமுடனாகி எனது இச் சொல்லைக் கேளுங்கள். உங்களில் பிதாவாயிருப்பவர்களும் உங்களில் புத்திரர்களாயிருப்பவர்களும், எனது இச் சொல்லைச் செவிகொடுங்கள்: நான் இவனை எல்லீருமான உங்களது சுவஸ்திக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன். இவனைத் தீர்க்காயுசு வரை வகியுங்கள்.

௩. புவியிலிருக்கும் தேவர்கள் சோதியிலிருக்குந் தேவர்கள், வானம் பசுக்கள் சலங்களிலுள்ள தேவர்கள், இவனுக்கு மூப்புவரை ஆயுசைச் செய்க; அவன் அந்நியமான நூறு மிருத்யுக்களைத் தூரமாக்குக.

௪. நான் பிரயாஜர்களும்[1] அநுயாஜர்களும்[2] ஹுதபாகர்களும் அஹுதாதர்களும் தேவர்களுமான உங்களை, பஞ்சப் பிரதிசைகளை பகிர்ந்துள்ள உங்களை, இவனது சபையிலே அங்கத்தினர்களாகச் செய்கிறேன்.

[௧. ௩௦. ௧—௪]

---

1 முன் அளிப்புக்கள். 2 பின் அளிப்புக்கள்.

௩௦. கருத்து—தேவ துணையுடன் மூப்பு வரை வாழ்.

௬௧. திசைகள்

[பிரமன்—பலதேவர்கள்]

௧. நாங்கள் திசைகளின் திசைக் காப்பர்களான நான்கு அமுதர்களான—இரட்சகர்களுக்கும்—பொருளின் அத்தியட்சர்களுக்கும், இங்கு அவியால் வணக்கமளிக்கிறோம்.

௨. திசைகளின் திசை இரட்சகர்களே! நான்கு திசைகளை நிலையாக்குந் தேவர்களே! நிர்ருதியின்[1] பாசங்களினின்றும், ஒவ்வொரு துன்பத்தினின்றும், எங்களை விடுதலை யாக்குங்கள்.

௩. நான் அவமற்று, அவியால் உன்னை யஜிக்கிறேன்: குறை நீங்கும் நான், நெய்யால் யாகுதி செய்கிறேன். திசைகளின் திசை பதியான துரித தேவன், எங்களுக்கு உயரிய செலவத்தைச் சுமந்து வருவான்.

௪. எங்கள் மாதா பிதாவுக்குச் சுவஸ்தியாகுக. புவி பசு புருஷர்களுக்கும் சுவஸ்தியாகுக; சகல செல்வமும் சிறந்த அறிவும் எங்களுக்காகுக. நாங்கள் அதி வெகு காலம் சூரியனைப் பார்க்கவேண்டும்.

[க. ௬௧. க—௪]

---

௬௨. பிரமம்

[பிரமன்—தியாவாப் பிருதிவீ]

௧. சனங்களே! இந்த மகத்தான பிரமத்தை யறியுங்கள்: பெரியார்—சொல்வதாவது—எவனால் வனஸ்பதிகள்

---

1 அழிவின்.

௬௧. கருத்து—எங்களுக்கு சுவஸ்தி வேண்டும்.

சுவாசிக்கின்றனவோ, அவன் புவியிலுமில்லை சோதியிலு மில்லை.

உ. சிரமமாகி சாந்தமடைபவர்களைப்போல் அவர்களது வாசம் வானத்திலாகும். பொருளின் மூல ஸ்தானமான அவனை அறிஞர்கள் அறிகிறார்கள், அல்லது அறிய வில்லை.

ங. கமன சீலர்களான சோதி—புவி, பூமி, எவனால் செய்யப் பட்டனவோ, அவன், இன்று சதாகாலம் சமுத்திரத்தின் தாரைகளைப் போல ஈரமுள்ளவனா யிருக்கிறான்.

ச. ஒன்று விசுவத்தை கவர்ந்துள்ளது: இது அந்நியத்திலே ஆசிரதமாகும்: அனைத்தும் அடைந்துள்ள புவிக்கு நான் வணக்க மளித்துள்ளேன்.

[க. ஙஉ. க—ச]

ஙங. சலங்கள்

[சந்திரன்—ஆபன்]

க. ஸவிதாவும் அக்கினியும் தோன்றும்—நிலயர்களாயும்—பீதம் பொன் நிறம் பிரகாசம் புனிதஞ் செய்பவர்களுமான சலங்கள், அனலைக் கருப்பமாய்த் தரிக்கும் அவர்கள் சுகம் செழிப்பு எங்களுக்கு செய்பவர்களாகுக.

உ. இராஜனான வருணன் சனங்களின் சத்தியா சத்தியத்தைக் கண்டு எவற்றின் நடுவே செல்லுகிறானோ அந்த சலங்கள் அனலைக் கருப்பமாய்த் தரிக்கும் கனகமயமான அவர்கள் எங்களுக்குச் சுகம் செழிப்புச் செய்பவர்களாகுக.

ங. தேவர்கள் சோதியில் எச்சலங்களில் தங்கள் பானத்தைச் செய்கிறார்களோ, எவர்கள் வானத்தில் பலவிதங்க

ஙஉ. கருத்து—புவிசோதி மகிமை.

ளாய் தோன்றுகிறார்களோ, அப் பொன் நிறமான அவர்கள் எங்களுக்குச் சுகம் செழிப்புச் செய்பவர்களாகுக.

ச. சலங்களே! சிவமான கண்ணால் எங்களைப் பாருங்கள். உங்கள் மங்களமான காயத்தால் என் சருமத்தைப் பரிசியுங்கள். சோதியாய் சுத்தஞ் செய்பவர்களாய் நெய் பொழியும் அவர்கள் எங்களுக்குச் சுகம் செழிப்புச் செய்பவர்களாகுக.

[க. ௩௩. க—ச]

---

௩௪ தேன்மயம்

[அதர்வன்—மது வனஸ்பதி]

க. இந்த வனஸ்பதி தேனினின்றும் தோன்றும். நாங்கள் உன்னைத் தேனால் கெல்லுகிறோம். மதுவினின்று தோன்றப்படும் நீ[1] தேனைப்போல் எங்களை இனிமை செய்.

உ. என் நாக்கின் நுனியில் தேன்; நாக்கின் மூலத்தில், அதி இனிய தேனாகும் நீ, எனது சங்கற்பத்திலே ஆக வேண்டும்: நீ எனது சித்தத்திலே வருவாயோ?

௩. எனது சலனம் தேன் மயம்; என் கமனம் தேன் மயம். நான் மொழியால் தேன் மயமாய் மொழிகிறேன், நான் தேன் தோற்ற மாக வேண்டும்.

ச. நான் தேனைவிட தேனாயுள்ளேன், மதுகத்தை விட மதுவா யுள்ளேன்: நீ என்னை என்னையே தேன் மிகும் சாகையாக விரும்பு.

ரு. நான் வெறுப்பை நீக்க, கரும்பின் அதி தந்துக்களால், நீ, என்னுடன் இன்பமுள்ளவளாவதற்கும்,

---

1 தேன் கொடி என்னும் ஒரு ஔஷதம்.

௩௩. கருத்து—சுகத்துக்கு சலம் நாடு.

என்னிலிருந்து தூரமாகாம லிருப்பதற்கும், உன்னைச் சுற்றிக் கட்டியுள்ளேன்.

[க. ௩௪. க—௫]

௩௫. தீர்க்காயுசு

[ஆயுஷ்காம அதர்வன்—ஹிரண்யன்]

க. தட்சமக்கட்கள் சதானீகனுக்கு நல்ல மனங்களுடன் பந்தஞ் செய்யும் இப்பொன்னை [1], ஆயுசு வர்சசு பலம் நூறு சரத்துக்களுடனாகும் தீர்க்காயுசுக்கு நான் உன்னில் கட்டுகிறேன்.

௨. தேவர்களில் முதன்மையாய்த் தோன்றும் ஓஜஸான இதை—தரிப்பவனை—பிசாசர்களும் அரக்கர்களும் ஜயிப்பதில்லை. சீவர்களில் தட்சமக்களது தங்கந் தரிப்பவன் ஆயுசை தீர்க்காலஞ் செய்துகொள்ளுகிறான்.

௩. நாங்கள் சலங்களின் தேஜசு, சோதி, ஓஜசு பலத்தை வனஸ்பதிகளின் வீரியங்களை, இந்திரன் இந்திரியங்களைப் போல் இவனில் தாரணஞ் செய்கிறோம். இவன் பலமுள்ளவனுகையால், இப்பொன்னை தரிப்பான்.

௪. நாங்கள் மாஸம் அயனம் ருதுக்கள் வருஷப் பாலால் உன்னை பூரண மாக்குகிறோம்; இந்திராக்கினியும் விசுவே தேவர்களும் எதிர்ப்பாகாமல் உன்னை அங்கீகரிப்பார்களாக.

[க. ௩௫. க—௪]

காண்டம் ஒன்று

முற்றிற்று.

---

1 பொன்போலாகும ஒரு வனஸ்பதி அல்லது செல்வ சின்னம்.

௩௪. கருத்து—தேன் லதையால் வசியந் தோன்றும்.

௩௫. கருத்து—சக்தி பெருகி நாம் செல்வப் பிரபுக்களாக வேண்டும்.

௩௬. மர்ம தரிசனம்

[வேன ரிஷி—பிரமாத்மா]

௧. விசுவம் எவனில் ஏகரூபமாகி, எவன் இரகசியத்திலே பெரியவனு யுள்ளானே, அவனை வேனன்[1] கண்டான். சனனமானவுடன் சுந்தரன் இதைக் கறந்தான். கணங்கள், சுந்தரங் காணும் அவனைப் போற்றியுள்ளார்கள்.

௨. அமுதத்தின் நிலையை யறியுங் கந்தருவன் அப் பரம இரகசியத்தை எங்களுக் கறிவிக்கட்டும். எவன் மர்மத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள அதன் மூன்று பாதங்களை அறிகிறானே. அவன் பிதாவின் பிதா ஆவான்.

௩. அவன் நமது பிதா, பந்து, நம்மை பிறப்பிப்பவனுகும். அவன் எல்லா நிலை நிலங்களை யறிவான். அவனே தேவர்களுக்கு நாமங்களை யளிப்பான், அவனிடமே எல்லாப் பொருள்களும் அறிந்துகொள்ளச் செல்லும்.

௪. நான் சகம் சோதி யெல்லாம் துரிதம் சென்றேன். ருதத்தின் முதல் தோன்றுபவனை யணுகினேன்; அவன் பேசுபவனில் பேச்சைப்போல், புவனங்களிலே புலனுகிறான். அக்கினியாகும்—அவன், ஊக்கமுடன் உள்ளான். அவன் அனல் இல்லையோ ?

௫. நான் விசுவ புவனங்களைச் சூழ்ந்து சுற்றி விரியும் ருதத்தின் இழையைக் காண, தேவர்கள் அமுதமடையும், சமான மூலஸ்தானத்தில் சலனமாகும் நிலயத்திலே யணுகினேன்.

[௨. ௧. ௧—௫]

---

1 அறிஞன்.

௩௬. கருத்து—அறிஞனே அறியாததை யறிவான்.

௩௭. கந்தருவன்

[மாதுரு நாமன்—கந்தர்வர்களும்—அப்சரசர்களும்]

௧. புவனத்தின் ஏகபதியான திவ்ய கந்தருவனே[1] சனங்களில் துதி தோத்திரத்துக் கருகன். திவ்ய தேவனான உன்னையே நான் பிரமத்தால் பற்றுகிறேன். உனக்கு நமஸ்காரம். உன் நிலயம் சோதியிலாகும்.

௨. அவன் சோதி பற்றுபவன். சூரியனைப்போல் சோதியுள்ளவன். யஜிப்பதற் கருகன். தேவர்களது அபசரிப்பை மறுப்பவன்; உயரிய மேன்மையுள்ள அவன் புவனத்தின் ஏகபதியாகும். வணக்கத்துக்கு அருகனான கந்தர்வனும் அதிமங்களஞ் செய்யும் அவன், சுகமளிப்பவனுவான்.

௩. அவன் அந்த குற்றமற்றவர்களோடு சேர்ந்துள்ளான்; அப்ஸரஸர்களின் நடுவே கந்தருவன் இருந்தான். அவர்களது துரிதமாய்த் தோன்றி மறையும் சமுத்திரமே, அவர்களது நிலயம் என பெரியார்கள் எனக்குச் சொல்லுகிறார்கள்.

௪. மேகமயமே! ஒளிக் குவியலே! நட்சத்திரியமே! விசுவாவசுவான கந்தருவனை நாடும் தேவிகளே! உங்களை நான் போற்றுகிறேன்.

௫. இருள் சுற்றி கதறுபவர்களாய் நிலைவிரும்பி மனம் மோகிக்கச் செய்யும் கந்தருவ மனைவிகளான அப்சரசர்களுக்கு[2] நான் வணக்க மளித்துள்ளேன்.

[௨. ௨. ௧—௫.]

---

1 ஆண்வலிமையின் ஆரோபம். 2 ஸ்திரீ யாரோபமாகும் அழகுக்கு.

௩௭. கருத்து—கந்தருவர்களையும் அப்சரஸர்களையும் நாடுங்கள்.

௩அ. நீர் சிகிச்சை

[அங்கிரஸன்—ஆயுர் தன்வந்தரி]

௧. மலையினின்றும் கீழாகப் பாயும், ஊற்றின் நீர்த்துளி சேரும் ஔஷதத்தை, நல்ல சிகிச்சையாகும் இதை, நான் உனக்குச் செய்கிறேன்.

௨. சலமே! இங்கு வா. ஓடு இங்கே. நூறு சிகிச்சைகளிலே நீ சிறந்தவன். சிராவம் நீக்கி, நோய் அகற்றுபவன் நீ.

௩. அசுரர்கள் புண் ஆற்றும் இப்பெரியதைக் கெல்லுகிறார்கள். இது சிராவத்தின் சிகிச்சையாகும். இது நோயை நீக்கியுள்ளது.

௪. 1உபஜீகர்கள் சமுத்திரத்தினின்றும் ஔஷதியை உற்பத்தி செய்யும் இது, சிராவத்துக்கு சிகிச்சையாகும். இது, ரோகத்தை சாந்தஞ் செய்துள்ளது.

௫. இது பெரும் புண்ணை சிகிச்சை செய்யும். இது புவியினின்றும் எடுக்கப்பட்டது. இது பெருக்குக்கு சிகிச்சையாகும். இது நோயை யழித்துள்ளது.

௬. சலம் எங்களுக்கு சுகமளிப்பவையாகுக: ஔஷதிகள் மங்களஞ் செய்பவையாகுக. இந்திரனின் வச்சிராயுதம் அரக்கர்களைத் துரத்துவதாகுக: அரக்கர்களால் விடப்பட்ட அம்பு தூரத்தில் வீழ்வதாகுக.

[௨. ௩. ௧—௬]

---

1 எறும்புகள்.

௩அ. கருத்து—நீரால் பெருக்கு நோய் நீங்கும்.

௩௧. ஜங்கிடம்

[அதர்வன்—சந்திரன், சங்கிடவன்]

௧. நாங்கள் தீர்க்காயுசுக்கும் மகத்தான இன்பத்துக்கும் துன்பமாகாமல், சதா திடம் நாடி, விஷ்கந்த மழிக்கும் மணியான ஜங்கிடத்தை[1] தரிக்கிறோம்.

௨. ஆயிரம் வீரியமுள்ள ஜங்கிட மணியானது எங்களை, ஜம்பம்[2] விசரம்[3] விஷ்கந்தம்[4] அதி எரிச்சலினின்றும்[5] எங்கும் காப்பதாருக.

௩. இது விஷ்கந்தத்தை[6] யழிக்கும், பகைவர்களை நாசஞ் செய்யும். சர்வ சிகிச்சையான ஜங்கிடம் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவதாருக.

௪. நாங்கள் தேவர்களால் அளிக்கப்படும் மணியால், இன்பமளிக்கும் ஜங்கிடத்தால் விஷ்கந்தத்தையும் எல்லா வெறியர்களையும் களத்திலே வீழ்த்துகிறோம்.

௫. சணலும்[7] ஜங்கிடமும் என்னை விஷ்கந்தத்தினின்றும் காத்திடுக; ஒன்று வனத்தினின்றும் வருவதாகும். வேறு கிருஷி இரசங்களினின்றும் வருவதாகும்.

௬. இந்த மணியானது துவேஷ மொழிப்பதும் தான சூனிய மழிப்பதுமாகும். இனி ஜயசீலமான ஜங்கிடம் எங்களாயுசை ஓங்கச் செய்க.

[உ. ச. ௧—௬]

---

1 வீரியமளிக்கும் ஒரு ஔஷதம். துணையளிக்கும் சாதன சின்னம். 2 வாயிலாகும் நோய். 3 வேதனை. 4 வாதம். 5 ஊசிபோல் குத்தும் வலி. 6 வாதத்தை. 7 சணல் என்னும் வனஸ்பதி.

௩௧. கருத்து—வீரியமளிக்கும் சாதனங்களைப் பற்றுங்கள்.

௪௦. இந்திரன்

[பிருகு ஆதர்வாணன்—இந்திரன்]

௧. இந்திரனே! அநுபவி: நடத்திச் செல். சூரனே! இரு குதிரைகளுடன் வா: சோமனைப் பருகு! இன்பமாகி இனிமை விரும்பி இனிய மதத்துக்கு வா!

௨. இந்திரனே! துதிக்கப்படுபவனைப் போலே சோதிகளைப்போலே, சுவர்க்கத்தைப்போலே, இனிய சோமனால் உனது கோசத்தை நிரப்பு. அதி முழக்கமுள்ள இன்பங்கள் உனக்கு வந்துள்ளன.

௩. நதிகளைப்போல் துரிதமாய் ஜயிக்கும் இந்திரன், மித்திரனைப்போல் [1]விருத்திரனைக் கொன்றான். அவன் [2]பிருகுவைப்போல் [3]பலனைப் பிளந்தான்: அவன் சோமனது இன்பத்தில் சத்துருக்களை ஜயித்தான்.

௪. இந்திரனே! இரசங்கள் உன்னை நுழைக. உனது குக்ஷிகளைப் பூரணமாக்கு. அதி பலமுள்ளவனே! எங்கள் நினைவுக்கு வா! உதவி யளி: என் அழைப்பைச் செவிகொடு. என் மொழிகளை அங்கீகரி: இந்திரனே! உனது உபகரணங்களுடன் வா: பெரிய போருக்கு இங்கு பிரசன்னமாயிரு.

௫. வச்சிராயுதந் தரிக்கும் இந்திரனுடைய முதன்மையான வீரச்செயல்களை நான் இனிச் சொல்வேன்: அவன் மேகத்தைக் கொன்றான்: சலத்தைப் பிளந்தான்: மலையின் உதரங்களைப் பிரித்தான்.

௬. அவன் மலையில் சாயும் மேகத்தை யழித்தான்: துவஷ்டா[4] சோதியான ஆயுதத்தை அவனுக்குச் செய்தான்: உடனே கோஷிக்கும் கோக்களைப்போல் சலங்கள்

1 மேகத்தை. 2 சூரியனை. 3 இருளை. 4 சிற்பி

பாய்ந்துகொண்டு துரிதமாய் சலிதியிலே சென்றன.

எ. அவன் காளையைப்போல் துரிதமாகி சோமனைப் பற்றினன்: அவன் திரிக தர்க்கங்களில் இரசத்தைப் பருகினன். மகவான் தனது ஆயுதமான வச்சிராயுதத்தைப் பற்றினன்: அவன் மேகங்களது அம் முதற் தோற்றத்தை யொழித்தான்.

[உ. ரு. க—எ]

---

௪௧. தலைவர் கடமை

[சம்பத் காம சௌனகன்—அக்கினி]

க. அக்கினியே![1] வர்ஷங்களும் சகல வன்மைகளும் ரிஷிகளும் ருதுக்களும் அயனங்களும் உன்னை அபிவிருத்தி செய்க. திவ்ய சோதியுடன் நீ ஒளி வீசு: சோதியின் நான்கு திசைகளையும் நீ பிரகாசஞ் செய்.

உ. அக்கினியே! நீ சோதியாகி, இவனை, ஓங்கச்செய். மேலான சௌபாக்கியத்துக்கு எழுந்திரு. அக்கினியே! உன்னை அணுகுபவர் துன்பமற்றவராகுக; உனது பிராமணர் புகழுடனுகுக: மற்றவர் புகழற்றுகுக.

௩. அக்கினியே! உன்னை இப் பிராமணர்கள் பற்றுகிறார்கள்: எங்கள் காப்பில் நீ மங்கள மளிப்பாயாக. அக்கினியே பகையொழிப்பவனே! எங்கள் எதிரிகளை யழி; சதாகாலம் உனது மனையிலேயே விழிப்புடனிரு.

௪. அக்கினியே! பலத்தால் நன்கு பற்று. மித்திரனேடு நட்புத் தரித்து நீ முயலுக. அக்கினியே! நீ நடுவே

---

1 அனல்போல் அரிகளை அரித்துவிடும் தலைவனே!

௪௦. கருத்து—வீரனது வீரச்செயல்கள்.

நிலையாகி அரசர்களது பற்பல அழை[illegible] ஒளி வீசு.

௫. அழிப்பவர்களைக் கடந்து எதிரிகளை நீக்கி, சித்த சூனியர்களைத் தாண்டி, துவேஷிப்பவர்களை நீங்கி அக்கினியே, எல்லாத் தீமைகளையுங் கடந்து செல்: பிறகு, எங்களில் வீர மக்கட்களுடன் செல்வத்தை யளி.

[௨. ௬. ௧—௫]

---

௪௨. சாபங்கள்

[அதர்வன்—வனஸ்பதி, தூர்வா ஸ்துதி]

௧. பாபிகளால் துவேஷிக்கப்பட்டு நீசமொழியை யொழிக்கும் தேவஜாதமான இந்த வனஸ்பதி[1], மாசை சலம்போல எல்லா சாபங்களையும்[2] என்னிடமிருந்து நீக்கியுள்ளது.

௨. துவேஷிகளுடைய எல்லா சாபங்கள் சகோதரிகளின் சாபம், கோப பிரமாவினுலாகும் சாபம்—இந்த அனைத்தையும் எங்கள் கால்களின் கீழே தள்ளுகிறோம்.

௩. சோதியினின்றும்—உன்—மூலம் கீழிறங்கி புவியின் மேல் விரிந்துள்ளது. இந்த ஆயிரங் கிளையுள்ள சக்தியால் எங்களை எங்கும் பரிபாலனஞ் செய்.

௪. என்னை எங்கும் பரிபாலனஞ்செய், என் பிரசையை எங்கள் பொருளைப் பரிபாலனஞ்செய்: கருமிகள் எங்களைச் சுவாதீனஞ் செய்யாமலாகுக. கேடு விளைவிப்பவர்கள் எங்களை ஜயிக்காமலாகுக.

---

1 தருப்பை. 2 தீச்சொற்களையும்.

௪௧. கருத்து—தலைவனை ஸ்தாபித்து திவ்யஞ் செல்.

[ஹ்ருதயம்] சபிப்பவனையே சேர்க: நாங்கள் நல்ல இருதய முள்ளவர்களுடன் இணைகிறோம்: நாங்கள் கண் சூசனையுள்ள கொடிய இருதயனின் எலும்புகளைத் துண்டம் துண்ட மாக்குகிறோம்.

[௨. எ. க—௫]

---

௪௩. பிறவி நோய்

[பிருகுவங்கிரன்—யக்ஷ்ம நாசனன்]

க. பகவதிகளான[1] விடுதலை செய்பவை என்னும் இரு தாரகங்கள் உயரமாய்க் கிளம்பி யுள்ளன: அவை உத் தம, அதம பாசத்தை நீக்குக.

௨. இந்த இரவு நீங்குக: இன்னல் செய்பவர்களு மொழிக: க்ஷேத்திரிய மழிக்கும் வனஸ்பதி க்ஷேத்திரியத்தை[2] நாசஞ்செய்க.

௩. மா நிறமாய் வெண் கண்ட முடனுகும் யவத்தின் புல்லாலும் திலம் திலத்தின் தண்டாலும் க்ஷேத்திரிய மழிக்கும் வனஸ்பதி, க்ஷேத்திரியத்தை நாசம் செய்க.

௪. உனது கலப்பைகளுக்கு வணக்கம். நுகத்தடி களுக்கு நமஸ்காரம். க்ஷேத்திரய மழிக்கும் வனஸ்பதி க்ஷேத்திரியத்தை நாசஞ் செய்க.

௫. தியானக் கண் உள்ளவர்களுக்கு நமஸ்காரம், ஒரே தேசங்களிலுள்ளவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; க்ஷேத்திர

---

1 சௌபாக்கிய மளிப்பவை. 2 பிறக்குங்கால் தேகத்துடன் தோன்றும் நோயை.

௪௨. கருத்து—பழிச்சொல் நீங்குங்கள்.

பதிக்கு நமஸ்காரம். க்ஷத்திரிய மழிக்கும் வனஸ்பதி க்ஷத்திரியத்தை நாசஞ் செய்க.

[உ. அ. க—ரு.]

௪௪. வைத்தியன்

[பிருகுவங்கிரன்—வனஸ்பதி யட்சமநாசனன்]

க. தசவிருட்சமே![1] அரக்கனிடமிருந்தும் அவனது கண்டங்களைப் பற்றியுள்ள கட்டுனின்றும் இவனை[2] நீக்க வனஸ்பதியே! இனி சீவ சகத்துக்கு இவனை எழுச்சியாக்கு.

உ. இவன்[3] எழுச்சியாகியுள்ளான்; இவன் வந்துள்ளான். இவன் சீவர்களின் சமூகத்தைச் சேர்ந்துள்ளான்: இவன்[4] மக்களின் பிதாவாகவும் மனிதர்களின் மேன்மை வாய்ந்தவனுயு முள்ளான்.

௩. அவன் சிகிச்சைகளை அடைந்துள்ளான். அவன் சீவபுரங்களை சேர்ந்துள்ளான். ஏனெனில் அவனது சிகிச்சைகள் நூறுரும், அவன் ஆயிரம் வனஸ்பதிகளையு—மறிவான்.

௪. தேவர்கள் பிராமணர்கள் வனஸ்பதிகள் உனது சங்கமத்தை யறிந்துள்ளார்கள்: விசுவே தேவர்கள் உனது[5] சங்கமத்தை[6] புவியின்மேல் யறிந்துள்ளார்கள்.

---

1 ஈசனே, பத்து மரங்களை யறியும் வைத்தியனே. 2 நோயுள்ளவனை. 3 நோயாளி சிகிச்சை பெற்றுவிட்டான். 4 நோயை நீக்குபவன். 5 மானிடனது. 6 சேர்க்கையை.

௪௩. கருத்து—பிறவி நோயையும் ஔஷதத்தால் நீக்கலாம்.

௫. இதைச் செய்தவன் விபரீதமும் செய்வான்: சிகிச்சைகளிலே அவனே தலைவன். சுத்தனுகும் அவன் சிகிச்சையுடன் உனக்கு மருந்தைச் செய்வான்.

[௨. ௯. ௧—௫]

௪௫. நோய் நீங்கு

[பிருகுவங்கிரன்—பலதேவர்கள்]

௧. நான் உன்னை தேய்வு, துன்பம் க்ஷேத்திரியம், சகோதரத் துரோகம் வருண பாசத்தினின்றும் விடுதலை செய்கிறேன்: நான் உன்னை பிரமத்தினுல் புன்மை பிரி பவனுய்ச் செய்கிறேன். உனக்கு புவியும் சோதியுமான இரண்டும் மங்கள முடனுகுக.

௨. அக்கினி சலங்களுடன் உனக்கு மங்களமாக, சோமன் ஔஷதிகளுடன் உனக்கு மங்களமாக, நான் உன்னை தேய்வு துன்பம் க்ஷேத்திரியம், சகோதர துரோகம் வருணபாசத்தினின்றும் விடுதலை செய்கிறேன்.

௩. உனக்கு வாயு வானத்தில் மங்கள மளிப்பவனுகுக. உனது ஆயுசைப் புஷ்டியாக்குக. உனக்கு நான்கு திசைகளும் மங்கள மளிப்பவை யாகுக. நான் உன்னை....விடுதலை செய்கிறேன்.

௪. இத்தேவிகள், பிரதிசையின் நான்கு திசைகளும், வாத பத்தினிகளும் சூரியன் அதி பிரகாசமாகும் நிலையனும் உனக்கு மங்கள மளிப்பவர்களாக, நான் உன்னை....விடுதலை செய்கிறேன்.

---

௪௫. கருத்து—உன் தேகத்தை நீ யறி. வைத்தியனையும் நாடு.

௫. நான் உன்னைத் தீர்க்காயுசுக்காக அவற்றின் நடுவே வைக்கிறேன். யக்ஷ்மம்[1] தூரமாகுக. நிர்ருதி யும்[2] தூரஞ் சென்று விடுக. நான் விடுதலை....செய்கிறேன்.

௬. நீ யக்ஷ்மம் தீமை நிந்தை துன்பம் கிராஹி யின்[3] பாசத்தினின்றும் விடுதலையாக்கப்பட்டுள்ளாய். நான் உன்னை....விடுதலை செய்கிறேன்.

௭. நீ சுகத்தைக் கண்டுள்ளாய், பகைமையை நீக்கி யுள்ளாய். நீ சுகிருதத்தின் மங்களமான சகத்தை யடைந் துள்ளாய். நான் உன்னை....விடுதலை செய்கிறேன்.

௮. தேவர்கள் கிராஹியினின்றும், இருளினின்றும் ருதத்தையும் சூரியனையும் நீக்கி புன்மையினின்றும் விடுதலை செய்துள்ளார்கள். நான் உன்னை....விடுதலை செய்கிறேன்.

---

௪௬. அறிஞர் கடமை

[சுக்கிரன்—கிருதய தூஷணம்]

௧. நீ[4] நாசத்தின் நாசகாரன், ஆயுதத்தின் ஆயுத னாகும்; எதிர்ப்பு சரத்தின் சரமாகும்; நீ சிறந்த பொரு ளைச் சேர். நீ சமானனை ஆக்கிரமி.

௨. நீ சிரக்தியன்[5] நீ பிரதி சரம்: நீ இரட்சை: நீ சிறந்த பொருளைச் சேர்: நீ சமானனை ஆக்கிரமி.

௩. எங்களை துவேஷிப்பவனை நாங்கள் துவேஷிப் பவனை நீ தடை செய்: நீ சிறந்த பொருளை நாடு: நீ சமானனை ஆக்கிரமி.

---

1 க்ஷயம். 2 அழிவும். 3 பீடையின். 4 அறிஞனே! ஔஷ தமே. 5 ஒரு ஔஷதத்தின் பெயர்.

௪௫. கருத்து—நோயற்ற வாழ்க்கையே வாழ்க்கை.

௪. நீ அறிஞனுகும்: வர்சஸளிப்பவன். நீ காயங் காப்பவன்; நீ சிரேய சானப் பொருளைச் சேர். நீ சமானனை ஆக்கிரமி.

௫. நீ சுக்கரன்: நீ ஒளி வீசுபவன்; நீ சுவர்க்கமாகும்; நீ சோதியாகும்; நீ சிரேயஸான பொருளைச் சேர். நீ உனது சமானனை ஆக்கிரமி.

[உ. கக. க—௫]

௯எ. தவம்

[பரத்வாஜன்—பல தேவர்கள்]

க. புவி, சோதி விசால வானம் நிலபத்தினி அற்புதமான விசால வியாபகன், வாயு காக்கும் விரிந்த வானம்—இவை இங்கு என்னில் நான் தவமாகுங்கால் தவமுடனுருக.

உ. யக்ஞார்களான நீங்கள் இதைக் கேளுங்கள்: எனக்கு பரத்வாஜர்[1] இங்கு மந்திரங்களை மொழிகிறார். இந்தஎங்கள் மனத்தை இம்சிப்பவன் பாசத்தால் கட்டப்பட்டு துன்பத்தில் பிணைக்கப்படவேண்டும்.

௩. இந்திரனே! சோமபானஞ் செய்பவனே! சுத்தமுடனுகும் இருதயத்தால் நான் உன்னை அடிக்கடி அழைக்கிறேன்; எனது இந்த மொழியைச் செவி கொடு; எனது இந்த மனம் இம்சிப்பவனை கோடரியால் மரத்தைப்போல் வெட்டுகிறேன்:

---

1 அறிஞர்.

௯௬. கருத்து—அறிவினுதவியால் அனைத்தையும் அணுகு.

௪. மூன்று எண்பது ஸாம கானர்களுடன்[1], வசு ஆதித்தியர் அங்கிரஸர்களோடு, பிதுருக்களின் யக்ஞ தானச் செயல்கள் எங்களை இரட்சித்திடுக. நான் திவ்ய தேஜசுடன் பற்றுகிறேன்.

௫. புவியே, சோதியே! எனக்கு அநுகூலமாய்—பிரகாசியுங்கள்; விசுவே தேவர்களே! எனக்கு அநுகூலமாய்த் துணை புரியுங்கள்: அங்கிரசர்களே! சோமனுக் கருகதையான பிதுருக்களே! புன்மை விரும்புங் கருத்தா பாபத்தை அடைக.

௬. மருத்துக்களே! தன்னை யதிகமாக மதித்துக் கொள்பவனும், எங்களால் செய்யப்படும் பிரமத்தை நிந்திப்பவனும் அவன் எரிந்துபோக அவனது கொடுஞ் செயல்களே கனல்களாகுக. சோதியானது பிரமத் துவேஷியை தகித்திடுக.

௭. நான் உனது ஏழு பிராணன்களை[2] எட்டு அம்சங்களை[3] பிரமத்தால் துண்டம் துண்ட மாக்குகிறேன்: அக்கினி என்னும் தூதனோடு நீ பக்குவமாய யமனது நிலயத்துக்குச் செல்.

௮. நான் உனது பதத்தை தேஜோ மயமான ஜாத வேதசனில் ஸ்தாபிக்கிறேன்: அக்கினி உன் காயத்தை வியாபகமாகுக: வாக்கு பிராணனை யணுகுக.

[உ. கஉ. க—அ]

---

1 சாமகோஷஞ் செய்யும் பலர். 2 புலன்களை. 3 நிலைகளை, சக்கரங்களை.

௬௭. கருத்து—மனத்தை உங்கள் கைவசஞ் செய்புங்கள்.

௪அ. பிரமசரியப் பிரேவசம்

[அதர்வன்—அக்கினி]

௧. அக்கினியே! ஆயுசளிப்பவனே! மூப்பை தூரமாக்கும் கிருத சமானனும் கிருதச் செழிப்புமுள்ள நீ, மதுவாயும் மனோகரமாயும் கோச் சேர்க்கையுமான நெய் பருகி, மக்கட்களைப் பிதாபோல் இவனுக்கு[1] நன்கு துணை புரி.

௨. எங்களுக்காக இவனைச் சூழுங்கள்: வர்சஸால் இவனைப் புஷ்டியுடனாக்குங்கள்; மூப்பிலேயே மரிக்கும் தீர்க்காயுளைச் செய்யுங்கள். பிருகஸ்பதியானவன் சோமனை இராஜனுக்கு இந்த உடையை தரித்துக்கொள்ள அளித்தான்.

௩. இந்த உடையை க்ஷேமத்துக்காக உன்—காயமெல்லாம் தரித்துள்ளாய். நீ புன்மை நீக்கி பிரஜைகள் காப்பவனாயுள்ளாய்: நீ நூறு சரத்துக்கள் வாழ். பலவருடங்கள் ஜீவி: செல்வம் செழிப்பை குவித்துச்—சேர்.

௪. இங்கு வா: கல்லின்[2] மேல் நில்: உனது காயம் கல்லைப்[3] போலாகுக. விசுவே தேவர்கள் உனது ஆயுளை நூறு சரத்காலங்கள்—வரை செய்க.

௫. எங்களால் முதல் உடை நீக்கப்படும் உன்னை விசுவேதேவர்கள் இரட்சித்திடுக: நன்கு ஓங்கி வளர்ந்து பெருகி நன்கு புலனாகும் உன்னை யநுசரித்து வெகு பல சகோதரர்கள் எங்களுக்குத் தோன்றவேண்டும்.

[௨. ௧௩. ௧—௫]

---

1 பிரமசரிய மநுசரிக்கும் எவனுக்கும். 2 திரத்தின் நிலையான நிலையிலே. 3 கல்லைப்போல் கடினமாக.

௪அ. கருத்து—கல்லைப்போல் உன் காயமாகுக.

௪௧. எனக்கு ஜயம்

[சாதனன்—பலதேவர்கள்]

க. திடமாயும் தீரமாயும் கூர்மையாயும் ஒரே வாக்குடனுகி பேராவலுடனுகும் சண்டனது[1] சர்வ சந்தானங்களான சதான்வனர்களை[2] நாங்கள் நாசம் செய்கிறோம்.

உ. முகுந்தியின்[3] பெண்களே![4] நாங்கள் உங்களை கோசாலை, மூல நிலயம் சகட ஸ்தானத்தினின்றும் துரத்துகிறோம். எங்கள் வீடுகளினின்றும் உங்களை நீக்குகிறோம்.

ந. அங்கு நீசமாயுள்ள வீட்டில் அராயிகள்[5] வசித்திடுக: அங்கு துக்கமும் எல்லா யாதுதானிகளும்[6] வாழ்க.

௪. இந்திரன் பூத பதி[7]. இனி ஸதான்வர்களைத் துரத்துக: இந்திரன் எங்கள் கிருகத்தின் உச்சியில் உட்காருபவர்களை வச்சிராயுதத்தால் வீழ்த்துக.

ரு. நீங்கள் நிலத்தினின்று தோன்றினுலுஞ்சரி—புருஷர்களால் பிரேரணையானுலுஞ்சரி, தஸ்யுக்களினின்று தோன்றினுலுஞ் சரி, ஸதான்வர்களே! இங்கு நாசமாகுங்கள்.

சு. ஸதான்வர்களே! நான் துரித—குதிரை—பந்தய நிலயத்தைப்போல் அவர்களது நிலயங்களையெல்லாம் சுற்றி யுள்ளேன்; நான் உங்கள் ஓட்டங்களை யெல்லாம் ஜயித்துள்ளேன்: இங்கிருந்து மறைந்து விடுங்கள்.

[உ. கச. க—சு]

---

1 கோபமுள்ளவனது. 2 குரோத குணங்களை. 3 இன்பமழிப்பவளது. 4 பயன்களே. 5 அநம குணங்கள். 6 புன்மைகளும். 7 பொருள்களின் தலைவன்.

௪௧. கருத்து—அநீதி யழிப்பது உங்கள் கடமை.

ருo. பயமில்லை

[பிரமன்—பிராமணன்]

க. சோதி பயப்படுவதில்லை. புவியும் பயப்படுவதில்லை, அதனால் துன்பமாவதில்லை: பிராணனே! நீயும் அங்ஙனம் பயமாகாதே.

உ. இரவு பயப்படுவதில்லை, பகல் பயப்படுவதில்லை. அதனால்....பயமாகாதே.

ந. சூரியன் பயப்படுவதில்லை: சந்திரன் பயப்படுவதில்லை: அதனால்....பயமாகாதே.

ச. பிரமன் பயப்படுவதில்லை: க்ஷத்திரம் பயப்படுவதில்லை: அதனால்....பயப்படாதே.

ரு. சத்தியம் பயப்படுவதில்லை: அசத்தியம் பயப்படுவதில்லை: அதனால்....பயமாகாதே.

சா. பூதம் பயப்படுவதில்லை பவிஷ்யம் பயப்படுவதில்லை: அதனால்....பயமாகாதே.

[உ. கரு. க—சா.]

ருக. காப்பு

[பிரமன்—பிராணு பானர்கள்]

க. பிராணனே! அபானனே! என்னை மிருத்யுவினின்று காப்பாற்றுங்கள், சுவாஹா!

உ. சோதி சகமே! செவி சக்தியால் என்னைக் காவல் செய்யுங்கள்; சுவாஹா!

ருo. கருத்து—அச்சமில்லை அச்சமில்லை என வாழ்.

௩. சூரியனே! கண்ணால் என்னைப் பாலனஞ் செய். சுவாஹா!

௪. அக்கினி வைசுவா நரனே! விசுவே தேவர்களால் எனக்குத் துணைபுரி. சுவாஹா!

௫. விசுவம் போஷிப்பவனே! விசுவ போஷிப்பால் எனக்கு உதவி செய். சுவாஹா!

[உ. கசு. க—௫]

௫உ. துதி

[பிரமன்—பிராணுபான தேவர்கள்]

க. நீ ஓஜஸு: எனக்கு ஓஜஸை யளி: சுவாஹா!

உ. நீ சக்தி: எனக்குச் சக்தியை யளி: சுவாஹா!

௩. நீ பலம், எனக்குப் பலத்தை யளி: சுவாஹா!

௪. நீ ஆயுஸு: எனக்கு ஆயுசை யளி: சுவாஹா!

௫. நீ செவி: எனக்குச் செவியை யளி: சுவாஹா!

சு. நீ கண்: எனக்குக் கண்ணை யளி: சுவாஹா!

எ. நீ பெருந்துணை: எனக்குப் பெருந்துணையை யளி: சுவாஹா!

[உ. கஎ. க—எ]

௫௩. பகை நீங்கு

[ஸம்பத் காமஸ்சாதனன்—அக்கினி]

க. நீ சத்துரு சம்ஹாரன்: எனக்குச் சத்துரு சம்ஹார சக்தியை அளி. சுவாஹா!

௫க. கருத்து—தேவ துணை பற்று.

௫உ. கருத்து—பிராணயாமத்தால் புலன்களுக்கு பலத்தை யளி

உ. நீ எதிரி யழிப்பவன்: எதிரி யழிக்கும் வன்மையை-எனக்கு அளி. சுவாஹா!

ங. அராயி யழிப்பவன் நீ, எனக்கு அராயி யழிக்கும் வன்மையை யளி: சுவாஹா!

ச. நீ பிசாச மழிப்பவனுகும், எனக்கு பிசாசமழிக்கும் வன்மையை யளி. சுவாஹா!

ரு. நீ ஸதான்வர்களை நாசம் செய்: நீ எனக்கு ஸதான்வர்களை யழிக்கும் சக்தியை யளி, சுவாஹா!

[உ. கஅ. க—ரு]

ருசு. அனல்

[அதர்வன்—அக்கினி]

க. அக்கினியே! எங்களைத் துவேஷிப்பவனை நாங்கள் துவேஷிப்பவனை உனது சுடரால் எரித்து விடு.

உ. அக்கினியே: எங்களைத் துவேஷிப்பவனை நாங்கள் துவேஷிப்பவனை உனது சுவாலையால் நோக்கிச் சுட்டு விடு.

ங. அக்கினியே! எங்களைத் துவேஷிப்பவனை நாங்கள் துவேஷிப்பவனை உனது ஒளியால் நோக்கி ஒளி வீசு.

ச. அக்கினியே! எங்களைத் துவேஷிப்பவனை, நாங்கள் துவேஷிப்பவனை சோதியால் நோக்கிச் சோதி வீசு.

ரு. அக்கினியே! எங்களைத் துவேஷிப்பவனை நாங்கள் துவேஷிப்பவனை உனது தேஜஸால் நோக்கி தமசுடனுக்கு.

[உ. கக. க—ரு]

ருக. கருத்து—பகை யழிக்கும் பலம் நாடு.
ருசு. கருத்து—அனல்களால் அரிகளை யழி.

௫௫. வாயு

[அதர்வன்—காற்று]

௧. வாயுவே! எங்களை துவேஷிப்பவனை நாங்கள் துவேஷிப்பவனை நோக்கி உனது....எரித்துவிடு.

௨—௫. வாயுவே!....தமசுடனுக்கு.

[௬. ௨௦. ௬—௫.]

௫௬. சூரியன்

[அதர்வன்—சூரியன்]

௧-௫. சூரியனே!....தமசுடனுக்கு.

[௨. ௨௧. ௧—௫.]

௫௭. சந்திரன்

[அதர்வன்—சந்திரன்]

௧-௫. சந்திரனே!....தமசுடனுக்கு.

[௨. ௨௨—௧. ௫.]

௫௮. தண்ணீர்

[அதர்வன்—சலம்.]

௧-௫. சலங்களே!....தமசுடனுக்கு.

[௨. ௨௩. ௧—௫.]

---

௫௫. கருத்து. வாயு பலத்தால் வட்கார்களை வீழ்த்து.

௫௬—௫௮. கருத்து—சூரியன், சந்திரன் சலத்தின் சாதனங்களால் சத்துரு சம்ஹாரஞ்செய்.

ருக. கிமீதினர்கள்

[பிரமன்—சோபகாதயர்கள்]

க. சேரபகனே [1]! சேரபனே [2]! உங்களது புன்மைகள் மறுபடியும் பின்புறமே வீழ்க. கிமீதினர்களே! உங்களது ஆயுதம் மறுபடியும் பின்புறமாகுக : உங்கள் தோழனைப் புசியுங்கள். உங்களைப் பிரேரிப்பவனைப் புசியுங்கள்: உங்களது மாமிசத்தையே புசியுங்கள்.

உ. சேவிருதகனே [3]! சேவிருதனே [4]! உங்களது............ புசியுங்கள்.

ந. பிரேரகனே [5]! அபிரேரகனே [6]! உங்களது............ புசியுங்கள்.

ச. சர்ப்பனே [7]! அநுசர்ப்பனே [8]! உங்களது............ புசியுங்கள்.

ரு. ஜூர்ணியே [9]! உங்களது............புசியுங்கள்.

சு. உபப்தியே [10]! உங்களது............புசியுங்கள்.

எ. அர்ஜூனியே [11]! உங்களது............புசியுங்கள்.

அ. பருஜியே [12]! உங்களது............புசியுங்கள்.

[உ, உச. க—அ.]

---

1 அந்நியனை யழிப்பவனே. 2 இம்சைசெய்பவனே. 3 அநீதியில் துரிதமாகுபவனே. 4 சார்பில்லாதவனே. 5 திருட்டு சுபாவமுள்ளவனே. 6 திருடர் நாடுபவனே. 7 பதுங்கிச் செல்லும் விஷனே. 8 விஷமனு சரிப்பவனே 9 ஆயுசு ஹரிப்பவனே, சர்மம் பிரிப்பவனே. 10 மர்மமாகுபவனே விழுங்குபவனே. 11 வெண்மையானநிறமுள்ளவனே. 12 கோர மிருகனே.

ருக. கருத்து—தன் வினை தன்னையே சுடும்

சூ௦. கண்வ சத்துரு

சூ௦. [சாதனன்—வனஸ்பதிகள்]

க. தேவியான பிருசினிபர்ணீ[1] எங்களை மங்களஞ்—செய்துள்ளாள். நிர்ருதிக்குத் துன்பம் செய்துள்ளாள். அவள் உக்கிரமாய் கண்வ மழிப்பவளாகும்.[2] சக்திமிகும் அவளைப் பிரயோகஞ் செய்துள்ளேன்.

உ. முதன்மையாயும் ஜயசீலமாயுமுள்ள இந்தப் பிருசினி பர்ணி புலனாகியுள்ளாள். நான் பறவையினது போல் அவளால் துர்நாமங்களின் சிரத்தை வெட்டுகிறேன்.

ந. பிருசினிபர்ணியே! இரத்தபானஞ் செய்யும் பகைமையையும், வளர்ப்பு வீழ்த்துவதையும், கருவழிக்கும் கண்வனையும் நீ நாசஞ்செய், நீர் மூலஞ்செய்.

ச. சீவன் துன்பஞ்செய்யும் இந்தக் கண்வங்களை மலையில் துரத்து. தேவியான பிருசினிபர்ணியே! நீ அனலைப் போல் தொடர்ந்து—தீமையைத்—தகனஞ் செய்.

ரு. இந்தக் கண்வங்களைத் தூரஞ் செய்: இந்த சீவ துன்பர்களைத் துரத்து. நான் பச்சை மாமிசம் புசிப்பவர்களை இருள் செல்லும் நிலயத்துக்குச் செலுத்தியுள்ளேன்.

[உ. உரு. க—ரு]

சூக. பசுச் செழுமை

[ஸவிதா—பசுக்கள்]

க. எப்பசுக் களின் நட்பை வாயு யநுபவிக்கிறானோ, எந்த பசுக்களின்—ரூப தரிப்புகளை துவஷ்டா அறிகிறானோ,

---

1 ஒரு மூலிகையின் பெயர். 2 கேடு கழிப்பவளாகும்.

சூ௦. கருத்து—பிரசினிபர்ணி என்னும் மூலிகையால் கிருமி ரோகம் இரத்த சோகையை நீக்கு.

அந்த சலனமான பசுக்கள் இங்கு வருக. ஸவிதா இந்த கோசாலையில் இப்பசுக்களைச் செலுத்துக.

௨. பசுக்கள் இக்கோசாலையில் நன்கு பொழிந்திடுக: அறியும் பிருகஸ்பதி இங்கு அவற்றைச் செலுத்துக: ஸினீவாலி[1] அவர்களது உச்சத்தை இங்கு செலுத்துக: அநுமதியே ![2] அவை வந்தவுடன் அவற்றைத் துரிதமாக்கும்.

௩. பசுக்கள் ஒருமையாய் பொழிந்திடுக. புருஷர்கள் வருக: குதிரைகள் சேர்க. தானியக் குவியலும் குவிந்திடுக. நான் நன்கு மிசிரமாகும் அவியால் யஜிக்கிறேன்.

௪. நான் நெய்யுடன் உரம் இரசமுமான பசுவின் பாலை ஒன்று பொழிகிறேன்; என்னிலே வீரர்கள் பொழியப் படட்டும். கோபதியில் பசுக்களைப்போல் என்னில் நிலையாய் கோக்கள் நிகழும்.

௫. நான் பசுக்களின் பாலை இங்கு கொண்டு வருகிறேன், நான் தானிய இரசத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளேன்: எங்கள் வீரர்கள் இங்கு கொண்டுவரப் பட்டுள்ளார்கள். இங்கு கிரகத்தில் பத்தினிகள் வரவேற்கப் பட்டுள்ளார்கள்.

[௨. ௨௬. ௧—௫.]

---

௬௨. ஓஷதி மகிமை

[கபிஞ்சலம்—வனஸ்பதி]

௧. சத்துரு, உணவை சமரை ஜயிக்காமலாவார்களாக. நீ பலிஷ்டன். நீ பெரியவன். எதிர்ப் பகைவனது பாசத்தை எரி, ஓஷதியே ! அவர்களை நிசாரஞ்செய்.

---

1 எவற்றையும் தன் வசமாக்குபவள். 2 அறிவளிப்பவள்.

௬௧. கருத்து—பசுக்களையும் உங்கள் இந்திரியங்களையும் பாலனஞ் செய்யுங்கள்.

௨. சுபர்ணன்[1] உன்னைக் கண்டுள்ளான். ஸூகரன்[2] நாசியினால் உன்னைக் கெல்லியுள்ளான். எதிர்ப் பகைவனது பாசத்தை எரி, ஓஷதியே! அவற்றை நிசாரஞ்செய்.

௩. இந்திரன் அசுரர்களை அழிக்க உன்னைக்[3] கைகளில் தரிக்கிறான். எதிர்ப் பகைவனது........நிசாரஞ்செய்[4].

௪. இந்திரன் அசுரர்களை அழிப்பதற்காக படா என்னும் ஓஷதியைப்—புசிக்கிறான்: எதிர்ப் பகைவனது.... நிசாரஞ்செய்.

௫. இந்திரன் ஓநாய்களை ஜயிப்பதுபோல் நான் எனது பகைவர்களை இதனால் ஜயிக்கிறேன். எதிர்ப்பகைவனது.... ....நிசாரஞ்செய்.

௬. ருத்திரனே! சிகிச்சையின் தலைவனே! நீலகண்டனே! செயல் செய்பவனே! எதிர்ப் பகைவனது........ நிசாரஞ்செய்.

௭. எங்களை வேதனை செய்பவனது வாதத்தை இந்திரா! நீ வீழ்த்து. உனது சக்திகளுடன் எங்களுக்கு ஆசிகூறு: சமரில் என்னைச் சிறந்தவனாகச்செய்.

[௨. ௨௭. ௧—௭]

---

௬௩. தீர்க்காயுசு

[சம்பு—ஜரிமாயு]

௧. மூப்பே! இவன் உனக்காகவே வளர்க. அந்நியமான மிருத்யுக்கள் நூறு வருஷம் வரை—இவனை இம்

---

1 அறிஞன். 2 சுவாசப் போக்கு அறிபவன். 3 பாடா என்னும் மூலிகையை. 4 இரஸமற்றுக்கு.

௬௨. கருத்து—மூலிகையறிவு மேன்மை சேர்க்கும்.

ஷிக்காமலாகுக. நல்ல மனமுள்ள தாயானவள் தன்னங்கத்தில் மகனைக் காப்பதுபோல், நண்பர்களால் உண்டாக்கப்படும் துன்பத்தினின்றும் மித்திரன் இவனைக் காத்திடுக.

உ. பகையழிக்கும் மித்திரனே வருணனே நன்கு இணைந்து இவனுக்கு மூப்பான மரணத்தைச் செய்க. இங்ஙனம் ஹோதாவான அக்கினி, நீதிகளை அறியு—மவன்—எல்லா தேவர்களின் சன்மங்களை[1] அறிவிக்கிறான்.

ங. நீ பிறந்தும் பிறக்கப்போவதுமான—புவி பசுக்களின்—தலைவனுகும் இவனது பிராணனை அபானனை நீக்காதே. சத்துருக்களும் சிநேகிதர்களும் இவனை அழிக்காமலாவார்களாக.

ச. அதிதியினங்கத்தில் பிராணுபனங்களில் பாதுகாப்பாகி நூறு ஏமந்தங்கள் நீ வசிக்க, சோதியான பிதாவும் தாயான தரணியும் இணைந்து உனக்கு மூப்பின் மரணத்தைச் செய்வார்களாக.

ரு. அக்கினியே! இந்தப் பிரியமான இரேதஸை ஆயுசுக்கும் வர்சஸுக்கும் அழைத்துச் செல். வருணனே! மித்திர இராஜனே! அதிதியே! விசுவே தேவர்களே! தாயைப்போல் இவனுக்கு இரட்சிப்பை இவன் மூப்புக் காலம் வரை வாழ, யளியுங்கள்.

[உ. உஅ. க—ரு.]

---

1 இரகசியங்களை.

சுங. கருத்து—தீர்க்காயுசுடன் வாழுங்கள்.

சுச. பிரமசரியம்

[அதர்வன்—வெகு பல தேவர்கள்]

க. தேவர்களே! புவி இரஸத்திலே பகனது காயத்தி னுடைய பலத்திலே சூரியனும் அக்கினியும் இவனுக்குப் பூரணாயுசை யளிப்பார்களாக: பிருஹஸ்பதி இவனுக்கு ஒளியைத் தருவானாக.

உ. ஜாதவேதஸனே! இவனுக்கு ஆயுளை யளி: துவஷ்டாவே! இவனுக்குப் பிரஜையை ஸ்தாபி. ஸவிதாவே! செல்வப் புஷ்டியை இவனுக் களி: இவன் நூறு சரத் காலங்கள் வாழ்வானாக.

ங. எமது இந்த ஆசி, பலத்தையும் நற் பிரஜையையுங் கொண்டு வருக. நீங்கள் ஒரு மனமுடனாகி திடத்தையும் திரவியத்தையு மளியுங்கள்: இந்திரனே! இவன் பகைவர்களான அந்நியர்களை அதமஞ்செய்து, நிலங்களை பலத்தால் ஜயிப்பவனாக வேண்டும்.

ச. இந்திரனால் அளிக்கப்பட்டு வருணனால் சிட்சிதமாகி மருத்துக்களால் பிரேரிதமாகும் உக்கிரன் எங்களுக்கு வந்துள்ளான்: புவியே! சோதியே! இவன் உங்கள் அங்கத்திலாகி பசி சூனியமாவானாக, இவன் தாகமற்றானாக.

ரு. பலம் நிறையும் நீங்கள் இவனுக்கு பலத்தை யளியுங்கள். பால் நிறையும் நீங்கள் இவனுக்குப் பாலை யளியுங்கள். சோதியும் சகமும் இவனுக்குச் சக்தியை யளித்துள்ளார்கள். சலம், மருத்துக்கள் விசுவேதேவர்கள், இவனுக்கு பலத்தை—யளித்துள்ளார்கள்.

சூ. நான் உனது இருதயத்தை சிவங்களால் திருப்தி செய்கிறேன். நீ நோய் நீங்கி நல்ல வர்சஸுடனாகி அதி

இன்பமுடனாகவேண்டும் : ஒருமையுடன் வசிக்குமவர்கள் அசுவினிகளது மாயாரூபத்தைத் தரித்து இந்த அமுதத்தைப் பானஞ் செய்வார்களாக.

எ. ஆதியில் இந்திரன் அவஸ்தையிலாகி, அழிவற்று அழுத்த மளிப்பதான அமுதமான இதை உண்டுபண்ணினன். இதோ அது உனதாகும். இதனால் நீ நல்ல வர்சஸுடனாகி நூறு சரத்காலங்கள் வாழ் : உனது பலம் ஒழுகாமலாகுக : வைத்தியர்கள் உனக்காக இதைச் செய்துள்ளார்கள்.

[உ. உ௯. க—எ.]

௬ரு. காதல்—வழி

[பிரஜாபதி—அசுவினிகள்]

க. எப்படி காற்று புவியின்மேல் இப் புல்லை இங்குமங்கும் அசைக்கின்றதோ, அப்படியே உன் மனத்தை, உன்னிடமிருந்து நீங்காமலிருப்பதர்க்கும் என்னுடன் நீ விருப்ப முள்ளவளாவதற்கும், அசைத்துக் கடைகிறேன்.

உ. அசுவினிகளே ! அவளை, விரும்புபவனோடு நீங்கள் அழைத்து வாருங்கள் : உங்களது செல்வங்கள் ஒன்றுய் சேர்ந்துள்ளன : உங்களது விரதங்களும் நினைவுகளும் ஒன்று குவிந்துள்ளன.

ங. ஸுபர்ணன் சொல்வதுபோல் சுகசிவன் முழங்குவதுபோல் அம்புக்கு அம்புத் தண்டைப்போல், இனி எனது அழைப்புக்கு அவள் வருக.

---

௬௪. கருத்து—பலம் போகாமல் பூரண ஆயுசுடன் சீவி.

௪. அகத்திலுள்ளது புறத்திலாகும், புறத்திலுள்ளது அகத்திலாகும். ஓஷதியே! விசுவ ரூபங்களான கன்னிகைகளின் மனத்தை கிரகி.

௫. அவள் பதி விரும்பி வந்துள்ளாள், நான் மக்கட்பேறு விரும்புபவனாய் வந்துள்ளேன். முழங்கும் குதிரையைப்போல் நான் செல்வம் சேர்ந்து வந்துள்ளேன்.

[உ. ௩௦. க—௫]

---

௬௬. கிருமி நாசம்

[கண்வன்—மகீசந்திரன்]

க. விசுவமான புழுக்களை விநாசமாக்கும் இந்திரனது பெரிய அரைக் கல்லினால், சில வட்டத்தால் கல்வ தானியங்களைப்போல், நான் கிருமிகளைக் கொல்லுகிறேன்.

உ. காண்பது காணாதவையும், குருருத்தையும் நான் நாசஞ்செய்கிறேன். நாங்கள் அல்கண்டுக்கள்[1] சலுனங்களான கிருமிகளை வாக்கால் வீழ்த்துகிறோம்.

௩. நான் பெரிய ஆயுதத்தால் அல்கண்டுக்களை அழிக்கிறேன்; எரிந்தும் எரியாமலுள்ள அவை இரஸமற்றாய் விட்டன. விட்டன விடாதனவான அவற்றை நான் வாக்கினால் புழுக்களில் ஒன்றும் பிழைக்காமலாக ஒழிக்கிறேன்.

௪. குடற்புழு சிரக்கிருமி நரம்புக் கிருமிகளை, அவஸ்கவங்களை, துளைக்கும் புழுக்களை, வாக்கால் வீழ்த்துகிறேன்.

---

1 பல நாமங்களுள்ள புழுக்கள்

௬௫. கருத்து—மனம்போல் மணம்.

௫. மலைகளில் வனங்களில் ஓஷதிகளில் பசுக்களில் சலங்களினகங்களில் எங்கள் தேகங்களில், பிரவேசித்துள்ள கிருமிகளையும், எல்லா இக்கிருமி மூலங்களையும் நான் நாசஞ் செய்கிறேன்.

[௨. ௩௧. ௧—௫]

௬௭. கிருமி நாசம்

[கணவன்—ஆதித்தியன்]

௧. பசுவினகத்திலுள்ள கிருமிகளை உதயசூரியன் ஒழிப்பானாக; அஸ்தமாகும் சூரியன் தனது இரசிமிகளால் —அவற்றை—யழிப்பானாக.

௨. விசுவ ரூபமாயும் நான்கு கண்களுள்ளதாயும் பல நிறம் வெண்மையாயுமுள்ள—கிருமியின்—விலா நரம்புகளை—நான் நாசஞ் செய்கிறேன். அதன் சிரத்தையும் துண்டமாக்குகிறேன்.

௩. புழுக்களே! அத்திரியைப் போலும் கண்வனைப் போலும், ஜமதக்கினியைப்போலும் நான் உங்களை அழிக்கிறேன். நான் அகஸ்தியனது பிரமத்தினால் கிருமிகளையடியோ டழிக்கிறேன்.

௪. கிருமிகளின் இராஜா கொல்லப்பட்டுள்ளான், அவர்களின் நிவாசத் தலைவன் கொல்லப்பட்டுள்ளான். கிருமி கொல்லப்பட்டுள்ளான். கிருமியின் தாய் கொல்லப்பட்டுள்ளாள். கிருமியின் சகோதரர் சகோதரியும் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள்.

௫. அவனது ஆட்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். அவனது சுற்றுட்களும் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். அதி

---

௬௬. கருத்து—கிருமி கொல், இல்லையேல் உலகமழியும்.

நுட்பமாய் தோன்றும் எல்லா இப்புழுக்களும் கொல்லப் பட்டுள்ளார்கள்.

௬. நீ எவற்றால் முட்டுகிறாயோ, அக் கொம்புகளை நான் துண்டம் துண்டமாக்குகிறேன். விஷந் தரித்துள்ள உனது பையை கிழிக்கிறேன்.

[உ. ௩௨. க. ௬.]

௬அ. யக்ஷ்ம நாசம்

[பிரமன்—யட்சம விவர்ஹணம் சந்திரமன்]

க. உனது இரு நாசிகள், இரு செவிகள் மோவாயி னின்றும் உனது மூளை நாவினின்றும், சிரத்தில் சாய்ந் துள்ள யக்ஷ்மத்தை நான் நீக்குகிறேன்.

உ. உனது கழுத்து பிடரிகளினின்றும், மார்பெலும்பு முதுகெலும்பினின்றும், கைகள் தோட்பட்டைகளினின் றும், உனது கரங்களினின்றும் யக்ஷ்மத்தை[1], நான் நீக்குகிறேன்.

௩. உனது இருதயம் ஈரலினின்றும், பித்தாசயம் பக்கங் களினின்றும் ஈருள் கலேயம் நிராசயத்தினின்றும் யக்ஷ் மத்தை, நான் நீக்குகிறேன்.

௪. குடல் குதங்களினின்றும் அந்தரம் உதரத்தினின் றும் பக்கம் நாபி மலாசயத்தினின்றும் நான் உனது யக்ஷ்மத்தை நீக்குகிறேன்.

௫. உன் தொடை முழங் கால்களினின்றும் குதிகால் முன் பாதங்களினின்றும் இடுப்பு இடைகளினின்றும் உன் மருங்கில் சாய்வதுமான யக்ஷ்மத்தை நான் நீக்குகிறேன்.

1 க்ஷயம், சுவாசகோச நோய்.

௬எ. கருத்து—கதிரோனால் கிருமி அழியும்

௬. உனது என்பு மஜ்ஜைகளினின்றும் நரம்பு நாடிகளினின்றும் உன் கைகள் விரல்கள் உன் நகங்களினின்று—தோன்றும் யக்ஷ்மத்தை நீக்குகிறேன்.

௭. ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் ஒவ்வொரு ரோமத்திலும் ஒவ்வொரு சந்தியிலும் சாய்வதாயும் எங்கும் சருமத்தில் சார்புமான உன் யக்ஷ்மத்தை நாங்கள் கசியபனது[1] தந்திர மொழியால் நீக்குகிறோம்.

[உ. ௩௩. ௧—௭]

---

௬௧. யக்ஞப் பசு

[அதர்வன்—பசுபதி தேவதை]

௧. இரு கால் நான்கு கால் பசுக்களின் பதியாகி தலைமை வகிக்கும் பசுபதி, சுதந்திரமாயுள்ள அவன், யக்ஞாருகமான பாகத்தை அடைவானாக. செல்வப் புஷ்டிகள் யஜமானனைச் சேர்க.

௨. தேவர்களே ! புவன ரேதஸை முக்தமாக்கி யஜமானனுக்கு வழியை யளியுங்கள் : அவாவுடனாகி அருகிலாக்கப் பட்டுள்ளது எதுவோ, அது தேவ பிரிய நிலயஞ் செல்க.

௩. எவர்கள் மனத்தாலும் கண்ணாலும் பந்தமானதை தியானந் தோய்ந்து பார்க்கிறார்களோ, அவர்களை முதன்மையாய் தேவ அக்கினியான விசுவகருமன் பிரசையுடன் பொருந்தி முக்தஞ் செய்வானாக.

௪. பிரஜாபதியான வாயுதேவன், பிரஜையால் பொருந்தி முதன்மையாய், விசுவ ரூபங்களாயும் விரூபங்களாயும்

---

1 அறிஞனது.

௬அ. கருத்து—க்ஷய மழி.

அநேகங்களாயும் ஏகங்களாயுமான கிராமப் பசுக்களை விடுதலை செய்வானாக.

ரு. முன் அறியும் அறிஞர்கள் அங்கங்களினின்றும் வரும் பிராணனை முதன்மையாய் கிரகிப்பார்களாக. சோதி செல்: உன் சரீரங்களுடன் அங்கு நில்: தேவர் செல்லும் வழிகளால் சுவர்க்கஞ் செல்.

[உ. ௩௪. க—ச]

எo. யக்ஞ தோஷம்

[அங்கிரஸன்—விசுவகருமன்]

க. நாங்கள் தோஷமுடனாகும் யக்ஞத்தோடு சேர்ந்ததால், திவ்யமான அனல்கள் வீணாயின. அதனால் நாங்கள் புசித்தும் பெருகி ஓங்குவதில்லை. விசுவகருமன் எங்களது யக்ஞ குற்றத்தை நீக்கி அதனை நல்ல யக்ஞமாகச் செய்வானாக.

உ. பிரசை செய்யும் குற்றத்தால் துன்பமாகி பாபம் பிரிந்துள்ள, யக்ஞபதியை ரிஷிகள் அறிவிக்கிறார்கள்: எந்த இனிய துளிகளால் அவன் குற்றம் நீங்கினனோ அவற்றிலே, விசுவகர்மன் எங்களைச் சேர்ப்பானாக.

௩. தீரனைப்போலுள்ள அறிஞன், யக்ஞ சமயத்திலே சோமபானர்களுக்கு தட்சிணை யளிப்பது தகாதது என எண்ணும் கட்டுப்பட்டுள்ள யஜமானன், எந்த குற்றத்தைச் செய்திருந்தாலும் விசுவகருமனே! நீ அவனைச் சுவஸ்திக்கு விடுதலை செய்.

ச. ரிஷிகள் உக்கிரமுள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு வணக்கம். அவர்களது கண்ணுக்கும், கருத்தினுண்மைக்கும்

சுக. கருத்து—யக்ஞ மொழிகள்

நமஸ்காரம். மகிஷனே! பிருஹஸ்பதிக்கு மேலான நமஸ்காரம்: விசுவகருமனே! உனக்கு வணக்கம். நீ எங்களைப் பாலனஞ்செய்.

ரு. யக்ஞக்கண்ணுடைய முதல்வனுக்கு முதன்மையானவனுக்கு, நான் செவி சொல் மனத்தால் ஆஹுதி செய்கிறேன்: தேவர்கள் நல்ல மனமுள்ளவர்களாய் விசுவகருமனால் விரிக்கப்பட்டுள்ள, இந்த யக்ஞத்தைச் சேர்வார்களாக.

[உ. ௩ரு. க—ரு]

எக. புருஷன்

[பதிவேதனன்—வெகு பல தேவர்கள்]

க. அக்கினியே! மணங் கேட்பவன் எங்கள் செல்வத்துடன் இந்தப் பெண்ணுக்கு, எங்கள் மனத்துக்கு வருவானாக. அவள் வரிக்கப்படுபவர்க்கு இன்பமாகுபவள், குதூகலங்களுக்கு இசைந்தவள்: நற்புருஷனுடன் அவளுக்கு நற்பொருள் துரிதமாகுக.

உ. சோமனால் இசைந்து பிரமத்தால் பொருந்தி, அரியமானால் பக்குவமாகும் பெண்மணியை, திவ்ய தாத்ருவின் சத்தியத்தால் பதி காண்பவளாய் நான் செய்கிறேன்.

௩. அக்கினியே! இந்த ஸ்திரீயானவள் பதியை யடைவாளாக. இவளை இனி சோமனை அரசன் சௌபாக்கியமுள்ளவளாய்ச் செய்கிறான். அவள் மக்கட்களைத் தோற்றுவிக்கும் மகிஷியாவாள். அவள் பதியை அணுகி சௌபாக்கியமுள்ளவளாய் யரசுபுரிவாளாக.

ச. மகவானே! இந்த இரம்மியமான கொட்டில் நன்கு வசிப்பதற்காகி மிருகங்களுக்குப் பிரியமாவதுபோல்

எ0. கருத்து—செயல்களிலே குறைகளை நீக்கு

அப்படியே இந்த ஸ்திரீ, புருஷனுடன் இணைபிரியாமல் பரஸ்பரம் பிரியமாவார்களாக.

ரு நிறைந்தும் நாசமற்றுமுள்ள பகனின் கப்பலில் ஏறு. அதனால் நீ விரும்பும் வரனை இங்கு கொண்டுவா.

சு. தனபதியே! அந்த வரனை அழை: அவனை அநுகூல சித்தனாய் செய். நீ விரும்பும் வரனை பூர்ணமாய் பிரதட்சிணஞ்செய்.

எ. இங்கு கனகம்: குங்கிலியம்: இதோ ஔக்ஷம்! இங்கு பாக்கியமுமாகும். புருஷர்களில் நீ விரும்புபவனைக் காண இவை உன்னை வரங்களுக்கு அளித்துள்ளன.

அ. நீ விரும்புபவனை ஸவிதா யழைத்து வருக: வனஸ்பதியே! நீ அவளுக்கு அவனை யளி.

[உ. நகூ. க—அ.]

இரண்டாவது காண்டம்

முற்றிற்று.

எஉ. சம்ஹாரம்

[அதர்வன்—பலதேவர்கள்]

க. அறியும் அக்கினி எங்கள் பகைவர்களில் பாய்க; தானஞ் செய்யாதவனையும் துன்பஞ் செய்பவனையும், தகனஞ் செய்து, அவன் எதிர் சேனையை மயக்கஞ் செய்வானாக; ஜாதவேதஸன் — சத்துருக்களின் — கைகளை அன்னியம் செய்வானாக.

உ. மருத்துக்களே! இப்படிப்பட்ட செயலுக்கு, நீங்கள் உக்கிரர்களாகும்; நீங்கள் முன் செல்லுங்கள். அவர்களை

எக. கருத்து—பெண்ணுக்குப் பொருத்தமான புருஷன்வேண்டும்.

ஒழியுங்கள். வெல்லுங்கள். வசுக்கள் அவர்களை நாசஞ் செய்துள்ளார்கள்; இவர்கள் இரந்து கேட்கிறார்கள். அக்கினியான அறிஞன், தூதன், இவர்களை—எதிர்த்துச் செல்வானாக.

ங. மகவானே! அக்கினியே! விருத்திரனை கொல்லும் இந்திரனே! எதிர் விவகாரஞ்செய்யும் அமித்திர சேனையை ஆக்கிரமியுங்கள்: நீங்கள் அவர்களை எதிர்த்து பஸ்மமாக்குங்கள்.

ச. இந்திரனே! உனது புரவிகளால் முன் பிரேரிதமாகி, உனது வச்சிராயுதம் எதிரிகளை வீழ்த்திச் செல்க: வருபவனையும், அநுஸரிப்பவனையும் ஓடுபவனையு மொழி: அவர்கள்து நிச சங்கற்பத்தையும் சிதறடி.

ரு. இந்திரனே! நீ சத்துரு சேனையை மயக்கஞ் செய்: அக்கினி வாதத்தின் அதி கோபத்தால் அவர்களை சின்ன பின்னமாக்கிச் சிதறடி.

சு. இந்திரன சேனையை மயக்கஞ் செய்க: மருத்துக்கள் ஓஜஸால் கொல்க. அக்கினி அதன் கண்களைப் பிடுங்குக: தோற்ற சேனை திரும்பிச் செல்க.

[ங. க. க—சு]

எங. பகை யழி

[அதர்வன்—வெகுபல தேவர்]

க. அறிஞனான அக்கினி, எமது தூதன், தானமளிக்காதவனையும், துன்பஞ் செய்பவனையும், எரித்துக்கொண்டு அவர்களில் பாய்க: அவன் சத்துருக்களின் சித்தங்களை

எஉ. கருத்து—சத்துரு சம்ஹாரஞ் செய், அவர்களை மோகனாஸ்திரத்தாலழி.

மோஹிக்கச் செய்க: ஜாதவேதஸன் அவர்களின் கைகளை அன்னியஞ் செய்க.

உ. உங்கள் இருதயத்தில் உள்ள, எல்லா சித்தங்களையும் இந்த அக்கினி கலக்கஞ் செய்துள்ளான்: இனி அவன் உங்களை, எங்கள் ஸ்தானத்தினின்றும் துரத்துவானாக: உங்களை அவன் எங்கும் நீக்குவானாக.

ந. இந்திரா! அவர்களது மனங்களை மயங்கச்செய்து விருப்பமுடன் இங்கு வா: அனல் காற்றின் அதி கோபத்தால் அவர்களை சின்னபின்னஞ் செய்து, சிதறடி.

ச. அவர்களின் சங்கற்பங்களே! நீங்கள் சென்று விடுங்கள்: சங்கற்பங்களான நீங்கள் கலக்கமுடனாகுங்கள்: இவர்களது இருதயத்திலே எது உண்டோ அதனைப் பூரணமாய் புறத்தி லாக்கு.

ரு. இவர்களது சித்தங்களை கலக்கஞ்செய்து, இவர்களது அங்கங்களைப்பற்றிச் சென்று விடு. நட்பற்றவர்களை எதிர்த்து, துக்கங்களால் அவர்களது இருதயங்களிலேயே அவர்களை தகித்துவிடு: எதிரிகளைப் பிடித்துக் கொல். தமஸால் அரிகளை யொழி.

சு. மருத்துக்களே! சத்துருக்களின் எச்சேனை, ஓஜசால் சமர்செய்து எங்களை எதிர்க்கச் சாய்கின்றதோ, அச்சேனையை, அவர்கள் பரஸ்பரம் அறியாமலாகும், தடுக்கும் தமஸால் யழித்து விடு.

[ந. உ. க—சு]

எ௩. கருத்து—பற்றார்களை பஸ்மமாக்கு.

எச. அரசனை ஸ்தாபி

[அதர்வன்—வெகுபல தேவர்கள்]

க. அவன் முழக்கஞ் செய்துள்ளான்: அவனே அவனது துணைவனுவானுக: நீ விரிந்த வானம் வையத்தை விரி, அக்கினியே! விசுவ மறியும் மருத்துக்கள் உன்னை யுக்த மாக்குவார்களாக: அதி அவி அளிக்கும் அவனை, வணக்கத்துடன் இங்கு அழைத்து வா.

உ. தேவர்கள் அவனுக்குத் துதியையும், காயத்திரீயையும், பிருஹதீயையுஞ் சௌத்திர மணியால் செய்யத் துணியுங்கால், சிகப்புக் குதிரைகள், இந்திரன் தூரதிலிருந்தபோதிலும், அறிஞனுகு மவனை, நட்புக்கு எங்களிடங் கொண்டு வருவார்களாக.

ந. வருண இராஜன், உன்னை சலங்களுக்கு அழைப்பானுக. சோமன் மலைகளுக்கு உன்னை அழைப்பானுக. இந்திரன் உன்னை இந்த சனங்களுக்கு அழைப்பானுக. நீ கருடனைப்போல் இந்த சனங்களுக்குப் பற.

ச, பிரதேச வாசியாயும் அழைப்பதற்கு அருகனுமான உன்னை வெகுதூரத்திலின்று கருடன் அழைத்து வருவானுக. இரு அசுவினிகள் உனது வழியை செல்வதற்குச் சுலபமாகச் செய்வார்களாக. உடன் பிறந்தவர்களே! இவனில் பிரவேசித்து ஒன்று சேருங்கள்.

ரு. உனது விரோதிகள் உன்னை யழைப்பார்களாக. உனது நண்பர்கள், உன்னை, எதிரி எதிர்க்க வரித்துள்ளார்கள். இந்திரன் அக்கினி விசுவே தேவர்கள், பிரசையில் உனக்கு க்ஷேமத்தைத் தரித்துள்ளார்கள்.

சா. இந்திரனே! நாங்கள் உன்னை அழைப்பதற்கு, எதிர்த்து மறுப்பவன் சகோதரனுனும் அந்நியனுனும்,

அவனை தூரத்தில் தூரத்தி, இவனை இங்கு மறுபடியும் ஸ்தாபனஞ் செய்.

[ங. ங. க—சு.]

எரு இராஜ்யாபிஷேகம்

[அதர்வன்—இந்திரன்]

க உனக்கு இராஷ்டிரம் வர்சஸுடன் வந்துள்ளது: சனத் தலைவனாய் முன்சென்று சனங்களின் ஒரே தலைவனாக அரசு புரி. இராஜாவே! எல்லாப் புர திசைகளும் உன்னை யழைத்திடுக. இங்கு அனுகுவதர்க் கருகனாய் வணக்கத்துக் குரியவனாவாயாக.

உ உன்னை சனங்கள் இராஜ்யத்துக்கு வரிப்பார்களாக. இந்த பஞ்ச தேவிகளான திசைகள் உன்னை வரிப்பவை யாகுக. இராட்டிரத்தின் உச்சியில் உயரத்தில் ஓங்கு. அங்கிருந்து உக்கிரனாகி எங்களுக்குச் செல்வங்களைப் பங்கிடு.

ங ஸஜாதர்கள் உன்னை நாடி சேர்வார்களாக: துரிதமான அக்கினி தூதனாக உன்னுடன் தோய்வானாக. ஸ்திரீகளும் மக்கட்களும் நல்ல மனமுள்ளவர்களாவார்களாக. உக்கிரனான நீ, வெகு பல பலியின் வரவை பார்ப்பாய்.

ச உன்னை முதன்மையாய் அசுவினிகள், மித்திர வருணனை இருவர்கள், விசுவேதேவர்கள், மருத்துக்கள் அழைப்பார்களாக: இனிச் செல்வமளிக்க, உன் மனத்தைச் செய்ய, அங்கிருந்து உக்கிரனான நீ, எங்களில் செல்வங்களைப் பகிர்ந்து கொடு.

ரு வெகு தூரத்தினின்று இங்கு எங்களுக்குத் துரிதமாய் வா. சோதியும் புவியுமான இரண்டும் உங்களுக்குச் சிவமுடனாகுக: இராஜாவான வருணன் இதை இப்ப

எச கருத்து—அரசனை மறுபடியும் தலைவனாக்குதல்.

டிச் சொல்லுகிறான். அவன் உன்னை இங்கு அழைத்துள்ளான். நீ இங்கு வா..

சு மானிட இந்திரனைப்போல் நீ கடந்து செல். நீ வருணர்களுடன் இசைந்து இணங்கியுள்ளாய்; அவன் இங்கு உன்னை அவனது சபையில் அழைத்துள்ளான்; அவன் தேவர்களை யஜித்து சனங்களைச் சமர்த்தமாக்குவான்.

எ செல்வமான வழிகள், விரூபமான அவை, சர்வமிணைந்து உனக்கு விசால நிலயத்தைச் செய்துள்ளன: அவை எல்லாமிணைந்து உன்னை இங்கு அழைக்கட்டும்: உக்கிரனான நீ, உயரிய மனமுள்ளவனாகி இங்கு தசகத்தாக்கு[1] உறுதியாகு.

[ரு. சு. க—எ.]

எசு பர்ணமணி

[அதர்வன்—சோமன்]

க இந்த பலமுள்ள பர்ணமணி[2] பலத்தால் எங்களது பகைவர்களைப் பாழ்செய்து வந்துள்ளான். தேவர்களின் ஓஜஸூயும் ஓஷதிகளின் இரஸனையுமுள்ள அவன் வர்சஸால் என்னைத் தடையின்றியில் தூண்டுவானாக.

உ பர்ணமணியே! என்னில் க்ஷத்திரத்தையும் செல்வத்தையும் தாரணஞ் செய்: நான், இராஷ்டிர மண்டலத்தில் உயர்ந்தும் உண்மையு மாவேனாக.

ரு வனஸ்பதியில் தேவர்கள் வைத்துள்ள, பிரியமாயும் மர்மமாயுமுள்ள அந்த பர்ணமணியை, தேவர்கள், நாங்கள் தீர்க்காயுசுடன் அணிய அளிப்பார்களாக.

---

1 நூறாண்டு வரை 2 அறிஞன்.

எரு கருத்து—தலைவனுக்கு அரச பட்டம் சூட்டுங்கள்.

௪ இந்திரனால் அளிக்கப்பட்டு வருணனால் சிட்சிதமாகி ஸோமனின் உக்கிர சக்தி மிகும் பர்ணன் வந்துள்ளான். நான் அதி ஒளியுடனாகி நூறு சரத்துக்களுக்கு தீர்க்கா யுளை யடைய அந்த மணியை யணிகிறேன்.

௫ சத்துருக்களில் சமானர்களில், நான் சிறந்தவனாக வும் நோயினின்று காப்பை யடையவும், பர்ணமணி என் னில் ஏறியுள்ளான்.

௬ பர்ணமே! நீ எங்குமுள்ள எல்லா சனங்களான சிற் பற்களை, அறிஞர்களான இரதஞ் செய்பவர்களை, என் னில் அநுசரிப்பவர்களாகச் செய்.

௭ பர்ணமே! அரசர்களையும் அரசர் செய்பவர்களையும் சூதர்களையும் கிராமாதிபதிகளையும் எல்லா சனங்களையும் எங்கும் என்னில் யநுஸரிப்பவர்களாய்ச் செய்.

௮ பர்ணமே! என் காயகாப்பன் நீ. ஒரே மூலத்தின் வீரன் நீ. என்னுடன் தீரன்: மணியே நான் உன்னை வருஷ தேஜசால் தரிக்கிறேன்.

[௩. ௫. ௧—௮.]

---

௭௭ அசுவத்தம்

[ஜகத் பீஜ புருஷன்—வனஸ்பதி அசுவத்தம்]

௧ புருஷன் புருஷனிடமிருந்து தோன்றுகிறான்: கதிரத் தினின்று அசுவத்தம் தோன்றும். என்னை வெறுத்து நான் வெறுக்கும் எனது பகைவர்களை, அவன் அழிப்பானாக.

௨ அசுவத்தமே! எங்களது கொடிய எதிரிகளை நிர் மூலமாக்கு. சேதிப்பவனே பகை யழிக்கும் இந்திரனு டன் இணைந்து மித்திரன் வருணனோடு சேர்ந்து, எதிரி களை யழி.

எ௬ கருத்து—பர்ணமணி என்னும் ஆதர்ச புருஷனை நாடுங்கள்.

௩ அசுவத்தமே! பெரிய கடல் நடுவே நீ—பகைவர் களை—மர்த்தனஞ் செய்வதுபோல், என்னை வெறுத்து நான் வெறுக்கும் எல்லா அம் மனிதர்களையும், நீ மாய்த்து விடு.

௪ ஜயமடைந்துள்ள விருஷபத்தைப்போல் நீ எங்கும் ஜயித்துச் செல்லுகிறாய் : உன்னால் அசுவத்தமே! நாங்கள் எங்கள் சத்துருக்களை ஜயிப்போமாக.

௫ அசுவத்தமே! என்னை வெறுத்து நான் வெறுக்கும் எனது சத்துருக்களை, எப்பொழுதும் நழுவாமலாகும் மிருத்யுவின் பாசங்களால்,நிர்ருதி அவர்களைக் கட்டுவாளாக.

௬ அசுவத்தமே! நீ எப்படி வனஸ்பதிகளை ஏறி அவற்றைக் கீழ் செய்கிறாயோ, அப்படியே நீ எனது சத்துருவின் தலையைப் பிளந்துத் துண்டமாக்கி, அவனை ஜயித்து விடு.

௭ பந்தத்தினின்று பிரிந்துள்ள படகைப்போல் அவர்கள் அடியோடு மூழ்குவார்களாக. சேதிக்கும் அவனால் நாசமாகும் அவர்களுக்கு, மறுபடியும் தோற்றமில்லை.

௮ நான் மனத்தால் அவர்களைத் துரத்துகிறேன். நான் பிரமத்தாலும் சித்தத்தாலும் அவர்களைத் துரத்துகிறேன்! நாங்கள் அசுவத்த மரத்தின் கிளையால் அவர்களை யழிக்கிறோம்.

[௩. சூ. க—௭.]

---

௭௮ க்ஷேத்திரியம்

[பிருகு வங்கிரஸன்—யக்ஷ்மநாசனன்]

௧ துரிதமாய் செல்லும் மானின் சிரத்தின்மேலுள்ள —கொம்பு — சிகிச்சையாகும். அவன் க்ஷேத்திரி

---

௭௭ கருத்து—வீரசேனைகள் செய்யுஞ் செயற்கள்.

யத்தை[1] கொம்பினால் எங்கும் சிதறடித்து நாசஞ் செய்கிறான்.

உ காளைக் கவுரிமான், நான்கு காற்களுடன் உன்னை யநுசரித்துள்ளது: கொம்பே! அவனது இருதயத்திலே அழுந்தியுள்ள க்ஷேத்திரியத்தை நீக்கு.

ந நாலு கம்பங்களுள்ள கூரை போலாகி அங்கு கதிர் வீசும்—கொம்பால், உனது அங்கங்களினின்றும் க்ஷேத்திரியத்தை நாங்கள் மறையச் செய்துள்ளோம்.

ச அங்கு சோதியிலுள்ள விடுதலை எனப்படும் சுபகங்களான இரு நட்சத்திரங்கள் க்ஷேத்திரியத்தின் உத்தம அதம பாசத்தை முக்தம் செய்திடுக.

ரு சலம் சிகிச்சை செய்வதாகும். சலமே நோய் நீக்குவதாகும். விசுவ சிகிச்சை செய்யும் சலம், உன்னை க்ஷேத்திரியத்தினின்றும் நீக்குக.

சு பக்குவமாக்கப்பட்ட இரசத்தினின்றும் உன்னில் க்ஷேத்திரியம் வந்திருந்தால், அதன் சிகிச்சையை நான் அறிவேன்: நான் உன்னிடமிருந்து க்ஷேத்திரியத்தை நாசஞ் செய்கிறேன்.

எ நட்சத்திரங்கள் மறையுஞ் சமயத்திலும், உஷாகாலம் மறையுங்காலும் கொடுமை யெல்லாம் எங்களிடமிருந்து நீங்குக. ஸர்வமான க்ஷேத்திரியமும் தூரமாகுக.

[ந. எ. க—எ.]

எகூ வீரனது நோக்கம்

[அதர்வன்—மித்திராதி தேவர்கள்]

க மித்திரன் ருதுக்களுடன் சித்தஞ்செய்து, கிரணங்களால் புவியை கலப்பவனாகி வருவானாக: பிறகு அக்கினி

---

1 பெரும் நோயை.

எஅ கருத்து—நோய் நீங்குங்கள்.

வருணன் வாயு, எங்களது இராஜ்யத்தை வசிப்பதற் கருகதையாய் நியமனஞ் செய்வார்களாக.

உ இந்திரன் துவஷ்டா எனது சொற்களைச் செவிகொடுப்பார்களாக; தாத்ரு, இராதி ஸவிதா இதை அநுபவிப்பார்களாக: சஜாதர்களின் நடுவே நிலைக்க நான் வீரர்களின் தாயான தேவி அதிதியை யழைக்கிறேன்.

ந நான் ஸோமனை அழைக்கிறேன். வணக்கங்களுடன் ஸவிதாவை, சமரிலே மேன்மைக்கு எல்லா ஆதித்தியர்களையும் அழைக்கிறேன்: எனக்கு மாறுமொழி கூறுமலுள்ள ஸஜாதர்களால் மூட்டப்பட்டு இந்த அக்கினி தீர்க்க காலம் சோதியுடனுவானாக.

ச நீங்கள் இதோ இங்கே வசியுங்கள்: இனி தூரம் போகவேண்டாம்: புஷ்டிபதி கோபன் உங்களை இங்கு செலுத்துவானாக. அவனது காமத்துக்கு உங்கள் காமங்களோடு அனுசரியுங்கள். எல்லா தேவர்களும் உங்களை ஒருமையுடன் இங்கு செலுத்துவார்களாக.

ரு நாங்கள் உங்கள் மனங்களை ஒற்றுமையுடன் வளைக்கிறோம்: நாங்கள் உங்கள் விரதங்களையும், ஸங்கற்பங்களையும் ஒருமையுடன் வளைக்கிறோம். நாங்கள் விபரீத விரதமுள்ள உங்களை ஒன்று வளைக்கிறோம்.

சு நான் மனத்தால் உங்கள் மனங்களை வளைக்கிறேன். சித்தங்களால் எனது சித்தத்தை யநுசரி: உங்கள் இருதயங்களை என் வசங்களில் செய்கிறேன். என் சலனமநுசரித்து உங்கள் வழிகளுடன் வாருங்கள்.

[ந. அ. க—சு.]

எகூ கருத்து—நான் தலைவனாகவேண்டும்.

௮ㄧ0 வசிய வழி

[வாமதேவன்—தியாவா பிருதிவீ]

க கர்சபன்[1] விசபனது[2] தாய், தரணியாகும். தந்தை சோதியாகும். தேவர்களே! அவற்றை இங்கு நாட்டியது போல், நீங்கள் மறுபடியும் நீக்கிவிடுங்கள்.

உ பந்தமன்னியமாய் அவர்கள் தரித்துள்ளார்கள்: மநுவிஞல் அது அங்ஙனம் செய்யப்பட்டது. விருஷபங்களை நலந் தட்டுபவன்போல் நான் விஷ்கந்தனை[3] வன்மையறச் செய்கிறேன்.

ங பொன் நிற இழையில் அறிஞர்கள் கிருகலத்தை[4] கட்டுகிருர்கள்; பந்தர்கள், பாய்வனவாயும் பொங்குவனவாயுமான காபவத்தை பல மழிப்பார்களாக.

ச அசுர மாயையுடனுகும் தேவர்களைப்போல் துரிதமாகும் நீங்கள், நாய்களை நிந்திக்கும் குரங்குகளைப்போல் பந்தத்துடன் எதனுல் சலனமாகிறீர்களோ, அதனுல் காபவத்தின்[5] கஷ்டத்தை நீக்குங்கள்.

ரு உன் தீமைக்கு நான் பந்தஞ் செய்வேன். காபவத்தை நிந்தனை செய்வேன்: துரிதமான இரதங்களை போல் சபதங்களால்[6] நீங்கள் சென்று விடுவீர்கள்.

சு புவியின்மேல் க0௲[7] விஷ்கந்தங்கள் வியாபகமாய் விரிந்துள; அவற்றில் விஷ்கந்த தூஷணமாகும் மணியான[8] உன்னை அவர்கள்[9] முதன்மையாகப் பற்றியுள்ளார்கள்.

[ங. சு. க—சு.]

---

1 குளம்புள்ள பிராணி. 2 குளம்பில்லாத ஜந்து. 3 வாதனை 4 மிருகத்தை. 5 இம்சை செய்யும் ஜந்துவின், வேதனையை 6 கடுஞ்சொற்களால். 7 எண்ணுவதர்க்காகாத. 8 ஔஷதம் சிகிச்சையறியும் மானிடனை. 9 மகாசனங்கள்.

௮ㄧ0 கருத்து—விஷகந்தமழி.

அக இரவு

[அதர்வன்—அஷ்டகன்]

க அவள் முதன்மையாய், உதயமாயுள்ளாள்: அவள் யமனில் பசுவாகியுள்ளாள்: வரப்போகும் வருஷத்துக்கு பால்மிகும் அவள் எங்களுக்குக் கறப்பாளாக.

உ தேவர்கள் இன்பமாய் வரவேற்கப்படு மவள், பசுவைப்போல் பொலியும் இரவான அவள், வருஷ மனைவி யாகு மவள், எங்களுக்கு நல்ல மங்கள மளிப்பாளாக.

ந இராத்திரியே! நாங்கள் வருஷ பிரதிமையான உன்னை உபாஸிப்போம். தீர்க்காயுஸான பிரஜையை எங்களுக்கு அளி. செல்வச் செழுமையுடன் எங்களைச் சேர்.

ச எங்களில் முதன்மையாய் ஒளி வீசுபவள் இவளே: இவள் அந்நியர்களில் ஸ்தாபிதமாகி சலனமாகுபவள்; இவளகத்தில் அதி மேன்மையான மகிமைகளுண்டு: நவமாய் தோன்றும் மணப் பெண்ணை இவள் ஜனனஞ் செய்பவள். இவள் ஜயித்துள்ளாள்.

ரு வனஸ்பதியின் சேர்க்கையான ஸாதனங்கள், பூரண வருஷத்தின் அவியைச் செய்து முழக்கஞ் செய்துள்ளன. ஏகாஷ்டகளே![1] நாங்கள் செல்வங்களின் பதிகளாகி நல்ல பிரஜை நல்ல வீரர்களுடனாக வேண்டும்.

சா இடையின்[2] வழி அதிகமாய் பொசிந்து நெய் மிகுந்துள்ளது: ஜாதவேதஸனே! எங்கள் அவிகளை கிரகி: விசுவரூபயான கிராமப் பசுக்களிலுள்ள ஏழு பிராணிகள் என்னிலே விருப்பமுடனாகுக.

---

1 எட்டாவது தினமே, என் சுகங்களிப்பவளே மனைவியே.

2 பசுவின்.

எ நீ புஷ்டி போஷணையில் என்னை ஸ்தாபி : இராத்திரியே ! நான் தேவர்களின் நல் நினைவிலாவேனாக. ஸாதகமே! பூரணமாகி நீ சென்று விடு. நீ பரிபூரணமாகி திரும்பி வா. எல்லா யக்ஞங்களையும் ஒருமையுடன் யநுபவித்து எங்களுக்கு உணவு உறுதியையும் கொண்டு வா.

அ ஏகாஷ்டகையே ! உனது பதியான வருஷனை இவன் வந்துள்ளான். நீ எங்களுக்கு தீர்க்காயுஸான பிரஜையை யளி : செல்வப் புஷ்டியுடன் எங்களைச் சேர் :

௯ நான் ருது ருதுபதி ருதுசேர் வருஷங்களை யஜிக்கிறேன். அயநங்களை ஆண்டுகளை மாஸங்களை யஜிக்கிறேன். நிகழும் எல்லாப் பொருள்களின் பதியையும் யஜிக்கிறேன்.

௧௦ நான் ருதுக்களுக்கும் அவற்றின் ஸம்பந்தங்களுக்கும், வருஷங்களுக்கும் மாஸங்களுக்கும், தாத்ரு விதாத்ருக்கும், எல்லாப் பொருள்களின் பதிக்கும், யஜனஞ் செய்கிறேன்.

௧௧ நாங்கள் இடையுடன் போற்றி, நெய்யுடன் நான் தேவர்களை யஜிக்கிறேன் : உலோப மன்னியிலுள்ள எங்கள் வீடுகளில் பசுச் செல்வங்களுடன் நாங்கள் ஒன்று சேரவேண்டும்.

௧௨ ஏகாஷ்டகை தவத்தால் தாபமுடனாகி மேன்மை மிகும் இந்திரனை கருப்பத்தில் உற்பத்தி செய்தாள் : தேவர்கள் அவனுடன் பகைவர்களை யழித்தார்கள். தஸ்யுக்களை கொல்பவன்—திடபதியாகிறான்.

௧௩ இந்திரனின் தாயே ! ஸோமனின் தாயே ! நீ பிரஜாபதியின் மகள். எங்கள் விருப்பங்களை பூரணமாக்கு. எங்கள் யக்ஞத்தைக் கிரகி.

[௩. ௧௦. ௧—௧௩.]

அக கருத்து—புது வருஷ மந்திரங்கள்.

அஉ ஆரோக்கியம்

[பிரம்ம பிருகு வங்கிரன்—பல தேவர்கள்]

க நான் உன்னை இந்த அவியால், அறியாத யக்ஷ்மத்தினின்றும் இராஜ யக்ஷ்மத்தினின்றும் வாழ்க்கைக்கு விடுதலையாக்குகிறேன். இப்போது பறிப்பு அவனை பிடித்திருந்தால் அவனை இந்திரனே! அக்கினியே! அந்நோயினின்றும் நீக்குங்கள்.

உ அவன் ஆயுசு முடிவடைவதானாலும், அவன் போகுஞ் சமயமானாலும், அவன் மரண சமீப மணுகிவிட்டாலுஞ் சரி, நான் அவனை நிர்ருதியின் அங்கத்தினின்று, கொண்டு வருகிறேன். நூறு வருஷங்கள் வாழ நான் அவனைக் காக்கிறேன்.

ங இந்திரன் அவனை நூறு சரத்துக்கள் வரை[1] விசுவமான தீமையினின்று தளர்த்த, ஆயிரங் கண்கள் நூறு வீரியங்களுடன் நூறு ஆயுஸான அவியுடன், நான் அவனை—மிருத்யுவினின்றும் நீக்கியுள்ளேன்.

ச நீ நூறு சரத்துக்கள் ஓங்கி சீவி; நூறு ஏமந்தங்கள் நூறு வஸந்தங்கள் வரை வாழ். இந்திரன் அக்கினி ஸவிதா பிருகஸ்பதி உனக்கு சதத்தை யளிப்பார்களாக. நான் சதாயுஷான அவியால் அவனைக் காத்துள்ளேன்.

ரு கோசாலைக்கு[2] இரதத்தின் இருகாளைகளைப்போல் பிராணனே அபானனே! அவனைப் பிரவேசியுங்கள்: மானிடர்கள்—நூறு எனச் சொல்லும் அந்நியமான வேறு மிருத்யுக்கள் தூரமாகுக.

சு பிராணனே! அபானனே! நீங்கள் இங்கு தங்குங்கள். நீங்கள் இவனிடமிருந்து போகவேண்டாம். இவ

---

1 வருஷங்கள்வரை 2 பசுக் கொட்டத்துக்கு

னது காயம் அங்கங்களை மறுபடியும் மூப்பணுகும் வரை வகியுங்கள்.

எ நான் உன்னை மூப்புக் களிக்கிறேன். நான் உன்னை மூப்பி ஞீனத்திலாக்குகிறேன். மங்களமான மூப்பு உன்னை அழைத்துச் செல்க. மானிடர்கள் நூறு எனச் சொல்லும் அந்நியமான வேறு மிருத்யுக்கள் தூரமாகுக.

அ கயிற்றினுல் காளையை பசுவைக் கட்டுவதுபோல் தன் பாசங்களால் மூப்பு உன்னைக் கட்டியுள்ளது. எந்த மிருத்யுவானவன் சனனத்திலேயே உன்னைக் கொடிய பாசத்தால் பந்தஞ்செய்துள்ளானே உனது அதை, பிரகஸ்பதி சத்தியத்தின் இரு கைகளால் நீக்குவானுக.

[௩. ௧௧. ௧—அ.]

அ௩ வீடு

[பிரமன்—வாஸ்தோஷ்பதி]

௧ இங்கே இங்குதான் நான் நிலையான ஸ்தானத்தைச் செய்கிறேன்: நெய்யைப் பொழிந்துகொண்டு அது க்ஷேமத்தில் நின்றிடுக. சாலையே—வீடே—நாங்கள் எல்லா சூரர்களோடும் நல்ல தீரர்களுடன், இம்சையாகாத வீரர்களுடன் உன்னை யணுகி—உன்னில்—வசிப்போமாக.

௨ மனையே! இந்த இடத்திலே பரி மிகுந்து பசுக்களிலே இனிமைகளிலே, உணவிலே, நெய்யிலே, நீ திறமாய் நில்: மேலான ஸௌபாக்கியத்துக்கு நீ உச்சமாகவும்.

௩ கிருகமே! நீ களஞ்சியம் பெரிய கூரையும் புனித தானியமு முள்ளவள். உனக்குக் கன்றுகள் வருக: மாலை

அ௨ கருத்து—தீர்க்காயுசுடனேய்கு.

யிலே பாலனும் பசுக்களும் உனக்குப் பொழிவார்களாக.

௪ ஸவிதாவும் வாயுவும் இந்திரனும் அறியும் பிரகஸ்பதியும் இந்த மனையை திரஞ் செய்வார்களாக. மருத்துக்கள் நெய்யாலும் நீராலும் இதை நனைப்பார்களாக; இராஜனை பகன் எங்கள் கிருஷியைச் செழுமை செய்வானாக.

௫ மனையின் மனைவியே! சுகம் சரணமளிக்கும் தேவியே! நீ தேவர்களால்—முதன் முதல்—இனிமையாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளாய். புல் உடையுள்ள நீ, புனித மனமுடனுகு; நல்ல வீரத்துடன் எங்களுக்குச் செல்வத்தை யளிப்பாயாக.

௬ உத்திரமே! நீ ருதத்துடன் ஸ்தம்பத்தை ஏறு: பலமுள்ள நீ, பிரகாசமாகி எங்கள் சத்துருக்களை தூரமாக்கு. மனையே! வீட்டில் வசிப்பவர்கள் துன்பத்துக்குள்ளாக வேண்டாம். நாங்கள் எல்லா வீரர்களுடன் நூறு சரத்காலங்கள் வாழ வேண்டும்.

௭ இதற்குப் பாலனை குமாரன் வந்துள்ளான். இதற்கு கன்று—வேறு—சீவர்களுடன் வந்துள்ளது. பொங்கிவழியும் பாண்டம் தயிர் கலசங்கள் இதற்கு இங்குவந்துள்ளன.

௮ ஸ்திரீயே! பூரணமான இக்கும்பத்தை நெய் தாரையின் அமுதத்தோடாகும்—இதை—இங்கு கொண்டு வா: இப்பானஞ் செய்பவர்களை அமுதத்தால் நனை. எமது இஷ்டப் பூர்த்திகள் இச்சாலையை பாலனஞ் செய்க.

௯ நான் யக்ஷ்ம மற்று யக்ஷ்மத்தை நாசமாக்கும் சலத்தை இங்கு கொண்டு வருகிறேன். நான் அமுதம் அனலோடு கூட வீடுகளை யணுகிப் பற்றுகிறேன்.

[௩. ௧௨, ௧—௯.]

அ௩ கருத்து.—வீடு வாசல் வாழ்க்கை அவசியம்.

அசு சலம்

[பிருகு—ரிஷி—வருணசிந்து]

௧ மேகம்—அழிந்ததும் நீங்கள் நாதமுடன் ஒன்று பாய்ந்தீர்கள். அதனால் நதி என்னும் நாமமுள்ளவர்களானீர்கள் : சிந்துக்களே ! இவை உங்கள் பெயர்களாகும்.

௨ நீங்கள் வருணனால் பிரேரிக்கப்பட்டு துரிதமாய் பாய்ந்தீர்கள் : நீங்கள் அப்படி ஓடுங்கால் இந்திரன் உங்களை அடைந்தான்—ஆப்நோத்—அதனால் 'ஆபன்' என அழைக்கப்படுகிறீர்கள்.

௩ தேவிகளே ! நீங்கள் அவனது விருப்பத்துக்கு மாறாய் செல்லுங்கால் இந்திரன் தன் சக்திகளால் உங்களை வசியஞ் செய்தான் : இதனால் வார் என்னும் நாமம் உங்களுக் களிக்கப்படுகிறது.

௪ ஒரே ஒரு தேவன், நீங்கள் உங்களிஷ்டம் போல் பாயுங்கால் உங்களில் உதைத்து நின்றான் 'உயர்ந்தோர் உச்ச சுவாசஞ் செய்துள்ளார்கள்' என அவன் உரைத்தான். அதனால் உதகம் சலம் என அழைக்கப்படுகிறான்.

௫ சலம் மங்களமளிப்பவை, சலமே நெய்யாகும். அவை அக்கினியையும் சோமனையும் தரிக்கும். தேன் தெளிக்கும் துரித இரசம் என் துணைக்கு, சுவாசம் வர்சஸோடு வருக.

௬ நான் — அவற்றைக் — காண்கிறேன்—அவற்றைக்—கேட்கிறேன் : அவற்றின் கோஷம் என்னை அணுகுகின்றது. அவற்றின் கூச்சல் வருகின்றது. பொன் நிறர்களே ! நான் உங்களை யநுபவிக்குங்கால் அமுதத்தை அநுபவிப்பதாக எண்ணுகிறேன்.

௭ சலங்களே ! இது உங்களது இருதயம். ருதம் நிறைபவர்களே ! இங்கு உங்களது கன்று. சக்தி மிகும்

சலங்களே! நான் உங்களை அழைத்துச் செல்லும் இங்கே இப்படிப் பாயுங்கள்.

[௩. ௧௩. ௧—௭.]

அ௫ கோசாலை

[பிரமன்—பசுக்களும் பசுச் சாலைகளும்]

௧ சுகமாய் வாழ்வதற்கான கோசாலையினாலும், நற்செல்வம் நற்சுகத்தாலும் திரேதயத்தின் எந்த நாமமுண்டோ அதனால் உங்களை நாங்கள் ஒருமையுடனாக்குகிறோம்.

௨ அரியமான் பூஷணன் பிருகஸ்பதி தனஞ் ஜயிக்கும் இந்திரன் உங்களை ஒன்று சேர்ப்பார்களாக. என்னில் செல்வத்தை ஓங்கச் செய்யுங்கள்.

௩ இந்த கோசாலையில் அச்சமன்னியில் ஒருமையுடன் சலனமாகி செல்வஞ் செய்துகொண்டு மதுரமான ஸோம இரசத்தை தரித்து நோயன்னியில் இங்கு வாருங்கள்.

௪ பசுக்களே! இங்கு இந்த இடத்திற்கு—வாருங்கள். எருப்போல் புஷ்டியாகுங்கள். இங்கே இதோ பெருகுங்கள்: உங்கள் இணக்கம் என் பக்கமாகட்டும்.

௫ உங்களது கோசாலை சிவமாகுக. சாரிசாகையைப் போல் செழுமையாருங்கள். இந்த நிலயத்திலேயே ஓங்கிப் பெருகுங்கள். நாங்கள் உங்களை என்னுடன் சேர்க்கிறோம்.

௬ பசுக்களே! கோபதிபோல் என்னுடன் ஒருமையுடனிருங்கள். இங்கு உங்கள் கோசாலை ஓங்குக. நாங்கள் சீவ

அச கருத்து—சலங்களின் பல நாமங்கள்.

னுடனிருக்குங்கால் செல்வச் செழிப்புடன் சதாபெருகி சீவிக்கும் உங்களருகில்—சீவனுட னிருக்கலாமோ !

[௩. கச, க—கூ.]

அ௬ வணிகம்

[பண்யகாம அதர்வன்—விசுவே தேவர்கள்]

க நான் வியாபாரியான இந்திரனைத் தூண்டுகிறேன். அவன் எங்களிடம் வருவானாக. அவன் எங்களை முன் அழைத்துச் செல்வானாக. அளிக்காதவனைத்துரத்தி, காட்டு மிருகத்தை வழியில் கொல்லும் ஈசனுயுள்ள அவன், என்னில் தனமளிப்பானாக.

உ வானம் சோதியின் நடுவில் செல்லும், தேவர்களால் சலனமாகும்—பல வழிகள் உண்டு: அவை வர்த்தகத் தால் நான் செல்வங்களை யடைய பால் நெய்யுடன் என் னைச் சேர்க.

௩ நான் விரும்பி நெய்யினுல் திடத்துக்கு ஆஹுதி செய்கிறேன். என்னுல் இயன்ற வண்ணம் பிரமத்தால் நமஸ்கரித்து இந்த திவ்யமான அறிவை, நூறு செல்வங் களைப்—பற்ற, நான் ஆஹுதி செய்கிறேன்.

ச அக்கினியே! நாங்கள் சென்றுள்ள தூர வழியான இந்த எங்களது பிடிவாதத்தை, பொறுத்துக்கொள்: வாங்குவதும் விற்பதும் எங்களுக்குச் சுபகரமாகுக. எதிர் வர்த்தகம் என்னை பயனுடனுக்குக. நீங்கள் இரு வர்களும் இணைந்து, இந்த அவியை யநுபவியுங்கள். எங்கள் சலனமும் எழுச்சியும், எங்களில் சுகமளிப்பனவை யாகுக.

அ௬ கருத்து—பசுச் செல்வம் பெருகு.

௫ தனத்தால் தனத்தை விரும்பி, எந்த தனத்தால் நான் வியாபாரத்தைச் செய்கிறேனோ, தேவர்களே! அந்த தனம், எனக்கு விருத்தியாகுக. அது குறையாமலாக வேண்டும். அக்கினியே! இலாபத்தைத் தடுக்கும் தேவர்களை அவியினால் தடை செய்யுங்கள்.

௬ தேவர்களே! தனத்தால் தனத்தை விரும்பி, எத் தனத்தால் நான் வியாபாரத்தை செய்கிறேனோ, அதில் எனக்கு இந்திரன் பிரஜாபதி ஸவிதா ஸோமன் அக்கினி இன்பத்தை யளிப்பார்களாக.

௭ ஹோதாவே! வைசுவா நரனே! நாங்கள் வணக்கத்துடன் உன்னைத் துதிக்கிறோம். நீ எங்கள் பிரஜைகளில் ஆத்மாக்களில் கோக்களில் பிராணங்களில் நீ விழித்திரு.

௮ ஜாதவேதஸனே! நிற்கும் குதிரைக்குப் போல, எப்பொழுதும் எல்லா தினங்களிலும் உனக்குச் சுமப்போம். அக்கினியே! உணவால் உற்சாகமாகி செல்வப் புஷ்டியுடன் உனது அருகிலாகி நாங்கள் துன்ப மன்னியிலாக வேண்டும்.

[௩. ௧௫. ௧—௮]

---

௮௭ பகன்

[அதர்வன்—பலதேவர்கள்]

௧ நாங்கள் காலையில் அக்கினியை காலையில், இந்திரனை காலையில் மித்திர வருணனை, காலையில் அசுவினிகளை காலையில் பகனை [1] பூஷணனை பிரமணஸ்பதியை காலையில் சோமனை ருத்திரனை யழைக்கிறோம்.

௨ நாங்கள் காலையில் ஜயனையும் அதிதியின் மகனையும் அதி தரிப்பவனையுமுள்ள உக்கிர பகனை, சக்தன் அசக்தன்

---

1 சோதி மிகுபவனை, செல்வத்தினுரோபனை.

அசு கருத்து—வணிகஞ் செய்வதும் வேத ஆக்ஞையே.

என எண்ணும் ஒவ்வொருவனும், அரசனும் கூட எவ னுக்குப் பாகத்தை யளியுங்கள் எனச் சொல்கிறார்களோ அவனை யழைக்கிறோம்.

ங பகனே! எங்கள் வழிகாட்டியே! சத்தியச் செல்வ மளிக்கும் பகனே! எங்களில் இவ்வறிவை யளித்து—எங் களை உன்னதமாக்கு: பகனே! எங்களுக்குக் கோக்களை யும் குதிரைகளையும் விருத்தியாக்கு: பகனே! நாங்கள் வீரதீரர் நிறைந்தவர்களாக வேண்டும்.

ச மகவானே! இப்பொழுது மாலையிலும் நடுப்பகலி லும் நாங்கள் ஐசுவரியமுள்ள வர்களாகவேண்டும். இன் னம் சூரிய உதயத்திலும் தேவர்களின் சுமதியிலுமாக வேண்டும்.

ரு பகனே பகவானுருக. தேவர்களே! அவனுல் நாங் கள் பகவந்தர்களாக வேண்டும். உன்னை எல்லா வன்மை யுடன் இங்கு அழைக்கிறேன். பகனே! நீ இங்கு எங்கள் தலைவனு யிரு.

சு உஷைகள் யக்ஞத்தை, ததிக்கிராவணன் திவ்ய நில யத்தைப்போல் வணங்குவார்கள். வலிய குதிரைகள் இரதத்தைப்போலே நற் பொருள்களைப் பற்றுமவர்கள் பகனை என்னிடம் யழைத்து வருவார்களாக.

எ மங்களமான உஷைகள், எப்பொழுதும் குதிரை மிகுந்து கோ சிறந்து வீரர் பெருகி, எங்களுக்குப் பிரகாச மாவார்களாக. எல்லாப் புஷ்டிகளையும் பெருக்கி நெய் பொழிந்து நீங்கள் சதாகாலம் சுவஸ்திகளுடன் எங்களை இரட்சியுங்கள்.

[ங. கசு. க—எ]

அஎ கருத்து. பகன் என்னும் செல்வனை நாடு.

அஅ உழவு

க தேவர்களில் நல் நினைவு நாடும் தீரர்களான கவிகள், கலப்பைகளை இணைக்கிறார்கள். நுகத்தடிகளை தனித்தனியாய்ப் பரப்புகிறார்கள்.

உ கலப்பைகளை இணையுங்கள், நுகத்தடிகளை விசாலமாக்குங்கள். செய்யப்பட்டுள்ள—கருப் பையிலே, பீஜத்தைத் தெளியுங்கள்: எங்களுக்கு விராஜனது கொத்தும் குலையுங் குவிக: அரிவாள் இன்னும் நெருங்கி பக்குவ தானியத்தைப் பற்றுக.

ந மங்களங் கொண்டுவரும் கூறியத்தாளுடனுன நன்கு சாயும் கலப்பை—எனக்குப் பசுவை, ஆட்டை, தூரம் எடுத்துச் செல்லும் இரத வாகனத்தை புஷ்டியும் பலமுமுடைய ஸ்திரீயை, உச்சமாய் விளைவித்திடுக.

ச இந்திரன் நுகத்தடியைக் கீழே யழுத்துவானாக பூஷணன் அதனைப் பாலனஞ் செய்வானாக. பால் நிறைந்த அது ஒவ்வொரு வருஷமும் எங்களுக்குப்—பாலைத்—தருக:

ரு கலப்பையினது கொழுக்கள் நிலத்தைத் தனித்தனி தள்ளுக. குடியானவர்கள் எருதுக்களைச் சுகமாய் யநுசரிப்பார்களாக. சுனனே![1] சீரனே![2] நீங்கள் அவியால் இன்பமாகி நல்ல பயனுள்ளவையால் ஓஷதிகளை இவனுக்குச் செய்யுங்கள்.

சு ஓ காளைகள் ஜயமுடன் செல்க: ஜயமுடன் மனிதர்கள் ஜயமுடன் கலப்பை உழுக: கயிறுகள் ஜயமுடன் கட்டப்படுக. ஜயமுடன் சாட்டையையும் உயர்த்து.

எ சுனனே சீரனே! நீங்கள் என்னை இங்கு அநுபவியுங்கள்: சுவர்க்கத்திலே நீங்கள் செய்த பாலை இவர்களிலே பொழியுங்கள்.

---

1 நலம் பற்றுபவனே! 2 வலம் பிரிப்பவனே.

அ சீதையே! நாங்கள் உன்னைப் போற்றுகிறோம்: நீ எங்களுக்கு நல்மனஞ் செய்ய, நீ எங்களுக்கு நற்பய னளிக்க, சௌபாக்கிய முள்ளவளே! இங்கு நோக்கு.

௯ மருத்துக்களாலும் விசுவே தேவர்களாலும் அங்கி காரமாகி, தேனாலும் நெய்யாலும் உழுவுச் சால் நனைக்கப் பட்டுள்ளது: உழுவுச் சாலே பாலோடு, புஷ்டி மிகுந்து நெய் வழிந்து பொங்கி எங்களை இங்கு நோக்கு.

[௩. ௧௭. ௧—௯]

அ௯ பிரம வித்தை

[அதர்வன்—வனஸ்பதி]

௧ எதனால் எதிரியை நாசஞ் செய்து, பதியை ஒருத்தி பூரணமாய் யடைவோளோ அந்த சக்தி யளிக்கும் செடி யான இந்த ஒஷதியை, நான் கெல்லுகிறேன்.

௨ உத்தான பர்ணேயே![1] சௌபாக்கியவதியே! தேவர்களால் அனுப்பப்படும் வலிமையுள்ள என் எதிரியை நீ தூரமாக்கு: என் பதியை எனக்கே செய்.

௩ அவன் உன் நாமத்தைக் கிரகிக்கவில்லை. ஆதலால் நீயும் இப்பதியுடன் இருப்பதில்லை. நாங்கள் ஸபத்தி னியை[2] வெகு தூரமான இடத்துக்குச் செலுத்துகிறோம்.

௪ மேலோனே! நான் மேலானவன். மேலுக்கு மேலா னவன். எனது எதிரி கீழேயுள்ளான்: நீசங்களிலும் நீச மாய் என் ஸபத்தினி யுள்ளாள்.

௫ நான் ஜயசாலி. நீயும் ஜயசாலி: நாம் இருவர்களும் ஜயசீலர்களாகி எனது சபத்தினியை ஜயிப்போம்.

---

1 ஒரு மூலிகையின் பெயர். 2 எதிர்க்கும் அறியாமையை.

அஅ கருத்து—உழவு முயற்சி உயர்ந்த செயலாகும்.

சு நான் உனக்காக ஜயிக்கும் சாதனத்தைத் தரித்துள்ளேன். நான் அதி சக்தியுள்ளதை உனக்காக அணிந்துள்ளேன்: வழியிலே சலத்தைப்போல கன்றை அநுசரிக்கும் பசுப் போலே, என்னை யனுசரித்து உன் மனம் துரிதமாகுக.

[ங. கஅ. க—சு]

கூ0 பற்றார் ஒழி

[வசிஷ்டன்—வெகு பல தேவர்]

க எனது இந்த பிரமமானது கூர்மையாகுக. எனது வீரமான பலமும் கூர்மையாகுக. பலம் கூர்மையாயும் அழிவற்றது மாகுக. ஜயிக்கும் புரோகிதராயுள்ள இவர்களது க்ஷத்திரம் கூர்மையாகி அழியாமலாகுக.

உ நான் இவர்களது இராஷ்டிரத்தை, ஓஜஸை, வீரியத்தை, பலத்தை, நன்கு கூர்மையாக்குகிறேன். நான் இந்த அவியால் சத்துருக்களின் கைகளைத் துண்டிக்கிறேன்.

ங பகைவர்கள் கீழே வீழ்க. எங்களது உதார வீரனை எதிர்க்கும் அவர்கள் கீழாகுக. நான் பிரமத்தால் அமித்திரர்களை அழிக்கிறேன். எங்களது சனங்களை நான் உச்சமாக்குகிறேன்.

ச எவர்களது புரோகிதனுய், நான் உளேனே அவர்கள் கோடரிகளைவிட கூர்மையானவர்கள், அக்கினியைவிட அதி கூர்மையானவர்கள், இந்திரனது வச்சிராயுதத்தை விட கூரானவர்கள்.

ரு நான் இவர்களது ஆயுதங்களை அதி நுண்மையாக்குகிறேன். இவர்களது நல்ல வீரமுள்ள இராஷ்டிரத்தை, அபிவிருத்தி செய்கிறேன். இவர்களது க்ஷத்திரம் ஜய

அக கருத்து—அறியாமை யொழி.

முடனுருக. அழியாமலாருக. எல்லா தேவர்களும் இவர்களது சித்தத்தை இரட்சிப்பார்களாக.

௬ மகவானே! இவர்களது வலிமைகளை உச்சமாக்கு: ஜயிக்கும் வீரர்களின் கோஷமானது உச்சமாகுக: தனித்தனியாய்க் கோஷங்களும் கூப்பாடுகளும் கொடிகளுடன் உயரமாகுக. இந்திரனைத் தலைவனு யடைந்துள்ள திவ்ய மருத்துக்கள் சேனையுடன் செல்க.

எ நரர்களே! முன் செல்லுங்கள். ஜயஞ் செய்யுங்கள். உங்கள் கைகள் உக்கிரமாகுக. கூறிய அம்புகளுடன் உக்கிராயுதங்களோடு, உக்கிரமான கைகளால் பலமற்ற வில்லுள்ள நிர்பல சத்துருக்களைக் கொல்லுங்கள்.

அ பிரமத்தால் கூர்மையாகும் சரமே!—வின்னுணி னின்று—விலகும் நீ, வெகுதூரம் பற. அமித்திரர்களை வெல், வெருட்டு: அவர்களில் ஒவ்வொரு வீரனையும் வெட்டு. அவர்களில் எவனையும் விட்டு விடாதே.

[௯. ௯௯. க—அ]

---

௯௧ ஸ்தோத்திரம்

[வசிஷ்டன்—வெகு பல தேவன்]

க இதுவே உனது ருது ஸம்பந்த ஜனன ஸ்தானம். நீ இங்கு தோன்றி நீ பிரகாசஞ் செய்தாய்! அக்கினியே! நீ அதை அறிந்து ஏறு. அப்பால் எங்களுக்குச்செல்வத்தைச் செழுமையாக்கு:

உ அக்கினியே! இங்கு எங்களிடம் பேசு: நல்ல மனத்துடன் எங்களிடம் திரும்பு: சனங்களின் பதியே! எங்களில் அளி: நீ எங்களுக்குச் செல்வ மளி.

௩ அரியமான் பகன் பிருகஸ்பதி எங்களுக்குச் செல்வத்தை—யளிப்பார்களாக. தேவிகள் — தனத்தை—

---

௯௦. கருத்து. கூரிய ஆயுதத்தால் கையர்களைக் கிழித்து விடு.

யளிப்பார்களாக. ஸ்ரூநிருதையான தேவி எனக்குச் செல்வத்தை யளிப்பாளாக.

ச நாங்கள் இராஜாவான ஸோமனையும் அக்கினியையும், ஆதித்தியன், விஷ்ணு சூரியன் தலைவனான பிரஹஸ்பதியையும் மொழிகளால் இரட்சிப்புக்கு அழைக்கிறோம்.

ரு அக்கினியே! அனல்களால் எங்களது பிரமத்தையும் யக்ஞத்தையும் அபிவிருத்தியாக்கு: தேவனே! எங்களை அளிப்பதற்குத் தூண்டி தானத்துக்குத் தனத்தைப் பிரேரி.

சு இந்திர வாயுவே! சங்கத்தில் ஸர்வ சனமும் எங்களில் நல்ல மனமுள்ளவர்களாகவும் தானமுள்ளவர்களாகவுமாக,— உங்களை — இங்கு நல்ல அழைப்புடன் அழைக்கிறோம்.

எ அரியமனை, பிருகஸ்பதியை, இந்திரனை, வாதனை, விஷ்ணுவை, ஸரஸ்வதீயை, சக்தியுடனுகும் ஸவிதாவைத் தானத்துக்குத் தூண்டு.

அ நாங்கள் பலத்தின் உற்பத்தியில் சேர்ந்துள்ளோம். இந்த எல்லா உலகங்களும்—அதனகத்தில்—உண்டு. அறிபவன் கருமியையும் தானமளிக்கச் செய்வானாக. எங்களில் ஸகல வீரர் மிகும் செல்வத்தை அளி.

கூ பஞ்சப் பிரதிசைகள் — பலத்தை — கறப்பவையாகுக. விசாலங்கள் எல்லா சக்திகளுடன் சேர்ந்து கறப்பவையாகுக. நான் மனத்துடன் இருதயமுடன் சகலமான விருப்பத்தையு மடையவேண்டும்.

கO கோக்களை ஜயிக்கும் வாணியை நான் விளக்கவேண்டும். வர்சஸினால் என்னில் நீ ஏறு. வாயு என்னை எங்கும்—சூழ்க. துவஷ்டா எனக்குப் புஷ்டியை யளிப்பானாக.

[௩. ௨௦. க—கO]

கக கருத்து—தேவதுதி என்னும் தேவசெயலை நாடுங்கள்.

கூஉ அனல் வடிவங்கள்

[வசிஷ்டன்—அக்கினி தேவதை]

க சலங்களிலும் விருத்திரனிலும் எவ்வனல்களுண்டோ, புருஷனிலும் கற்களிலும் எவ்வனல்களுண்டோ, ஓஷதிகளையும் வனஸ்பதிகளையும் நுழைந்துள்ள எவ்வனலுண்டோ, அந்த அனல்களுக்கெல்லாம் இந்த அவியாகுக.

உ ஸோமனகத்தில் எந்த—அக்கினியுண்டோ—பசுக்களில்—எது உண்டோ—பட்சிகளிலும் மிருகங்களிலும் எது பிரவேசித்துள்ளதோ, இருபாத நான்குபாத பிராணிகளில் எது நுழைந்துள்ளதோ அந்த எல்லா அக்கினிகளுக்கும் இந்த ஹூதமாகுக.

ங வீசும் வீழ்த்தும் வைசுவா நரனான எந்த தேவன் இந்திரனுடன் ஒரு இரதத்தில் செல்லுகிறானோ, எவனை ஜயசாலியாகச் சண்டைகளில் நானழைக்கிறேனோ, அந்த அக்கினிகளுக்கெல்லாம் இந்த ஹூதமாகுக.

ச விசுவமழிக்கும் தேவனான எவனை காமன் எனக் கூறுகிறார்களோ, எவனை அளிப்பவன் சுவீகரிப்பவன் எனச் சொல்லுகிறார்களோ, எவன் தீரனோ திடனோ, இம்ஸிக்கப்படாதவனாய் எவன் எங்கும் நிறைந்துள்ளானோ அந்த அக்கினிகளுக் கெல்லாம், இந்த ஹூதமாகுக.

ரு வர்சஸளிப்பவனையும், புகழுள்ளவனையும் இனிமை மிகுபவனையுமுள்ளவனுக்கு, கங பௌவனங்கள், ரு மானவர்கள் எவனை ஹோதாவாக மனத்தால் கருதுகிறார்களோ—அந்த அனல்களுக் கெல்லாம் இந்த ஹூதமாகுக.

கூ பசுக்கள் உணவா யுள்ளவனுக்கு, காளைகள் உணவாயுள்ளவனுக்கு, சோமபுரமுள்ள புனிதனுக்கு, வைசு

வாநரப் பெரியார்களுக்கு—அந்த அனல்களுக் கெல்லாம் இந்த ஹூதஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது.

எ எவை, சோதி பகம் வானம் மின்னலை அநுசரிக்கின்றனவோ, எவை, திசையினுள்ளே காற்றினுள்ளே செல்லுகின்றனவோ, அந்த அக்கினிகளுக்கெல்லாம் இந்த ஹூதமாகுக.

அ பொன் கை ஸவிதாவையும், இந்திரனையும் பிருகஸ்பதியையும், வருணனையும், மித்திரனையும், அக்கினியையும், விசுவே தேவர்களையும், அங்கிரஸர்களையும், நாங்கள் அழைக்கிறோம். அவர்கள் மாமிசம் புசிக்கும் இவ்வக்கினியை சாந்தஞ் செய்வார்களாக.

கூ மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினி சாந்தமாக்கப்பட்டுள்ளான். புருஷனை இம்சிப்பவனும் சாந்தமாக்கப்பட்டுள்ளான். இனி விசுவத்தை எரிக்கும் மாமிசம் புசிக்கு மக்கினியை, நான் சாந்த மாக்கியுள்ளேன்.

க0 ஸோமனைச் சுமக்கும் மலைகள், சாந்தமாய்ச் சாய்ந்துள்ள சலங்கள், வாதன், பர்ஜனியன், அக்கினி, மாமிசம் புசிப்பவனைச் சாந்தமாக்கியுள்ளார்கள்.

[ரு. உக. க—க0]

கூரு யானை

[வசிஷ்டன்—வர்சஸன்]

க பெரிய புகழுள்ளதாயும் அதிதியின் காயத்தினின்று தோன்றுவதுமான யானையின்[1] பலம் ஓங்குக. நான்

---

1 சக்தியினுரோபம்.

கஉ கருத்து—அனல்களின் பல ரூபங்களை யெல்லாம் நீங்கள் அறிவதவசியம்.

பற்றுவதற்கு, விசுவே தேவர்களும் அதிதியும் இணைந்து —அனைவரும் அதைத் எனக்குத் தந்துள்ளார்கள்.

௨ மித்திரன், வருணன், இந்திரன், ருத்திரன், கவனமாவார்களாக. விசுவம் போஷிக்கும் தேவர்கள், வர்சஸால் என்னை நனைப்பார்களாக.

௩ எந்த வர்சஸால் யானை தோன்றுமோ, மனிதர்களில் சலங்களின் நடுவே எதனுல் இராஜா—தோன்றுவானே —சலங்களில் தேவர்கள் முதன்மையாய், எதனுல் தேவத்வத்தை அடைகிறுர்களோ, அக்கினியே! அந்த பலத்தால் இப்போது என்னைப் பலமுடனுக்கு.

௪ ஜாதவேதஸனே! உனக்கு ஆஹுதியிலாகும் எந்த வர்சஸுண்டோ, சூரியனடையும் எந்த அதி வர்சஸுண்டோ, ஆசுரமான யானையின்—எப்பலமுண்டோ— அந்த வர்சஸை, கமலம் தரிக்கும் இரு அசுவினிகள் எனக்கு அளிப்பார்களாக.

௫ எத்தனை—தூரம்-நான்கு பிரதிசைகள் விரிந்துள்ளனவோ—கண் எத்தனை தூரஞ் செல்லுகின்றதோ, அத்தனை தூரம், அந்த யானையின் உரம் இந்திரியம் என்னில் சேர்க.

௬ யானை ஸுந்தரமான வனப் பிராணிகளில் தலைமையாய் இங்கு வந்துள்ளதால் அதன் பாக்கியம், பலத்தால் நான் என்னை அபிஷேகஞ் செய்துகொள்கிறேன்.

[௩. ௨௨. ௧—௬.]

௯௪ ஸந்தானம்

[பிரமன்—சந்திரன் யோனி தேவதை]

௧ நாங்கள், எதனுல் நீ மலடாயிருக்கின்றுயோ, அதனை உன்னிடமிருந்து நாங்கள் நாசஞ் செய்கிறேம். அதனை

௯௩ கருத்து—தேகபலம் வேண்டும்.

உன்னிடமிருந்து வேறு தூரமான—இடத்தில்—நாங்கள் வைக்கிறோம்.

௨ சரக்கூட்டை சரம்போல், உன் மூல ஸ்தானத்தில் புருஷனது ஆண் வீரியம் செல்க. இங்கு உனது வீர புத்திரன் பத்து மாதம்—பூரணமாகி—பிறப்பானாக.

௩ புமானான புத்திரனை ஜனனஞ் செய், அவனை அநுசரித்து—ஆண் சனனமாகுக. நீ, பிறந்தும் பிறக்கப் போவதுமான மக்கட் தாயாவாய்.

௪ எந்த மங்களமான 'பீஜங்களை விருஷபங்கள் சனனஞ் செய்கின்றனவோ, நீ அவற்றால் மகனைப் பெற்றுக் கொள். நீ பயனுள்ள பசுவாகு.

௫ நான் உனக்கு பிரஜாபதியின்—பலத்தை—யளிக்கிறேன். உன் மூல நிலயத்தில் சிசு செல்க. ஸ்திரீயே! உனக்குச் சுகமளிக்கும் மகளைப் பெற்றுக்கொள். நீ அவனுக்குச் சுகமளிப்பவளாகவும்.

௬ எந்த ஓஷதிகளின் பிதா ஜோதியாயும், தாய் புவியாயும், கடல் மூலமாயுமுள்ளதோ, அத்தேவிகளான ஓஷதிகள், நீ மகனை அடைய, உன்னை இரட்சிப்பார்களாக.

[௩. ௨௩. க—௬.]

கூ௫ தானியம்

[பிருகு—வனஸ்பதி ருத பிரஜாபதி ருத தேவர்கள்]

க ஓஷதிகள் பால் நிறைந்தவை: என் மொழி பால் மிகுந்தது. இனி பால் மிகுபவையினின்று, நான் ஆயிரங்களைக் கொண்டு வருகின்றேன்.

௨ நான் பால் நிறைந்தவனை அறிவேன்: அவன் தானியத்தை அதிகமாய்ச் செய்துள்ளான். நன்கு கிரகிப்பவன்

கூ௪ கருத்து—ஸ்திரீகள் செழுமையாகி ஓங்கவேண்டும்.

என்னும் நாமமுள்ள தேவனை, யக்ஞஞ் செய்யாதவனது வீட்டிலும், பொழியும் அவனை, நாங்கள் அழைக்கிறோம்.

ங பஞ்சப் பிரதிசைகள் பஞ்சமானவர்களான கிருஷிகர்கள், இங்கு மழைக்குப் பின் நதிகள் பிரவாகத்தைப் போல், புஷ்டியை நன்கு கொண்டு வருவார்களாகுக.

ச நூறு தாரைகளுடைய ஆயிரந் தாரைகளுடைய அழியாத ஊற்றுப்போல், இந்த எங்களது தானியம் அழியாத ஆயிரம் தாரைகளுடனாகுக.

ரு நூறு கைகளுள்ளவனே! ஒன்று கொண்டு வா. ஆயிரங் கைகளுள்ளவனே! ஒன்று சேர்: செய்தது செய்யப்போவதுமான செழிப்பை இங்கு கொண்டு வா.

சூ கந்தருவர்களுடைய மூன்று அளவுகளிலே மனைமனைவியினுடைய நான்குகளிலே எது செழுமையாயுண்டோ, அதனால் நாங்கள் உன்னைப் பற்றுகிறோம்.

எ பிரஜாபதியே! சேர்ப்பவனும் கொண்டு வருபவனும் உனது மந்திரிகளாகும்: அழியாத வளத்துடன் அவர்கள் இங்கு செழுமையைக் கொண்டு வருக.

[ங. உச. க—எ]

கூகூ காமம்

[ஜயகாமன் பிருகு ரிஷி—மைத்திராவருண காமன்]

க உன்னை உயரமாய்க் கலக்குபவன் உன்னை உச்சமாய் கலப்பானாகுக. உனது சயனத்தில் நீ சாந்தமாய் சயனிக்காதே! காமனது பயங்கர சரத்தால் உன் இருதயத்தில் நான், வேதனை செய்கிறேன்.

உ கவலை யென்னுஞ் சிறகுடன் காம கூரோடு, சங்கற்ப முனையுடன் சரத்தை நேர்மை செய்து காமன் உனது இருதயத்திலே குத்துக.

கூரு கருத்து—தானியோற்சவம்.

௩ ஈரலை உலர்த்துவதாயும் துரிதச் சிறகுகளுடன் தகனஞ் செய்வதுமான, அதிகக் கூர்மையுள்ள காமனது சரத்தாலே, நான் உனது இருதயத்திலே வேதனை செய்கிறேன்.

௪ தகிக்கும் துன்பத்தால் வேதனையாகி, காயும் வாயோடாகும் நீ, பிரியமுடன் கோபம் நீங்கி அமைதியாயும் தாழ்மையாயும் இனிய மொழி கூறுபவளுயும் எனக்குப் பூரணமாகவும் விளங்கு.

௫ நீ எனது சங்கற்பத்திலாக, எனது சித்தத்திலாக, உனது தாயினிடமிருந்தும் தந்தையினிடமிருந்தும், பிரேரணையால் இங்கு உன்னைப் பிரேரணை செய்கிறேன்.

௬ மித்திர வருணர்களே! அவளது இருதயத்தினின்றும்—அந்நிய—சங்கற்பங்களை நீக்குங்கள்: அவளை—வேறு — நினைவுகளிலே — வன்மை சூனியஞ் செய்து எனது வசத்திலாக்குங்கள்.

[௩. உ௫. க—௬]

கூஎ சரங்கள்

[அதர்வன்—ருத்திரன் அக்கினி]

க ஆயுதங்கள் எனப்படும் இக்கீழ்த் திசையில் அமரும் தேவர்களே! அங்குள்ள உங்களது சரங்கள் சுடர்: நீங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளியுங்கள்: எங்களுக்குக் கருணை கூறுங்கள்: அங்குள்ள உங்களுக்கு வணக்கமாகுக: அங்குள்ள உங்களுக்கு சுவாஹா!

உ ஆர்வம் எனப்படும் இத்தென்திசையி லமருந் தேவர்களே! அங்குள்ள உங்களது அம்புகள் காமன்..சுவாஹா!

....

கூசு கருத்து. காதல் மணம்.

௩ சோதியுள்ளவன் எனப்படும் இம் மேற்றிசையி லமரும் தேவர்களே! அங்குள்ள உங்களது சரங்கள் சலம்..............................சுவாஹா!

௪ வேதனை செய்பவர்கள், எனப்படும் இந்த வடதிசை யில் அமரும் தேவர்களே! அங்குள்ள உங்களது சரங்கள் வாதன்..சுவாஹா!

௫ நிலிம்பம் என்னும் நாமமுடன் இந்நிலையான திசையி லமரும் தேவர்களே! அங்கு உங்கள் சரங்கள் ஔஷதங் கள்........சுவாஹா!

௬ துணைபுரிபவர் எனப்படும் இந்த உச்சி திசையி லமரும் தேவர்களான உங்களது சரங்கள் பிருகஸ்பதி ....சுவாஹா!

[௩. ௨௬. ௧—௬]

௬அ சரங்கள்

[அதர்வன்—வெகு பல தேவர்கள்]

௧ கீழ்த் திசையி னதிபதி அக்கினி. அதன் இரட்சகன் அஸிதன்.[1] ஆதித்தியர்கள் சரங்கள். அந்த அதிபதி களுக்கு நமஸ்காரம்? துணைபுரிபவர்களுக்கு நமஸ்காரம் சரங்களுக்கு நமஸ்காரம். அவர்களுக்கு வணக்க மாகுக. எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் வெறுப்பவனையும் நாங்கள் உங்கள் வாய்களில் வைக்கிறோம்.

௨. இந்திரன் தென் திசையின் அதிபதி. திரஸ்சிராஜி[2] இரட்சிப்பவன். பிதுருக்கள் சரங்கள்...............வைக்கி றோம்.

1 கரும்பாம்பு, கருஞ்சரிவு. 2 குறுக்கு வரிப்பாம்பு, துரிதஞ்செல்வது.

 கருத்து—சூட்சம அம்புகள்.

ங மேற்றிசையின் அதிபதி வருணன். பிருதாகு[1] இரட்சிப்பவன். உணவு சரங்கள்...... வைக்கிறோம்.

ச வடதிசையின் அதிபதி சோமன். [2]சுவஜன் இரட்சிதன், அசனன்—வச்சிராயுதம்—சரங்கள்.......... .... வைக்கிறோம்.

ரு துருவமான திசையின் அதிபதி விஷ்ணு. கல்மாஷக்கிரீவன்[3] இரட்சகன். செடி—கொடிகள் சரங்கள்..........வைக்கிறோம்.

சு. உச்சி திசையின் அதிபதி பிருஹஸ்பதி. சுவித்திரன்[4] இரட்சகன் மழை சரங்ள்.......வைக்கிறோம்.

[௩. உஎ. க—சு]

௬௬ யமினி

[பசுபோஷண காம பிரமன்—யமினி]

க பொருள் செய்பவர்கள் விசுவரூபங்களான பசுக்களை எங்கு செய்கிறார்களோ-அங்கு அவளே ஒவ்வொரு தனித்தனி சிருட்டியால் தோன்றுவாள்; எங்கு யமினி [5] அகாலத்தில் புலனுக்குகிறளோ, அங்கு அவள் கோபம் குழப்பமாகி பசுக்களை நாசமாக்குகிறாள்.

உ அவள் பட்சிப்பவளும் மாமிஸம் புசிப்பவளுமாகி பசுக்களை யடியோடழிக்கிறாள்; அவளை ஒருவன் அறிஞனுக்கு அளிக்கவேண்டும். அப்போது அவள் சுகம் மங்கள மளிப்பவளாவாள்

1 வீரியன்—வியாபகஞ் செய்பவன். 2 மலைவீரியன்—சுவயம்பூ.
3 கருங்கண்டன், புவி என்னும் சின்னமுள்ள பிரபஞ்சம்.
4 வெண் பாம்பு, சோதி புருஷன். 5இரு கன்று பிரசவிக்கும் பசு.
இரு வேலைகளை ஒரே காலத்தில் செய்பவன், பிரகிருதி.
க௮ கருத்து—ஆறு திசைகளின் தேவர்கள் ஆறு சர்ப்பங்களாகும், ஏனெனில் அவர்கள் பாம்பும்பால பாதங்களற்றுள்ளார்கள்.

௩ நீ புருஷர்களுக்குச் சிவ மளிப்பாயாக. பசுக்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் மங்கள மளிப்பாயாக. எனக்கும் இந்த எல்லா நிலத்துக்கும் மங்கள மளிப்பாயாக. எங்களுக்கு இங்கு மங்களத்தை அளி.

௪ இங்கு புஷ்டியாகுக: இரஸமாகுக. இங்கு நீ ஆயிர மளிப்பவளாகி யமினியே! பசுக்களைப் பெருகச் செய்.

௫ எங்கு நல்ல இருதயமுடன் நற்செயலுட னுள்ள—வர்கள்—தங்கள் காய ரோகத்தை நீக்கி இன்பமாகிறார்களோ, அந்த உலகத்திலே யமினி தோன்றியுள்ளாள்; அவள் எங்கள் பசு புருஷர்களை இம்சிக்காம லாவாளாக.

௬ எங்கு நல் இருதயம், நற்செயல், அக்கினி ஹோத்திர அவியளிப்பவரது உலகமுண்டோ, அந்த உலகத்திலே யமினி தோன்றியுள்ளாள். அவள் எங்களது பசு புருஷர்களை இம்சிக்காமலாவாளாக.

[௩. உஅ. க—௬]

க௦௦ இராஜன்

[உத்தாலகன்—சிதிபாத அவி தேவர்கள்]

க யமனது சபா சதர்களான இராஜர்கள் இஷ்டப் பூர்த்தியின் பதினாறுவதை தங்களுக்குள்ளே பங்கு செய்து கொள்கிறார்கள்: அறிஞன் அதனால் வெண் கிரணத்தினின்று தானாகவே—திடம்—தரிப்பவனாகி—தீமைகளை—நீக்குகிறான்.

உ அவன் நிலவி நிகழ்ந்து எல்லா விருப்பங்களையும் பூரணமாக்குகிறான். வெண் கிரணமுள்ள சூரியனை—செல்வனாகும் அவனது—சங்கற்பங்களை பூர்ணமாக்குமவன் பாழாகுவதில்லை.

கக கருத்து—யமினி.

௩ வெண் பாதமுள்ள யக்ஞத்தை இகத்துடன் இணைந்து எவன் அளிக்கிறனே அவன், பல ஹீனனுல், பலமுள்ளவனுக்குக் காணிக்கை யளிக்கப்படாமலுள்ள உயரிய உலகத்தில் ஏறுகிறன்..

௪ இகத்துடன் இணைந்து ஐந்து போகங்களுடன் வெண் காலுள்ள யக்ஞத்தை, எவன் அளிக்கிறனே, அவன் பிதுருக்களின் உலகத்தில் அட்சயமாய்[1] வசிக்கிறன்.

௫ பஞ்ச மது வெண் பாத புவிக்குச் சமானமான யக்ஞத்தை, அவியை, எவன் அளிக்கிறனே அவன் சூரியர் சந்திரர்களுக்கு நிகராய் அட்சயமாய் வாழ்கிறன்.

௬ புவியைப்போலே கடலைப் போலே பெரும் அமுதத்தைப் போலே, அவன் நஷ்டமாவதில்லை. ஒன்று வசிக்கும் இரு தேவர்களைப்போலே வெண்பாதனும் நஷ்டமாவதில்லை.

௭ எவன் எவனுக்கு இதனை அளித்துள்ளான்? காமன், காமனுக்கு அளித்துள்ளான். காமன் அளிப்பவன். காமன் கிரகிப்பவன். காமன் கடலில் நுழைந்துள்ளான். காமனுல் நான் உன்னை என்னில் கிரகிக்கிறேன். காமனே! இது உனதாகும்.

௮ உன்னைப் புவி கிரகித்திடுக. இந்தப் பெரிய வானமும் உன்னை கிரகித்திடுக. அங்கீகாரமான—இது பிராணனுல், ஆத்மாவால், பிரசையால், எனக்கு இன்னல் செய்யற்க.

[௩. ௨௯. ௧—௮]

---

1 அழியாமல்

கருத்து—காமன் அளிப்பவன், காமன் கிரகிப்பவன்.

௧௦௧ ஒற்றுமை [அதர்வன்—சாம்மானஸ்யஞ்ச தேவதை]

௧ நான் உங்களுக்கு ஒரு இருதயத்தை, ஒரு மனத்தை —பகையின்மையை, செய்கிறேன். பிறந்த கன்றைப் பசுப்போல், பரஸ்பரம் பிரேமையுடனிருங்கள்.

௨ மகன் தந்தையினுக்ஞையை யநுஸரித்து தாயோடு ஒருமன முடனுவானாக. மனைவி புருஷனிடம் தேன் நிறையும் அமைதி மிகும் சொற்களை சொல்வாளாக.

௩ சகோதரன் சகோதரனைத் துவேஷிக்க வேண்டாம். சகோதரி சகோதரியைத் துவேஷிக்க வேண்டாம். ஒருமையுடன் ஒரு நோக்கமாகி மங்களமுடன் மொழியை நீங்கள் மொழியுங்கள்.

௪ எந்த பிரமத்தால் தேவர்கள் தனித்தனி யாவதில்லையோ, பரஸ்பரம் வெறுப்பது மில்லையோ அந்த பிரமத்தை ஒரு மனத்தை, உங்களது மனையிலே புருஷர்களுக்கு நாங்கள், செய்கிறோம்.

௫ சிறந்து ஒரு சித்தமுடன், ஒருமையான முயற்சியுடன், இணையும் உழைப்போடு, சலனமாகி நீங்கள் பரஸ்பரம் பிரியாமலாகுங்கள்; பரஸ்பரம் பிரியம் மொழிபவர்களாய் இங்கு வாருங்கள். நான் உங்களை ஒன்று இணைத்து ஒரு மனமுள்ள வர்களாகச் செய்கிறேன்.

௬ நீங்கள் பருகுவது ஸமானமாகுக. உங்கள் உணவின் பாகம் ஒருமையுடனாகுக. நான் உங்களை ஸமான சேர்ப்பிலே ஒன்று சேர்க்கிறேன். சக்கர—நாபியை சுற்றியுள்ள பற்களைப்போல் ஒருமையுடன் அக்கினியை உபாசியுங்கள்.

௭ நான் உங்களை எல்லாம் ஒரே கொத்தின் ஸமான சித்த முள்ளவர்களாய் சமரஸத்தால் செய்கிறேன். தேவர்களைப்போல் அமுதத்தைப் பாலனஞ் செய்யுங்கள். காலையிலும் மாலையிலும் நற்சித்தம் உங்களுக்காகுக.

[௩. ௩௦. ௧—௭.]

---

௧௦௧ கருத்து—உயரிய பொருள் ஒற்றுமையே.

கOஉ குற்றம் நீங்கு [பிரமன்—பாப்மஹம்]

க தேவர்கள் மூப்பினின்று விலகியுள்ளார்கள். அக்கினியே என்னைக் கருமியினின்று தூரமாக்கு. நான் எல்லாத் தீமையினின்று தளர்ந்துள்ளேன்: யக்ஷமத்தினின்று நீங்கியுள்ளேன். நான் ஆயுசுடன் சேர்ந்துள்ளேன்.

உ பவமானன் துன்பத்தினின்று நீங்கியுள்ளான். சக்கரன் பாபச்செயலினின்று நீங்கியுள்ளான். நான்.................சேர்ந்துள்ளேன்.

ந கிராமப் பசுக்கள் வனமிருகங்களினின்று பயமாகித் தனிமையாயுள்ளன. தண்ணீர் தாகந் தளர்ந்துள்ளன: நான்...............சேர்ந்துள்ளேன்.

ச சோதியும் வானமும் இங்கு பிரிந்துள்ளன. திசை திசை செல்லும் இவ்வழிகள்—பிரிந்துள்ளன. நான்............சேர்ந்துள்ளேன்.

ரு துவஷ்டா தன் மகளுக்கு மண இரதத்தை யுக்தமாக்குகிறான்: இதனைச் செவியுற்றதும் இந்த விசுவமான புவனம் தனிமையாகின்றது. நான்..........சேர்ந்துள்ளேன்.

சு அக்கினி பிராணன்களை நன்கு சேர்க்கிறான். சந்திரன் பிராணனுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளான். நான்...........சேர்ந்துள்ளேன்.

எ விசுவ வீரியனான சூரியனை பிராணனால் தேவர்கள் சலனஞ்செய்துள்ளார்கள்: நான்...........சேர்ந்துள்ளேன்.

அ தீர்க்காயுசு உள்ளவர்களது சுவாசத்துடன் ஆயுசு செய்பவர்களது பிராணனோடு நீ வசி: நீ மரிக்காதே: நான்...........சேர்ந்துள்ளேன்.

கூ சுவாசிக்கும் சுவாசத்துடன் நீ சுவாசி. நீ இங்கு இரு: நீ சாகாதே: நான்...........சேர்ந்துள்ளேன்.

கO நாங்கள் ஆயுசுடன் எழுச்சியாவோம். ஆயுசுடன் நன்கு சேர்வோம். ஒஷதிகளின் இரஸமுடன் உச்ச

மாவோம். நான்...........சேர்ந்துள்ளேன். கக. நாங்கள் பர்ஜனியனுடைய மழையுடன் எழுந்து அமுதர்களாயுள்ளோம்: நான்...........சேர்ந்துள்ளேன்.

[ந. நக. க - கக]

ந—வது காண்டம் முற்றிற்று

க0ந - கசஉ

கOந மர்மன் [வெனன்—பிருஹஸ்பதி—ஆதித்யன்]

க முதன்மையாய் பிரமன் பூர்வத்தில் புலனாகியுள்ளான்: வேனனாகுமவன் அதி ஒளி எல்லையினின்று—அனைத்தையும்—விளக்கியுள்ளான்; அவன் அருகிலுள்ள ஆதார ரூபங்களான ஸத்தின் அஸத்தின் மூல நிலயத்தைத் திறந்துள்ளான். உ பிதாவின் இராணியான புவனங்களில் நிகழும் இவன் முதல் ஜனனோற்பத்திக்கு செல்வானாக; நான் அவனுக்கு இந்த நற் சோதி வீசும் சுற்றைச் சலனஞ்செய்துள்ளேன்; அவர்கள் தாகமுள்ளவனுக்கு சூடான பானத்தைச் சேர்ப்பார்களாக.

ந அறியும் அவனது பந்துவான புலனாகியுள்ள அவன் தேவர்களது உற்பத்திகளை யறிகிறான். பிரமனின் நடுவினின்று அவன் பிரமனைத் தரித்துள்ளான். மேலும் கீழும் சுவதாவுக்கு அவன் ஸ்தாபனஞ் செய்துள்ளான்.

ச புவியின் சோதியிலே ருதத்திலே நிகழுமவன் மேலான இரு உலகங்களை தனது உலகமாக ஸ்தாபித்துள்ளான்: பெரியவன் தோன்றுங்கால், புவியான வெளி சோதியான நிலயத்தை—இந்தப் பெரிய விரிவுகளைத் தனித்தனியே நிலைக்கச் செய்துள்ளான்.

ரு அவன் ஆகாசத்தினின்று — அதி முதன்மையாய்

கOஉ கருத்து—நீங்கள் அமுதர்களாகுங்கள்.

தோன்றி அதியுச்சியை அடைந்துள்ளான். பிரஹஸ்பதி அவனது ஒரே தேவதையான சம்ராட்டன். ஒளி வீசும் பகல் சோதியினின்று தோன்றிற்று. இதனுல் சோதிமிகும் அறிஞர்கள் உறுதியுடன் வாழ்வார்களாக.

௬ அறிஞர்கள் இந்தப் பூர்வ தேவனது மகத்தான நிலயத்தைப்—போற்றுகிறுர்கள். அவன் இங்கு பிறந்துள்ளான். அவனுடன் இன்னும் வெகு பலர் உண்டு. முதன்மையான பாகம் திறக்கப்படுங்கால் அவர்கள் தூக்கத்திலிருந்தார்கள்.

எ "நீ சகலத்தையுஞ் சனனஞ் செய்பவன், கல்விமான், தேவன் சுதந்திரன்" எனப்படுபவனும், அதர்வண பிதா, தேவபந்து—எனப் புகலப்ப—டுபவனுமான பிரகஸ்பதியை வணக்கத்துடன் எவன் நாடுகிறுனே அவன் துன்பமாவதில்லை.

[௬. க. க—எ]

௧0௪ தேவன் [வேனன்—ஆத்மா]

௧ எவன் ஆத்மாவை அளிக்கிறுனே, பலமளிக்கிறுனே, எவனது ஆக்ஞையை விசுவமான தேவர்கள் உபாசிக்கிறுர்களோ, எவன் இந்தத் துவிபதம் இந்தச் சதுஷ்பதத்தின் ஈசனே, அந்த எத்தேவனுக்கு, நாங்கள் அவியால் வணக்கமளிப்போம்?

௨ எவன் தன் மகிமையினுல் சுவாசித்து இமை கொட்டும் சகத்தின் இராஜாவாயுள்ளானே எவனது சாயை அமிருதமோ எவனது நிழல் மிருத்யுவோ அந்த எத்தேவனுக்கு அவியால் வணக்கமளிப்போம்?

௩ சமரிலே எவனை இரு சேனைகள் விருப்பமுடன் நோக்குகின்றனவோ அச்சத்தால், எவனை சோதியும் புவி

௧0௩ கருத்து—பரமம் ஒரு மர்மப் பொருள்.

யும் அழைக்கின்றனவோ, எவனது இந்தவழி வானத்தை யளிக்கின்றதோ, அந்த எத்தேவனுக்கு அவியால் நாங்கள் வணக்கமளிப்போம்?

௪ விசால சோதியும் மகத்தான புவியும் எவனதோ அந்த விரியும் நடுப்பாகம் எவனதோ எவனது மகிமை யினால் அச்சூரியன் அகலமாயுள்ளானோ அந்த எத்தேவ னுக்கு நாங்கள் அவியால் வணக்கமளிப்போம்?

௫ எவனது மகிமையினால் விசுவமான எல்லா இமய— மலைகளுண்டோ—கடலில் எவனது இரஸம் என—அவர் கள்—சொல்லுகிறார்களோ இந்தப் பிரதிசைகள் எவனது கைகளோ அந்த எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அவியால் வணக்கமளிப்போம்?

௬ ருதத்தில் சனிக்கும் அமுதமான சலங்கள் கருப்பத் தைத் தரித்து ஆதியில் விசுவத்தைக் காக்கும். அந்த எத் தேவிகளில் எத்தேவன் தலைவனாயுள்ளானோ அந்த எத் தேவனுக்கு நாங்கள் அவியால் வணக்கமளிப்போம்?

௭ இரணிய கருப்பன் பொருளின் ஆதியில் தோன்றி யுள்ளான். தோன்றிய அவன் ஏகபதியாகியுள்ளான். அவன் புவியையும் சோதியையுந் தரித்துள்ளான். அந்த எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அவியால் வணக்கமளிப்போம்?

௮ சலங்கள் வத்ஸனைச் சனனஞ்செய்து ஆதியில் கருப் பத்தை யடைந்துள்ளன. அதன் உற்பத்தியின் மேல் உறை பொன்மயமாயுள்ளது. அந்த எத்தேவனுக்கு நாங் கள் அவியால் வணக்கமளிப்போம்?

[௪. ௨. ௧—௮]

கO௫ வனமிருகம் [அதர்வன்—ருத்திர வியாக்ரோ தேவதை]

௧ இங்கிருந்து—புலி, புருஷன் ஓநாய்—சென்று விட்

கO௪ கருத்து—கடவுளை ஒருவன் அறிய இயலாது.

டார்கள். நதிகள் பாய்கின்றன, கீழே பாய்கின்றன: வனஸ்பதிகள் கீழே விழுகின்றன. எதிரிகள் வணங்குவார் களாக.

௨ ஓநாய் தூரமான வழியில் செல்க. தூரமான வழியிலே திருடன் செல்க. பற்களுடனான பாசம், தூரஞ் செல்க. துட்டனும் தூரஞ் செல்க.

௩ புலியே! உனது இரு கண்களையும் உன் வாயையும் நாங்கள் நாசமாக்குகிறோம். அப்பால் எல்லா இருபது நகங்களையும்—நாசஞ் செய்கிறோம்.

௪ நாங்கள் முதன்மையாய் தந்தாயுதமுள்ள புலியை ஒழிக்கிறோம். யாதுதானனை சர்ப்பனை பிறகு ஓநாயை ஒழிக்கிறோம்.

௫ இன்று எந்தத் திருடன் வருகிறானோ அவன் தண்டனை யாகி தூரமாகிறான். அவன் சிறுமையால் சென்று விடுவா னாக. இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் அவனைக் கொல்வானாக.

௬ மிருகத்தின் பற்கள் உடைக்கப்படட்டும். அதன் முதுகெலும்புகள் தூள் தூளாகட்டும். உனது வில் நாண் தளர்க. மறையும் மிருகமும் கீழே செல்க.

௭ நீ நெருக்கியதை நீட்டாதே. நீட்டியதை நெருக் காதே. நீ இந்திரனுக்குப் பிறந்தவன். ஸோமனது மகன். நீ புலி கொல்லும் ஆதர்வணன்.

[௪. ௩. ௧—௭]

௧௦௬ வீரியம் [அதர்வன்—வனஸ்பதி]

௧ நஷ்ட வீரியமுள்ள வருணனுக்கு கந்தருவன் செல் லும் இந்திரிய புஷ்டியளிக்கும் ஔஷதனை உன்னை நாங்கள் கெல்லுகிறோம்.

௨ உஷை உதயமாகுக. சூரியனும் உதயமாகுக. இந்த

௧௦௫ கருத்து—வன மிருக மழித்து விபத்து நீங்குங்கள்.

எனது மொழிகள் உதயமாகுக. வீரியப் பிரஜாபதி வலி மையுடன் ஓங்குவானாக.

௩ வளரும் உனது தேகத்திலே அது தாபமானது போல் சுவாசிக்கும்: இந்த ஔஷதம் அதைவிட அதி திடத்தை உனக்குச் செய்க.

௪ ஓஷதி சக்திகள் ரிஷப இரஸங்கள் மனிதர் வீரியங் கள் ஓங்குக. இந்திரனே! தன்னடக்க முள்ளவனே! நீ அவனில்—இதனையெல்லாம்—ஒன்று குவி.

௫ நீ[1] சலங்களின் முதல் தோன்றும் இரஸம்; அப் படியே — நீ — வனஸ்பதிகளின் இரஸம்: மேலும் நீ ஸோமனுடைய சகோதரன். நீ வலிமையின் வீரியன்.

௬ அக்கினியே! தேவி ஸரஸ்வதியே! பிரமணஸ்பதியே! இவனது அங்கத்தை வில்லைப்போல் திடமுடனாக்குங்கள்.

௭ நான் உனதங்கத்தை வில்லின் நாணைப்போல் கடின மாக்குகிறேன். எப்பொழுதும் தணியாமல், கலை, பெண் மானைப்போல் ஆக்கிரமி.

௮ சுவாதீனனே! குதிரையின் கோவேறு கழுதையின் கடாவின் ஆட்டின் இன்னும் விருஷபத்தின் எந்த வலி மைகளுண்டோ அவற்றை அவனில் அளி.

[௪. ௪. க—௮]

க0௭ சூக்தம் [பிரமன்—சுவபனன், ரிஷபன்]

க கடலினின்று தோன்றும் ஆயிரங் கொம்புகளுள்ள திறமான காளையால் நாங்கள் சனங்களை உறங்கச் செய் கிறோம்.

௨ புவியின்மேல் காற்று வீசுவதில்லை. ஒருவனும் காண்பதில்லை. நீ இந்திரன் என்னும் நண்பனோடு சலன

---

1 விருஷ்யம் அல்லது வீரியன் என சொல்லப்படும் ஒரு மூலிகை.

க0௬ கருத்து—வீரிய மோங்கவேண்டும்.

மாகி எல்லா நாரிகளையும், நாய்களையும் உறங்கச்செய்.

ந. நாங்கள் கட்டிலில் சயனித்துள்ளவர்களையும் சயனத்தில் சாய்ந்துள்ளவர்களையும் ஊசலில் சேரும் நாரிகளையும் புனித கந்தங்களோடாகும் ஸ்திரீகளை எல்லாம் தூங்கச் செய்கிறோம்.

ச நான் அசையும் ஒவ்வொன்றையும் பற்றியுள்ளேன். கண்ணையும் பிராணனையும் பற்றியுள்ளேன். இரவின் அதி இருளில் நான் எல்லா அங்கங்களைக் கிரகித்துள்ளேன்.

ரு. எவன் இருக்கிறானோ எவன் செல்லுகிறானோ எவன் நிற்கிறானோ எவன் எங்கும் பார்க்கிறானோ அவர்களது கண்களை இவ்வீட்டின் கதவை நன்றாய் அடைப்பதுபோல் நாங்கள் நன்கு மூடச் செய்கிறோம்.

சா தாய் தூங்குவாளாக, தந்தை தூங்குவாளாக, நாய் தூங்குக, வீட்டுப்பதி தூங்குவானாக. அவளது ஞாதிகள் தூங்குவார்களாக. சுற்றியுள்ள சிசு சனம் தூங்குக.

எ தூக்கமே! தூக்க ஸாதனத்தால் நீ எல்லா சனத்தையும் உறங்கச்செய்: சூரியோதயம் வரை அந்நியர்களைத் தூங்கச்செய்: துன்பம் தளர்ச்சியாகாமலுள்ள இந்திரனைப்போல் நான் காலைவரை விழித்திருப்பேனாக.

[ச. ரு. க—எ]

கOஅ விஷம் நீக்கு [கருத்மான்—தட்சகன்]

க முதலில், பிராமணன்[1] தோன்றினான்: அவனுக்கு பத்து முகங்கள் பத்து வாய்களாகும். அவன் ஸோமனை முதல் பருகினான், அவன் விஷத்தை இரஸமன்னியில் செய்தான்.

---

1 சிருஷ்டி என்னும் விஷம் விலக்கும் ஒரு மூலிகைக்குப் பெயர்.

கOஎ கருத்து—உறக்கம் அவசியம். அதன் இரகசிய மறி.

௨ சோதியும் புவியும் விசாலத்தால் எத்தனை தூரமோ அத்தனை விரிவு ஏழு சிந்துக்களாகும். அவ்விரிவு வரை—விஷத்தை தூஷிக்கும் இவ்வசனத்தை இங்கிருந்து நான் மொழிந்துள்ளேன்.

௩ விஷமே! கருடனான ஸுபர்ணன் உன்னை முதன்மையாய் புசித்தான்: நீ அவனை மயக்கஞ் செய்யவில்லை: நீ அவனை ரூபமழிக்கவில்லை. இதனால் நீ அவனுக்குப் பானமானாய்.

௪ வக்கிரமான வில்லினின்று ஐந்து விரல்களால் எவன் உன்னை எறிந்துள்ளானோ நான் அச்சர[1] முனையினின்று[2] விஷத்தை நீக்கியுள்ளேன்.

௫ நான் அம்பின் முனையினின்று—விஷத்தை நீக்கியுள்ளேன். பர்ணம் பிரலேபத்தினின்று—விஷத்தை நீக்கியுள்ளேன். சுனை, கண்டம் கொம்புனின்று விஷத்தை நீக்கியுள்ளேன்.

௬ சரமே! உன்முனை இரச மன்னியிலுள்ளது. உன் விஷமும் இரஸமன்னியிலுள்ளது. இரஸமற்றவனே இன்னும் உன் இரஸமற்ற மரத்தின் வில்லும் இரஸ சூனியமாகும்.

௭ அதனை அரைப்பவர்களும், அதனைப் பிரலேபஞ்செய்பவர்களும் அதனை எறிபவர்களும் அதனை உற்பத்திசெய்பவர்களும்—பலமன்னியில் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். விஷ மலையும்—வன்மையற்றாய் விட்டது.

௮ உன்னை வெட்டுபவர்கள் ஆண்மையற்றவர்கள்: ஒஷதியே! நீ உறுதியற்றவள்: இந்நஞ்சு பிறந்த கடும் மலையும் ஆண்மையற்றது.

[அ. சூ. க—அ]

---

1 அபஸ்கம்பம் என்றும் ஒருநஞ்சு கொல்லும் மூலிகைக்குப்பெயர்.

2 இலையிலிருந்து இறங்கும் இரசத்தால்

க0க விஷ சிகிச்சை [கருத்மான்—வனஸ்பதி]

க இந்த சலம் வரணுவதியில்[1] விஷத்தை நீக்குக. அங்கு பொழியும் அமிருதமுள்ளது. அதனுல் உனது விஷத்தை நான் தூரஞ் செய்கிறேன்.

உ கீழ்த்—திசையின்—விஷம் இரஸமற்றது. வட—திசையின்—விஷம் இரஸமற்றது. இத் தென்—திசை விஷமும்—கரம்பத்தினுல்[2] பயன் மாறுவதாகும்.

ங நோயுள்ள காயனே! புஷ்டிமிகும் எள்ளின் கரம்பத்தை ஒருவன் சேர்த்து[3] அருந்தினுல், அவன் பசியால் நஞ்சைப் புசித்தாலும் துன்பமாவதில்லை:

ச மதமளிப்பவனே! உனது மதத்தை சரம்போல் நாங்கள் பறக்கச் செய்கிறோம். கொதி பாண்டத்தைப்போல் உன்னை எங்கள் வாக்கினுல் நிற்கச் செய்கிறோம்.

ரு நாங்கள், ஒன்று சேரும் படையைப் போல் உன்னை மொழியால் சூழச் செய்கிறோம். கோடரியால் வெட்டப் பட்ட மரம்போல் உன், நிலயத்தில் நீ துன்பமாவதில்லை.

சு ஆடைகளாலும், உடைகளாலும், ஆட்டுச் சர்மங்களாலும் உன்னை அவர்கள் வாங்கினுர்கள். ஔஷதியே! நீ வாங்கப்படுபவன்: கோடரியால் நறுக்கப்படும் நீ, கஷ்டஞ் செய்வதில்லை.

எ அஸாத்தியச் செயல்களை உங்களில் முதன்மையாய் செய்பவர்கள் எங்களது வீரர்களை துன்பஞ் செய்யாமலாவார்களாக. நான் உங்களை அதற்காக பூர்வத்தில் வைக்கிறேன்.

[சு. எ. க—எ]

---

1 விஷம் விலக்கும் மூலிகை யொன்று. 2 சேர்ப்பினுலே.

3 வரணுவதி மூலிகை கலந்து.

க0க கருத்து—மருந்தால் விஷம் விலக்கு.

ககO புலி புருஷன் [அதர்வாங்கிரஸன் — இராஜ்யாபிஷேகம், சந்திரன், ஆமன்]

க பொருள் பொருள்களில் இரஸத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்யும். அவன் பொருள்களின் அதிபதியாகியுள்ளான். அவனது இராஜஸூயத்தில் மிருத்தியு சலனமாகிறான். அவன் இராஜாவாய் இந்த இராஜ்யத்தை சுவீகரிப்பானக.

உ நீ முன் வா! தயங்காதே! திருத்துங் கோரனை நீ எதிரியழிப்பவன்: நண்பர் பெருக்குபவனே! நீ அணுகு. தேவர்கள் உனக்கு ஆசி கூறுக.

ந பிரஸன்னமாயுள்ள—அவனை—அனைவரும் அணுகியுள்ளார்கள். சுவப் பிரகாசனாய் ஸ்ரீ சாயும் அவன் சலனமாகிறான். வர்ஷிக்கும் அசுரனது நாமம் புகழுள்ளது. விசுவ ரூபமான அவன் அமிருதங்களை யடைந்துள்ளான்.

ச புலி போலுள்ளவர்களில் புலியான நீ ஆக்கிரமி. மேலான திசைகளில் ஆக்கிரமிக்க உன்னை எல்லா சனங்களும் விரும்புவார்களாக. திவ்ய சலங்கள் பால் மிகுபவையாகுக.

ரு எந்த திவ்ய சலங்கள் பாலினால் வானத்திலோ வையத்திலோ சந்தோஷ மளிக்கின்றனவோ அந்த எல்லா நீர்களின் வர்சஸினால் உன்னை நான் அபிஷேகஞ் செய்கிறேன்.

சு பால்மிகும் திவ்யமான சலங்கள் உன்னை வர்சஸினால் அபிஷேகஞ் செய்துள்ளன, நீ நண்பர்களின் நலங்களை பெருகச் செய்ய ஸவிதா உன்னைச் செய்திடுவாள்.

எ இங்ஙனம் புலியை ஆசிரயித்து அவர்கள் மேலான செல்வத்துக்குச் சிங்கத்தைத் தூண்டுகிறார்கள், திரமான கடலை திவ்யப் பொருள்கள் தூய்மை செய்வனபோல்

சலங்களின் அகத்திலுள்ள புலியை—அறிஞர்கள்—அலங் கரிக்கின்றூர்கள்.

[ச. அ. க—எ]

ககக காப்பு [பிருகு—திரைக்காக்குதாஞ்சன தேவதை]

க சீவனுள்ளவனை நீ[1] துணை புரிந்துவா! நீ தேவர்க ளால் அளிக்கப்பட்டு சீவனுக்கு அரண்போலுள்ள நீ கண்ணுக்கு மலையின் ஔஷதமாவாய்.

உ நீ புருஷர் காப்பு, பசுக் காப்பு: நீ துரிதமாய் புரவிக் காப்புக்குத் திரமாயுள்ளாய்.

ந அஞ்சனமே! நீ யாதுக்களை யழிக்கும் இரட்சகன். நீ அமுதத்தின்—பானத்தை—அறிபவன். நீ ஜீவ போஜ னம். நீ மஞ்சக் காமாலையின் சிகிச்சை.

ச நீ எவனது அங்கம் அங்கத்தில் கணுக்கணுவில் வியா பகமாகிறுயோ அஞ்சனமே—உக்கிரமான நடுநிகமும்நீதி பதியைப்போல் அவனிடமிருந்து யக்ஷ்மத்தை நீக்குகிறுய்.

ரு அஞ்சனமே! உன்னைச் சுமந்துசெல்பவனை எந்தத் சபதமும் அணுகுவதில்லை, தீமை தோயாது; தாபமும் சேர்வதில்லை. விஷ்கம்பமும் அவனைப் பற்றுவதில்லை.

சு அஸத்தான மந்திரம், துட்டச் சுவப்னம், தீச்செயல் பாப கர்மத்தினின்றும் எதிரியின் கோரக் கண்ணினின் றும், எங்களைப் பாலனஞ் செய்.

எ அஞ்சனமே! நான் இதை அறிந்து சத்தியத்தையே பேசுவேன். அசத்தியத்தை—பேசப் போவ—தில்லை. நான் பசுவை குதிரையை யடையவேண்டும். புருஷனே! உனது ஆத்மாவை யடைய—வேண்டும்.

அ அஞ்சனத்தின் தாஸர்கள் மூவர்கள். சுரம், க்ஷயம்,

---

1 கண்களில் தேய்த்துக்கொள்வதர்க்காகும் ஒரு அஞ்சனம்.

 கருத்து—தலைவருக் கபிஷேகஞ் செய்தல்,

பாம்பு: முச்சிகரம் எனப்பெயருள்ள உயரிய மலை உனது பிதா.

௯ முவ்வுச்சியின் பனிமய—மலையி—னின்று தோன்றும் அஞ்சனமான இது சகல யாதுக்களையும் சகல யாதுதானியர்களையும் நாசஞ் செய்க.

க0 நீ முவ்வுச்சி மலையினின்றுனாலும்—சரி, யமுனையினின்று வந்துள்ளவன் என சொல்லப்பட்டபோதிலும்—சரி—இவ்விரண்டும் மங்கள நாமங்களாகும். அஞ்சனமே! இந்த இரண்டால் எங்களை நீ பாலனஞ் செய்.

[௪. ௯. க—க0]

ககஉ சங்கு [அதர்வணன்—சங்கமணி சூக்தங்கள்]

க வாதத்தினின்றும் வானத்தினின்றும் மின்னல் சோதியினின்றும் தோன்றுவதான இந்த பொன் சனன முத்தின்—சங்கு எங்களைத் துன்பத்தினின்று—காக்கட்டும்.

உ ஒளிவீசும் வெளிகளில் முதன்மையாயும் சமுத்திரத்தினின்று தோன்றுவதாயுமுள்ள சங்கினால் அரிகளையழித்து அரக்கர்களை ஜயிக்கிறோம்.

௩ நாங்கள் சங்கினால் நோயையும் அறிவின்மையையும் சங்கினால் ஸதான்வர்களையு—மொழிப்போம். முத்தின் சங்கு எங்களுக்கு விசுவ சிகிச்சையாகும்; முத்து துன்பத்தினின்று எங்களை காக்கட்டும்.

௪ சோதி சனனமாகி சமுத்திரத்தில் தோன்றி, நதிகளால் நன்கு போஷிக்கப்படும் இந்தப் பொன் சனனமான சங்கு எங்களுக்கு ஆயுசு பெருக்கும் மணியாகும்.

௫ மணி, கடலினின்று மலரும்; திவாகரன் விருத்திர

ககக கருத்து—காப்புச் செயல் சாய்ந்து காய கஷ்டங்களை கழியுங்கள்.

னின்று தோன்றுவான். இந்த—மணி—தேவாசுரர்களின் ஆயுதத்தினின்று எங்களை எங்குங் காக்கட்டும்.

சு நீ பொன்களின்—நடுவே—ஏகன். நீ ஸோமனிடமிருந்து தோன்றினாய். நீ இரத்தத்தில் சுந்தரமாயுள்ளவன். நீ சரக்கூட்டில் சோதி வீசுகிறாய். அது எங்கள் ஆயுசுகளை பூரணமாக்கட்டும்.

எ தேவர்களின் எலும்பு முத்து ஆகும். அதற்கு ஆத்மா உண்டு: அது சலங்களில் செல்லும். நான் இதனை உன்னில் ஆயுசுக்கு வர்சஸுக்கு பலத்துக்கு க௦௦ சரத்துக்களின் பூரண வாழ்க்கைக்குக் கட்டுகிறேன். முத்தின் மணி—உன்னை நன்கு காக்கட்டும்.

[சு. க௦. க—எ]

ககங காளை [பிருகுவங்கிரன்—அனட்வான்]

க காளை புவியையும் சோதியையும் தரிக்கிறான். காளை விசால வானத்தையும் தரிக்கிறான். காளை ஆறு விரிந்த பிரதிசைகளை தரிக்கிறான். காளை விசுவமான சகத்திலே நுழைந்துள்ளான்.

உ காளை இந்திரனாகும், அவன் பசுக்களுக்குக் காவலாகிறான். சக்தியாகு மவன் மூன்று வழிகளை யளக்கிறான். அவன் சென்றது செல்வது செல்லப்போவதான சகங்களைக் கறப்பவனாய் தேவர்களின் எல்லா விரதங்களில் சலனமாகின்றான்?

ங இந்திரனாய் மனிதர்களின் அகத்தில் தோன்றி தவமடையும் திவ்யன் நற்சோதியுடனாகி நற்பிரஜையில் ஒன்றும் அறிஞனான அவன் காளையின் சக்தியை புசிக்காத அவன் நீராவியாகமாட்டான்.

ச காளை ஸுகிருத உலகத்தில் கறக்கின்றான். பவமா

ககஉ கருத்து—சங்கினால் உச்சமாகுங்கள்.

னன் முதன்மையாய் இவனை பூரணமாக்குகிறான். பர்ஜனியன் இவனது தாரையாகும். மருத்துக்கள் ஸ்தனமாகும். யக்ஞம் பாலாகும். இவனது தட்சிணை கறப்பாகும்.
௫ யக்ஞபதி, யக்ஞம்—எவனை—அரசுபுரிகிறார்கள் இல்லையோ அளிப்பவனும் கிரகிப்பவனும் எவனை ஆட்சிபுரிகிறார்களில்லையோ, விசுவஞ் ஜயிப்பவன் விசுவந் தரிப்பவன் விசுவகர்மா எவனோ நான்கு பாதங்களுள்ள ஒளிச் சுடர் எவனோ—அவனைப்பற்றி—எங்களுக்கு உரை.
௬ எச் சுடரின் விரதத்தால் தவத்தால் தேவர்கள் தேகம் அழிந்ததும் அமுத நாபியான சோதி—சுவர்க்கத்தை—சேர்கிறார்களோ அவனால் புகழை நாடும் நாங்கள், தவத்தால் அத் தீச்சுடரின் விரதத்தால், சுகிருத உலகத்தை யடைவோம்.
௭ ரூபத்தினால் இந்திரன், சுமப்பதில் அக்கினி, பிரஜாபதி பரமேஷ்டியும் விராடனு மாகுமவன் விசுவாநரத்தில் ஆக்கிரமித்தான்: வைசுவாநரத்தின் காளையில் வியாபகமுள்ளான்: அவன்—இவ்வனைத்தையும்—திடம் செய்தான்: அவன் தரித்தான்.
௮ எங்கு இச்சுமை வைக்கப்பட்டுள்ளதோ அது காளையின் நடுப் பாகமாகும். அவனது முன் பாகம் எத்தனையுண்டோ அத்தனையே எதிர்ப்பாகமும் பரவும்.
௯ எவன் காளையின் அழியாமலாகும் ஏழு கறப்புக்களை அறிகிறானோ அவன் புவியையும் பிரஜையையு மடைகிறான்: அங்ஙனமே ஏழு ரிஷிகள் அறிகிறார்கள்.
௧௦ கால்களால் மெலிவைக் கீழ் யழுத்தித், தொடைகளால் அமுத இரஸத்தை இறக்கி காளையும் குடியானவனும் முயற்சியால் அமுதஞ் செல்லுகிறார்கள்.
௧௧ பிரஜாபதியினுடைய விரத இரவுகளை அவர்கள் பன்னிரண்டு எனச் சொல்கிறார்கள்: அவற்றிலுள்ள பிர

மத்தை எவன் அறிகிருனோ அவனே காளையின் விரதன்.

க௨ அவன் மாலையில் கறக்கிருன். காலையில் கறக்கிருன். நடுப் பகலிலும் கறக்கிருன். அவனிடமிருந்து பொழியும் பால்களை அழியாதவை என நாங்கள் அறிவோம்.

[ச. கக. க—க௨]

ககச சிகிச்சை [ரிபு—வனஸ்பதி]

க ரோஹணீயே![1] நீ வளர்ப்பவள்: உடைந்த எலும்பை வளர்ப்பவள்: அருந்ததியே![1] இதை வளரச்செய்.

௨ உனது எலும்பு காயமடைந்தாலும் புண்ணுனாலும் உனது அங்கம் அறைபட்டிருந்தாலும் தாத்ரு வானவன் அதை மங்களத்துடன் அங்கம் அங்கத்தை மறுபடியும் இணைத்து ஒன்று சேர்ப்பானாக.

௩ உனது மஜ்ஜை மஜ்ஜையுடன் சேர்க. அங்கம் அங்கமுடனுகுக. நாசமான உனது மாமிசமும், எலும்பும் நன்கு வளர்க.

ச மஜ்ஜையுடன் மஜ்ஜை ஒன்று சேர்க்கப்படட்டும். சர்மம் சர்மத்துடன் வளர்க. உனது எலும்பும் இரத்தமும் ஓங்குக. மாமிசம் மாமிசத்துடன் வளர்க.

ரு ரோமத்தை ரோமமுடன் சேர்: சர்மத்தை சர்மமுடன் ஒன்று சேர்: உன்னில் எலும்பும் இரத்தமும் ஓங்குக: ஓஷதியே! ஒடிந்ததை ஒன்று சேர்.

சா நீ இங்கு எழுந்திரு: துரிதமாக முன் செல். நீ நல்ல சக்கரம். நல்ல நாபி, நல்தண்டமுள்ள இரதம்போலாக, நிமிர்ந்து நேராய் நில்.

எ அவன் பள்ளத்தில் விழுந்து காயமானுலும் சரி எறியு

1 ஒரு மூலிகையின் பெயர்.

ககக கருத்து—இக்காளைக் கடவுளையே குறிக்கும்.

மாயுதத்தால் புண்ணடைந்தாலுஞ் சரி இரதத்தின் உறுப்புகளைப்போல் அங்கமங்கத்தைச் சேர்க.

[ச. கஉ. க—எ.]

ககரு சிகிச்சை [சந்திரன், விசுவே தேவர்கள்]

க தேவர்களே! தாழ்த்தப்பட்டவனை தேவர்களே! மறுபடியும் உயர்த்துங்கள்: தேவர்களே! வன்மியை தேவர்களே! மறுபடியும் வாழச் செய்யுங்கள்.

உ இங்கு இரண்டு வாயுக்கள் சிந்துவைப்போல் வெகு தூரம் வரை வீசுகிறார்கள்: ஒன்று உனக்குத் திடத்தை வீசுக. மற்றொன்று தோஷத்தைத் தூரத்துக.

ந காற்றே! இங்கு சிகிச்சையை வீசு: காற்றே! ஒவ்வொரு மலினத்தையும் வீசித் தூரத்து. விசுவ சிகிச்சையான நீயே தேவர்களின் தூதனாய் சலன மாகிறாய்.

ச தேவர்கள் இவனைக் காப்பார்களாக. மருத்துகணங்கள் இவனைக் காப்பார்களாக. விசுவப் பிராணிகள் இவன் துன்பங்களினின்று நீங்க இவனைப் பாலனஞ் செய்வார்களாக.

ரு நான் நோய் நீக்கும் சாந்தமளிக்குஞ் — சாதனங்களுடன் — உன்னை அணுகியுள்ளேன். நான் உனக்கு உக்கிர உறுதியைக் கொண்டு வந்துள்ளேன். நான் உனது யக்ஷ்மத்தைத் தூரஞ் செய்கிறேன்.

சு எனது இந்தக் கை பகவான். எனது வேறு—இக்—கையும் ஐசுவரிய யுக்தன். எனது இது விசுவ சிகிச்சை. இக் கையின்—பரிசமும் சிவமளிப்பது.

எ வாணியை முன் செலுத்தும் நா இரு கைகள், பத்து

ககச கருத்து—மூலிகைகளால் காய சிகிச்சை.

கிளைகளுடன்—நோய் நீக்கும் இரு கைகளுடன்,—நாங்கள் உன்னைப் பரிசஞ் செய்கிறோம்.

[௪. கங. க—எ]

ககசு அஜம் 1 [பிருகு—ஆஜ்யமக்கினி]

க அக்கினி அஜத்தின் சோகத்தினின்று தோன்றுவ்தால், முதன் முதல் அவனே சனனஞ் செய்பவனைக் கண்டான். தேவர்கள் அவனால் தேவத்வத்தை அடைந்தார்கள். அவனால் அறிஞர்களாகி உச்ச—நிலைகளுக்கு—ஏறினார்கள்.

உ அக்கினியுடன், உக்கியங்களை கைகளில் தரித்து உச்சிக்குச் செல்லுங்கள்: உயரிய எல்லையான சோதியையணுகி சுவர்க்கஞ் சென்று தேவர்களுடன் கலந்து திகழுங்கள்.

ங நான் புவியின் எல்லையினின்று வானத்தில் ஏறியுள்ளேன். நான் வானத்தினின்று சோதியில் ஏறியுள்ளேன். திவ்ய தூரியத்தின் உச்சியினின்று நான் சுவர்க்கச் சோதியில் யடைந்துள்ளேன்.

ச சுவர்க்கஞ் செல்பவர்கள் — எதையும் அபேட்சிப்பதில்லை; நன்கறிந்து எங்கும் பொழியும் யக்ஞத்தை விசாலஞ் செய்துள்ளவர்கள் இரு வெளி ஒளியில் ஏறுகிறார்கள்.

ரு அக்கினியே! தேவர்களின் மனிதர்களின் கண்ணுன நீ தேவதைகளின் முதல்வன்: நீ முன் செல்: யஜமானர்கள், விருப்பஞ் சாய்ந்து பிருகுக்களோடு பொருந்தி சுவஸ்தியுடன் சுவர்க்கத்தை யடைவார்களாக.

சு நான் பாலாலும் நெய்யாலும் திவ்யமாயும் ஸுபர்

---

1 அஜம் என்றால் ஆடு. பரமனுக்கும் பெயர்.

ககரு கருத்து—தாழ்ந்தோர்களை உயர்த்துங்கள், தீர்க்காயுசுடனுங்கள்.

ணமாயும் இரஸமாயும் பெரிதாயுமுள்ள அஜனை நினைக்கிறேன். அவனால் உயரிய—உலகமான—சுவர்க்கத்தை ஏறி சுகிருத உலகத்தை நாங்கள் யடையவேண்டும்.

எ ஐந்து விரல்களால் பஞ்சோதனமாய் பஞ்ச பிரிவான இந்த ஓதனத்தை சாதனத்தினால் பற்று; அஜனுடைய தலையை கிழக்குத் திசையில் வை: தென் பாகத்தைத் தென் திசையில் வை.

அ மேற்றிசையில் அவனது பின் பாகத்தை—வை. வடதிசையில் அவனது வட பாகத்தை வை: அஜனது முதுகெலும்பை உச்சியிலே வை: முன் பாகத்தைப் புவியில் வை. நடுப்பாகத்தை நடுவின் வானத்தில் வை.

கூ எல்லா அங்கங்களுடன் ஒருமையாகி விசுவ ரூபமாய் வளமுமான அஜனை பக்குவமான சர்மத்தால் மூடு: உயரிய உலகத்துக்கு எழுந்திரு: திசைகளில் நான்கு பாதங்களால் பலத்தோடு நில்.

[ச. கச. க—கக]

கஎ மழை [அதர்வன்—மருத்து, பர்ஜன்யன்]

க மேகமயப் பிரதிசைகள் ஒன்று கிளம்பட்டும். காற்றினால் துரிதமாகி மழை மேகங்கள் ஒன்று குவிக. கர்ச்சிக்கும் மேகப் பெருங்காளையின் விருஷப முழக்க நாதஞ் செய்யும்—சலங்கள் புவியைத் திருப்தி செய்க.

உ திடமானவர்களாயும் ஸுதானர்களாயுமுள்ள அவர்கள் ஒன்று பார்க்கச் செய்வார்களாக. சலங்களின் இரஸங்கள் ஒஷதிகளோடு சேர்க. மழைத் தாரைகள் புவியை இன்பமாக்குக. விசுவ ரூபமான ஒஷதிகள் இங்கும் எங்கும் தோன்றுக.

ங கானஞ் செய்பவர்களை மேகங் கானச் செய்: சலங்

களின் பிரவாகங்கள் இங்கும் எங்கும் மோதுக. மழை யின் தாரைகள் புவியை இன்பமுடனுக்குக. விசுவரூப மான செடி கொடிகள் இங்கும் எங்கும் தோன்றுக

௫ பர்ஜனியனே!- கோஷிக்கும் மருத்து கணங்கள் உன்னை எங்கும் கானஞ் செய்க. வர்ஷிக்கும் வர்ஷ தாரை கள் புவியனுசரித்துப் பொழிக.

௫ மருத்துக்களே! சமுத்திரத்தினின்று சோதியை உயரமாக்குங்கள். மேகத்தை உயரமாக்குங்கள்: கர்ச் சிக்கும் மேகமயமான மகா ரிஷபத்தினுடைய சத்திக்கும் சலங்கள் புவியைத் திருப்தி செய்க.

௬ கர்ச்சி: முழங்கு: கடலைக் கலக்கு: பர்ஜனியனே! பாலால் புவியை நனை: உன்னால் பொழியப்பட்டு பெரும் மழை வருக: தஞ்சம் நாடும் கிருசப் பசு—தலைவனது— வீடு செல்க.

௭ ஸுதானர்களது சல ஊற்றுக்களும் பெருஞ் சர்ப் பங்களும் உங்களை நன்கு இரட்சிக்கட்டும். மருத்துக்களால் பிரேரிதமாகும் மேகங்கள் புவியின்மேல் பொழிந் திடுக.

௮ ஒவ்வொரு திசையிலும் அது மின்னுக. எல்லா திசை களினின்று காற்றுக்கள் வீசுக. மருத்துக்களால் பிரே ரிதமாகும் மேகங்கள் புவியின் மேல் நன்கு பொழிந்திடுக.

௯ சலங்கள் மின்னல் மேகம் மழை நல்ல தானர்களான சலதாரைகள் பெருஞ் சர்ப்பங்கள் உங்களை நன்கு காத்திடுக. மருத்துக்களால் பிரேரிதமாகி மேகங்கள் புவியின்மேல் பொழிந்திடுக.

௧௦ அக்கினி சலங்களின் தேகங்களால் சேர்ந்து ஒஷதி களின் அதிபதியாகி யுள்ளான். ஜாத வேதஸன் சோதியினின்று மழையை அளிப்பானாக. பிரஜைகளுக்குப் பிராணனையும் அமுதத்தையும் யளிப்பானாக.

கக பிரஜாபதி சலநிதி சமுத்திரத்தினின்று சலங்களைத் துரிதஞ்செய்து சாகரத்தைத் தூண்டுவானாக. வர்ஷிக்கும் அசுவ இரேதசு பொங்கி பூரணமாகட்டும். இந்த இடியின் கோஷத்துடன் இங்கு வா.

கஉ அசுரனான எங்கள் பிதா சலங்களைப் பொழிந்து கொண்டு வருவானாக; வருணனே! சலங்களின் நீர்ச்சுழல்கள் பொங்குக. சலங்களைக் கீழே பொழி. சுந்தரக் கைகளுள்ள தவளைகள் நீர்க்கால்களை யநுசரித்து கோஷித்திடுக.

கங விரதமநுசரிக்கும் பிராமணர்களை—ப்போல்—ஒரு வருஷம் சாய்ந்துள்ள தவளைகள்[1] பர்ஜனியனால் துரிதமாகும் வாக்கை கோஷஞ் செய்துள்ளன.

கச பெண் தவளையே அதனுடன்—பேசு: தாதுரியே! மழையுடன் மொழி: உனது நான்கு கால்களை விரித்து—நீராசயத்தின் நடுவே நீந்து.

கரு கண்வகையே! கைமகையே! ததுரியே! நீ நடுவிலுள்ளாய். பிதுருக்களே! நீங்கள் மழையை நாடுங்கள். மருத்துக்களின் மனத்தை விரும்புங்கள்.

கசு பெரிய கோசத்தை நீ உயர்ந்து பொழி: மின்னலர்குக. காற்று வீசுக. அவர்கள் நானாவிதமாய் பொழியும் யக்ஞத்தை விசாலமாக்குவார்களாக. ஔஷதிகள் இன்பம் மிகுந்தாகுக.

[அ. கரு. க—கசு]

ககஅ வருணன் [பிரமன்—வருணன். சத்தியா நிருதான வீட்சண சூக்தம்]

க பெரிய அதிகாரி அருகிலிருப்பதுபோல் அவன்

1 பிரம்மசாரிகள், மழை வருவதை தவளைகள் முன்னதாகவே அறிக்த்துவிடும். பிரம்மசாரிகளும் வரும் நன்மையைச் சொல்வார்கள், ககஎ கருத்து—மழை தோத்திரம்,

பார்க்கிறான். எவன் இரகஸியத்தில் செல்வதாக நினைத்தாலும், தேவர்கள் அதனை அறிகிறார்கள்.

உ ஒருவன் நிற்பது செல்வது கோணலாய்ப் போவது மறைந்து நிகழ்வது எதிர்ப்பது இருவர் உட்கார்ந்து இரகசியம் மொழிவது—இவை போன்ற ஏனையவையையும் மூன்றாவனாக வருண மன்னன் அறிகிறான்.

ங இந்த பூமியும், பெரிய தூரமான வரம்புகளுள்ள அச் சோதியும் அரசனான வருணன-தா-கும். இரண்டு கடல்களும் வருணனது; உதரங்களான இந்த அற்பமான சலங்களிலும் அவன் மறைந்துள்ளான்.

ச ஒருவன் சோதிக்கப்பால் தூரமாய் நகர்ந்து சென்றாலும், அவன் இராஜாவான வருணனது—ஆக்ஞையினின்று விடுதலையாவதில்லை. அவனது ஒற்றர்கள் சோதியினின்று இங்கு சலனமாகிறார்கள். ஆயிரங் கண்களுள்ளவர்களாய் அவர்கள் புவியை நன்கு காண்கிறார்கள்.

ரு இராஜாவான வருணன் வானஞ் சோதிக்கு நடுவே எது—உண்டோ—அவற்றிற்கு அப்பாலும் எது—உண்டோ—அந்த சர்வங்களை யெல்லாம் நோக்குகிறான். இந்த சனங்களது இமைச் சிமிட்டுக்களையும் அவன் எண்ணியுள்ளான். சூதாடுபவன் காய்களைப்போல்—அவன் இவற்றை அளந்து வைக்கிறான்.

சா வருணனே! ஏழு ஏழாய் முப்பிரிவாய் எந்த உனது பாசங்கள் வியாபகமாகி நிலைத்துள்ளனவோ அவை அனைத்தும் பொய் கூறுபவர்களைப் பற்றட்டும். சத்தியம் பேசுபவர்களை அவன் விடுவானாக.

எ வருணனே! நூறு பாசகங்களால் நீ அவனைக் கட்டு: மனிதர்களை கவனிப்பவனே—அசத்தியஞ் சொல்பவன் உன்னிடமிருந்து நீங்காமலாவானாக. சுற்றுக் கட்டுகள் உடைந்துள்ள பந்தமற்ற கோசம்போல் பாதகன் தொங்

கும் உதரத்துடன் உட்காருவானாக.
௮ வருணன் நீளமாயும் குறுக்காயுமுள்ளவன். சுதேசி விதேசியாயு முள்ளவன் வருணன். வருணன் தெய்வமா யுமுள்ளவன்.
௯ இன்னாரே! நான் அந்த எல்லாப் பாசங்களுடன் உன்னைக் கட்டுகிறேன். இந்த இந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந் தவனே! இந்த இந்த இந்தத் தாயின் மகனே! அவர் களின் அனைவரையும் உனக்கு நான் அநுகூலமாய் ஆக் ஞாபிக்கிறேன்.

[௪. ௧௬. ௧—௯]

௧௧௧ கேடுங் குறையும் [சுக்கிரன்—அபமார்க்கன் வனஸ்பதி]
௧ ஜயிப்பவளே! ஒஷதிகளின் அதிகாரிணியே! நாங்கள் உன்னைப்பற்றுகிறோம். ஒஷதியே! நான் உன்னை ஒவ்வொரு வனுக்கும் ஆயிரம் வீரியமுள்ளவனாகச் செய்துள்ளேன்.
௨ சத்தியமாய் ஜயிப்பதாயும் சபத மழிப்பதாயும், வெல்லுவதாயும் அடிக்கடி திரும்புவதுமான—எல்லா ஒளஷதங்களை—அவை—இக்கேட்டினின்று எங்களைக் காக்கவேண்டுமென, நான் ஒன்று குவித்துள்ளேன்.
௩. சாபத்தால் சபிக்கும் அவள் தீமையை முதன்மை யாய் தரிக்குமவள், நமது, சனனத்தை இரஸம் பருக பற்றுமவள் தனது பாலனையே புசிப்பாளாக.
௪ உனக்கு அபக்குவப் பாண்டத்தில் எதனைச் செய் திருந்தாலும், சிகப்பு நீலத்திலே அவர்கள் எதனைச் செய் திருந்தாலும், அபக்குவ மாமிஸத்தில் அவர்கள் என்ன செய்திருந்தாலும், அச்செயலாலேயே அச்சீச் செய்பவர் களை வெல்.
௫ துர்ஸ்வப்பனம் துன்மார்க்க சீவனம் அரக்கர்,

---

௧௧௮ கருத்து—வருணனது மகிமை.

இராக்கதர் பிசினுறி துற்பெயர்களுள்ள வர்கள் துர் வசனமுள்ளவர்களான அனைவரையும் நாங்கள் எங்களிட மிருந்து நீக்குகிறோம்.

சு பசியினுல் சாவு தாகமரணம் பசுவின்மை பால ரின்மை—இந்த அனைத்தையும் நாங்கள், அபாமார்க் கனே[1] ! உன்னுல் நீக்குகிறோம்.

எ தாக மரணம், பசி மரணம் அப்படியே இந்திரிய தோல்வியான அனைத்தையும் நாங்கள், அபாமார்க்கனே ! உன்னுல் நீக்குகிறோம்.

அ அபாமார்க்கன் எல்லா ஓஷதிகளின் ஒரே அதி காரி. அவனுல் உன்னிலானதை நாங்கள் நீக்குகிறோம். அப்பால் நீ நோயன்னியில் சலனமாகவும்.

[சு. கஎ. க—அ]

கஉ௦ புன்செயல் [சுக்கிரன்—அபமார்க்கன்—வனஸ்பதி]

க சூரியனேடு ஸமமாகும் சோதியை, இரவு பகலுடன் பொருத்தஞ் செய்துள்ளது. நான் சத்தியத்தை சார் புக்குச் செய்கிறேன்—புன்மை—புரிபவர்கள் இரஸமன் னியிலாவார்களாக.

உ தேவர்களே ! எவன்—புன்மைச்—செயலைச் செய்து அறியாதவனது வீட்டில் நாசமாக்குகிறுனே, அது தாயை ஊட்டவரும் கன்றைபோல் திரும்பி அவனையே பற் றட்டும்.

ந எவன் அபக்குவ பாண்டத்தில் புன்மை செய்து அதனுல் அந்நியனைக் கொல்ல விரும்புகிறுனே அது எரிக் கப்படுங்கால் வெகுபல கற்களாக படேரென்று வெடிக் கும்.

ச நூறு நிலயங்களுள்ளவனே ! நீ அவர்களை கண்டந்த

---

1 ஒரு மூலிகையின் பெயர்.

 கருத்து—அபாமார்க்கனை அறி.

ளற்றும் சிகை சூனியர்களாகவும்—கிழே—சாய். பிரியைப் பிரியனுக்குப்போல் — புன் — செயலைச் செய்பவனுக்கு திரும்பச் செய்.

ரு நான் இந்த ஓஷதியால் அவர்களது நிலத்தில் கோக்களில் அல்லது உனது புருஷர்களில் செய்துள்ள எல்லாத் துற்செயல்களையுந் நாசஞ்செய்துள்ளேன்.

சா புன்மை—செய்தவன் செய்ய முடியவில்லை. அவன்—தன்—காலையும் விரலையும் நொருக்கியுள்ளான். அவன் எங்களுக்கு மங்களமானதைச் செய்துள்ளான். ஆனால் அவனுக்கு தகனத்தைச் செய்துள்ளான்.

எ அபாமார்க்கன் க்ஷேத்திரியத்தையும் எச்சபதத்தையும் நீக்குவானாக. அபாமார்க்கன் எல்லா யாதுதானிகளையும் தீமைகளையும் தூரமாக்குவானாக.

அ அபாமார்க்கனே! உன்னால் நாங்கள் எல்லா யாதுதானிகளையும் தூரஞ்செய்து கொடுமைகளையும் நீக்கி நாங்கள் அந்த அனைத்தையும் நாசஞ் செய்கிறோம்.

[சு. கஅ. க—அ]

கஉக எதிரி பங்கம் [சுக்கிரன்—அபாமார்க்கன் வனஸ்பதி]

க நீ சிலருடன் பந்துத்வஞ் செய்கிறாய், மற்றவர்களுடன் செய்வதில்லை. வர்ஷாகாலத்தின் நாணலைப் போல்—புன்மை—செய்பவனது பிரசையைப் பிரித்துவிடு.

உ நீ பிராமணனாலும் கண்வ நார்ஷதனாலும் நன்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளாய். நீ திவ்யமான சேனை போல் செல்லுகிறாய். ஓஷதியே நீ செல்லுமிடத்தில் அச்சமில்லை.

ங சோதியுடன் போல் ஒளிவீசி நீ ஓஷதிகளின் தலைமைக்குச் செல்லுகிறாய். பக்குவமாகாத—மனிதரது—இரட்சகன் நீ. நீயே சத்துரு—ஸம்ஹாரன்.

கஉ௦ கருத்து—ஓஷதியால் நோய் நீங்கும்.

௪ தேவர்கள் முதன்மையாய் உன்னால் அசுரர்களை நீங்குஞ் சமயத்தினின்று ஒஷதியே! நீ அபாமார்க்கனாய்த் தோன்றியுள்ளாய்.

௫ நீ நூறு சாகைகளுடன் பிளப்பவன். பிளப்பவன் என்பது உன் பிதாவின் நாமமாகும். எங்களை அடிமையாக்க விரும்புபவனை எதிர்த்துப் பிள.

௬ அஸத்து புவியினின்றே தோன்றும். அது விரிந்து விசாலமான சோதி செல்லும். அது அதிதாபஞ்செய்து அங்கிருந்து—அவனிடமே—திரும்புக.

௭ நீ திரும்புபவதர்க்கே வந்துள்ளாய். நீ எதிர்ப்பயன். நீ என்னிடமிருந்து எல்லா சபதங்களையு மழி: பயங்கரமான ஆயுதத்தைத் தூரமாக்கு.

௮ நூறுகளுடன் என்னை எங்கும் பாலனஞ்செய்: ஆயிரங்களுடன் என்னை இரட்சி. ஒஷதிகளின் பதியே: உக்கிரனான இந்திரன் ஒஜஸின் குவியலை—யளிப்பானாக.

[௪. கக. க—௮.]

கஉஉ ஒஷதி [மாத்துரு நாமன்—மாத்துரு நாமன்]

க அவன்[1] இங்கு பார்க்கிறான்: அவன் பின் பார்க்கிறான்: அவன் தூரம் பார்க்கிறான்: அவன் பார்க்கிறான். சோதியை வானத்தை அப்பால் புவியை எல்லாவற்றையும் தேவியே அவன் பார்க்கிறான்.

உ திவ்யமான ஒஷதியே! உன்னால் எல்லாப் பொருள்களையும் முச்சோதிகள் முப்புவிகள் இந்த எல்லா ஆறு பிரதிசைகளையும் நான் பார்ப்பேனாக.

௩ அத் திவ்ய சுபர்ணனது கண்மணியான நீ, களைப்

1 சதாமலர் என்னும் மூலிகை, எப்போதும் விழிப்புள்ள அறிஞனையும் குறிக்கும்.

கஉக கருத்து—அபாமார்க்கத்தால் நோய்களை யகற்று.

படையும் மணப்பெண் சயனத்தைப் போல், இங்கு புவியில் ஏறியுள்ளாய்.

ச ஆயிரங் கண்களுள்ள தேவன் எனது வலது கையில் அதை வைப்பானுக: நான் அதனுல் நான் சூத்திரனையும் ஆரியனையும் அனைவரையுங் காண்கிறேன்.

ரு உன்—ரூபங்களை பிரகாசமாக்கு: உனது ஆத்மாவை மறைத்துக் கொள்ளாதே; அப்பால் ஆயிரங் கண்ணுள்ளவனே! கிமீதினிகளை எதிர் நோக்கு.

சு யாது தானர்களை நான் பார்க்கும்படி செய்: யாது தானிகளை தரிசனமாக்கு: எல்லாப் பிசாசர்களையும் புலனுக்கு; ஓஷதியே! இந்த—நினைவுடன்—நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன்.

எ நீ கசியபனது கண். நான்கு கண்களுள்ள நாயின்—கண். நிர்மலாகாசத்தில் சரியும் சூரியனைப்போல் நீ பிசாசனை பிரகாசமாக்கு.

அ நான் அவனது நிலயத்தினின்று யாதுதானனை கிமீதினனை,— புறத்தில்—இழுத்துள்ளேன். நான் அதனுல் சூத்திரனையும் ஆரியனையும் ஒவ்வொருவனையும் பார்க்கிறேன்.

கூ வானத்தில் பறந்து சோதியின் குறுக்கே சரிபவனுகி புவியை நாதனுய் எண்ணும் பிசாசத்தை நீ புலனுக்கு

[ச. உ0. க—கூ.]

கஉக பசு [பிரமன்—கோ தேவதைகள்]

க பசுக்கள் வந்துள்ளன. அவை மங்களத்தைச் செய்துள்ளன: அவை கோசாலையில் தங்கட்டும். அவை நம்மில் இன்பமாகட்டும்: அவை இங்கு பல ரூபங்களுடன் இந்திரனுக்குப் பல உஷைகளைக் கறந்துகொண்டு பிரஜை மிகுபவையா யிருக்கட்டும்.

உ இந்திரன், யஜிப்பவனுக்கு் கானஞ் செய்பவனுக்கு

கஉஉ கருத்து—எங்கும் கண்டு சதாகாலம் கவனமுடனிரு.

உபதேச மளிக்கின்றான்: இந்திரன் இன்னும் அதிகமாக வே யளிக்கின்றான்; அவனதை அபகரிப்பதில்லை: அவன் செல்வத்தை மேன்மேலும் செழுமையாக்கி, அவன் பின்ன மாகாத நிலயத்தில் திவ்யர்களை ஸ்தாபனஞ் செய்கிறான்.

௩ அவர்கள் நாசமாவதில்லை; எத்திருடனும் அவர் களை—இம்ஸிப்பதில்லை: அவர்களது வழியை எந்த எதி ரியும் எதிர்க்கத் துணிவதில்லை; எவன் இத்தேவர்களை யஜித்து அளிக்கிறானோ—அந்த—கோபதி அவர்களுடன் கூட இணைந்து வெகுகாலம் வசிக்கிறான்.

௪ புழுதி எழுப்பும் குதிரைக்காரன் அவர்களை அணு குவதில்லை; அவர்கள் கசாப்புக் களத்துக்கும் செல்வ தில்லை. யக்ஞசீலமான மனிதனது அப்பசுக்கள் விசால மான அபயத்தில் சஞ்சரிக்கும்.

௫ பசுக்கள் ஐசுவரியமாகும், இந்திரன் எனக்குப் பசுக்களை விரும்பியுள்ளான்: பசுக்கள் முதல் ஸோம னது புசிப்பாகும்: சனங்களே! இந்தப் பசுக்களே இந் திரன்; நான் மனம் இருதயத்துடன் இந்திர—னினைவை —விரும்புகிறேன்.

௬ பசுக்களே! மெலிந்தவனை புஷ்டியுடனாக்குங்கள். குரூபனை காட்சிக்குச் சுந்தரமாக்குங்கள். வீட்டை மங்களமுடனாக்குங்கள்! மங்கள மொழியுள்ள வர்களே! சபைகளில் உங்கள் வீரம் பெரியதென சொல்லப்படும்.

௭ பிரஜை மிகுந்து நற்புற்றரையில் பிரகாசமாகி நற் பானஞ் செய்யுமிடத்தில் சுத்த சலங்களைப் பருகிக் கொண்டு வரும்—உங்களை எத்திருடனும் தீமை புரிபவ னும் ஆதிக்கஞ் செய்யாமலாவார்களாக. ருத்திரனது ஆயுதம் உங்களை நீங்குக.

[௪. உக. க—௭.]

கஉ௩ கருத்து—பசு மஹிமை.

கஉச அரசன் [வசிட்டன் அதர்வன்—இந்திரன்]

க இந்திரனே! எனக்கு இந்த க்ஷத்திரியனை விருத்தியாக்கு: இவனை சனங்களின் ஒரே தலைவனாய்ச் செய்: அவனது எதிரிகளையெல்லாம் ஒழி; சமர்களில் சிறப்புக்கு அவர்களை அவனுக்குத் தாழ்மையாக்கு:

உ இவனுக்கு கிராமம் குதிரை பசுக்களில் பாகத்தையளி: இவனது எதிரியை பாகமற்றாக்கு: இவ்வரசன் க்ஷத்திரர்களின் உச்சியிலாவானாக: இந்திரனே! ஒவ்வொரு எதிரியையும் அவனுக்குக் கீழ் செய்.

ந இவன் செல்வங்களின் செல்வபதியாவானாக; இந்த அரசன் ஜனத்தின் ஜனபதியாவானாக; இந்திரனே! மேலான வன்மைகளை இவனில் ஸ்தாபி. இவனது எதிரிகளை வன்மை சூனியமாக்கு:

ச சோதியே புவியே! தகிக்கும் பாலை இரு பசுக்கள் கறப்பனபோல், இனியதை அதிகமாய் இவனுக்குக் அளியுங்கள். இந்த இராஜன் இந்திரனுக்குப் பிரியமாயும் பசு, ஔஷதி பிராணிகளுக்கும் பிரியனாவானாக.

ரு எவனால் மனிதர்கள் ஜயித்து ஜயிக்கப்படாமலாகின்றார்களோ, அந்த உயர்வை யளிக்கும் இந்திரனை உனக்கு இணைக்கிறேன். அவன் உங்களை சனத்தின் ஒரே தலைவனாயும் மானிட அரசர்களில் மேன்மையாகவும் செய்வான்.

சு இராஜாவே நீ உயர்ந்தவன்: உன்னை எதிர்க்கும் பகைவர்களெல்லாம் தாழ்ந்தவர்களே; ஒரே தலைவனாகி இந்திரன் என்னும் நண்பனோடு ஜயித்து எதிர்ப்பவனது போஜனங்களை இங்கு கொண்டு வா.

எ சிங்க தரிசமுடன் நீ—சத்துரு சனங்களைப் புசி: புலிக் காட்சியின் நீ பகைவர்களைக் கொல்லு; ஒரே தலை

வனுகி இந்திரன் என்னும் நண்பனோடு ஜயித்து எதிர்ப் பவனது போஜனங்களை இங்கு கொண்டு வா.

[ச. உஉ. க—எ.]

கஉரு அக்கினி [மிருகரான—வெகு பல தேவர்கள்]

க எவனை மனிதர்கள் பல இடங்களில் எழுச்சியாக்குகிறார்களோ, அந்த முதன்மையான அதி அறிஞனுமான பஞ்ச சனங்களின் தலைவனான அக்கினியை, நான் மனனஞ் செய்கிறேன்; நாங்கள் எல்லா சனங்களிலும் நுழைந்துள்ள அவனை நாடுகிறோம்; அவன் துன்பத்தினின்றும் எங்களை நீக்குவானாக.

உ ஜாதவேதஸனே! நீ அவியைச் சுமப்பதுபோல், முன் அறிவுடன் யக்ஞத்தை யனுகூலமாக்குவதுபோல்—அப்படியே தேவர்களிடமிருந்து எங்களுக்கு நல்ல மதியைச் சுமந்து வா; அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.

ந ஒவ்வொரு செயலிலும் ஒவ்வொரு ஜயத்திலும் யுக்தமாக்கப்பட்டு, பங்காளியாயும் நன்கு சுமப்பவனுமான அக்கினியை, அரக்கனழிக்கும் யக்ஞம் பெருக்கும் நெய் யாகுத மாகும் அவனைத், துதிக்கிறேன். அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.

ச நல்ல சனனமாயும் அதி சிறப்பாயும் அவி சுமப்பவனையும் ஜாதவேதஸனையும் வைசுவாநரனுமான அக்கினியை நாங்கள் அழைக்கிறோம். அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.

ரு எவனது துணையுடன் ரிஷிகள் தங்களது பலத்தை பிரகாசஞ் செய்கிறார்களோ; எவனால் அவர்கள் அசுர மாயைகளினின்று தனிமை யாகிறார்களோ; எவனது

கஉச கருத்து—நீயே அரசனை ஸ்தாபனஞ் செய்.

துணையுடன் இந்திரன் பணிகளை ஜயிக்கிறானோ ; அந்த அக்கினி எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.
௬ எவனால் தேவர்கள் அமுதத்தைக் காண்பார்களோ ; எவனால் ஒஷதிகளை தேன் நிறைந்தவையாய் செய்கிறார்களோ ; எவனால் சுவர்க்கத்தைக் கொண்டு வருகிறார்களோ அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.
௭ எவனது ஆக்ஞையில் இங்கு பிரகாச மாவதெல்லா முளதோ பிறந்ததும் பிறக்கப்போவது முள்ளனவோ அந்த ஒரே அக்கினியைத் துதிக்கிறேன். நான் மன்றாடி அவனை யழைக்கிறேன். அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.

[௪ உ௯. க—௭]

கஉ௬ இந்திரன்—[மிருகாரசூக்தம்]
க நாங்கள் இந்திரனைப் போற்றுகிறோம், நாங்கள் எப்பொழுதும் அவனை நினைக்கிறோம். இந்த விருத்திர ஸம்ஹாரனது ஸ்தோமங்கள் என்னை யணுகியுள்ளன ; எவன் சுகிருதனாய் யக்ஞசெய்பவனது அழைப்புக்குச் செல்லுகிறானோ அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.
உ உக்கிரக் கைகளுள்ள எவன் உக்கிர—எதிரிகளை—ஜயிக்கிறானோ—எவன் தானவர்களது பலத்தை உடைக்கிறானோ ; எவனால் நதிகளும் பசுக்களும் ஜயிக்கப்படுகின்றனவோ—அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.
௩ எவன் மனிதர்களைப் பூரணமாக்குகிறானோ, விருஷபனோ, சுவர்க்கங் காண்பவனோ ; எவனுக்கு யக்ஞ ஸாதனங்கள் எவனது—ஆண்மையைப் பகிரங்க மாக்குகின்றனவோ ; ஏழு ஹோத்துருக்களுடனாகும் மதமளிக்கும்

கஉ௫ கருத்து—அனல் போற்றுதல்.

யக்ஞம் எவனதோ—அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.

௪ பசுக்கள் எருதுகள் விருஷபங்கள் எவனதோ; எவனுக்கு சுவர்க்கங்காணும் சோதிகள் நிலையா-யுள்ளனவோ; எவனுக்குச் சுக்கிரஸோமன்—சுத்தமாகின்றானோ, அவன் பிரமத்தால் அலங்காரமாகி எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.

௫ ஸோமனை ஒரஸிப்பவர்கள் எவனது இன்பத்தை நாடுகின்றார்களோ; போரில் அம்புகள் நிறையும் எவனை-மானிடர்கள்—அழைக்கின்றார்களோ, எவனில் கானமும் கடினமும் சாய்கின்றனவோ—அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.

௬ செயலைச் செய்ய எவன் முதல் தோன்றுகிறானே; எவனது வீரம் முதலில் பிரகாசமாயிற்றோ; எவனால் எறியப்பட்டு, வச்சிராயுதம் அஹியை அடைந்ததோ—அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவானாக.

௭ எவன் அடக்கி சமர்களுக்கு சேனைகளை ஒன்றுசேர்த்துச் செல்கிறானே; எவன் இருவர்களின் புஷ்டிகளை ஒன்று சேர்க்கிறானே—அந்த—இந்திரனை நான் துதிக்கிறேன், மன்றாடி நான் அவனை அழைக்கிறேன்; அவன் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீங்குவானாக.

[௪. உ௪. க—௭.]

கஉ௭ வாயுவும் ஸவிதாவும் [மிருகாரசூக்தம்—ஸவிதா வாயு]

க நாங்கள் வாயு ஸவிதாவின் வலிமைகளை நினைக்கிறோம்: ஆத்மா இணைந்துள்ளதை துணைபுரியும் நீங்கள், விசுவத்தின் அதிவியாபகர்களாகும் நீங்கள், நுழைந்து எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

கஉ௬ கருத்து—துன்ப நீக்கம்.

உ புவியின் விரிவுகளை எண்ணியுள்ள நீங்கள்; எவர்களால் வானத்தில் சோதிமண்டலம் செம்மையாய் வியாபகமாயுள்ளதோ; எவர்களது வளர்ச்சியை வேறு எவனும் அணுகுவதில்லையோ—அத்தகைய—நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

ந சனங்கள் எவனது விரதத்தில் சாய்கிறார்களோ, அதிசய ஒளியுள்ளவனே! எவனது உதயத்தில்—அவர்கள்—பிரேரிதமாகிறார்களோ, வாயு ஸவிதாக்களான அத்தகைய நீங்கள் புவிகளைப் பாலனஞ் செய்யும் நீங்கள், எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் தளர்த்துங்கள்.

ச வாயுவே! ஸவிதாவே! இங்கிருந்து தூர்ச்செயலை நீக்குமின், அரக்கர்களையும் சிமிதார்களையும்[1] நீக்குமின்; உறுதியினாலும் உணவினாலும் சனங்களை ஒருமையுடனாக்கும் நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

ரு ஸவிதாவும் வாயுவும் செல்வத்தை செழுமையை சக்தியை சீலமான சிறப்பை என் சரீரத்தில் ஜனனமாக்குவார்களாக. நீங்கள் க்ஷயம் நீக்கி இங்கு மேன்மையை யளியுங்கள்—நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குமின்.

சா ஸவிதாவே! வாயுவே! எங்கள் துணைக்கு நற்புத்தியை—யளியுங்கள்: இன்பம் இனிமையில் சுக மிணங்கச் செய்யும் நீங்கள்; சுந்தரமானதை யளித்து உச்சியினின்றும் இங்கு வாருங்கள்.

எ இருதேவர்களின் நிலயத்தில் உயரிய ஆசிகள் எங்களுக்கு வந்துள்ளன; நான் வாயு தேவ ஸவிதாவை துதிக்கிறேன்; நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குமின்.

[ச. உரு. க—எ.]

---

1 சீறற்றவர்களையும்.

கஉஅ சோதியும் புவியும் [மிருகாரன்—சோதிபுவி]

க வானமே ஜோதியே! நான் உங்களை நினைக்கிறேன். நல்ல புஷ்டி யளிப்பவர்களான நீங்கள் ஒரே மனமுள்ளவர்களாகி அபரிமிதமான விரிவுகளை விசாலஞ் செய்துள்ளீர்கள்; நீங்கள் செல்வங்களின் அடியாதாரங்கள். எங்களை நீங்கள் துன்பத்தினின்று நீக்குங்கள்.

உ நீங்கள் செல்வங்களின் அடியாதாரங்கள். அவற்றால் அதிவிருத்தியாகி திவ்யமாகி அதி சுந்தரமாகி அதி விசாலமாயுள்ள புவியே ஜோதியே எனக்குச் சுகமளிப்பவர்களாகுங்கள்; எங்களைத் துன்பத்தினின்றுநீக்குங்கள்.

ந. நான், தாபமளிக்காதவர்களும் நல்ல தபசுடனுள்ளவர்களும் விரிந்தும் கம்பீரமாயுள்ளவர்களும் கவிகளால் போற்றப்படுவர்களுமான—சோதிப் புவிகளை யழைக்கிறேன். புவியே சோதியே!....நீக்குங்கள்.

ச அமுதத்தை தரிக்கும் நீங்கள், அவிகளை தாரைகளை மனிதர்களை தரிக்கும் நீங்கள், புவியே ஜோதியே! எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவர்களாகுங்கள்: எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

ரு சிகப்புக்களை தரிக்கும் நீங்கள் வனஸ்பதிகளை தரிக்கும் நீங்கள்; எல்லாப் புவனங்களையும் உங்கள் அகத்தில் யடைந்துள்ள நீங்கள்; புவியே ஜோதியே! எனக்குச் சுகமளிப்பவர்கள்; எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

சூ இரஸத்தால், நெய்யால் திருப்தி யளிக்கும் நீங்கள், எவர்களன்னியில் எவர்களும் எதையுஞ் செய்யமுடியாதோ—அத்தகைய புவியே ஜோதியே! எனக்குச் சுகமளியுங்கள். எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

எ என்னைத் தவிக்கச்செய்யும்—இது—தீமை—யாலானபோதிலும் இது மானிடனால்—செய்யப்பட்டதாகும், தெய்வத்தாலில்லை. நான் புவி சோதியைத் துதிக்கிறேன்;

மன்றுடும் நான் அவர்களை அழைக்கிறேன் : நீங்கள் எங்களைத் அத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

[சு. உகூ. க—எ.]

கஉக மருத்துக்கள் [மிருகாரன்—நானுதேவர்கள்]

க நான் மருத்துக்களை நினைக்கிறேன்; அவர்கள் என்னில் முழங்குவார்களாக; போரில் இந்தப் பரியை அவர்கள் இரட்சிப்பார்களாக : சுலபமாய்ச் சுவாதீனமாகும் குதிரைகளைப்போல் நான் அவர்களைத் துணைக்கு யழைத்துள்ளேன்; அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவார்களாக.

உ அழியாத சல ஊற்றைத் திறப்பவர்களாயும், ஓஷதிகளில் இரஸத்தைப் பொழியும் பிருசினி மக்கட்களுமான மருத்துக்களை நான் முதன்மையாய் தரிக்கிறேன்; அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவார்களாக.

ங கவிகளே! பசுக்களின் பாலையும் ஓஷதிகளின் இரஸத்தையும் குதிரைகளின் துரிதத்தையும் துரிதஞ் செய்து துணைபுரியும் மருத்துக்களான நீங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளிப்பீர்களாக : அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவார்களாக.

ச அவர்கள் சமுத்திரத்தினின்றும் சலங்களை சோதிக்குச் சுமந்து செல்லுகிறுர்கள்; சோதியினின்று புவியில் அவர்கள் அவற்றைப் பொழிகிறுர்கள். சலங்களுடன் அதிகாரிகளாய் செல்லும் அம்மருத்துக்கள்; எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குவார்களாக.

ரு உணவு இரஸத்தாலும் நெய்யாலும் திருப்தியளிக்கும் மருத்துக்கள் ; புஷ்டியுடன் வயசைச் சேர்க்கும் அவர்கள் ; சலங்களால் அதிகாரிகளாகும் அவர்கள் வர்ஷிக்கச்

கஉஅ கருத்து—சோதி புவிப் பிரார்த்தனை,

செய்யும் அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்கு
வார்களாக.

சு மருத்துக்களே! மருத்துக்களால் தேவர்களே!
தேவர்களால் இப்பொழுது நான் இத்தன்மையான கஷ்
டத்தில் விழுந்திருந்தால் வசுக்களே! அதையழிக்கும்
அதிகாரிகள் நீங்கள்: அவர்கள் எங்களைத் துன்பத்தி
னின்றும் நீக்குவார்களாக.

எ மருத்துக்களின் சேனை உக்கிரத்தோற்றமுள்ளது.
ஜயசீலமென் யாரும் அறிந்தது, போர்களில் பயங்கர
மானது. நான் மருத்துக்களைத் துதிக்கிறேன். மன்று
டும் நான் அவர்களை யழைக்கிறேன்; அவர்கள் எங்களைத்
துன்பத்தினின்றும் நீக்குவார்களாக.

[சு. உஎ. க—எ]

கஅ0 பவனும் சர்வனும் [மிருகாரன்—பலதேவர்கள்]

க பவனே சர்வனே நான் உங்களை நினைக்கிறேன். நீங்
கள் அதனை அறியுங்கள்; இங்கு பிரகாசமாவதெல்லாம்
உங்கள் ஆக்ஞையிலாகும், நீங்கள் இந்த இரு, நான்கு
கால் பிராணிகளை யதிகாரஞ் செய்பவர்கள்; நீங்கள் எங்
களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

உ அருகிலும் தூரத்திலும் உள்ளன பவன் சர்வனவ
தாகும்; நீங்கள் சரம் சுமப்பவர்களில் சிறந்து எய்பவர்
கள்; இந்த இரு கால் நான்குகால் பிராணிகளை யதி
காரஞ் செய்பவர்களுமாவீர்கள்; நீங்கள் எங்களைத் துன்
பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

ந நான் ஆயிரங் கண்களுள்ள விருத்திரனழிப்பவர்களை
யழைக்கிறேன்; தூரமான புற்றரையுடனுள்ள உக்கிர
மானவர்களை நான் துதித்துச்செல்லுகிறேன்; இந்த இரு

கஉக கருத்து—மருத்துக்களுக்குப் பிரார்த்தனை.

கால் நான்குகால் பிராணிகளை யதிகாரஞ் செய்யும் நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

ச முதன்மையாய் அதிக ஒருமையுடன் நீங்கள் செயலைப் பற்றியுள்ளீர்கள். நீங்கள் சனங்களில் முதற் சின்னங்களை யும் புலனுக்கியுள்ளீர்கள். இந்த இருகால் நான்குகால் பிராணிகளை யதிகாரஞ் செய்யும் நீங்கள் எங்களைத் துன் பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.

ரு எவர்களது வேதனை செய்யும் ஆயுதத்தினின்று தேவர்களும் மனிதர்களும் தப்புவதில்லையோ; எவர்கள் இந்த இருகால் நான்குகால்-பிராணிகளை யதிகாரஞ் செய் கிறார்களோ அத்தகைய நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின் றும் நீக்குங்கள்.

சா எவன் துர்ச்செயல் செய்கிறானே, மூலத்தை நீக்கு கிறானே யாதுதானனான அவனில் நீங்கள் வச்கிராயுதத் தை வீசுங்கள். உக்கிரர்களே! இந்த இரு, நான்குகால்— பிராணிகளை—யதிகாரஞ் செய்யும் நீங்கள் எங்களைத் துன் பத்தினின்று நீக்குங்கள்.

எ உக்கிரர்களே: எங்களை அமர்களில் ஆசீர்வதியுங் கள்; கிமீதினனை வச்சிராயுதத்தால் வீசுங்கள்; நான் பவ னையும் சர்வனையும் துதிக்கிறேன்; நான் மன்றாடி—அவர் களை—யழைக்கிறேன்; நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தி னின்று நீக்குங்கள்.

[ச. உஅ. க—எ.]

கசுக மித்திரனும் வருணனும் [மிருகாரன்—வெகு பல தேவர்கள்]

க மித்திர வருணனே! சத்தியத்தை விருத்தி செய்ப வர்களான உங்களை நான் மனனஞ் செய்கிறேன்; நீங்கள் —ஒரு சித்தமுள்ளவர்கள். துரோஹஞ் செய்பவர்களைத்

கசுO கருத்து—பவனுக்கும் சர்வனுக்கும் பிரார்த்தனை.

துரத்துபவர்கள்; சமர்களில் சத்தியவானை இரட்சிக்கும் நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.
உ மித்திர வருணனே—நீங்கள் ஒருமையுடன் துரோகஞ் செய்பவர்களைத் துரத்துங்கள்; சமர்களில் சத்தியவானை இரட்சிக்கும் நீங்கள்; மனிதர் நோக்கி பப்ருவிணுலாகும்—இரஸத்தை யணுகும் நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.
ங அங்கிரஸன், அகஸ்தியன், ஜமதக்கினியை அத்திரியை இரட்சிக்கும் நீங்கள், கசியபன் வசிஷ்டனை இரட்சிக்கும் நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.
ச சியாவாசுவனை, வத்தியசிரவனை, புருமீடனை அத்திரியை இரட்சிக்கும், விமதனை ஸப்தவத்திரியைத் துணைபுரியும் மித்திர வருணனே—எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.
ரு பரத்வாஜனை கவிஷ்டிரனை விசுவாமித்திரனை குத்ஸனை இரட்சிக்கும் நீங்கள், மித்திர வருணனே! கட்சிவந்தனை கண்வனை இரட்சிக்கும் நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.
சு மேதாதிதியை திரிசோகனை உசனகாவ்யனை இரட்சிக்கும் நீங்கள், மித்திர வருணனே! கோதமனை முத்கலனை இரட்சிக்கும் நீங்கள், எங்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்குங்கள்.
எ நேர்மையற்றுச் செல்பவனை எந்த மித்திர வருணன் நிசவழியாலும் நேர் விடைகளாலும் ஆக்கிரமிக்கிறுனே அத்தகைய-மித்திர வருணனை நான் துதிக்கிறேன்; மன்ருடி நான் அவர்களை யழைக்கிறேன்; நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று நீக்குங்கள்.

[ச. உக. க—எ.]

ஙகக கருத்து—மித்திர வருணப் பிரார்த்தனை.

கஙஉ ருத்திரர்களும் வசுக்களும் [அதர்வன்—வாக்தேவத்யம்]

க நான்[1] ருத்திரர் வசுக்களுடன் செல்லுகிறேன். நான் ஆதித்தியர் விசுவே தேவர்களுடன் செல்லுகிறேன்; நான் மித்திர வருணனைத் தரிக்கிறேன். நான் இந்திரனையும் அக்கினியையும் இரு அசுவினிகளையும் தரிக்கின்றேன்.

உ நான் இராஷ்டிரியை. செல்வங்களின்—செழிப்பைச்—சேர்ப்பவள், யக்ஞர்களில் முதன்மையாய் யஜிபவள்; தேவர்கள் என்னைப் பலவகையாய் பகிர்ந்து பல நிலயங்களின் என்னை பற்பலவற்றில் பிரவேசிக்கச் செய்துள்ளார்கள்.

ங தேவர்களுக்கு மனிதர்களுக்கு இன்பமளிப்பதை நான் சொல்லுகிறேன்; எவனை நான் விரும்புகிறேனோ அவனையே நான் உக்கிரமாகச் செய்கிறேன், அவனை பிராமணனுகவும் அவனை ரிஷியாகவும் அவனை அறிஞனுயுஞ் செய்கிறேன்.

ச அதிகமாய்க் காண்பவன் ஒவ்வொருவனும், சுவாசிப்பவனும், சொல்வதைச் செவியுறுபவனும், என்னால் உணவைப் புசிக்கிறான்; என்னை அறியாமலுள்ள அவர்கள் என்னில் வசிக்கிறார்கள்; செவி சாய்ப்பவனே செவி கொடு; நான் சிரத்தைக் குரியதை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.

ரு பிரமத் துவேஷி யழிய நான் சரத்துக்கு ருத்திரனுடைய வில்லை வளைக்கிறேன்; நான் சனத்துக்குச் சமரைச் செய்கிறேன்; நான் புவியிலே சோதியிலே நுழைந்துள்ளேன்.

சு நான்—எதிரி—யழிக்கும் ஸோமனைத் தரிக்கிறேன், நான் துவஷ்டாவையும் பூஷணனையும் பகனையும்—தரிக்கிறேன்; நான் அவியளிப்பவனுக்கும் அதி ஆவலுள்ளவ

---

1 நமது மொழி சொல்லின் ஆரோபம்.

னுக்கும் யஜமானனுக்கும் ஸோமனுக்கும் ஸோமன் பொழிபவனுக்கும் திரவியத்தை அளிக்கிறேன்.

எ நான் இதன் சிரத்தில் பிதாவைப் புலனுக்குகிறேன்; கடல்களில், சலங்களின் அகத்தில், எனது மூலஸ் தானம்; நான் அங்கிருந்து எல்லா புவனங்களுக்கும் விசாலமாகிறேன்; நான் என் சிறப்பால் தூரமாயுள்ள சோதியின் உச்சியையும் பரிசிக்கிறேன்.

அ நானே எல்லா உலகங்களையும் பற்றிக் காற்றைப் போல் வீசுகிறேன்; சோதிக்கப்பால் இப்புவிக்கப்பால் —என் மகிமையால்—இப்படி—வீசுஞ் சத்தியுள்ளவனு யுள்ளேன்.

[ச. ௩௦. க—அ.]

கஙங மன்யு [பிரமாஸ்கந்தன்—மன்யு]

க மன்யுவே[1] ! மருத்துக்களால் சூழ்பவனே ! உன்னுடன், மானிடர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, துண்டம் துண்டம் செய்து குரோதமாகி ஆத்திரமடைந்து, ஆயுதங்களைக் கூர்மை செய்பவர்களாய் கூரிய சரங்களுள்ள சுடர் ரூபங்களாகி எங்களுடைய புருஷர்கள் முன் செல்வார்களாக.

உ மன்யுவே ! சுடரைப்போல் சோதியுடனுகி எதிரிகளை வெல் : சக்திமானே ! அழைக்கப்படும் நீ எங்கள் சேனைத் தலைவன்; எதிரிகளை யழித்து அவர்களது பொருளைப் பங்கிடு: பலத்தைப் புலனுக்கித் துவேஷிகளைத் துரத்து.

ந மன்யுவே ! எதிர்ப்பவனை ஜயித்து விடு: துண்டம் துண்டமாக்கி துவம்ஸஞ் செய்து எதிரிகளை யழித்து

---

1 கோபாரோபம்.

கஙஉ கருத்து—சோதியைப் பற்று.

முன் செல்: அவர்கள் உனது உக்கிரமான எதிர்ப்பை தடுக்கவில்லை; ஒருவனாய்த் தோன்றுபவனே; நீ அடக்கி அவர்களை உன் வசத்திலாக்கு.

ச பலர்களின் நடுவே நீ ஒருவனே போற்றப்படுபவன். மன்யுவே; நீ ஒவ்வொரு சனத்தையும் சமருக்கும் பக்குவமாக்கு: பிரிவுபடாத பிரகாசனே! நாங்கள் உன்னைத் துணையாக அடைந்து ஜயத்துக்காக கீர்த்தி கோஷத்தைச் செய்கிறோம்.

ரு ஜயஞ் செய்யும் இந்திரனைப்போல் பழைய ஜயவழிகளை முழங்கும் மன்யு இங்கு எங்கள் தலைவன்: சக்திமானே நாங்கள் உங்கள் பிரிய நாமத்தைப் போற்றுகிறோம்; நாங்கள் நீ தோன்றும் ஊற்றை யறிகிறோம்.

சு சரமே! நீ சக்தியுடன் பிறந்து வச்சிராயுதமான நீ அதிபலத்தை வகிக்கிறாய், சிநேகிதனே! மன்யுவே அதிகமா யழைக்கப்படும் நீ பெருஞ் செல்வத்தின் சேர்க்கையில் எங்கள் சங்கற்பமுடன் நீ சேர்.

எ ஒன்று சேரும் இரு கட்சிகளின் செல்வங்களை ஒருமை செய்து வருணனும் மன்யுவும் எங்களுக்கு அளிப்பார்களாக. எதிரிகள் ஜயிக்கப்பட்டு இருதயங்களில் பயம் தரிப்பவர்களாகி மறைந்து விடுவார்களாக.

[ச. ருக. க—எ.]

கருச மன்யு [பிரமாஸ்கந்தன்—மன்யு தேவதை]

க மன்யுவே! சரமான வச்சிராயுதமே! உன்னைப் போற்றுபவன் விசுவத்தையும் ஓஜஸையும் தொடர்ச்சியாய் புஷ்டியாக்குகிறான். ஜயிப்பவனை உனது உதவியுடன் ஜயமளிக்கும் ஜயத்தால் நாங்கள் ஆரியனையும் தாஸனையும் ஜயிப்போம்.

உ மன்யு இந்திரன் மன்யுவே தேவன்; மன்யு ஹோதா,

வருணன், ஜாதவேதஸனுவான்; மானிடர்களது சந்ததிகளான சனங்கள் மன்யுவைத் துதிக்கிறார்கள்; மன்யுவே! தவமுடன் இணைந்து எங்களைப் பாலனஞ்செய்.

௩ மன்யுவே நீ பலத்தைவிட பலவானுகையால் நீ எதிர்த்துப் போராடு. தவத்தை நண்பனுயடையும் நீ எதிரிகளை விலக்கித் துவம்ஸஞ்செய்; நீ எதிரிகளை யழிப்பவன், விருத்திரனை நாசஞ்செய்பவன். தாஸர்களைத் தொலைப்பவன், நீ விசுவமான வசுக்களை எங்களுக்குக் கொண்டு வா.

௪ மன்யுவே! நீ ஒஜஸை ஜயிப்பவனுயும் சுவயம் புவாயும் பயங்கரனுயும் எதிரி ஜயிப்பவனுயும் சகலருக்கும் உரியவனுயும் சிதறடிப்பவனுயும் ஜயசீலனுமாயு மிருப்பதால் சமர்களில் எங்களுக்கு ஓஜஸை யளி.

௫ அதி அறிஞனே! பலத்தினுடனுன உனது ஸங்கற்பத்தால் நான் சூனியனுகி வெகுதூரஞ் சென்றுள்ளேன்; ஆதலால் மன்யுவே! உன்னில் சேறுகிறேன்; எங்களுக்கு உனது சுவய காயத்துடன் திடமளிப்பவனுய் வா.

௬ இங்கு நான் உனக்கு! நீ எங்களை நோக்கி இங்கு வா! ஸஹாரியே, எல்லாமளிப்பவன் நீ: வச்சிராயுதந் தரிக்கும் கோபமே, எங்கள் பக்கம் நோக்கு: நாம் தஸ்யுக்களை அழிப்போம்; நீ உனது நண்பனை யறிவாயோ!

௭ அவர்களை எதிர்த்துச் செல், எங்கள் வலது பக்கம் வா: அப்பால் நாம் துவம்சஞ்செய்து பல விருத்திரர்களை மாய்ப்போம்; நான் ஆதரவான முதன்மையான இனிய—பொருளை—உனக்களிக்கிறேன். நாம் இருவரும் தனிமையாய் முதற்பானத்தைப் பருகுவோம்.

[௪. ௩௨. ௧—௭.]

கஙங—கஙச கருத்து—கோபமில்லையேல் பெருஞ் செயல்கள் செய்ய இயலாது.

கரு௫ அக்கினி [பிரமன்—பாபநாசனே அக்கினி]

க அக்கினியே! எங்களது இழிவை எரித்து எங்களுக்குச் செல்வத்தைப் பிரகாசமாக்கு: எங்களது கயத்தை எரித்துவிடு.

உ நல்ல நிலங்களுக்கும் நல்ல கிரகங்களுச்கும் செல்வங்களுக்கும் நாங்கள் யஜிக்கிறோம்; எங்களது கயத்தைக் கரித்து விடு.

ங எங்களது அறிஞர்கள் ஓங்கவும், அவன் உச்சனுவுமாவதற்கு எங்கள் கயத்தைக் கரித்துவிடு.

ச அக்கினியே! உனது அறிஞர்கள்; தோன்றுவதர்க்கும்—நாங்கள் உனக்காக சந்ததியுடன் பெருகுவதர்க்கும் எங்களது கயத்தைக் கரித்துவிடு.

ரு ஜயசீலமான உனது சோதிகள் எங்கும் செல்லுங்கால் எங்களது கயத்தை நீ கரித்துவிடு.

௬ ஏனெனில் நீயே எங்குங் காண்பவன்; நீயே எங்கும் சூழ்பவன். எங்களது கயத்தைக் கரித்து விடு.

எ எங்கும் காண்பவனே! எங்கள் துவேஷிகளை—படகில்போல் நாங்கள் கடந்து செல்ல எங்களது கயத்தை கரித்து விடு.

அ க்ஷேமத்துக்கு எங்களைப் படகினுல் நதியைப்போல் கடத்து, எங்களது கயத்தைக் கரித்துவிடு.

[ச. ௩௩. க—அ.]

கரு௬ ஓதனம் [அதர்வன்—பிரமாஸ்யௌதனம்]

க இதன் தலை பிரமம், இதன் முதுகு பிருஹத்து[1]. ஓதனத்தின்[2] உதரம் வாமதேவ்யம். இதன் முகம் சத்தியம், தவத்தினின்று தோன்றுவது விஷ்டாரி[3] யக்ஞம்.[4]

---

1 பெரியதாகும். 2 உணவு. உணவுபோலாகும் உலக நாயகனையுங் குறிக்கும் ஒரு மறை மொழி. 3 விரிந்த 4 செயல்.

கரு௫ கருத்து—அனலால் அல்லலை அழித்து விடு.

உ எலும்பற்று புனிதமாகி பவித்திரத்தால் சுத்தமாகி சோதியாயுள்ள அவர்கள் சோதி யுலகத்தை அடைகிறார்கள்; ஜாதவேதஸன் அவர்களது மூலாங்கத்தை எரிப்பதில்லை; சுவர்க்க உலகத்தில் அவர்களுக்கு அநேக ஸ்திரீகளுண்டு.

௩ விஷ்டாரி ஓதனத்தை பக்குவஞ் செய்பவர்களிலே எப்பொழுதும் பாழ் பற்றுவதில்லை; அவன் இயமனுடன் வசித்து தேவர்களுக்குச் செல்லுகிறான், அவன் ஸோமபானஞ்செய்யும் கந்தர்வர்களுடன் இன்பமாகிறான்.

ச எவர்கள் விஷ்டாரியமான ஓதனத்தைப் பக்குவஞ் செய்கின்றார்களோ இயமன் அவர்களது இரேதஸை பறிப்பதில்லை; அவன் இரதமுள்ளவனாகி இரத வழியில் செல்லுகிறான்; சிறகுள்ளவனாகி சோதிக்கப்பாலும் நன்கு செல்லுகிறான்.

ரு இது விசாலமானது. யக்ஞங்களில் அதியுத்தமபயன் விஷ்டாரியை பக்குவஞ் செய்பவன் ஜோதியைப் பிரவேசிப்பான், குமிழுலுள்ள கமலம்[1] விசத்தை[1] சாலூகத்தை[1] சபகத்தை[1] முலாலியை[1] விசாலமாக்கும். இந்த தாரைகளெல்லாம் சுவர்க்கலோகத்தில் இனிமையாய் பொழிந்து கொண்டு உனக்குப் பாய்க: பூரணமான புஷ்கரிணிகள் உன்னை யணுகுக.

சு நெய் உதரங்களுடன் தேன்கரை யுள்ளவர்களாய் ஸ்ரோதகங்களை[2] யுடையவர்களாய், பால் சலம் தயிரால் பூரணமாகி இந்த தாரைகள் எல்லாம் சுவர்க்கலோகத்தில் இனிமையாய்ப் பொழிந்து உனக்குப் பாய்க. பூரணமான புஷ்கரிணிகள் உன்னை அணுகுக.

எ நான் நான்கு நான்கான நான்கு கும்பங்களை பால்

1 நீர்மலர்களை 2 சுத்த சலங்களை.

சலம் தயிர்களால் பூரணசெய்து அளிக்கிறேன்; இந்த தாரைகளெல்லாம் யனுருக.

அ நான் விஷ்டாரியமாயும் உலகஞ் ஜயிப்பதாயும் சுவர்க்கமாயுமுள்ள இந்த ஓதனத்தை பிராமணர்களில் வைக்கிறேன்; சுவதாவுடன் பெருகி இது நஷ்டமாக வேண்டாம்; அது என் விருப்பத்தைக் கறக்கும் விசுவரூப மான பசுவாருக.

[௪. ௩௪. க—அ.]

கஙஎ ஓங்கும் ஓதனம் [பிரஜாபதி—மிருத்யோதிக் கிரமணன்]

க பிரஜாபதி பிரமத்துக்கு தவத்தால் ருதத்தின் முதல் தோன்றும் எந்த ஓதனத்தைப் பக்குவஞ்செய் தானே எது உலகங்களின் அதி தாரகாமா யுள்ளதோ எது தீமை புரிவதில்லையோ அந்த ஓதனத்தால் நான் மிருத்யுவைக் கடப்பேனுக.

உ புவனஞ் செய்பவர்கள் எதனுல் மரணத்தைக்கடக் கிறுர்களோ; எதனை தவத்தாலும் உழைப்பாலும் காண் கிறுர்களோ எதனைப் பூர்வ பிரமன் பிரமத்துக்குப் பக்கு வஞ் செய்துள்ளானே அந்த ஓதனத்தால் நான் மிருத்யு வைக் கடப்பேனுக.

ந விசுவ புஷ்டியளிக்கும் புவியை எது தாங்குகின் றதோ; எது வானத்தை இரஸத்தால் நிறைக்கின்றதோ; எது உயரமாகி மகிமையினுல் ஜோதியை ஸ்தாபிக்கின்ற தோ, அந்த ஓதனத்தால் நான் மிருத்யுவைக் கடப்பேனுக.

௪ எதனிடமிருந்து ௩௦, பற்களுள்ள மாதங்கள் செய் யப்பட்டுள்ளனவோ; கஉ, பற்களுள்ள வருடம் செய்யப் பட்டுள்ளனவோ; சுற்றும் நாட்களும் இரவுகளும் எதனை பற்றுவன இல்லையோ அந்த ஓதனத்தால் நான் மிருத்யு வைக் கடப்பேனுக.

கஙஏ கருத்து—ஓதன மகிமை.

ரு எது பிராமண மனிப்பதாகி பிராமண மனிப்பவற்றைத் தரித்துள்ளதோ, எதற்கு நெய்மிகும் உலகங்கள் பாய்கின்றனவோ; சோதி மிகும் திசைகள் எல்லாம் எதனதோ அந்த ஒதனத்தால் மிருத்யுவை நான் கடப்பேனாக.

சு எதன் பக்குவத்தினின்று அமுதம் புலனாகின்றதோ: எது காயத்திரியின் அதிபதியாகுமோ; விசுவரூபங்கள் எதில் வைக்கப்பட்டுள்ளனவோ—அந்த ஒதனத்தால் நான் மிருத்யுவைக் கடப்பேனாக.

எ நான் துவேஷியையும் தேவ தூஷணனையும் அழிக்கிறேன். எனது சத்துருக்கள் துரத்தப்படட்டும்; நான் விசுவஞ் ஜயிக்கும் பிரம ஒதனத்தை பக்குவமாக்குகிறேன். தேவர்கள் சிரத்தைமிகும் என்னைச் செவியுறுவார்கள.

[சு. ௩௫. க—எ]

கக௩ துட்ட சம்ஹாரம் [சாதனன்—சத்தி யௌஜா அக்கினி]

க. சத்திய ஒஜஸுள்ள அக்கினியான விருஷப வைசுவாநரன் அவர்களை அடியோடெரிப்பானாக.; எங்களை நிந்தித்து எங்களுக்கு இம்சை செய்ய நாடும் எவனையும் எங்களுக்கு விரோதமாயுள்ள எவனையும் எரிப்பானாக.

உ. இம்சை யாகாமல் எங்களுக்கு இம்ஸிக்க விரும்பும் எவனையும்; இம்சையிலாகி, எங்களுக்கு இம்சை செய்ய விரும்புபவனையும் நான் வைசவாநரனின் இரு தந்தங்களின் நடுவே வைக்கிறேன்.

௩. சமரில் வேட்டையாடுபவர்களையும் பிரதி கோஷத்திலும் அமாவாஸையிலும்—கலகஞ் செய்பவர்களையும் மாமிஸம் புசித்து இதரர்களை இம்ஸிக்க விரும்புபவர்களையெல்லாம் நான் பலத்தால் ஜயிக்கிறேன்.

ககஎ. கருத்து—மரணந் தாண்டு.

௪. நான் பலத்தால் பிசாசர்களை ஜயிக்கிறேன்; நான் அவர்கள் திரவியத்தைப் பற்றுகிறேன்; நான் எல்லாத் துன்பஞ் செய்பவர்களையும் அழிக்கிறேன்; என் ஸங்கற்பம் ஜயமுடனாகட்டும்.
ரு. அவனோடு துரிதமாகுந் தேவர்கள் சூரியனது சடிதையையும் அளக்கிறார்கள். நதிகளிலும் மலைகளிலுமுள்ள பசுக்களுடன்—அவனது சக்தியால் துட்டர்களைக் கண்டுள்ளேன்.
சு. இடையர்களைப் புலிபோல நான் பிசாசங்களை தவிக்கச் செய்கிறேன்; அவர்கள் சிங்கத்தைக் காணும் நாய்களைப்போல் ஒளியுமிடத்தைக் காண்பதில்லை.
எ. எனது இந்த உக்கிரமான வன்மை எக்கிராமத்தில் நுழைந்தாலுஞ் சரி அங்கு பிசாசங்கள் நாசமாகும்; அங்கு—அவர்கள் தீமை செய்ய இயலுவதில்லை.
அ. நான் பிசாசங்களுடன் இருக்க இயலாது; திருடர்களுடனும் வனஞ் சுற்றுபவர்களோடும் இருக்க இயலாது; நான்நுழையும் கிராமத்தினின்றும் பிசாசங்கள் மறைந்துவிடும்.
௯. கோஷித்து என்னிடம்' கோபஞ் செய்பவர்களை ஈக்கள் யானையைப்போல் மானிடனில் சிறிய பூச்சியைப் போல, இடையூறு செய்பவர்களாய் எண்ணுகிறேன்.
௧0. தடை வாரால் துரகத்தைப்போல், நிர்ருதி அவனைத் தடுப்பாளாக; என்னில் கோபமாகும் அறிவிலி பாசத்தினின்று விடுதலை யாவதில்லை.

[௪. ௩௬. ௧—௧0.]

௧௩௯. சேரார் நாசம்—[பாதராயணீ - அஜசிருங்கி அப்சரஸன்]
௧. ஒஷதியே! பூர்வத்தில் உன்னால் அதர்வர்கள் அரக்

௧௩அ கருத்து—அதமனழி.

கர்களை அழித்தார்கள், உன்னால் கசியபன் அழித்தான்; உன்னால் கண்வனும் அகஸ்தியர்களும்—அழித்தார்கள்.

உ. நாங்கள் உன்னால் அப்ஸரஸர்களையும் கந்தர்வர்களையும் நீக்குகிறோம்; அஜசிருங்கனே! அரக்கனைத் துரத்து; உன் கந்தத்தால் எல்லோரையும் நாசமாக்கு.

௩. அப்ஸரஸர்கள் முழக்கஞ் செய்து, சலங்களின் அதர வீச்சுத் தாரைக்கு செல்வார்களாக. குக்குலூ, பீலே, நலதீ, ஔக்ஷ கந்தி, பிரமந்திரை உங்களை கண்டுபிடித்து விட்டார்கள்—இனி—அப்ஸரஸக்களே! நீங்கள் சென்று விடுங்கள்.

௪. எங்கு சிகரங்களுடன் அசுவத்தங்களும் நியக்கிரோதங்களும் பெரிய மரங்களுமுண்டோ அங்கு அப்ஸரஸர்களே! நீங்கள் சென்றுவிடுங்கள்; உங்களைக் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள்.

௫. வெண்மையும் பசுமையுமான உங்கள் வீச்சுகள் எங்கு—உண்டோ—எங்கு தாளங்களும் கர்கயங்களும்—வீணைகளும்—இசைந்து முழங்குகின்றனவோ அங்கு அப்ஸரஸர்களே! நீங்கள் சென்று விடுங்கள். உங்களைக் கண்டு பிடித்து விட்டார்கள்.

௬. ஓஷதிகளின் செடிகொடிகளின் வீரியம் மிகும் இவன் இங்கு வந்துள்ளான்; அஜக்கொம்பனும் கூறிய கொம்புடனாகும் அராடகியும் வெளியில்[1] தள்ளுவார்களாக.

௭. இங்கு நடனஞ் செய்யும் சிகரமுள்ள அப்ஸரஸதலைவனது விருஷணத்தை நான் பிளக்கிறேன், நான்—அவனது—மூலாங்கத்தை நாசஞ் செய்கிறேன்.

௮. இந்திரனது ஆயுதங்கள் அயக் கருவிகளான நூறு உண்டு. அச் சமளிப்பவை அவை; அவற்றால் அவன்

---

1 ரோகத்தை புறத்தில் ஔஷகத்தின் பெயர்.

அவி புசிக்கும் அவகந் 1தின்னும் கந்தர்வர்களைக் கொல்லு வானாக.

கூ இந்திரனது ஆயுதங்கள் நூறு. அவை அச்சமானவை; அவன் அவற்றால் அவி புசித்து அவகந் தின்னும் கந்தர் வர்களைக் கொல்லுவானாக.

க0 ஓஷதியே! அவகம் தின்று சுட்டு சலங்களில் சோதி செய்யும் எல்லாப்பிசாசங்களை நீ வென்று கொன்று விடு.

கக நாயைப்போலும் குரங்கைப்போலும் பார்ப்ப தர்க்குப் பிரியமுள்ள ஒரு குமாரனைப் போலாகி கந்தருவன் ஸ்திரீகளைப் பற்றுகிறான்; நாங்கள் அவனை எங்களது வீரியமிகும் பிரமத்தால் இங்கிருந்து நாசஞ் செய்கிறோம்.

கஉ அப்ஸரஸர்கள் உங்கள் மனைவிகளாவார்கள். கந் தர்வர்களே! நீங்கள் அவர்களது புருஷர்கள்; அமுதர் களே! நீங்கள் ஓடிவிடுங்கள்; மனிதர்களைப் பற்றவேண் டாம்.

[சு. கூ. க—கஉ]

கசO அப்ஸரஸர் [பாதராயணி அப்ஸர கிலாஹர்கள்]

க மலர்பவளாயும் எல்லாம் ஜயிப்பவளாயும் சிறந்து விளையாடுபவளாய் கிருகிப்பதில்2 செயல்களை செய்பவளு மான அப்ஸரஸை நான் இங்கு அழைக்கிறேன்.

உ. விவாகஞ் செய்பவளும் ஒன்று குவிப்பவளும் சிறப் பாய் விளையாடுபவளுமான அப்ஸரஸை கிரகிப்பதில் செயல்களைப் பற்றுபவளுமான அப்ஸரஸை நான் இங்கு அழைக்கிறேன்.

ங நற்செயல்களுடன் நடனஞ் செய்பவளாயும் கிரு

---

1 அசுசி 2 சூதாட்டத்திலே.

கஙக கருத்து—கனிட்டர்களான கந்தர்வர்களை நீக்குங்கள்.

ஹிப்பதில் நலச் செயலே தனக்கு சேர்த்துக் கொள்பவளு மான அவள், செயல்களை நமக்கு கிரகிப்பவளாய் இலா பத்தை மாயையால் யடைவாளாக. அவள்பால் மிகுபவ ளாய் எங்களிடம் வருவாளாக; அவள் இச் செல்வங் களை எங்களிடமிருந்து ஜயிக்காம லாவாளாக.

ச இந்திரியங்களில் இன்ப மடைபவளாயும், சோகம் கோபத்தைத் தரிப்பவளாயும் இன்பமாகி இன்ப மளிப் பவளுமான அப்ஸரஸை நான் இங்கு அழைக்கிறேன்.

ரு எவர்கள் சூரிய இரசிமிகளை அநுசரித்துச் சென் றுள்ளார்களோ அல்லது அதன் சோதியால் தொடர்ந் துள்ளார்களோ எவர்களது சக்தியுள்ள விருஷபம் வெகு தூரத்தினின்று இரட்சித்து துரிதமாய் எல்லா உலகங் களையும் சுற்றிச் செல்லுகின்றதோ அவர்கள் குவியும் அவன் இந்த ஓமத்தை சுவீகரித்து வானத்துடன் இணைந்து எங்களிடம் வருவானாக.

சு வலிமை யுள்ளவனே! வானத்தோடு இணைந்து இங்கு கர்க்கியமான பசுவைத் துணை செய்: வன்மையுள்ள வனே! இங்கு உனக்கு வெகு பல துளிகளுண்டு; இங்கு வா! இது உனது கர்க்கியாகும்; இங்கு உன் மனமாகட் டும்.

எ வலிமை யுள்ளவனே: வானத்துடன் சேர்ந்து கர்கிக்[1] கன்றை இங்கு நீ காக்கவும், வன்மை யுள்ளவனே இது உனது புல்லாகும், இது உனது கோசாலையாகும்; இங்கு நாங்கள் கன்றைக் கட்டுகிறோம்; எப்படி நாம மூண்டோ அப்படி உங்களை சுவாதீனஞ் செய்கிறோம்; சுவாஹா!

[ச. ந அ. க—எ]

[1] சோதிமயமான.

கச0 கருத்து—அப்சரஸின் பல உண்மைகள்.

கசக துதி [அங்கிரஸன்—ஸம்நதி தேவதை]

க அவர்கள் அக்கினிக்கு புவியில் வணக்கமளித்தார்கள், அவன் வளர்ந்தான்; அவர்கள் புவியில் அக்கினிக்கு வணக்கமளித்ததுபோல் அபிவந்தனங்கள் எனக்கு வணக்கமளிக்கட்டும்.

உ புவி பசு; அவளது கன்று அக்கினி; அவள் அக்கினி என்னும் கன்றுடன் எனக்கு உணவை உறுதியை, விருப்பத்தை முதன்மையாய் ஆயுளை பிரஜையை, பொருளை கறப்பாளாக. சுவாஹா!

ந அவர்கள் வானத்தில் வாயுவுக்கு வணக்கமளித்தார்கள்; அவன் வளர்ந்தான்; அவர்கள் வானத்தில் வாயுவுக்கு வணக்கமளிப்பதுபோல அபிவந்தனங்கள் எனக்கு வணக்கமளிக்கட்டும்.

ச வானம் பசு; கன்று வாயு; அவள் வாயுவென்னும் கன்றுடன் எனக்கு உணவை உறுதியைகாமத்தை முதல் ஆயுளை பிரஜ்ஜையை பொருளைக் கறப்பாளாக; சுவாஹா!

ரு அவர்கள் வணக்கத்தை சோதியில் ஆதித்தியனுக்கு அளித்தார்கள்; அவன் விருத்தியானான். அவர்கள் ஜோதியில் ஆதித்தியனுக்கு வணக்கமளிப்பதுபோல் அபிவந்தனங்கள் எனக்கு வந்தனத்தை யளிக்கட்டும்.

சு ஜோதி பசு; அவளது கன்று ஆதித்தியன். ஆதித்தியன் என்னும் கன்றுடன் அவள் எனக்கு உணவை உறுதியை காமத்தை முதல் ஆயுளை பிரஜையை பொருளைக் கறப்பாளாக; சுவாஹா!

எ அவர்கள் திசைகளில் சந்திரனுக்கு வணக்கத்தை யளித்தார்கள். அவன் வளர்ந்தான்; அவர்கள் திசைகளில் சந்திரனுக்கு வணக்கமளிப்பதுபோல் அபிவந்தனங்கள் எனக்கு வணக்கமளிக்கட்டும்.

அ திசைகள் பசுக்கள்; அவர்களது கன்று சந்திரன்; அவர்கள் சந்திரர் என்னும் கன்றுடன் எனக்கு உணவை உறுதியை காமத்தை முதல் ஆயுசை பிரஜையை பொருளைக் கறப்பாளாக; சுவாஹா!

க அக்கினி அனலில் நுழைந்து அசைகிறான்; ரிஷிகளின் மகனான அவன் புன்மொழியினின்று காப்பவன்; நான் வணக்கத்தை வணக்கச் செயலுடன் உனக் களிக்கிறேன்; நாம் தேவ பாகத்தை பொய் செய்யாம லிருப்போமாக.

க0 தேவனே! ஜாத வேதஸனே! எல்லா வழிகளையு மறிபவனே! உனக்கு ஏழு வாய்களாகும்; நான் இருதயத்தால் புனிதமாகி மனத்துடன் அவற்றிற்கு யளிக்கிறேன்; நீ அவியை யனுபவி.

[ஞ. ஙசு. க—க0]

கசஉ பகை யழி [சுக்கிரன்—வெகு பல தேவர்]

க ஜாதவேதஸனே! பூர்வத்தில் ஆஹுதி செய்பவர்களும் கீழ்த்திசையினின்று எங்களை எதிர்ப்பவர்களும் அக்கினியை ஆக்கிரமிப்பதால் அவர்கள் தீமையோடா வர்களாக. நான் எதிர்ப்புடன் அவர்களைத் திரும்பச் செய்து அழிக்கிறேன்.

உ ஜாதவேதஸனே! வலது பக்கம் ஆஹுதி செய்பவர்களும் தென் திசையினின்று எங்களைத் துன்பஞ் செய்பவர்களும் யமனை ஆக்கிரமிப்பதால் அவர்கள் கஷ்டமுடைவார்களாக. நான் எதிர்ப்பால் அவர்களைத் திரும்பச் செய்து யழிக்கிறேன்.

ந ஜாத வேதஸனே! பின்புறத்தினின்று ஆஹுதி செய்பவர்களும் மேற்குத்திசையினின்று எங்களுக்குக் கஷ்டமளிப்பவர்களும் வருணனை ஆக்கிரமிப்பதால் அவர்

கசக. கருத்து—பிரபஞ்ச இரகசியம்.

கள் துன்பமுடனுவார்களாக. நான் எதிர்ப்பால் அவர் களைத் திரும்பச்செய்து அழிக்கிறேன்.

ச ஜாத வேதஸனே! வடதிசையினின்று ஆஹுதி யளிப்பவர்களும் வடதிசையினின்று எங்களைத் துன்பஞ் செய்பவர்களும் ஸோமனை ஆக்கிரமிப்பதால் அவர்கள் துன்பமுடனுவார்களாக. நான் எதிர்ப்பால் அவர்களைத் திரும்பச்செய்து அழிக்கிறேன்.

ரு ஜாத வேதஸனே! கீழ் இருந்து ஆஹுதி யளிப்ப வர்களும் நிலையான திசையினின்று எங்களைத் துன்பஞ் செய்பவர்களும் புவியை ஆக்கிரமிப்பதால் அவர்கள் துன்பமுடனுவார்களாக; நான் எதிர்ப்பால் அவர்களைத் திரும்பச் செய்து அழிக்கிறேன்

சா ஜாத வேதஸனே! வானத்தினின்று ஆஹுதி செய் பவர்களும் நடுத்திசையினின்று எங்களைத் துன்பஞ் செய் பவர்களும் வாயுவை ஆக்கிரமிப்பதால் அவர்கள் துன்ப முடனுவார்களாக; நான் எதிர்ப்பால் அவர்களைத் திரும் பச் செய்து அழிக்கிறேன். எ ஜாத வேதஸனே! உச்சி திசையினின்று ஆஹுதி செய்பவர்களும், உச்சி திசையி னின்று எங்களைத் துன்பஞ்செய்பவர்களும் சூரியனை ஆக் கிரமிப்பதால் அவர்கள் துன்பமுடனுவார்களாக; நான் எதிர்ப்பால் அவர்களைத்திரும்பச் செய்து அழிக்கிறேன்.

அ ஜாத வேதஸனே! திசைகளின் நடுத் திசையினின்று ஆஹுதி செய்பவர்களும், எல்லாத் திசைகளின்று எங்க ளைத் துன்பஞ் செய்பவர்களும், பிரமத்தை ஆக்கிரமிப்ப தால் அவர்கள் துன்பமுடனுவார்களாக; நான் எதிர்ப் பால் அவர்களைத் திரும்பச் செய்து அழிக்கிறேன்.

[ச. சㅇ. க—அ]

ச-வது காண்டம் முற்றிற்று

கசஉ கருத்து—சத்துரு சம்ஹாரஞ் செய்யுங்கள்.

கசரு திரிதன் [பிருஹத்திவா அதர்வன்—வருணன்]

க எவன் தன்னந்தனி மந்திரத்துடன் அமுதப் பிராணனோடு பெருகி ஸுஜன்மனாய் இம்சை யாகாத சுவாசமுடன் தினங்களைப்போல் ஒளி வீசி மூல நிலயத்துக்கு வந்தானோ அத்தாரகனான திரிதன் மூன்றைத்[1] தரித்தான்.

உ எவன் முதல் தர்மங்களை அடைந்தானோ, எவன் பல தேகங்களைச் செய்கின்றானோ அந்த அவாவுள்ளவன் முதன்மையாய் மூலஸ்தானத்தில் நுழைந்தவன். அவன் பேசாத மொழியை அறிந்தவன். ரு எவன் [2] உனது சோதிக்கு தன் தேகத்தை தளர்ந்தானோ எவனுக்கு பொன் பாய்கின்றதோ, எவனுடைய புருஷர்கள் ஒளி வீசுகின்றார்களோ அங்கு அவனில் இருவர்கள்[3] அமுத நாமங்களைப் பற்றுகின்றார்கள். சிவர்கள் அவனுக்கு வஸ்திரங்களை யளித்தார்கள்.

ச புவியும் சோதியுமான நீங்கள் முதன்மையாய் பழைய அமுதஸ்தானத்தைப் பற்றிய நீங்கள், நா உலறும் வரை கவியால் துதிக்கப்படும் நீங்கள் அன்புமிகும் தாய்மார்களான நீங்கள் சகோதரிக்குச் சக்தி மிகும் புருஷனைக் கொண்டு வாருங்கள்.

ரு விசாலஞ் செல்பவனே! கவியான நான் காவியத்துடன் உனக்கு இப் பெரிய வணக்கத்தைச் செய்கிறேன்: இருவர்களும் இணங்குங்கால் பெரிய இரு இரதசக்கரங்களைப்போல் புவியின்மேல் பெருகுகிறார்கள்.

சு கவிகள் ஏழு எல்லைகளைச் செய்தார்கள்: துன்பமடைந்தவன் இவற்றின் ஒன்றில் சென்றான். ஆயுவின் ஸ்கம்பன் அருகிலுள்ள வாஸத்தில் வழிகளின் பிரிவில் நிலைகளில் நின்றான்.

---

1 மூன்று உலகங்களை. 2 திருதானல். 3 புவியும் சோதியும்.

எ நான் அமுதனாய், ஸ்வவிரதனாய், செயல் செய்பவனாய் நிகழ்கிறேன்; காயமும் பிராணனும் ஆத்மாவும் நலமான பசுக்களுடன் அவனை யடைந்துள்ளன. அவி யளிப்பவன் உறுதியுடன் செல்லுங்கால் அங்கு சக்கரன்[1] செல்வத்தை அவனுக்கு அளிக்கிறான்.

அ மகனும் திடனான தந்தையை துதிக்கிறான்; அவர்கள் க்ஷேமத்துக்கு ஜேஷ்டனான சிறப்புடனாகுமவனை யழைக்கிறார்கள்; வருணனே! அவர்கள் இப்பொழுது உன் நிலைகளையெல்லா மறிவார்களாக; அநித்தியமாய் சுற்றுபவனது அதிசய வடிவங்களை நீ செய்.

கூ பாதி பாலினால் நீ பாதி பாலை பூரணமாக்குகிறாய்; அஸுரனே! பாதியால் பலத்தைப் பெருக்குகிறாய்; நாங்கள், அதிதியின் மகனாயும் தூரிதனாயும் திட நண்பனுமான வருணனை விருத்திசெய்துள்ளோம்; நாங்கள் அவனுக்கு, கவியால் போற்றப்படும் அதிசய காயங்களை சத்திய மொழியின் சோதியாலே புவியாலே இசைத்துள்ளோம்.

[ரு. க. க—கூ.]

கசச பழைய மர்மன் [அதர்வன்—வருணன்]

க அவனே[2] புவனங்களில் முதன்மையானவன்: அவனிடமிருந்து ஒளிவீசும் ஆண்மையுள்ள உக்கிரன் தோன்றுகிறான்; அவன் சனனமானதும் சத்துருக்களை நாசஞ் செய்கிறான். அப்போது எல்லா நண்பர்களும் அவனை யநுசரித்து இன்பமடைகிறார்கள்.

உ வன்மை மிகும் அவன் வலிமையால் பெருகி எதிரி தாஸனுக்கு திகிலை யளிக்கிறான்; அவன் பிராணன் பிராணனல்லாதவற்றைப் பற்றி—யுள்ளான். போஷிக்கப்

---

1 இந்திரன். 2 பிரமன். பரமன்.

கசரு கருத்து—மர்மனான வருணன்.

படுமவர்கள் பேரானந்தங்களில் உனது—புகழையே போற்றுகிறார்கள்.

௩ அவர்கள் இருமுறை மும்முறை—உனது—துணைவர்களாகுங்கால் உன்னில் அவர்களுடைய மனோசக்தியை பெருமிதமாய்ச் சேர்க்கிறார்கள். நீ இனிமையால், இனிமையிலும் இனிமையானதைச் சேர்; நீ தேனால் அங்கு உள்ள தேனோடு யுத்தஞ்செய்.

௪ பலம் ஓங்கி பலம் பெருகுபவனே ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் பண்டிதர்கள் பொருள்களை ஜயிக்கும் உன்னையநுசரித்து இன்பமானால் உனது திரத்தைப் ஸ்தாபனஞ்செய். புன்கதியுள்ள கசோகர்கள் உனக்குத் துன்பஞ்செய்யாமலாவார்களாக.

௫ நாங்கள் சமர்செய்வதர்க்காகும் வெகுபல பொருள்களுக்கு ஆவலாகி உன்னால் சமர்களில் ஜயிக்கவேண்டும்; நான் மொழிகளால் உனது ஆயுதங்களைத் தூண்டுகிறேன்; நான் பிரமத்தால் உனது வலிமைகளைக் கூர்மையாக்குகிறேன்.

௬ நீ துணையுடன் துணையளித்து நீ உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் சமான நிலயத்தில் நீ அதை ஸ்தாபனஞ் செய்தாய். அங்கு அசையும் அன்னையை ஸ்தாபனஞ் செய்யுங்கள்; அங்கிருந்து பலவீரச்செயல்களைத் துரிதமாக்குங்கள்.

௭ உச்சனே! வீரனையும் வலியனையும் ஆப்தியர்களின் ஆப்தியனையும்[1] பல வழிகளுமுள்ளவனை நீ பூரணமாய் போற்று; அதிபலமுள்ள அவன் பலமுடன் பார்ப்பானாக; அவன் புவியின் பிரதி பகுதியை ஜயிப்பானாக.

௮ பெருஞ்ஜோதி ஜயிக்கும் பிருஹஸ்பதிவன், இந்த பிரமங்களை, பலத்தை, இந்திரனுக்குச் செய்கிறான்; அவன் சுவராஜனாய் மகத்தான கோசாலையை யரசுபுரிகிறான்;

1 அறிஞர்களிலே அறிஞன்.

துரிதனுன அவன் தவமுள்ளவனுகி விசுவமான அலை களையும்—சுவாதீனஞ் செய்கிறுன்.

கூ இப்படி பெரிய பிருஹத்திவனுன அதர்வன்[1] தன் ஆத்மாவை இந்திரனுகவே[2] சொல்லியுள்ளான்; தாய் வளர்க்கும் சகோதரிகளான இரு குற்றமற்றவர்களை[3], மானிடர்கள், துரிதமாக்கி விருத்தி செய்கிறுர்கள்.

[ரு. உ. க—கூ]

கசரு பிரார்த்தனை [பிருஹத்திவ அதர்வன்—அக்கினி]

க அக்கினியே! போர்களில் பலம் எனதாகட்டும், நாங் கள் உன்னை எழுப்புவித்து எங்களைப் புஷ்டி செய்துகொள் வோம்; நான்கு திசைகளும் எனக்கு வணங்கட்டும்; நாங்கள் உனது தலைமையிலே எதிரிகளை ஜயிக்கவேண்டும்.

உ அக்கினியே! எங்களது எதிரி கோபத்தைத் திருப் பித் தள்ளி எங்கள் இரட்சகனுன நீ, எங்களை எல்லாப் பக்கங்களிலும் பாலனஞ் செய். எங்களைத் துவேஷிப் பவர்கள் கீழே செல்வார்களாக. அங்கு அவர்களுடைய அறிஞர்களது சித்தம் அதோகதியாகட்டும்.

ங எல்லா தேவர்களும், மருத்துக்கள் இந்திரனுடன் விஷ்ணுவும் அக்கினியும் எனது சமரிலாவார்களாக; விசாலவெளியான வானம் எனதாகட்டும்; காற்று எனது இக்காமத்துக்கு வீசுக.

ச நான் செய்யும் யக்ஞங்கள் எனக்கு யக்ஞத்தைச் செய்க; எனது மனத்தின் சங்கற்பம் சத்தியமா குக; நான் எந்தப் பாபத்திலும் விழாமலாவேனுக; எல்லா தேவர்களும் என்னை இங்கு காப்பார்களாக.

---

1 பெருஞ் சோதியான கனல். 2 பலம் சக்தியாகவே. 3 சோதி யையும் சகத்தையும்.

கசச கருத்து—சோதி யறிவும் புவியறிவும் வேண்டும்.

ரு தேவர்கள் என்னில் திரவியத்தை யளிப்பார்களாக. என்னில் ஆசிகளா—குக ; என்னுடன் தேவ அழைப்—பாகுக ; தேவ ஹோதாக்கள் அதை எங்களுக்கு அளிக்கச் செய்வார்களாக ; நாங்கள் வீரர் மிகுந்து எங்கள் காயத்தில் துன்பமற்றுகவேண்டும்.

சு ஏழு விசால திவ்யர்களே. நீங்கள் எங்களுக்கு விசாலத்தைச் செய்யுங்கள் ; தேவர்களான நீங்கள் எல்லீர்களும் இங்கு இன்பமாகுங்கள் ; தீ மொழியும் துன்பமும் எங்களைக் காணுமலாகுக ; துவேஷமான தீங்கும் எங்களைக் காணுமலாகுக.

எ மூன்று தேவிகளான நீங்கள்[1] எங்களுக்கும் எங்களது பிரஜைக்கும் புஷ்டியையும் பெரும் பாதுகாப்பையுமளியுங்கள் ; எங்களாலும் பிரஜையாலும் நாங்கள் நீங்காம லாகவேண்டும் ; ஸோம இராஜனே ! நாங்கள துவேஷியால் துன்பமற்றுவோமாக.

அ பெரும் உணவுடனுகி, இந்த அழைப்பில் அதிகமழைக்கப்படும் விசாலவெளி மஹிஷன்[2] எங்களுக்கு பாதுகாப்பை யளிப்பானுக ; துரித குதிரைகளுடனுன நீ எங்கள் பிரஜைக்குச் சுகமளிப்பவனுய் வா ; இந்திரனே ! எங்களைத் துன்பஞ்செய்யாதே, எங்களை விட்டுவிடாதே.

கூ தாதாவும், விதாதாவும் புவனபதியும் எதிரிகளைக் கொல்லும் தேவ ஸவிதாவும் ஆதித்தியர்களும் ருத்திரர்களும் இரு அசுவினிகளும், தேவர்களும், யஜமானனை நாசத்தினின்றும் காப்பார்களாக.

கഠ எங்கள் எதிரிகள் தூரமாவார்களாக; நாங்கள் இந்திரன் அக்கினியுடன் அவர்களை யழிக்கிறேும்; ஜோதி சேரும் ஆதித்தியர்கள், ருத்திரர்கள் எங்களது அதி இராஜனை உக்கிரனுயும் உணர்வுள்ளவனுயுஞ் செய்துள்ளார்கள்.

---

1 இடை, சரஸ்வதி, பாரதி. 2 பெரியவன்.

கக நாங்கள் இங்கு பசு ஜயிப்பவனையும் பொருள் பற்று பவனையும் பரி வெல்லுபவனுமான இந்திரனை வெகு தூரத்தினின்று அழைக்கிறோம்; எங்களது அதி அழைப்பில் அவன் எங்களது இந்த யக்ஞத்தைச் செவியுறுவானாக. துரிதமானக் குதிரைகளுள்ள நீ எங்களது நண்பனல்லவா!

[ரு. ௬. க—கச.]

கசகூ குஷ்டன் [பிருக் வங்கிரஸன்—யக்ஷ்ம நாசன குஷ்டன்]

க குஷ்டனே![1] சுரமழிக்கும் நீ சுரத்தை நீக்கி ஔஷதிகளில் அதிபலனும் மலைகளில் தோன்றுபவனுமான நீ இங்குவா.

உ ஸுபர்ணம் சுமக்கும் மலையில் தோன்றுபவனையும், பனிமலையில் பிறப்பவனையுமுள்ள சுரமழிக்கும் குஷ்டத்தை அவர்கள் அறிவதால், அதைப்பற்றிச் செவியுற்றவுடன் செல்வங்களுடன் அதற்குச் சலனமாகிறார்கள்.

ந தேவஸ்தானமான அசுவத்தம் இங்கிருந்து மூன்றாவது ஜோதியிலுண்டு: அங்கு தேவர்கள் அமுதக்கண்ணான குஷ்டத்தை அடைந்தார்கள்.

ச சோதியில் பொன் பந்தமுள்ள பொன் கப்பல் சலனமாகும்; அங்கு தேவர்கள் அமுத மலரான குஷ்டத்தை அடைந்தார்கள்.

ரு வழிகள் பொன் மயங்களாகும், துடுப்புக்களும் தங்கங்களாகும். பொன் கப்பல்களால் அவர்கள் குஷ்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

சு குஷ்டமே! இந்த எனது புருஷனை இங்கு கொண்டு

---

1 ஒரு மூலிகையின் பெயர். கடவுளுக்கும் பெயர்.

கசரு கருத்து—எல்லா தேவர்களையும் போற்றி உன் செயலைச் செய்.

வா! இவனைக் குறையினின்று கழி: இவனை எனக்காக நோயினின்று நீக்கு.

எ நீ தேவர்களினின்று தோன்றுகிறாய்; நீ ஸோமனின் ஹிதனான நண்பனாவாய்! எனது பிராணன் அபானன், கண்ணுக்குச் சுக மளி.

அ பனிமலையில் வடதிசையில் தோன்றும் நீ, கீழ்த திசையில் சனத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறாய்; அங்கு அவர்கள் குஷ்டத்தின் உயரிய நாமங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

கூ குஷ்டமே நீ உத்தம நாமமுள்ளவன்; உனது தந்தையும் உத்தம நாமமுள்ளவன்; நீ எல்லா யக்ஷ்மத்தையும் நீக்கு. நீ சுரத்தை நீக்கு.

க0 தலைநோயின் எதிர்ப்பையும், கண்களின் குறையையும் காய கஷ்டமான அனைத்தையும், திவ்யமாயும் திடமாயுமுள்ள குஷ்டம் நீக்கட்டும்.

[ரு. ச. க.—க0.]

கசஎ ஸிலாசீ [அதர்வன்—இலட்சுமி]

க இரவு உனது தாய், மேகம் உனது பிதா, அரியமான் உனது பிதாமஹன்; நீ ஸிலாசீ[1] என்னும் நாமமுள்ளவள்; நீ தேவ சகோதரி.

உ உன்னைப் பருகுபவன் சீவிக்கிறான்; நீ புருஷனைப் பாலனஞ் செய்கிறாய்; நீ அனைத்தையும் தாங்குபவள், சனங்களின் மறையும் நிலயமாவாய்.

ஙு காமமுள்ள கன்னிகையைப்போல் நீ ஒவ்வொரு மரத்திலும் ஏறுகின்றாய்; நீ ஜயிப்பவள்; நீ திடமாய் நிலைப்பவள், நீ ஸ்பரணீ[1] என்னும் நாமமுள்ளவள்.

---

1 ஒரு வனஸ்பதி.

கசசு கருத்து—குஷ்டத்தால் நோய் கழியும்.

௪ தண்டத்தாலோ, அம்பினாலோ அல்லது சுவாலையாலோ ஏதேனும் புண்ணானால் அதன் பரிஹாரி[1] நீ; இந்தப் புருஷனை நோயினின்றும் நீக்கு.

௫ நீ மங்களமான பிலக்ஷத்தினின்று[2] தோன்றியுள்ளாய், அசுவத்தினின்றும் கதிரத்தினின்றும் தவத்தினின்றும், மங்களமான ஆலமரத்தினின்றும் பர்ணத்தினின்றும் தோன்றுகிறாய்; அருந்ததியே! நீ எங்களிடம் வா.

௬ பொன்னிற சௌபாக்கியவதியே! சூரிய நிறமுடன் அதிசய சக்தியுள்ளவளே! நீ இரணத்தைச் சேர். பரிஹாரியே! பரிஹாரம் என்பது உன் பெயர்.

௭ நீ பொன்—நிறள், சுபகை, சக்தி மிகுந்தவள், ரோமாங்கமுள்ளவளே; நீ சலங்களின் சகோதரியாவாய். இலாட்சையே! நீ சலங்களின் சகோதரி; காற்று உனது ஆத்மா.

௮ உனது பெயர் ஸிலாசீ, அஜப்பழுப்பனே! உனது பிதா கன்னியின் மகன்; யமனது கரு நிறக் குதிரையின் வாயினால் நீ நனைக்கப்பட்டுள்ளாய்.

௯ குதிரை வாயினின்று விழ்ந்து அவள் மரங்களைப் பற்றினாள்; அருந்ததியே! நீ சிறகுள்ள நதியாகி எங்களிடம் வா.

[ரி. நி: கஙஅ]

கச௮ இந்திரனை நாடு [அதர்வன்—வெகுபல தேவர்கள்]

௧ முதன்மையாய் பிரம்மன் பூர்வத்தில் புலனாகியுள்ளான்; வேனன் அதி ஒளி மிக்க எல்லையினின்று—அனைத்தையும்—விளக்கியுள்ளான்; அவன் அடிப்படையான

1 சிகிச்சை செய்பவள். 2 ஒரு செடியினின்று.

கசஎ கருத்து—ஸிலாசீ, அருந்ததி இலாட்சை என்னும் ஔஷதங்களை நாடுங்கள்.

அருகிலுள்ள ரூபங்களான ஸத்து அஸத்தின் மூல நில யத்தைத் திறந்துள்ளான்.

உ அஸாத்தியச் செயல்களை உங்களில் முதன்மையாய்ச் செய்பவர்கள் எங்களது வீரர்களைத் துன்பஞ் செய்யாம லாவார்களாக. நான் உங்களை அதற்காகப் பூர்வத்தில் வைத்துள்ளேன்.

ந தேன் நாவுள்ளவர்கள் திரமாய் ஜோதியின் உய ரிய நிலயத்தில் ஆயிரந் தாரைகள் பொழியும்—நிலையில் —ஒருமையுடன் சுவர—கானம் முழங்குகிறார்கள்; அவ னது ஒற்றர்கள் கண் கொட்டுவதில்லை; அவர்கள் கட்டு வதற்குப் பாசங்களுடன் நிலயத்திலுள்ளார்கள்.

ச விருத்திரர்களை எங்கும் ஜயித்துக்கொண்டு வன் மையை ஜயிக்க நீ துரிதமாகவும். நீ அலையால் அரிகளில் செல்லுகிறாய்: நீ மெலிவு என்னும் நாமமுள்ளவன்; கந-வது மாஸம் இந்திரனுடைய வீடாகும்.

ரு தூரத்திலுள்ளவனே! நீ இதனால் ஜயித்துள்ளாய்: சுவாஹா! ஸோமனே, ருத்திரனே! மங்கள மளிப்பவர் களால், கூரிய ஆயுதமும் அம்புகளும் தாங்கிய நீங்கள் இங்கு எங்களுக்குச் சுகமளிப்பீர்களாக.

சு தூரத்திலுள்ளவனே! நீ இதனால் ஜயமாகவில்லை, ஸ்வாஹா! ஸோமனே! ருத்திரனே! மங்கள மளிப்ப வர்களாய் கூரிய ஆயுதம் கூரிய அம்புகளுள்ள நீங்கள் இங்கு எங்களுக்குச் சுகமளிப்பீர்களாக.

எ நீ இதனால் குற்றஞ் செய்பவனாய்; ஸ்வாஹா! ஸோமனே, ருத்திரனே! மங்கள மளிப்பவர்களாய் கூரிய ஆயுதம் கூரிய அம்புகளுள்ள நீங்கள் இங்கு எங்களுக்குச் சுகமளிப்பீர்களாக.

அ இருவர்களான நீங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்றும்

நிந்தனையினின்றும் நீக்குங்கள்; யக்ஞத்தை யநுபவியுங் கள். எங்களில் அமுதத்தை ஸ்தாபியுங்கள்.

கூ கண்ணினுயுதமே, மனத்தினுயுதமே, பிரம்மத்தினுயு தமே தபத்தினுயுதமே! நீ ஆயுதத்தின் ஆயுதமாகும்; எங்களுக்குத் துன்பஞ் செய்பவர்கள் ஆயுதமன்னியி லாவார்களாக.

க0 கண்ணாலும் கருத்தாலும் சித்தத்தாலும் சங்கற்பத் தாலும் எங்களை எதிர்க்கும் எதிரிகளை, அக்கினியே! நீ ஆயுதங்களில்லாமலாக்கவும்: ஸ்வாஹா!

கக நீ இந்திரனின் வீடு; அங்கு நான் உன்னை அணுகு கிறேன், அங்கே நான் உன்னை எனது சகல புருஷர் களோடு, சர்வாத்மாவுடன் சர்வ தேகங்களோடு பிர வேசிக்கிறேன்.

கஉ நீ இந்திரனின் ஆசிரயம். அங்கு........பிரவேசிக் கிறேன் கஉ. நீ இந்திரனின் காப்பு, அங்கு........பிரவேசிக் கிறேன். கச. நீ இந்திரனின் இரட்சகன்; அங்கு........ பிரவேசிக்கிறேன்.

[ரு. கூ. க—கச]

கசக உலோபி [அதர்வன்—வெகு பல தேவர்கள்]

க உலோபியே! எங்களுக்குக் கொண்டுவா, வழி-நிற் காதே; எங்களுக்கான தட்சிணையைத் தடுக்காதே; விலக்குக்கு நமஸ்காரம்: வெற்றி சூனியத்துக்கு—நமஸ் காரம், உலோபிக்கு நமஸ்காரம்.

உ நீ விரும்பும் வெறும்பேச்சுப் புருஷனுக்கு நமஸ் காரம்; நீ நான் விரும்புவதைத் தடுக்காதே!

ங எங்கள் தேவகிருதமான விருப்பம் இரவு பகலால்

கசஅ கருத்து—இந்திரன் என்னும் வலிமைக்கு நீங்கள் முயற்சி செய்யுங்கள்.

விருத்தியாகுக; நாங்கள் உலோபியை யநுசரித்துச் செல்லுகிறோம்; உலோபிக்கு நமஸ்காரம்.

ச பொருளை அநுசரிக்கும் நாங்கள் ஸரஸ்வதியாலும் அநுமதியாலும் யாசிக்கிறோம். நான் தேவர்களின் தேவ அழைப்புக்களில், இனிய தேன் மொழியை மொழிந்துள்ளேன்.

ரு மனத்தினால் இணைந்து, மொழியாலும் சரஸ்வதியாலும் பழுப்புச் ஸோமனால் யளிக்கப்படும் சிரத்தையாலும் இன்று நான் நாடுபவனை, காண்பேனாக.

சு நீ எங்களுடைய விருப்பத்தையும் வாக்கையும் வீணாக்காதே. இந்திரனும் அக்கினியும் எங்களுக்குச் செல்வங்களைக் கொண்டு வருவார்களாக. எங்களுக்கு அளிக்க விரும்பும் நீங்கள் எல்லீரும் உலோபிக்கு நல்வரவு கூறுங்கள்.

எ அபஜயமே! நீ வெகு தூரஞ் சென்று விடு: நாங்கள் உனது ஆயுதத்தை தூரமாக்குகிறோம். உலோபியே நீ அமிழ்த்துபவன் அதோகதி செய்பவன் என நான் உன்னை அறிவேன்.

அ உலோபினியே, புருஷனின் சித்தம் சங்கற்பத்தைச் சிதறடித்து நீ நிர்வாணமாகிக் கனவிலே சனத்தைக் கட்டுகிறாய்.

கூ மஹத்தாயும் அதி மேன்மையாயும் எல்லாத் திசைகளையும் வியாபகஞ் செய்பவளுமான பொன் கேசமுள்ள நிர்ருதிக்கு நான் வணக்கமளித்துள்ளேன்.

கO பொன் நிறமுடன் ஸுபகையாயும் பொன் திண்டுடனாகி பொன் உடையுடனுள்ள பெரியவளான உலோபிப்—பிரியைக்கு—நான் வணக்கமளித்துள்ளேன்.

[ரு. எ. க—கO]

கசகூ கருத்து—கருமித்வம் வேண்டாம்.

கருO பற்றுரை அழித்துவிடு [அதர்வன்—அக்கினி விசுவேதவன் இந்திரன்]

க வைகண்டன சமித்துடன் நீ தேவர்களுக்கு நெய்யைச் சுமந்து செல். அக்கினியே, நீ இங்கு அவர்களை இன்பமுடனுக்கவும்; என் அழைப்புக்கு அனைவரும் வருக.

உ இந்திரா என்னுடைய அழைப்புக்கு வா; நான் இதனைச் செய்வேன்; நீ அதனைச் செவியுறவும். இந்திரனின் இந்தத் துரித வியாபகர்கள் எனது சங்கற்பத்தைப் பூரணமாக்குவார்களாக; ஜாதவேதஸனே! காயவசியமுள்ளவனே, அவர்களால் வீரியத்தை நாங்கள் பற்றுபவர்களாகவேண்டும்.

ந தேவர்களே! திவ்ய சூனியன் எதனைச் செய்ய விரும்பினும் அக்கினி அவர்களது அவியைச் சுமக்காமலாவானுக; தேவர்களும் அவனது அழைப்புக்குச் செல்லவேண்டாம். எனது அழைப்புக்கு நீங்கள் வரவேண்டும்.

ச துரித வியாபகர்களே! நீங்கள் முன் பாயுங்கள்; இந்திரனுடைய மொழியால் சொல்லுங்கள்; ஓநாய் ஆட்டைப்போல நீங்கள் எதிரியைக் குலுக்குங்கள்: உங்களிடமிருந்து அவன் தப்பிப் பிழைக்கவேண்டாம்; நீ அவனுடைய பிராணனை நிறுத்து.

ரு எங்கள் அபஜயத்துக்கு முயற்சி செய்யும் பிராமணனை உன் கால்களால் மிதித்து விடு. இந்திரனே; நான் அவனை மிருத்யுவில் தள்ளுகிறேன்.

சு எதிரிகள் தேவர்களின் புரங்களுக்குச் சென்றாலும் பிரம்மத்தைத் தங்கள் காப்புக்களாகச் செய்துகொண்டாலும் பூரண காப்பாய் காய காப்புச் செய்துகொண்டு தங்களைத்திடஞ் செய்து கொண்டாலும், அவர்களுடைய சக்திகளை யெல்லாம் இரஸமன்னியி லாக்கவும்.

எ இந்திரா எதிரி அங்கு செய்யும் தீவிர முயற்சிகளையும்,

விருத்திரனைக் கொல்லும் அங்குள்ள எதிரிசனத்தையும் ஒழிக்க அவற்றை[1] மறுபடியும் திருப்பி விடு.

அ இந்திரன் உத்வாசனனைப்[2] பிடித்து அவனைத் தன் பாதங்களில் அழுத்துவதுபோல் நானு மப்படியே அழியாத பல வருடங்கள் வரை அம் மனிதர்களை அதோகதியாக்குகிறேன்.

கூ விருத்திரனை யழிக்கும் இந்திரா! அவர்களின் மர்ம ஸ்தானங்களை மாய்த்து விடு: இங்கு அவர்களை மிதித்துத் தள்ளு; இந்திரா! நான் உனது நண்பன்; நாங்கள் உன் னைப் பற்றுகிறோம்; இந்திரா! நாங்கள் உன் நல்மனத்திலாகவேண்டும்.

[ரு. அ. க—கூ]

கருக நோக்கம் [பிரமன்—வாஸ்தோஷ்பதி]

க—கூ ஜோதிக்கு ஸ்வாஹா! சகத்துக்கு ஸ்வாஹா! வானத்துக்கு ஸ்வாஹா! வானத்துக்கு சுவாஹா! ஜோதிக்கு ஸ்வாஹா! சகத்துக்கு ஸ்வாஹா!

எ சூரியன் என் கண், காற்று என் பிராணன், வானம் என் ஆத்மா, புவி என் தேகம். நான் இங்கு வெல்லப் படாதவன் என்னும் நாமமுள்ளவன்; இப்படிப்பட்ட நான் காப்புக்கு என் ஆத்மாவை புவிக்கும் ஜோதிக்கும் அளிக்கிறேன்.

அ ஆயுளை உச்சமாக்கவும், பலத்தை உச்சமாக்கவும், செயலை உச்சமாக்கவும், செய்கையை உச்சமாக்கவும், அறிவை உச்சமாக்கவும், இந்திரியத்தை உச்சமாக்கவும்; ஆயுட் செய்பவனே, ஆயுட் பத்தினிகளே, ஸ்வதா மிகும்

---

1 அவர்களுடைய முயற்சியினலாகும் பயன்களை. 2 கத்திக் கூச்சலிடும் அரக்கனை.

கருo கருத்து—வலிமையால் வட்கார்களை வீழ்த்து.

நீங்கள் எனது இரட்சகர்களாகுங்கள், எனக்குத் துணை செய்யுங்கள், எனது ஆத்மாவில் அமர்பவர்களாகுங்கள்; என்னை இம்ஸியாதேயுங்கள்.

[ரு. க. க—அ]

கருஉ காப்பு [பிரமன்—வாஸ்தோஷ்பதி]

க நீ எனது கற்காப்பு; கிழக்குத்திசையினின்று என்னைத் தாக்கும் துன்பஞ் செய்பவனை அவன் எதிர்க்கவேண்டும்.
உ நீ எனது கற்காப்பு; தென் திசையினின்று என்னைத் தாக்கும் துன்பஞ் செய்பவனை அவன் எதிர்க்கவேண்டும்.
ங. நீ எனது கற்காப்பு; மேற்குத் திசையினின்று என்னைத் தாக்கும் துன்பஞ் செய்பவனை அவன் எதிர்க்க வேண்டும்.
ச நீ எனது கற்காப்பு; வடதிசையினின்று என்னைத் தாக்கித் துன்பஞ் செய்பவனை அவன் எதிர்க்கவேண்டும்.
ரு நீஎனது கற்காப்பு, நிலையான திசையினின்று என்னைத் தாக்கித் துன்பஞ் செய்பவனை அவன் எதிர்க்கவேண்டும்.
சு நீ கற்காப்பு; உச்சி திசையினின்று என்னைத் தாக்கும் துன்பஞ் செய்பவனை அவன் எதிர்க்கவேண்டும்.
எ நீ எனது கற்காப்பு; நடுத்திசையினின்று என்னைத் தாக்கும் துன்பஞ் செய்பவனை நீ எதிர்க்க வேண்டும்.
அ நான் பிருஹத்தால் மனத்தை அழைக்கிறேன்; மாதரிசுவனல்களால் பிராணனையும் அபானனையும்,—அழைக்கிறேன்; நான் சூரியனிடமிருந்து கண்ணையும் வானத்தினின்று செவியையும், புவியினின்று தேகத்தையும்—அழைக்கிறேன்; நாங்கள் மனமிசையும் ஸரஸ்வதியால் சொல்லை யழைக்கிறோம்.

[ரு. க0. க—அ]

கருக கருத்து—உச்சமோங்குங்கள்.
கருஉ கருத்து—எதிர்த்து நில்.

கருக விஞ விடை [அதர்வன்—வருணன்]

க அதர்வன்[1] பேசுகிறன். மகத்தான அசுரனுடன்[2] இங்கு நீ எப்படிப் பேசினாய்? நீ திவ்ய திடத்துடன் பொன்னிறப் பிதாவுடன்—எப்படிப் புகன்றாய்? வருணனே! தட்சிணையாக யளிக்கப்பட்ட பிருசினியை[3] நீ மனத்தினால்—என்?—மறுபடியும் பெற விரும்பினாய்.

உ வருணனது பதில்[4]. அதர்வனே! நான் மறுபடியும் பெற விரும்பியது விருப்பத்தினாலில்லை; நான் இந்தப் பிருசினியை வீட்டுக் கழைத்தது அதை நன்றாய் பாலனஞ் செய்வதர்க்காகும்: நீ எந்தக் காவியத்தால் நீ—கவி—யாயுள்ளாய்; நீ இப்போது எந்த ஜாதத்தால்—புலனுகும் எப்பொருளால்— ஜாதவேதஸனுயுள்ளாய்?

ங அதர்வன் பேசுகிறன்—நான் காவ்யத்தில் அதி கம்பீரனுயுள்ளது உண்மையே; நான் ஜாதத்தினால் உண்மையாகவே ஜாதவேதஸனுயுள்ளேன். ஆரியன் தனது மகிமையினால் தாஸன்-தன்திடத்தால்-நான் ஏற்கும் விரதத்தை பங்கஞ்செய்ய முடியாமலாகிறர்கள். ச வருணனே,[1] உன்னைவிட மேன்மையான கவி வேறு எவனுமில்லை; அறிவினால் உன்னைவிட திட தீரன்—வேறு எவனுமில்லை. நீயே[1] உன்னை அரசுபுரிந்து கொள்கிறாய். நீ இந்த எல்லா புவனங்களையு மறிகிறாய்; கபட புருஷனும் உன்னைக் கண்டு கலங்கினான். ரு தன்னரசு வருணனே, நன்கு செலுத்துபவனே! நீ எல்லா சனனங்களையு மறிகிறாய்; இந்த இரஜஸுக்கு—வானத்துக்கு—அப்பால் வேறு ஏதேனு முண்டோ? பிழையற்றவனே! இந்த பரத்துக்குக் கீழாக ஏதேனுமுண்டோ?

சு வருணன் பதில் கூறுகிறன் —இரஜஸுக்கு அப்பால்

---

1 ஆரோபமான ஆத்மா. 2 பலமுள்ளவனிடம். 3 பசுவை புலனை. 4 ஆரோபமான பரமன்.

வேமுெரு-பொருளுண்டு; இப்பொருளுக்கப்பால் அங்கு அடைவதர்க்கரிதான ஒன்று உண்டு; வருணன நான் இதை அறிந்து உனக்கறிவிக்கிறேன்; பணிகள் கீழே செல்க; தாஸர்கள் நீசமாய்ப் புவிக்கு நகருகிருர்கள்.

எ அதர்வன் பேசுகிருன். வருணனே, அளித்ததை—திரும்பப்பெற முயல்பவர்களை-ப்பற்றி நீ வெகு பல நிந்தை மொழிகளைக் கூறுகின்ருய்; அந்தப் பணிகளை நீ அணுகாமலாகவும்; சனங்கள் உன்னை கொடுக்காதவன் என அழைக்க வேண்டாம்.

அ வருணன் பேசுகிருன். ஜனங்கள் என்னை கொடுக்காதவன் எனக் கூருமலிருப்பார்களாக; துதி செய்பவனே! நான் பிருசினியைத் திருப்பி யளிக்கிறேன்; நீ சக்திகளுள்ள எல்லா மானிடர், நடுவில் திசைகளின் நடுவே என்து எல்லா தோத்திரத்துக்கும் வா.

கூ அதர்வன் பேசுகிருன்—எல்லா மானிடர் இடையே திசைகளின் நடுவே உனது உயரிய தோத்திரங்கள் வருக: நீ எனக்கு அளித்துள்ளாததை இப்பொழுது எனக்களி; நீ எனக்கு இசையும் ஏழு அடி நண்பனுகும். வருணனே! நம்மை ஒரே பந்துத்வம் ஒரே பிறப்பு—ஒன்று சேர்க்கும்.

கo வருணன் பேச்சு. நமது இருவர் களில் ஒரே பிறப்பான உனக்கு அளித்துள்ளாததை நான் அறிவேன்; அதை நான் உனக்கு அளிக்கிறேன்: நான் உனக்கிசையும் ஏழு அடி நண்பனுயுள்ளேன். கக தேவன், துதிக்கும் தேவனுக்கு திடமளிப்பான். அறிஞன் துதிக்கும் அறிஞனுக்கு அதி மேதையை யளிப்பான். தன்னதிகார வருணனே தேவபந்துவான அதர்வானைத் தோற்றுவிப்பதால், அவனுக்கு நன்கு போற்றப்படும் பொருளைச்

செய்ய நீ எங்கள் நண்பனாகவும், உயரிய பந்துவாகவும்.

[ரு. கக. க—கக]

கருச துதிகள் [ஆப்ரி சூக்தம் அங்கிரஸன்—ஜாதவேதசன்]

க தேவனான ஜாதவேதஸனே, மனிதரின் நிலயத்தில் நீ இன்று எழுப்பப்பட்டு, நீ தேவர்களை யஜிக்கிறாய்: மித்திரனுக்குச் சமான ஒளியுள்ளவனே! அறியும் நீ அவர்களைக் கொண்டு வா: நீ முன் அறியும் தூதன், நீ கவி.

உ இனிய நாவுள்ளவனே! தனூநப்தனே, ருதஞ் செல்லும் வழிகளைத் தேனால் நனைத்து அவற்றை இனிமையாக்க, யக்ஞத்தையும் உபாஸனைகளையும் அறிவுகளால் விருத்தியாக்கி எங்கள் அத்வரத்தைத் தேவர்களில் ஸ்தாபனஞ் செய்.

ங அக்கினியே, துதிக்கும் வணக்கத்துக்கான நீ அவி செய்து வசுக்களுடன் இணைந்து வா: இளைஞனே! நீ தேவ ஹோதா; யக்ஞஞ் செய்பவர்களில் சிறந்தவனான நீ, பிரேரிதமாகி யக்ஞங்களைச் செய்.

ச புவியின் முன் திசையில், கீழ்த்திசை-என்னும் தருப்பை தினங்களின் உதயமான இந்த உஷையில் தோய்ந்து அதிதிக்கும் தேவர்களுக்கும் இனிமையாகி அதி விசாலமாய்ப் பெருகி விரிகின்றது.

ரு. புருஷர்களுக்கு தங்களை யலங்காரஞ் செய்துகொள்ளும் மனைவிகளைப்போல், அவர்கள் விரியும் கதவுகளை விசாலமாய்த் திறப்பார்களாக; பெரியனவாயும் திவ்யங்களாயும் விசுவ விருத்தியாக்கும் கவாடங்களான நீங்கள் தேவர்களின் நற் பிரயாணத்துக்கு அநுகூலமாகுங்கள்.

கருக. கருத்து—முப்பொருளுண்மையறி.

௬ பூஜ்யர்களும் பொழிபவர்களுமான உஷையும் இரவும், பிரகாசமாயும் பெரியவர்களாயும் அதி ஒளிகளுமுள்ள அந்த இரண்டு ஸ்திரீகள் சுந்தராலங்காரங்களோடு ஸ்ரீயை தரிப்பவர்களாய் இங்கு சயனத்தில் ஒன்று சேர்ந்து சாய்வார்களாக.

௭ தங்கள் திசையால் பிராசீன[1] ஒளியைப் புலனுக்கி, சபைகளில் எங்களைத் தூண்டுபவர்களுமான கானஞ்செய்யும் இருவர்கள், முதன்மையாயும் நல்ல மொழிகளுள்ள தேவ ஹோதாக்களுமான இவர்கள், மனிதர்யக்ஞஞ் செய்ய யக்ஞத்தை உருவமாக்குகிறார்கள்.

௮ பாரதி எங்கள் யக்ஞத்துக்குத் துரிதமாய் வருக. இங்கு இடை மனிதனைப்போல் தூண்டுகிறாள்; ஸரஸ்வதியும் நன்கு செய்யும் மூன்று தேவிகளும் இந்த இனிய தருப்பையி லுட்காருவார்களாக.

௯ ஹோதாவே! சனகர்களான இச் ஜோதியையும் புவியையும், எல்லா புவனங்களையும் ரூபங்களால் அலங்கரிக்கும் தேவனான துவஷ்டாவையும், நீ பிரேரிதமாகி, அறியும் யக்ஞ சீலனாகி, யஜி.

௧௦ பருவகாலத்தில் அவிகளை தானாகவே நனைத்து நீ தேவ பாதைகளில் பொழி: சாந்தஞ் செய்யும் வனஸ்பதியின் தேவனான அக்கினி நெய் தேனுடன் அவியை நனைப்பானாக.

௧௧ அக்கினி தான் தோன்றுஞ் சமயத்திலேயே யக்ஞத்தை திடஞ் செய்கிறான்; அவனே தேவ முதல்வனாவான்; இந்த ஹோதாவின் ஆக்ஞையில் ருதத்தின் மொழியில், சுவாஹா செயலுடனாகும் அவியை தேவர்கள் புசிப்பார்களாக.

[ரு. ௧௨. ௧—௧௧]

---

1 பழைய.

௧௫௪ கருத்து—உஷாகால வர்ணனையும் உயரிய அனலும்.

கருடு விஷ சிகிச்சை [கருத்மான்—தட்சகன்]

க ஜோதியின் கவியான வருணன் எனக்குச் சிகிச்சையை யளித்துள்ளான், நான் உக்கிரமொழிகளால் உன்[1] விஷத்தை நீக்குகிறேன்; பல் அழுந்தியது, அழுந்தாதது, பற்றியது மான நஞ்சை நான் பறித்துள்ளேன்: பாழில் பானத்தைப்போல் உன் விஷம் வீணுகிவிட்டது.

உ நான் இவற்றில் உனது நீரில்லா நஞ்சைப் பற்றியுள்ளேன்; நான் உனது உச்சத்திலும் நடுவிலுமுள்ள இரஸத்தைப் பற்றுகிறேன்; அச்சத்தால் உனது அடிப் பாகத்திலுள்ள நஞ்சு நீங்குக.

ந எனது மொழி மேகத்தில் முழக்கஞ் செய்யும் மாடு-போலாகும்; நான் உனது உக்கிரமான மொழியால் விஷத்தை விலக்குகிறேன்; நான் மனிதர்களின் உதவியால் — அந்த இரஸத்தைப் பறித்துள்ளேன்; இருளினின்று ஜோதியைப்போல் சூரியன் உதயமாவானாக.

ச என் கண்ணால் உன் கண்ணை நான் கொல்லுகிறேன்; விஷத்தால் நான் உன் விஷத்தை விலக்குகிறேன்; ஸர்ப்பமே! நீ சா, உன்னிடமே உன் விஷம் திரும்புக.

ரு கைராதனே! புள்ளிப்பாம்பே! புல் நாடுபவனே! பழுப்பனே! நீங்கள் எனக்குச் செவிகொடுங்கள்: கரும்பாம்புகளே! அலீகங்களே![2] எனது நண்பனின் வழியில் நீங்கள் நிற்கவேண்டாம்; நீங்கள் எங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்து விஷத்திலே[3] இன்பமாகுங்கள்.

சா வில்லின் வில்நாணைப்போல் தைமாதன் கரும்பாம்பு பழுப்பன் அப்போதகன் சதாஜெயமுள்ளவனது கோபத்தை-விஷத்தை—நீக்குகிறேன்; நான் இரதங்களைப்போல் விலக்குகிறேன்.

---

1 பாம்பின். 2 எல்லாம் பாம்புங்களின் பெயர்கள். 3 விஷம் மிகும் உங்களகத்தில்.

எ ஆரிகையே விலிகையே அவர்களுடைய தாயே தந்தையே—உங்கள் பந்து-க்களே பூரணமாய் நாங்கள் அறிவோம்; இரஸமற்றவர்களே! நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்.

அ உருகுலேயின் பெண், கரும்பாம்பினின்று தோன்றும் தாவிப்பாம்பு எதிர்த்துத் தீண்டும் பாம்பு—இவற்றின் விஷம் இரஸமன்னியிலுள்ளது.

கூ மலேச்சார்பினின்று வரும் துரித-செவிமுட்பன்றி இதைச் சொல்லிற்று :- புவியை-கெல்லுவதால் புலனை பாம்புகளின் விஷம் இரஸமற்றது.

கo தாபுவம்[2] தாபுவம் போலாகும்; நீ தாபுவமில்லே; தாபுவத்தால் இரஸம் விஷமற்றது.

கக தஸ்துவம்[2] தஸ்துவம் போலாகும்; நி தஸ்துவமில்லே, தஸ்துவத்தால் விஷம் இரஸமற்றது.

[ரு. கரு. க—கo]

கருகூ அரி அழி [சுக்கிரன்—வனஸ்பதி]

க கருடன் உன்னேக் கண்டான். காட்டுப்பன்றி தனது மூக்கால் உன்னேக் கெல்லிற்று; துன்பஞ்செய்ய விரும்புபவனே நீ துன்பஞ்செய்; துன்பஞ்செய்ய விரும்பவனே நீ தொலே.

உ யாது தானர்களே அடியோடழி: துன்பஞ் செய்பவனே தகி; ஓஷதியே; எங்களே யழிக்க விரும்புபவனே நீ யொழித்து விடு.

ந மானுடைய சர்மத்தின் துண்டை-வேறு மிருகத்தைப்பற்ற பயன் செய்வதுபோல்-தேவர்களே! மாலேயைப்போல்-துன்பஞ் செய்பவனில் துன்பத்தை நாட்டு.

ச துன்பஞ் செய்பவனுக்கு துன்பத்தைக் கையினுல்

---

1 பாம்பின் பெயர். 2 விஷம் நீக்கும் ஔஷதம்.

கருரு கருத்து—தஸ்துவத்தால் விஷந்தொலே.

பற்றிச் செல்: அது அவனை அழிக்க அவன் முன் அதை நன்கு சாய்த்து விடு.

ரு துன்பங்கள் துன்பஞ் செய்பவனுக்காகட்டும்; சபிப்பவனுக்குச் சாபங்களாகட்டும்: சுகமான இரதத்தைப் போல் துன்பம் துன்பஞ் செய்பவனிடம் மறுபடியுஞ் செல்க.

சு குதிரையைத் தடைவாரால் அடக்குவதுபோல் தீமை புரியத் துன்பஞ் செய்ய விரும்பும் ஆணையும் பெண்ணையும் வசியஞ்செய்ய அதை எடுத்துச் செல்லுகிறோம்.

எ நீ தேவனுல் செய்யப்பட்டாலும் சரி, புருஷனுல் செய்யப்பட்டாலும் சரி,—உன்னை நாங்கள் இந்திரனது நட்போடு பின்செலுத்துகிறோம்.

அ அக்கினியே, நீ எதிரி ஜயிப்பவன், நீ எதிரிகளை ஜயிக்கவும்; நாங்கள் துன்பஞ் செய்பவனுக்கு துன்பத்தைப் பரிவிருத்தியால் திருப்புகிறோம்.

கூ வேல் பழக்க முள்ளவனே! அவனைவீழ்த்து: துன்பஞ் செய்பவனைத் தொலை: நாங்கள் துன்பஞ் செய்யாதவனுக்காக உன்னை கூரு செய்யவில்லை.

க0 தந்தைக்கு மகனைப்போல் நீ செல், மிதிபட்ட பாம்பைப்போல் நீ கடி; துன்பமே! நீ துன்பஞ் செய்பவனுக்குப் பந்தத்தினின்று தளர்பவன்போல் திரும்பிச் செல்.

கக பெண் மானைப்போல், பெண் யானையைப்போல் வேடனுல் பின் பாயும் ஹரிணத்தைப்போல் துன்பம் அதன் கர்த்தாவினிடஞ் செல்க.

கஉ புவியே! ஜோதியே! துன்பஞ் செய்பவனை எதிர்க்க சரத்தைவிட சடிதியாய் அது பறக்கட்டும்; மானை வேடன்போல், துன்பஞ் செய்பவனைத் துன்பம் மறுபடியும் பற்றட்டும்.

கங அது[1] அக்கினியைப்போல் எதிர்த்துச்செல்க. நீரைப்போல் கீழ் பாய்க; சுகமான இரதத்தைப்போல் துன்பஞ் செய்பவனிடம் துன்பம் செல்க.

[ரு. கசு. க—கங]

கருஎ சாதனம் [விசுவாமித்திரன்—வனஸ்பதி]

க—கக எனக்கு ஒன்று எனக்கு பத்து கஷ்டம் தடுப்பவள்[2]; ஓஷதியே; நீ ருதத்தில் பிறப்பவள், நீ ருதம் மிகுந்தவள்: இனி நீ எனக்கு இனிமை செய். ஓஷதியே! எனக்கு இரண்டு எனக்கு இருபது..............இனிமை செய். எனக்கு மூன்று எனக்கு முப்பது...........செய். எனக்கு நான்கு, எனக்கு நாற்பது...........செய். எனக்கு ஐந்து எனக்கு ஐம்பது........செய். எனக்கு ஆறு எனக்கு அறுபது.......செய், எனக்கு ஏழு எனக்கு எழுபது........ செய். எனக்கு எட்டு எனக்கு எண்பது.......செய். எனக்கு ஒன்பது. எனக்குத் தொண்ணூறு........செய். எனக்கு பத்து எனக்கு நூறு.......செய். எனக்கு நூறு எனக்கு ஆயிரம்........செய்.

[ரு. கரு. க—கக]

கருஅ காளை [விசுவாமித்திரன்—ஏகவிருஷன் உற்பத்திசெய்]

க நீ ஒரே காளை[3] யானால் உற்பத்திசெய்: செய்யவில்லையேல் நீ இரஸமன்னியிலுள்ளவன். உ நீ இரு காளைகளானால்[4] .... ங நீ முக்காளைகளானால்.......... ச நீ நான்கு காளைகளானால்........... ரு நீ ஐந்து காளைகளா

---

1 துன்பஞ் செய்பவனது துற்செயல். 2 நீ பல கஷ்டங்களைத் தவிர்ப்பவள். 3 ஆத்மா விருஷன், வலிமையுள்ளவனானால் 4 இரு வன்மைகளைச் சேர்ப்பவனானால், இரு பிராணன்களைச் சேர்ப்பவனானால்.

கருசு கருத்து—வேப்பு நாடுபவன் வேப்பலை பறிப்பான்.

கருஎ கருத்து—ஔஷதங்களால் நோய் நீங்குங்கள்.

ஞல்........... சு நீ ஆறு காளைகளானல்........... எ நீ ஏழு காளைகளானல்........... அ நீ எட்டு காளைகளானல்.... கூ நீ ஒன்பது காளைகளானல்........ கo நீ பத்து காளை களானல்........... கக நீ பதினென்று காளைகளானல்.... நீ இரஸமற்றவன்.

[ரு. கசு. க—கக]

கருக பிராம்மண மனைவி [மயோபூ—பிரம்ம ஜாயை]

க பிரம்ம[1] குற்றமானல முதன்மையாய் சூரியனும் சமுத்திரனும் வாயுவும்—எதிர்—முழக்கஞ் செய்கிருர் கள்; அதி கோபனும் உக்கிரதபனும் சுகமளிக்கும் திவ்ய சலனும் ருத முதல்வனும்-எதிர் முழக்கஞ் செய்கிருர்கள்.

உ. இராஜாவான ஸோமன் பிராமணனது மனைவியை[2] எதிர்ப்பன்னியில் திருப்பி யளிப்பான்; அவளை யநு ஸரித்தவர்கள் மித்திரனும் வருணனுமானர்கள்; அக்கினி ஹோதாவாகி அவளது கையைப்பற்றி அவளை இங்கு கொண்டுவருவான்.

ஙு அவள் பிராம்மணனது மனைவி என ஒருவன் சொன் ஞல் அவளது—அறச்—சிந்தனையின் கையால்[3] பற்றப் படவேண்டும். அவளை—அழைத்துச் செல்ல—தூதனுக் அவள் நிற்கவில்லை.[4] இப்படி[5] க்ஷத்திரியனுடைய[6] இராஷ்டிரம்[7] இரட்சணையாகும்.

ச "தலைமயிர் குலையும் தாரகம் இவள்தான்" என கிராமத்தில் விபத்து வருங்கால் விளம்பப்படும், பிராமண

---

1 ஞானத்தைத் தடுக்குஞ் செயல், சக்தி, ஞானம். 2 அறிவின் ஆத ரவை, அழகை. 3 உன் மனத்தால். 4 தாமதிப்பதில்லை. 5 அறி வை பங்கஞ் செய்யாதவனது. 6 சக்தி மிகுபவனது. 7 தேகம்.

கருஅ கருத்து—பலமுள்ளவர்களானல் பலத்திற்கேற்ற பய னுள்ள செயல்களைச் செய்யுங்கள்.

னது மனைவி, விழும் ஒளிகளுடன் சேரும் முயல்போ லுள்ள மனமுளோர்கள்—மலரும் இராஷ்டிரத்தை துக்க முடனுக்குவாள்.

ரு பிரம்மசாரி அதிதொண்டு செய்பவனாய் சலனமாகி ருன்; அவன் தேவர்களின் ஒரு அங்கமாகிருன்; தேவர் கள் ஸோமனால் கொண்டுவரப்பட்ட யக்ஞஸாதனத்தைப் போல் பிரம்மசாரியால்—பிரஹஸ்பதி, மனைவியைக் கண் டான்.

சு பூர்வ தேவர்கள் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லியுள் ளார்கள்; தவத்துடன் உட்காரும் ஏழு ரிஷிகளும்—அப் படிச்—சொல்லியுள்ளார்கள்: அன்னியர்களால் அழைத் துச்செல்லப்படும் பிராமணனது மனைவி அஞ்சியுள்ளாள்; அவள் உயரிய ஸ்தானத்திலும் துக்கத்தை யளிப்பாள்.

எ பிராமணனது மனைவி, விழும் இளங் கருக்களையும், நஷ்டமடையும் பிராணிகளையும் பரஸ்பர மழியும் வீரர் களையும் செய்கிருள்.

அ ஒரு ஸ்திரீக்கு [1] பூர்வத்தில் பத்து [2]அபிராமணபதி களிருந்தபோதிலும் அவள் கையை [3]பிராமணன் பற்றி ஞல் அவனே அவளது புருஷனுவான்.

கூ பிராம்மணனே அவளது புருஷனுவான்; இராஜன்ய னும் வைசியனுமாக மாட்டான்; சூரியன் இதனை ஐந்து வித மானிடர்களுக்கு அறிவித்துச் செல்லுகிருன்.

க0 தேவர்கள் திருப்பியளிப்பார்கள்; மனிதர்களும் திருப்பியளிப்பார்கள்; அரசர்களும் சத்தியத்தை கிர ஹித்து பிராமணனின் மனைவியைத் திருப்பி யளிப்பார் கள்.

கக அவர்கள் பிராமணர்களது மனைவியைத் திருப்பி யளித்து, தேவர்களால் குற்றத்தினின்று நீங்கி, புவியின்

---

1 இராஷ்டிரத்துக்கு. 2 அறிவிலி. 3 அறிஞன்.

உறுதியைப் பகிர்ந்து விசாலவெளியைக் கவர்கிறார்கள்.

௧௨ அறிவின்மையால் தடுக்கப்படும் பிராம்மண மனைவியின் இராஷ்டிரத்தில்,—அந்த தேசத்தலைவனது—சயனத்தில், நூறு கொண்டுவரும் காந்தை—சுந்தரியுஞ் சயனஞ் செய்வதில்லை.

௧௩ அறிவின்மையால் தடுக்கப்படும் பிராம்மண மனைவியுள்ள இராஷ்டிரத் தலைவனின் வீட்டில் விசால செவி விசால சிரமுள்ள—மாடு சனிப்பதில்லை

௧௪ அறிவின்மையால் தடுக்கப்படும் பிராம்மண மனைவியுள்ள இராஷ்டிரத் தலைவனது உணவுத் தட்டுக்களின் முன் பொன்மாலை யணியும் விபாகஸ்தன் ஒருவனும் செல்வதில்லை.

௧௫ அறிவின்மையால் தடுக்கப்படும் பிராம்மண மனைவியுள்ள இராஷ்டிரத் தலைவனது இரதத்துக்கு இணைக்கப்பட வெண்மையான கருஞ் செவியுள்ள குதிரை குணமாவதில்லை.

௧௬ அறிவின்மையால் தடுக்கப்படும் பிராம்மண மனைவியுள்ள இராஷ்டிரத் தலைவனது நிலத்தில் தாமரைத் தடாகமில்லை, அண்டக்குமிழி—கமலமும்—தோன்றுவதில்லை.

௧௭ அறிவின்மையால் தடுக்கப்படும் பிராம்மண மனைவியுள்ள இராஷ்டிரத் தலைவனது சுந்தரமான பசுவைக் கறப்பவர்களு மில்லை.

௧௮ பிராமணன் மனைவியில்லாமல் துக்கமுடன் இரவைக் கழிக்கும்— வீட்டில் கிருகஸ்தனது—பசு மங்களமாவதில்லை; அவன் காளையும் நுகத்தடி தாங்குவதில்லை.

[ரு. ௧௦. ௧—௧௮]

௧௫௧ கருத்து—ஞானத்தின் மனைவியான அறிவை பலத்தால் தடுக்காதே;

கசுO பசு. [மயோபு—பிரம்ம கவி]

க மனிதர் பதியே! தேவர்கள் அவளைப்[1] புசிப்பதர்க்காக உனக்களிக்கவில்லை. இராஜன்யனே! புசிக்கப்படாத பிராமணனுடையப் பசுவை நீ புசிக்க விரும்பாதே.

உ சூதால் சீரழியும் இராஜன்யனும் நீசனும், ஆத்மா யழிபவனும் நான் இன்று வாழட்டும், நாளை—கவலை—இல்லை எனச்சொல்பவனும் பிராமணனுடையப் பசுவைப் புசிப்பானாக.

ந இராஜன்யனே சர்மத்தால் கொடிய நஞ்சு மறைந்த ஸர்ப்பம்போல் இந்த பிராமணனுடைய பசு துன்ப மளிப்பதாகும்; தின்பதர்க்காகாது.

ச அது அவனுடைய க்ஷத்திரத்தை எடுத்துச்செல்லும்; அது அவனது வன்மையை யழிக்கும்; அது பற்றிய அனலைப் போல அனைத்தையும் எரிக்கும்: பிராமணனை உணவு என எண்ணுபவன் தை மாதப்—பாம்பின்—விஷத்தை அருந்துபவனாவான்.

ரு பிராமணனை ஸாது என அறிவின்மையால் நினைத்து அவனை அழித்து, தேவ நிந்தனை செய்து செல்வம் விரும்புபவனது இருதயத்தில் இந்திரன் சுடரை எழுச்சியாக்குகிறான். அவன் செல்லுங்கால் புவியும் சோதியும் அவனை வெறுக்கும்.

சு தன் பிரியமான காயத்தின் அனலைப்போல் பிராமணன் இம்ஸிக்கத் தகாதவன்; ஏனெனில் ஸோமன் அவனுக்கு வார்ஸாவான்: இந்திரன் அவனைத் தீச் சொல்லினின்று காப்பான்.

எ நான் இனிமையாயுள்ளதைப் புசிக்கிறேன் என பிராமணனின் உணவை மனம் வைக்கும் மதியற்றவன் நூறு

1 பசுவை

முட்களுள்ளதை விழுங்குபவனுவான்; அவன் அதை ஜீரணிக்க இயலாது.

அ அவனது[1] நாக்கு வில் நாணுகும், அவனது சொல்—சரத்தின் கழுத்தாகும், அவனது பற்கள் தவங்களால் நனையும் சரங்களாகும்; பிராமணன் இவற்ருல், தேவர்களால் துரிதமாகும் இருதயத்தோடு பல விற்களுடன் தேவ தூஷணஞ் செய்பவர்களை துவம்ஸஞ் செய்கிருன்.

கூ பிராம்மணர்கள் கூறிய அம்புகளுள்ளவர்கள், ஆயுதங்களுள்ளவர்கள், அவர்கள் எரியும் கணைகள் வீணுவதில்லை; அவர்கள் தவத்துடன் கோபத்தால் தொடர்ந்து தூரத்தினின்றே எதிரியைச் சேதனஞ் செய்கிருர்கள்.

க0 பத்து நூருயிருந்து ஆயிரத்தை அரசுபுரிந்த வைதஹவ்யர்கள்[2] பிராமணனது பசுவைப் புசித்து பாழாஞர்கள்.

கக கேசரபந்த மங்கையின் அஜத்தைப்[3] பக்குவமாக்கும் வைதஹவ்யர்களை, இம்ஸையாகும் பசு கொன்று விடும்.

கஉ பிராமணப் பிரஜையை இம்ஸிக்கும், புவியால் பிரிக்கப்படும் நூறும் ஒன்றுமான ஜனங்கள் நிர்மூலமாயழிகிருர்கள்.

கந தேவ நிந்தை செய்பவன் மானிடர்களில் திரிகிருன். அவன் நஞ்சைப் பருகுபவனுவான். அவன் வெறும் அஸ்திமயமாவான்; தேவ பந்துவான பிராமணனை இம்ஸிப்பவன் பிதுருக்கள் போகும் உலகத்துக்குச் செல்வதில்லை.

கச அக்கினி எங்கள் வழிகாட்டியாவான்; ஸோமன் எங்கள் பந்துவான், சபிப்பவனை யழிப்பவன் இந்திரனு

1 பிராமணனது 2 தமது அவியை தாமே புசிப்பவர்கள். 3 மோட்ச சாதனத்துக்காகும் சக்தியை.

ளுவான்; அறிஞர்கள் இது இப்படித்தான் என இதை அறிகிறார்கள். கடு கோபதியே மானிடர்பதியே, பிராமணனது சரம், நாகத்தைப்போலும்—நஞ்சுதோயும்—அம்பைப்போலும் அதிபயங்கரமானது; அவன் அதனால் தேவதூஷணை செய்பவனை துவம்ஸஞ் செய்கிறான். [ரு. கஅ. க—கரு.]

கசுக பசு [மயோபூ—பிரம்ம கவி]

க சிருஞ்ஜயர்கள், வைதஹவ்யர்கள் அதிகம் வளர்ந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் சோதியைப் பரிசிக்கவில்லை. பிருகுவை இம்ஸித்ததால் அவர்கள் பாழானார்கள். உ அவி—என்னும் சூரியன்—தன் இருவரிசைப் பற்களினிடையில் அங்கிரஸனது மகனான பிரஹத்ஸாம பிராமணனை நாசமாக்கும் சனங்களை, அரைத்துவிடுவான். ங பிராமணனைத் துப்பி அவனில் கோழை உமிழும்—சனங்கள்—ரோமம் புசித்து உதிர நதி நடுவே உட்காருபவர்களாவார்கள். ச பக்குவமாக்கப்படும் பிராமணனது பசு பரிதவிக்குங் காலத்திலேயே தேசத்தின் தேஜஸை அவள் ஒழிக்கிறாள்; அங்கு சூரனான வீரனும் தோன்றுவதில்லை. ரு அவளை வெட்டுவது குரூரமாகும்; அவளின் பக்குவ மாமிசத்தைப் புசிப்பது கொடுமையாகும்; அவளின் பாலைப் பருகுவதும் புன்மை என பிதுருக்களில் கருதப்படும். சு நான் உக்கிரன் என எண்ணும் இராஜனுடைய, பிராமணனை புசிக்க விரும்புபவனது தேசமும், பிராமணனை இம்சிக்கும் இராஷ்டிரமும் பாழாகும். எ அவள், பிராமணனை யழிக்கும் இராஷ்டிரத்தை, எண் பாதங்கள் நான்கு கண்கள் நான்கு வாய்கள் நான்கு மோவாய்கள், நான்கு காதுகள், இரு நாவுள்ளவளாகி,

கசுO கருத்து—பொல்லாத பிராமணப் பசு.

அலறச் செய்வாள். அ பிராமணனை எந்த இராஷ்டிரத்தில் இம்ஸை செய்கிறார்களோ, துவாரமுள்ள படகை சலம்—பாய்ந்து மூழ்கச் செய்வதுபோல் அந்த இராஷ்டிரத்தில் துன்பம் பாய்ந்து அதனை ஒழித்துவிடும். கூ நாரதனே பிராமணனது பொருளைப் பற்ற விரும்புபவனை 'எங்கள் நிழலை நீ அணுகாதே' என மரங்கள் மொழிந்து, அவனைத் துரத்துகின்றன. க0 பிராமணனது செல்வத்தை தேவர் செய்த விஷமென இராஜாவான வருணன் சொன்னான்: பிராமணனது பசுவை புசிப்பவனது இராஷ்டிரத்தை எவனும் காப்புச் செய்வதில்லை. கக பிராமணப் பிரஜையை இம்ஸித்த ஒன்பதும் தொண்ணூறுமானவர்களை புவியலறச் செய்வாள், அவர்கள் நீர் மூலமாய் யழிகிறார்கள். கஉ பிராமணனைத் துன்பஞ் செய்பவனே! வழியைத் தேய்க்க மிருதத்துக்கு[1] ப் பந்தஞ் செய்யும் தடையை தேவர்கள் உனது சயனம் எனச் சொல்லுகிறார்கள்.

கங பிராமணனை இம்ஸிப்பவனே! இம்ஸிக்கப் படுங்கால், பொழியும் ஒருவனது துக்க தாரைகள் உனது சலபாகம் என தேவர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். கச பிராமணனை இம்ஸிப்பவனே மிருத்யுவை ஸ்நானஞ் செய்த ஜலங்களை தாடிகளை தண்மை செய்த ஜலங்களை தேவர்கள் உனது சலபாகமாக செய்துள்ளார்கள். கரு பிராமணனை இம்ஸிப்பவனில் மித்திரவருணனது மழை பொழிவதில்லை, சபையும் அவனுக்கு சமர்த்தமாவதில்லை; அவன் தனது விருப்பம் போலான நண்பனையுமடைவதில்லை.

[ரு. கக. க—கரு]

---

1 மரித்தவனுக்கு.

ககக கருத்து ஞானத்தோடாகும் — பசுவை—அறிவையே—அப கரிப்பது ஆபத்திலே அமர்வதாகும்.

கசூ௨ துந்துபி. [பிரமன்—வானஸ்பதியன்]

க வனஸ்பதியாலாகி சருமங்களால் சேரும் தீரன்போல் துந்துபி உச்சகோஷமுடனுகும். நீ சொல்லே சாணே பிடித்து சத்துருக்களை ஜயிப்பவனுய் வெல்ல விரும்பும் சிங்கத்தைப்போல இடி முழக்கஞ் செய். உ மரத்தினுலானவன் சிங்கத்தைப் போல் கர்ச்சித்துள்ளான். விரும்பும் பசுவில் பந்தமான காளேபோல் அவன் முழங்குகிறுன், நீ விருஷபன், உனது எதிரிகள் வலிமையற்றவர்கள், பகை வெல்லும் உனது பலம் இந்திரனது போலாகும். ௩ பசுக்கூட்டத்தில் பலத்தினுல் புலனுகும் விருஷபத்தைப் போல் பசு நாடி பொருள் ஜயித்து நீ முழக்கஞ்செய். எங்கள் எதிரிகளின் இருதயத்தை துன்பத்தால் துளே; எங்கள் எதிரிகள் துரத்தப்படட்டும். அவர்கள் கிராமங்களே நீங்கட்டும். ச எதிரிகளேப் பூரணமாய் ஜயித்து ஒங்கும் நாதம் செய்பவனுய் பற்றவேண்டுபவர்களேப் பற்றி நீ எங்கும் விசாலமாய் நோக்கவும், துந்துபியே! உனது திவ்யமான வாக்கை முழக்கஞ் செய். அறிஞனை நீ எதிரிகளின் செல்வத்தைக் கொண்டு வா. ரு துந்துபியின் தூரஞ்செல்லும் ஓசையின் முழக்கத்தைச் செவியுற்று, எதிரியின் ஸ்திரீ அலறி, கோஷத்தால் பதறி, பயங்கர ஆயுதங்களின் போரில் பயமுடனுகி, அவளது மகன் கையைப் பற்றி அவனிடம் ஓடட்டும். சூ துந்துபியே! நீ முதன்மையாய் உனது சுருதியைச் சொல்லு; சோதி வீசும் நீ புவியின் எல்லேயில் பேசு, நீ எதிரிகளின் சேனேயில் விரிவுடன் உனது வாய்களேத் திறந்து சுந்தரமாயும் சுத்தமாயும் துந்துபியே! நீ தொனி. எ இந்த புவி சோதிக்கு நடுவே உனது கோஷமாகுக; துரிதமாய் உனது ஓசைகள் தனித்தனியாய் செல்க. கர்ச்சி இடி. உனக்கு நண்பர்கள் ஜயிக்க

நல்ல பந்துவாகி நீ உயரிய மொழியை முழங்கு. அ அறிவுகளால் அமைக்கப்படும் அவன் தனது மொழியைச் சொல்லட்டும்; நீ வீரர்களின் ஆயுதங்களைத் தூண்டு. நீ இந்திரர்களுடன் இணைந்து வீரர்களையழை; நண்பர்களால் எதிரிகளை யடியோடழி. கூ கர்ச்சித்து நன்கு கூறுபவனுகி வீர சேனையுடன் எங்கும் பகிரங்கஞ் செய்து, கிராமங்களில் கோஷஞ் செய்பவனுயும் சிறப்பு ஜயிப்பவனுயும் வழிகளையறிபவனுமான நீ இருஇராஜர்களின்—சமரில் வெகு பலர்களுக்கு நீ புகழை விபாகஞ் செய்கிறுய். க0 சிரேயசு நாடி செல்வஞ் ஜயித்து அதிசக்தியுடனுன நீ சமர் ஜயித்து நீ பிராமணனுல் கூர்மையாகிறுய், ஸாதனத்திலுள்ள ஸோமத் தண்டுகளில் பொழியச் செய்யும் சிலைபோல், துந்துபியே, எதிரி செல்வம் தேடி அவர்களது பொருளில் நடனஞ் செய். கக எதிரிகளை ஜயித்து, சிதைத்து, அழித்து, பகைசனங்களைக் கொன்று பசுக்களை நாடி ஜயிப்பவனுய் ஒங்குபவனுய் மந்திரத்தை மொழிபவன்போல் உனது மொழியை முழங்கு. எதிரியை ஜயிப்பதற்கு நீ இங்கு பலத்தைப் பாடு. கஉ அசையாப் பொருள்களை—அலறச் செய்து, அமர்க்களங்களில் அடிக்கடி பாய்ந்து நிந்திப்பவர்களை ஜயித்து எதிர்ப்பற்று இந்திரனுல் காப்பாகும் நீ எங்களது சபைகளை கவனித்து எதிரிகளின் இருதயங்களை எதிர்க்க நீ துரிதஞ் செல். [ரு. உ0. க—கஉ]

கசுஉ துந்துபி [பிரமன்—வானஸ்பத்யன்]

க துந்துபியே எதிரிகளில் வேற்று மனம் வேற்று இருதயத்தை முழங்கு. நாங்கள் எதிரிகளில் பரஸ்பரம் வெறுப்பை திகைப்பை பயத்தை வைக்கிறோம்; துந்

கசுஉ. கருத்து. துந்துபி முழக்கம் ஜய சின்னமாகும்.

துபியே! அவர்களைத் தொலை. உ நெய் யளிக்கப்படுங் கால், எதிரிகள் கண்ணிலே கருத்திலே இருதயத்தில் நடு நடுங்கி கலங்கிக் கதறி ஓடுவார்களாக. ௩ வனஸ்பதி யால் செய்யப்பட்டு சருமங்களால் சேர்ந்து விசுவகோத் திரமாகி நெய்யினுல் நனையும் நீ எதிரிகளுக்கு பயத்தை இயங்கு. ச புருஷனுல் வன மிருகங்கள் பயமாவது போல் துந்துபியே! நீயுமப்படி பயஞ் செய்து கர்ச்சித்து எங்கள் எதிரிகளை கலக்கமுடனுக்கவும், அப்பால் அவர் களது கருத்துக்களை குழப்பம் செய். ரு ஆடுகளும் அஜங்களும் ஓநாயினுல் அதி அச்சமாகி ஓடுவனபோல் துந்துபியே! நீயுமப்படி கர்ச்சித்து எங்கள் எதிரிகளை கலக்கமுடனுக்கு, அப்பால் அவர்களது கருத்துக்களைக் குழப்பஞ் செய். சு கருடனில் பறவைகள் எல்லாம் தினந்தோறும் பயமுடனுவனபோல் சிங்கத்தின் கர்ச் சனைபோல் நீயுமப்படி கர்ச்சித்து எதிரிகளை கலக்கமுட னுக்கவும், அப்பால் அவர்களது கருத்துக்களைக் குழப் பஞ் செய். எ சங்கிராமத்தின் தலைவர்களான எல்லா தேவர்களும் துந்துபியாலும் மான் சருமத்தாலும் எங்க ளது எதிரிகளையெல்லாம் அச்சமுடனுக்கியுள்ளார்கள். அ இந்திரன் விளையாடும் பாதகோஷத்தின் சாயையால் தூரத்தில் அணிவகுத்துச் செல்லும் எங்கள் எதிரிகள் சித்தம் கலங்குவார்களாக. கூ துந்துபி வில் நாண் விசைகளுடன் எல்லாத் திசைகளிலும், அபஜயமுடன் செல்லும் எங்கள் பகைப் படை கும்பல்களிலும் தொனிக் கட்டும். க0 ஆதித்தியனே! அவர்களின் கண்ணைப் பிடுங்கு; கதிர்களே அவர்களை அநுசரியுங்கள்; அவர் களுக்குக் கைவீரியம் சென்றுவிட்டதால் அவர்கள் தங் கள் பாதபந்தங்களை பிணைக்கட்டும். கக மருத்துக் களான நீங்கள் உக்கிரர்களான பிருசினி மக்கட்களான

நீங்கள் நண்பனான இந்திரனுடன் எங்கள் எதிரிகளைக் கொல்லுங்கள். இராஜனான ஸோமன், இராஜனான வருணன் மகாதேவர், மிருத்யு இந்திரன்—இப்பெரியார்களின் சேனைகள். கஉ சூரிய கொடியுடன் ஒரே சித்தமுள்ள தேவர்களின் இச்சேனைகள், எங்கள் எதிரிகளை ஜயிப்பார்களாக. ஸ்வாஹா. [ரு. உக. க—கஉ]

கசுச ஜ்வரம் [பிருகவங்கிரன்—தகம் நாசனன்]

க அக்கினி ஜ்வரத்தை நீக்கட்டும், ஸோமன், ஸோமஸாதனம், புனித பலமுள்ள வருணன், வேதி, தருப்பை, சோதியுடனாகும் ஸமித்து—ஜ்வரத்தை நீக்கட்டும் : துவேஷங்கள் வெகு தூரமாகுக. உ எல்லா மனிதர்களையும் மஞ்சளாக்கும் நீ, அனல்போல் எரித்து அழிக்கும் நீ, ஜ்வரமே, நீ இரஸமற்றாகவும் ; நீ அகத்திலோ ஆழத்திலோ சென்று விடு. ங கடுமையாயும் கொடுமையாயும் அருணனைப்போல் அழிப்பதாயுமான ஜ்வரத்தை விசுவ வீரியந் தரிக்கும் 1 நீ கீழே வெகுதூரந் துரத்து. ச நான் ஜ்வரத்துக்கு வணக்கமளித்து அதைக் கீழே வீழ்த்துகிறேன் ; சகம்பரத்தின் முஷ்டியாலடிக்கும்—ஜ்வரம்—மஹாவிருஷனுக்கு மறுபடியுஞ் சென்றுவிடட்டும். ரு அதனது வீடு முஜவந்தமாகும் 2, அவளது நிலயம் மஹா விருஷமாகும் 3, ஜ்வரமே நீ—பிறக்கும் உன்னைப் போலுள்ள அனைத்துமான—நீ பல்ஹிகங்களில் 4 நிலயமாக வசிக்கிறாய். சு ஜ்வரமே, ஸர்ப்பமே விஷஜ்ஜவரமே அங்கமற்றவனே நீ வெகு தூரமாகவும், இசையும் தாசியைப் பற்று. உனது வச்சிராயுதத்தால் அவனை

---

1 ஒரு மூலிகையின் பெயர். குஷ்டம். விசுவதா வீரியன். 2 ஒரு மலை. 3 பலமுள்ள நிலயம். 4 சில வன சனங்களிலே.

 கருத்து. துந்துபி மனத்தைக் கலக்கும்.

யழி. எ ஜ்வரமே! முஜவந்தம் பல்ஹிகங்களுக்குச் செல்லு: சரஸமான சூத்திர ஸ்திரீயை நாடும் ஜ்வரமே, நீ அவளைக் குலுக்கு. அ தூரஞ்சென்றுவிடு, உனது பந்துவைப் புசி: மஹாவிருஷர்களை முஜவந்துக்களைப் புசி: நான் அந்த நிலங்களை ஜ்வரத்துக்கு—அவளது நிலயங்கள் என அறிவிக்கிறேன்; இந்த நிலங்களை மற்றவர்களது என ஜ்வரத்துக்கு அறிவிக்கிறேன். கூ நீ அந்நிய நிலத்தில் இன்பமாவதில்லை; வசியமான நீ எங்களுக்கு மங்கள மளிப்பவளாகவும்; ஜ்வரம் செல்வதற்குத் தயாரானள், அவள் பல்ஹிகர்களினிடம் சென்றுவிடுவாள். க0 நீ சீதமானல் பிறகு சூடு செய்பவளாகி, இருமலுடன் நடுக்கத்தையுஞ்செய்கின்றாய்; ஜ்வரமே உனதாயுதங்கள் அச்சமளிப்பவையாகும்; அவற்றுடன் நீ எங்களை நீங்கு. கக கபம் க்ஷயம் இருமல்—இவர்களை நீ உனது நண்பர்களாக செய்து கொள்ளாதே; அங்கிருந்து மறுபடியும் இங்கு வராதே, ஜ்வரமே! இப்படி நான் உன்னைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கஉ ஜ்வரமே! உனது சகோதரனை கபத்துடன் சகோதரியான இருமலோடு உறவான சரும நோயுடன் நீ வேறு ஜனத்தைச் சேர். கங நீ மூன்றுவது நாள் ஜ்வரத்தையும் மாறிமாறி வருவதையும், சதா ஜரத்தையும் சரத்கால ஜ்வரத்தையும், சீதத்தையும் சூட்டையும் மழை கிரீஷ்ம ஜ்வரத்தையும் துரத்து. கச நாங்கள், சனத்தையும் செல்வத்தையும் செலுத்துவதுபோல் ஜ்வரத்தை காந்தாரி முஜவந்தி அங்க மகதங்களுக்கு போகச்செய்கிறோம். [ரு. உஉ. க—கச.]

[ககூரு. புழு நாசம் [கண்வரிஷி—கிருமி ஜம்பனைய பிரார்த்தனை]

க எனக்கு ஜோதியும் புவியும் இழைக்கப்பட்டுள்ளன;

ககூச கருத்து—மருந்தினல் சுரம் நீக்கு.

ஸரஸ்வதியும் எனக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ளாள் : இந்திரனும் அக்கினியும் எனக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் கிருமியை யழிக்கவேண்டும், என நான் விரும்புகிறேன். உ இந்திரனே தனபதியே, இக்குமாரனின் கிருமிகளைக் கொல்லு, எனது உக்கிரமான வாக்கால் எல்லாக் கிருமிகளும் அழிந்துளார்கள். ந நாங்கள் கண்களைச் சுற்றிச் செல்லும் கிருமியையும் மூக்கைச் சுற்றிச் செல்லும் கிருமியையும் பற்களின் நடுவிற் செல்லும் கிருமியையும், நிர்மூலஞ் செய்கிறோம். ச இரு ஒரே ரூபமுள்ளவை, இரு வீரூபமுள்ளவை, இரு கருப்பு இரு சிகப்பு பழுப்பு பழுப்புச்செவியுள்ளது ஓநாய் கழுகு—இவை அனைத்துங் கொல்லப்பட்டுள்ளன. ரு நாங்கள் வெண்பக்கமுள்ள கிருமிகளை, வெண்மைகளுடன் கருமையானவற்றை, விசுவரூபங்களுள்ளவைகளை நாசமாக்குகிறோம். சா விசுவத்தால் காண்பவனும் கண்டுங் காணாதனவற்றை யழிப்பவனும் எல்லாக் கிருமிகளையுங் கொல்பவனுன கதிரவன் கிழக்கில் உச்சமாகின்றான். எ யேவாஷங்கள் கஷ்கஷங்கள் ஏஜத்கங்கள்[1] சிபிவித்தனுகள்,[1] காணும் காணாத கருமி—இவையனைத்தும் கொல்லப்படட்டும். அ கிருமிகளின் ஏவஷன், கொல்லப்பட்டுள்ளான். கிருமி நதனிமனும்[1] கொல்லப்பட்டுள்ளான்; நான் கல்வ தானியங்களை திரிகையினல் போல் கிருமிகளைப் பொடிப்பொடியாக்கியுள்ளேன். கூ நான், மூத்தலை முத்திமிலை பலநிறம் வெண்மையான, கிருமியின் நரம்புகளைக் கிழிக்கிறேன், அதன் தலையையுந் துண்டமாக்குகிறேன். கo கிருமிகளே, நான் உங்களை அத்திரி கண்வன் ஜமதக்கினியைப்போல் கொல்லட்டும். நான் அகஸ்தியனது பிரம்மத்தால் கிருமிகளை அடியோடொழிக்

1. கிருமி

கிறேன். கக கிருமி இராஜா கொல்லப்பட்டுள்ளான். இவர்களது தலைவனும் அழிக்கப்பட்டுள்ளான்; தாய் சகோதரன் சகோதரி இறந்த கிருமி யழிக்கப்பட்டுள் ளான். கஉ கிருமி அருகிலுள்ளவையும் அதன் அதி அருகிலுள்ளவையும், வெகு சிறியனவாயுமுள்ள அக்கிரு மிகள் எல்லாம் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். கங நான் ஒவ்வொரு ஆண்பெண் கிருமியினுடைய சிரத்தை சிலை யால் சிதறடிக்கிறேன். நான் அக்கினியால்—அதன் முகத்தை எரிக்கிறேன். [ரு. உங. க—கங]

கசுசு பிரார்த்தனை [அதர்வன்—பிரம்ம காமாத்மா]

க ஸவிதா தூண்டுபவையின் அதிபதியாவாள்; அவள் இந்த பிரம்மத்திலே இந்தக் கர்மத்திலே இந்தப் புரோஹி தத்திலே இந்நிலையான செயல் இந்தச் சித்தத்திலே இந்த சங்கற்பத்திலே இந்த ஆசிகளிலே, இந்த தேவர்களின் அழைப்பில் எங்களை இரட்சிப்பாளாக; ஸ்வாஹா! உ அக்கினி வனஸ்பதிகளின் அதிபதியாவான்; அவன் இந்தப் பிரம்மத்திலே............................இரட்சிப்பானாக; ஸ்வாஹா! ங ஜோதியும் வானமும் அளிப்பவர்களது அதிபதியாவார்கள்; அவர்கள் இந்தப் பிரம்மத்திலே........ இரட்சிக்கப்பார்களாக; ஸ்வாஹா! ச வருணன் சலங்களின் அதிபதியாவான்; அவன்........................ ஸ்வாஹா! ரு மித்திரன்-வருணன் மழைகளின் அதி பதியாவார்கள்; அவர்கள் இந்தப் பிரம்மத்திலே............ ....ஸ்வாஹா! சு மருத்துக்கள் மலைகளினதிபதி யாவார்கள்; அவர்கள்............................ஸ்வாஹா! எ ஸோமன் செடி கொடிகளின் அதிபதியாவார்கள்; அவர்கள்....................ஸ்வாஹா! அ வாயு வானத்தி

கசுரு. கருத்து. கிருமியால் உலகம் மழியும்.

னதிபதியாவான்; அவன்.......................................ஸ்வாஹா! கூ சூரியன் கண்களினதிபதியாவான்; அவன்.............. ஸ்வாஹா! க0 சந்திரன் நட்சத்திரங்களின் அதிபதி யாவான்; அவன்..............ஸ்வாஹா! கக இந்திரன் ஜோதியின் அதிபதியாவான்; அவன்..........ஸ்வாஹா! கஉ மருத்துப்பிதா பசுக்களின் அதிபதியாவான்; அவன் ....ஸ்வாஹா! கங மிருத்யு பிரஜைகளின் அதிபதியாவான்; அவன்..............................ஸ்வாஹா! கச யமன் பிருதுக்களின் அதிபதியாவான்; அவன்........ ....ஸ்வாஹா! கரு உயரியப் பிதுருக்கள்............ ....ஸ்வாஹா; கசு தாழ்மையான பிதுருக்கள் ....ஸ்வாஹா! கஎ பிதுருக்கள், பிதாமஹர் கள்...........எங்களை இரட்சிப்பார்களாக; ஸ்வாஹா! [ரு. உச. க—கஎ]

கசுஎ மக்கட்பேறு [பிரமன்—யோனி கருப்பன்]

க புருஷனை நான், பர்வதத்தினின்று ஜோதியின் மூலத்தினின்று அங்கம் அங்கத்தினின்று ஒன்று சேர்ந்து கருப்பத்தில் இரேதசை சரத்தில் சிறகுபோல் ஸ்தாபிப் பேனாக. உ இப்பெரிய புவியானது பொருள்களின் கருவை தரிப்பதுபோல் நான் உனது சினையை உன்னில் ஸ்தாபனஞ் செய்கிறேன்; நான் அதன் துணைக்கு உன்னை அழைக்கிறேன். ங ஸினீவாலியே, கருவை ஸ்தாபி. ஸரஸ்வதியே சினையைச் ஸ்தாபனஞ் செய்; கமல மாலை களுள்ள இரு அசுவினிகள் உனது கருவை ஸ்தாபிப்பார் களாக. ச மித்திரனும் வருணனும் உனது கருவை ஸ்தாபிப்பார்களாக; பிருஹஸ்பதி தேவன் உனது கருவை ஸ்தாபிப்பார்களாக; இந்திரனும் அக்கினியும்

கசுசு. கருத்து. தேவர்கள் அரசு புரியும் தேசங்கள் எவை?

உனது கருவை, தாத்ரு உனது கருவை ஸ்தாபிப்பார்களாக. ரு. விஷ்ணு யோனியை பக்குவமாக்கட்டும், துவஷ்டா ரூபங்களை யலங்கரிக்கட்டும்; பிரஜாபதி பொழியட்டும்; தாத்ரு உனது கருவை ஸ்தாபிக்கட்டும். சு வருணனுன இராஜனறிவதும் தேவி ஸரஸ்வதி யறிவதும் விருத்திரனழிக்கும் இந்திரனறிவதுமான, கருக்கரணத்தை நீ பருகுவாயாக. எ நீ ஒஷதிகளின் கருப்பம், வனஸ்பதிகளின் கருப்பம், விசுவப்பொருளின் கருப்பம். அக்கினியே! நீ இங்கு கருவை ஸ்தாபனஞ்செய். அ நீ எழுந்திரு. வீரனுகவும். கருப்பாயசத்தில் கருவை ஸதாபி. நீ வீரியன், நீ வீரியமுள்ளவன்; நாங்கள் உன்னை இங்கு பிரஜைக்காக அழைக்கிறோம். கூ பார்ஹத்ஸாமே நீ பக்குவமாகவும்; உன் மூலஸ்தானத்தில் கருச்சாயட்டும்; தேவர்கள் சோமபானர்கள் உனக்கு உனதும் எனதுமான ஒரு மகனை யளித்துள்ளார்கள். ய தாத்ருவே இந்த ஸ்திரீயினங்கத்தில் உயரிய ரூபத்தால் பத்தாவது மாதத்தில் பிறக்க புருஷப் பிரஜையை ஸ்தாபனஞ்செய். கக துவஷ்டாவே..............ஸ்தாபனஞ்செய். கஉ ஸவிதாவே..............ஸ்தாபனஞ்செய். கங பிரஜாபதியே!......................ஸ்தாபனஞ்செய். [ரு. உரு. க—கங]

கசுஅ யக்ஞம். [பிரமன்—வாஸ்தோஷ்பத்யாதர்கள்.]

க யக்ஞத்தில் யஜுக்கள், ஸமிதை சுவாஹா! அறிவுள்ள அக்கினி இங்கு உங்களை இணைப்பானுக. உ முன் அறியும் மஹிஷியான தேவஸவிதா இந்த யக்ஞத்தில் சேர்ப்பானுக. சுவாஹா! ந முன் அறியும் இந்திரன் இந்த யக்ஞத்தில் உத்தம உற்சாகங்களை உயரிய சேர்ப்புக்களை

கசுஎ. கருத்து. விவாக சாந்தி கால மந்திரங்கள்.

சேர்ப்பானாக. சுவாஹா! ச யக்ஞத்தில் ஆக்ஞைகளை விதிகளை சுவாஹா! சிஷ்டர் களாகி ஒன்று சேர்ந்து மனைவிகளுடன் இங்கு வாருங்கள். ரு மருத்துக்களே! யக்ஞத்தில் சந்தங்களை சுவாஹா! மகனைத் தாய்போல் சேர்ந்து இங்கு பூரணமாக்குங்கள். சு இங்கு அதிதி தருப்பையுடன்—சலத்—திவலைகளோடு யக்ஞத்தை விசாலஞ்செய்து வந்துள்ளான்; சுவாஹா. எ விஷ்ணு வெகு விதமாய் இந்த யக்ஞத்தில் தவங்களை நன்கு சேர்ப்பவர்களை சேர்ப்பானாக; சுவாஹா. அ துவஷ்டா இப்பொழுது வெகு விதமாய் ரூபங்களை நன்கு சேர்பவர்களை இந்த யக்ஞத்தில் சேர்ப்பானாக; சுவாஹா! கூ பகன் அவனுக்கு இப்பொழுது ஆசிகளை—ஒன்று—சேர்ப்பானாக; முன் அறியும் அவன் நன்கு சேர்பவர்களைச் சேர்ப்பானாக; சுவாஹா! க௦ ஸோமன் இந்த யக்ஞத்தில் பால்களை, நன்கு சேர்பவர்களைச் சேர்ப்பானாக; சுவாஹா! கக இந்திரன் இந்த யக்ஞத்தில் நன்கு சேர்பவர்களை வெகு விதமாய் வீரியங்களை ஒன்று—சேர்ப்பானாக; சுவாஹா! கஉ அசுவினிகளே! யக்ஞத்தை விருத்தி செய்பவர்களாய் வஷட் அழைப்பு பிரம்மத்துடன் இங்கு வாருங்கள்; பிருஹஸ்பதியே! பிரம்மத்தோடு இங்கு வா; யஜமானனுக்கு இந்த யக்ஞம். இங்கு சுவர்க்கமாகும்: சுவாஹா! [ரு. உசு. க—கஉ.]

கசுக பிரார்த்தனை [பிரம்மா—அக்கினி]

க இவனது சமித்து உயரமாயுள்ளது; அக்கினியின் அதி ஒளியுடனான ஜோதியான சுவாலைகள் உச்சமாயுள; அவன் நற்தோற்றமுள்ளவன், தனமகனுடனாகுமவன் தனூநபன், அவன் பலகையுள்ள அசுரனாவான்.

கசுஅ. கருத்து. உங்கள் செயலே உங்களுக்கு சுவர்க்கம்,

உ அவன் தேவர்களில் தேவனுவான்; தேவன் வழிகளை
தேனுலும் நெய்யாலும் நனைக்கிறான். ங அவன் தேனுல்
யக்ஞத்தை யடைகிறான்; நராசம்ஸன் இனிமை யளிப்
பவனுவான்; நலஞ்செய்யும் அக்கினி யாவான்; விசுவ
நன்மைகளுள்ள தேவஸவிதாவாவான். ச இங்கு அவன்
எல்லா நெய்களுக்கும் துதியால் வணங்கப்படுபவனாய்
திடத்துடன் இங்கு வருகிறான். ரு அக்கினி யக்ஞங்
களில் அதியுத்தமச் செயல்களில் ஸாதனங்களுக்கு வரு
கிறான். அவன் அக்கினியின் மகிமையை யக்ஞஞ் செய்
வானுக. சூ. அவன் இனிமையான யக்ஞங்களில் கடந்து
செல்லுகின்றான்; அங்கு வசுக்களும் செல்வமளிப்பவர்
களும் விளங்குகிறார்கள். எ எப்போதும் தேவிகளான
கதவுகள் அவனது விரதத்தை வெகுவிதமாகக் காக்கின்
றன. அ உஷையும் தினமும். விசால விரிவுடனுன அக்
கினியின் நிலயத்துடன் அதனைத் தலைமை வகித்து பூஜ்யர்க
ளாயும் பொழிபவர்களாயும் அருகில் வருவார்களாக.
இந்த நாசமாகாத எங்களின் யக்ஞத்தை இரட்சிப்பார்க
ளாக. கூ தேவ ஹோதாக்களே அக்கினி நாவுடன்
உயரமான இந்த யக்ஞத்தைப் போற்றுங்கள்; நாங்கள்
வெற்றியுடன் யஜிக்க நீங்கள் போற்றுங்கள்; மூன்று
தேவிகளான போற்றப்படும் இடை, ஸரஸ்வதீ, பெரிய
பாரதீ இந்தத் தருப்பையிலுட்கார்வார்களாக.
கo தேவதுவஷ்டாவே, அற்புதமாயும் செல்வதுமிருந்து
உணவு நிறைவதுமான துரிதமாய் பாயும்—இரேத
ஸின்—நடுவை நீ திறந்துவிடு. கக வனஸ்பதியே நீ
தானுகவே இன்பமாகி செல்: அமைதியாக்கும் அக்கினி
அவியை அமரர்களுக்கு இனிமை செய்வானுக.
கஉ அக்கினியே! சுவாஹா! ஜாதவேதஸனே! நீ இங்

திரனுக்கு யக்ஞத்தைச் செய்; எல்லா தேவர்களும் இந்த அவியை யநுபவிப்பார்களாக. [ரு. உஎ. க—கஉ]

கஎ௦ யக்ஞோபவீதம் [அதர்வன்—திருவிருத் தேவதை]

க நூறு சரத்கால தீர்க்காயுசுக்கு அவன் ஒன்பது பிராணன்களை ஒன்பதுடன் ஒன்று சேர்க்கிறுன்; பொன்னில் மூன்று; வெள்ளியில் மூன்று; இரும்பில் மூன்று தவத்தால் சூழ்ந்துள்ளன. உ அக்கினி, சூரியன், சந்திரன், புவி, சலம், ஜோதி, வானம் பிரதிசைகள், திசைகள், ருதுக்களுடன் சேரும் வருஷ பாகங்கள் இந்த மும்மடியால், மூன்றுல், எங்களை விடுவிப்பார்களாக. ௩ மும்மடியில் மூன்று போஷங்கள் ஆசிரமாயுள; பூஷணன், அதை தேன் பாலால் நனைப்பாளுக; உணவு மிகுதி புருஷ மிகுதி பசு மிகுதி—இவை இங்கு ஆசிரிதமாகட்டும். ச ஆதித்தியர்களே! இவனை பொருள்களோடு நன்கு பொழியுங்கள்; அக்கினியே! ஓங்கும் நீ இவனை ஓங்கச் செய். இந்திரனே! இவனை வீரத்துடன் சேர்; புஷ்டி செய்யும் மும்மடி இவனுக்கு ஆசிரிதமாகட்டும். ரு விசுவந்தாங்கும் புவி பொன்னுல்—மஞ்சளால்—உன்னை காக்கட்டும். அக்கினி அயத்துடன் இணைந்து உன்னைக் காப்பாளுக; வெள்ளியான—வெண்மை—செடி கொடிகளுடன் சேர்ந்து நல்மன முண்டாக்கும் பலத்தை உனக்களிக்கட்டும். சு இந்தப் பொன் பிறப்பில் மும்மடியாய்த் தோன்றும்; ஒன்று அக்கினிக்குப் பிரியமாகும்;—மற்றென்று இம்சையான சோமனின்—அங்கத்தினின்று—விழும்; மூன்றுவது அறிவு மிகும் சலங்களின் இரேதஸாகுமெனச் சொல்லுகிறுர்கள்; இந்த மும்மடித் தங்கம் தீர்க்காயுசுக்கு உனக்காகட்டும். எ ஜமதக்கினியின் மும்மடி

கசுக. கருத்து—தேவயக்ஞம் தூய்மையான வழி.

ஆயுசு, கசியபனின் மும்மடி ஆயுசு, அமுதத்தின் மும்மடி காட்சி, மும்மடி ஆயுசை நான் உனக்குச் செய்துள்ளேன். அ மூன்று கருடர்கள் மும்மடியுடன் செல்லுங்கால் அதி பலமுள்ளவர்களா-வார்கள். அதனுல் அவர்கள்—ஏகாட்சரத்தை அடைந்து அமுதத்தால் இணைந்து எல்லாத் துன்பங்களையும் நீக்கி மிருத்யுவைத் துரத்துவார்கள். கூ ஜோதியினின்று சொர்ணம்—மஞ்சள்—உன்னைக் காத்திடுக; வெள்ளி உன்னை நடுவினின்று காத்திடுக; அயமயம் உன்னைப் புவியினின்று காத்திடுக; இப்-புருஷன்—தேவபுரங்களுக்கு முன் சென்றுள்ளான். க0 இவை தேவர்களின் முப்புரங்களாகும்; இவை உன்னை எங்குங் காக்கட்டும்; நீ இவற்றைப் பற்றுபவனுகி வன்மை தரித்து உன்னை துவேஷிப்பவனுக்கு உத்தமனுயாகவும். கக முதன்மையாய் தேவபுரமான அமுதமான பொன்னை பூர்வமாய் தரிக்கும் தேவனுக்கு பத்து விரிவுகளுடன் நான் வணக்கமளிக்கிறேன். க௨ அரியமான் உன்னைக் கட்டுவானுக; பூஷணன் பிருஹஸ்பதி உன்னைக் கட்டுவானுக; தினப்பிறந்தவனின் எந் நாமமுண்டோ அந்த நாமத்தால் நாங்கள் உன்னை எப்போதும் கட்டுகிறோம். கங ருதுக்களுடன் ருது காலங்களுடன், வருஷத்தின் எல்லா தேஜஸோடும், ஆயுசுக்கு வன்மைக்கு உன்னை நாங்கள் இறுகக் கட்டுகிறோம். கச நெய்யினின்று எடுக்கப்பட்டு தேனுல் தோய்ந்து புவியைப்போல் திடமாகி, உறுதியுடன் ஆதரவாகி எதிரிகளைப் பிளந்து அவர்களைப் பாழாக்கும் நீ மகத்தான ஸௌபாக்கியத்துக்கு என்னில் ஏறு. [ரு. உஅ. க—கச]

கள0 கருத்து. பொன் வெள்ளி அயமென்னும் முக்குணங்களோடு பொருந்தி வாழு.

கஎக ஜாதவேதஸன். [சாதனன்—ஜாதவேதஸன்]

க ஜாதவேதஸனே முன்புறம் பக்குவமாகி நீ வகி; அக்கினியே நிகழும் இதை நீ யறி; நீ வைத்தியன்; சிகிச்சை செய்பவன்; நாங்கள் உன்னால் பசு குதிரை புருஷனை யடையவேண்டும். உ எல்லா தேவர்களுட னிணைந்து அக்கினியே! ஜாத வேதஸனே நீ இதைச் செய்; எங்களுக்குத் துன்பஞ் செய்பவனது எங்களைத் தின்பவனது இந்த அரண் விழவேண்டும். ௩ அக்கினி ஜாதவேதஸனே! அவனுடைய இந்த அரண் விழுவதற் காக நீ அமரர் அனைவர்களுடன் சேர்ந்து நீ அதைச்செய். ச அவனது கண்களைக் குத்து; அவனது இருதயத் தைப் பிள. அவனது நாவைப் பிடுங்கு: அவனது பற் களைப் பொடியாக்கு: அக்கினியே! காளையே அவனைத் தின்னும் பிசாசத்தை. நீ பாழாக்கு. ரு அக்கினியே! அவனது தேகத்தின் துண்டை எதிரிகள் பற்றி யிருந் தாலும் எடுத்துச் சென்றிருந்தாலும், தின்றிருந்தாலும் அதை—யெல்லாம்—நீ அறிந்து மறுபடியும் இங்கு கொண்டு வா. நாங்கள் அவனது தேகத்துக்கு மாமி சத்தையும் பிராணனையும் அளிக்கிறோம். சு பக்குவம் பாதி பக்குவம் அதிபக்குவமான எனது புசிப்பில் துன் பஞ் செய்பவனுக்கு பிசாசங்கள் தங்களது தேகம் சந்ததி யால் பச்சாதாபமாகட்டும்; இவன் நோயினின்று நீங்கு வானாக. எ பாலில் மந்தனத்தில் பயிரிடா தானியத் தில் புசிப்பில் துன்பஞ் செய்திருந்தால் அதற்கு பிசா சங்கள்................நீங்குவானாக. அ யாதுக்களின் சய னத்தில் சயனமாகும் எந்த மாமிசம் புசிப்பவன் சலம் பருகுங்கால் துன்பஞ் செய்தால் அவனுக்கு பிசாசங்கள் ....நீங்குவானாக. கூ யாதுக்களின் சயனத்தில் சயனமாகும் எந்த மாமிசம் புசிப்பவன் என்னை

இரவும் பகலும் துன்பஞ் செய்கிறானோ அவனுக்கு பிசாசங்கள்................நீங்குவானாக. க0 அக்கினியே! ஜாதவேதஸனே! மாமிசம் புசித்து உகிரமயமாய் மன மழிக்கும் பிசாசத்தை நீ கொல்லு; வீரியனான இந்திரன் அவனை வச்சிராயுதத்தால் வீழ்த்தட்டும்; தீரனான ஸோமன் அவனது சிரத்தைத் துண்டிக்கட்டும். கக அக்கினியே நீ யாது தானர்களை சதாகாலம் கொல்லுகிறாய்; அரக்கர்கள் அமர்களில் உன்னை அழிக்க முடியவில்லை; மாமிசம் புசிப்பவர்களை நீ நிர்மூலமாக்கு; உனது திவ்ய மான ஆயுதத்தினின்று அவர்கள் தப்பாமலாவார்களாக. கஉ ஜாதவேதஸனே எடுத்து வகித்துச் சென்றதை நீ ஒன்று கொண்டு வா; அவனது அங்கங்கள் ஓங்கட்டும், இந்த புருஷன்—ஸோமத் தண்டுபோல் பூரணமாவானாக. கரு ஜாதவேதஸனே ஸோமக் கொடிபோல் இவன் பூரணமாவானாக, அக்கினியே அவனைச் செழுமை செய்து யக்ஷ்மத்தினின்று நீக்கவும்: அவன் வாழ்வா னாக. கச அக்கினியே இவை பிசாச மழிக்கும் ஸமித்துத் துண்டங்களாகும்; ஜாதவேதஸனே அவற்றை நீ அனு பவி, அங்கீகரி. கரு அக்கினியே நீ சுவாலையுடன் தார்ஷ்டாக ஸமித்துத் துண்டுகளை யங்கீகரி; இந்த மனி தனது மாமிசத்தைப் புசிக்க விரும்பும் மாமிசபட்சகன் தனது ரூபத்தை விட்டு விடுவானாக. [ரு. உகூ. க—கரு]

களஉ. தீர்க்காயுசு. [ஆயுஷ்காம உன்மோசனன்—ஆயுர்தேவதை.]

க உனது சமீபங்கள் சாமிப்யங்களே; உனது தூரங்க ளும் சாமிப்யங்களே; இங்கு சமீபத்திலிரு இங்கு தங்கு. நீங்காதே; பூர்வ பிதுருக்களை யநுசரிக்காதே. நான் உனது பிராணனை இறுகக் கட்டுகிறேன். உ உற்றானோ மற்றானோ உன்னை எந்த சனம் ஆக்கிர மித்திருந்தாலும்

நான் உனக்கு எனது மொழியால் பிரமோசனம் விமோசனத்தைக் கூறுகிறேன். ங உனது அசிந்தனையில் எந்தப் புருஷனுக்கும் ஸ்திரீக்கும் நீ தீமொழி சொல்லி துரோகஞ்செய்திருந்தாலும் நான் உனக்கு எனது சொல்லால் பிரமோசனம் விமோசனத்தைக் கூறுகிறேன். ச நீ, தாய் தந்தை செய்த குற்றத்தினுல் சாய்ந்திருந்தாலும் நான் உனக்கு எனது சொல்லால் பிரமோசனம் விமோசனத்தைக் கூறுகிறேன். ரு தாய் தந்தை சகோதரன் சகோதரி பக்குவமாக்கும் நோய்ப்பகையான ஔஷதத்தைப் பற்று; நான் உன்னை மூப்புவரை வசிக்கச் செய்கிறேன். சு புருஷனே! நீ எல்லா மனத்துடன் இங்கு தங்கு; இயமனது இருதூதர்களை யநுசரிக்காதே: நீ ஜீவபுரங்களை யணுகு. எ ஒவ்வொரு சீவனின் அயனத்தையும் ஆரோஹணத்தையும் ஆக்கிரமிப்பையும் வழியின் உயரிய வகையையு மறிந்து, நீ அழைக்கப் படுவதால் மறுபடியும் வா. அ நீ பயப்படாதே; நீ மரிக்க மாட்டாய்; நான் உன்னை மூப்பு மரிப்பவனுய் செய்கிறேன்; உனது அங்கங்களினின்று யக்ஷ்மமான அங்கச் சுவரத்தை நீக்குகிறேன். கூ அங்கஞ் சேதிப்பதாயும், அங்கச் சுவரமாயும் உனது இருதய நோயாயுமுள்ள யக்ஷ்மம் எனது மொழியால் ஜயிக்கப்பட்டு கருடனைப்போல் வெகுதூரம் பறந்துவிட்டது. க0 உறக்கமற்ற விழிப்பு—போதம்—என்னும் ரிஷியும், சாக்கிரதையாயுள்ள எச்சரிக்கை—பிரதிபோதம்— எனப்படும் ரிஷியும், உனது பிராணனைக் காக்கும் இந்த இருவர்கள் இரவும் பகலும் உன்னைக் காப்பார்களாக. கக இந்த அக்கினி அருகுவதற்கு அருகன்; இங்கு உனக்கு சூரியன் உதயமாகட்டும்; நீ மிருத்யுவின் அதி ஆழமான கருங்கருமையினின்று உயரமாகி புறமாகவும். கஉ யமனுக்கு நமஸ்காரம்; மிருத்யுவுக்கு

நமஸ்காரமாகட்டும்; எங்களுக்குவழி காட்டுபவர்களுக்கும் பிதுருக்களுக்கும் நமஸ்காரம்; துன்பவிடுதலை யறியுமக்கினியை, இவன் துன்பமாகாமலிருக்க நான் முன்னிலையில் வைக்கிறேன். கஙு பிராணன் வருக மனம் வருக; கண் வருக; பிறகு பலமும்—வருக; அவனது சரீரம் நன்குசேர்க. அவன்—தனது இருபாதங்காளால் திடமாய் நிற்பானாக. கச அக்கினியே, பிராணனாலும் கண்ணாலும் அவனைச் சேர்: திடத்தாலும் தேகத்தாலும் அவனை இணை; நீ அமுதத்தை அறிகிறாய்; அவன் இனிப் போகவேண்டாம்; அவன் இனி புவியின் கிருகத்திலிருப்பவனாக வேண்டாம். கரு உனது பிராணன் தவற வேண்டாம், உனது அபானன் மறைய வேண்டாம்; தனது அதிபதியான சூரியன் இரசிமிகளால் மிருத்யுவினின்று உன்னை உச்சமாக்கட்டும். கசு கட்டப்பட்டு அதிக மலறும் இந்த நாக்கு அகத்தில் பேசும். நான் அதனால் சுரத்தின் நூறு துன்பங்களையும் யக்ஷ்மத்தையும் நீக்கியுள்ளேன். கஎ இந்தப் புவி பிரியமிகுந்தது; தேவர்களின் உலகமாகும்; எவர்களாலும், ஜயிக்கப்படாதது. புருஷனே! இங்கு பிறக்குங்கால் எந்த மிருத்யுவுக்கு நிர்ணய மானாயோ அவனும் நாங்களும் உன்னை யநுசரித்தழைக்கிறோம்; நீ மூப்பின் முன் மரிக்காதே. [ரு. ௩௦. க—கஎ]

கஎங தண்டனை [சுக்கிரன் கிருத்யாதூஷணன்]

க உனக்கு பச்சைப் பாண்டத்தில் செய்யும் புன்மையையும் சேரும் தானியத்தில் பச்சை மாமிசத்தில் அவர்கள்

கஎக-கஎ௨ கருத்து—அழிப்பேன் என்னும் சங்கற்பத்தையடைந்து, மூப்புவரை வாழ்வேன் என்னும், திடசித்தமானால் நீங்கள் பூர்ணாயுசு வாழ்வீர்கள்.

செய்யும்—புன்மையையும் நான் மறுபடியும் திருப்பி நீக்கு
கிறேன். உ அவர்கள் உனக்கு சேவலில் அஜத்தில்
கொம்புப் பசுவில் செய்யும்—புன்மையையும், அவர்கள்
பெண் ஆட்டில் செய்யும் புன்மையையும் நான் மறுபடியும்
திருப்பி நீக்குகிறேன். ௩ அவர்கள் பசுக்களின் ஒரு குளம்
புள்ளவற்றில் இருவரிசையுள்ள—பசுக்களில்—கழுதையில்
செய்யும்—புன்மையை நான் மறுபடியும் திரும்பச் செய்
கிறேன். ச அவர்கள் அமூலம் நாசியில் செய்யும்
இரகசிய—புன்மையை—உனது நிலத்தில் செய்யும்—
புன்மையை நான் மறுபடியும் திரும்பச் செய்கிறேன்.
ரு துட்ட சித்தமுள்ளவர்கள் காருஹபத்தியம் பூர்வாக்
கினியில் செய்யும் புன்மையை நான் மறுபடியும்—அங்கு
திரும்பச் செய்கிறேன். சு அவர்கள் சபை சூதுபலகையில்
சூதுகாயில் உனக்குச் செய்யும் புன்மையை நான் மறுபடி
யும்—அங்கு—திரும்ப நீக்குகிறேன். எ அவர்கள் சேனை
சரம் ஆயுதத்தில் உனக்குச் செய்யும்—புன்மையை நான்
மறுபடியும்—அங்கு—திரும்ப நீக்குகிறேன். அ அவர்
கள் உனக்கு சலத்தேக்கம், சுடலை, உனது ஸ்தானத்தில்
செய்யும் புன்மையை நான் மறுபடியும் அங்கு—திரும்ப
நீக்குகிறேன். கூ மனிதர் அஸ்தியில் அழிக்கும் அனலில்
செய்யும்—புன்மையையும் கோரமாயும் எரிப்பதாயும்
மாமிசம்புசிப்பதுமான—சுடரில்—செய்யும் புன்மையை
யும் அவர்களில், மறுபடியும் திரும்ப நான் அதை நீக்கு
கிறேன். க0 அவன் அதைச் சரியான வழியால் கொண்டு
வரவில்லை. நாங்கள் அதைச் சரியான வழியால் செலுத்து
கிறோம்; மானிடர்களே! அதீரனை அவன் அறிவின்மை
யால் தீரர்களுக்கு இதைக் ஒன்று கொண்டு வந்துள்ளான்.
கக இதை—புன்மையைச்—செய்பவன் செய்ய முடிய
வில்லை. அவன் தனது பாதம் அங்குலியைத் துன்பஞ்

செய்து கொண்டான்; அபாக்கியமுள்ள அவன் பாக்கியமுள்ள எங்களுக்கு மங்களத்தைச் செய்துள்ளான். கஉ இந்திரன் தனது பெரிய பயங்கராயுதத்தால், புன்மை செய்பவனை, துக்கம் மறைத்து அளிப்பவனை, செடி கொடி மூலமுள்ளவனை தீச்சொல்லுக்கருகனை அழிப்பானாக. [ரு. ௩க. க—கஉ.]

ரு-வது காண்டம் முற்றிற்று

களசா—௩கரு.

களசா துதி [அதர்வன்—ஸவிதா]

க ஆதர்வணு! மாலையில் கானஞ்செய்; முழக்கமுடன் கானஞ்செய்; பிரகாசமாய்—புலனுக்கு; தேவ சவிதாவைப் போற்று. உ நதி நடுவே இருப்பவனும் சத்தியமகனும் இளைஞனும், குற்றமற்ற மொழியுடன் நலனுகிநண்பனுயு முள்ளவனைத் துதி. ௩ தேவ சவிதா அதி அநேகாமிருதங்களை எங்களுக்குத் தூண்டுக: இரு உயரிய கானங்கள் நன்றாய் கானஞ்செய்வதற்காகும். [சா.க.க-௩.]

களரு இந்திரன் [அதர்வன்—ஸோமன் வனஸ்பதி]

க ரித்விக்குக்களே! இந்திரனுக்காக சோமனைப் பொழியுங்கள்: சலத்தைச் சேருங்கள்! இந்திரன் எனது அழைப்பையும் துதி செய்பவர்களது மொழிகளையும் செவிகொடுப்பான். உ மரத்தில் பறவை—சாய்வது—போல் சோம இரசம் சேரும் அதி உறுதியுள்ள நீ அரக்

களந கருத்து—சேரார்களை சிதைத்துவிடு.

களசா கருத்து—அதர்வ மகன் கனல் என்னும் அறிவின் ஆரோபமான அவன் சவிதா என்னும் சோதியை சேர்கிருன்.

கரான அரிகளை அகற்று. ௩ சோமனைப் பருகுபவனுக்கும் வச்சிராயுதந் தரிக்கும் இந்திரனுக்கும் சோமனைப் பொழியுங்கள்; அவன், சிறுவன், ஜயிப்பவன் அவன் அதிகந் துதிக்கப்படுந் தலைவனுவான். [சு. ௨. க—௩.]

களசு காப்பு [ஸ்வஸ்த்யயன காமோ அதர்வன்—பலதேவர்கள்]

க இந்திரா பூஷணு! எங்களைப் பாலனஞ் செய்யுங்கள். அதிதியும் மருத்துக்களும் எங்களைக் காத்திடுக; ஏழு நதிகளே! சலங்களின் மகனே! எங்களைக்காருங்கள்; ஜோதியும் விஷ்ணுவும் எங்களைக் காத்திடுக. ௨ ஜோதியும் புவியும் எங்கள் விருப்பம்—பூர்த்தியாக—எங்களை பாலனஞ் செய்க: சோமஸாதனம் எங்களுக்குத் துணை புரிந்திடுக, சோமன் எங்களை துன்பத்தினின்று தளர்த்திடுக: சுபகையான தேவி சரஸ்வதி எங்களைக் காத்திடுக; அக்கினி தனது சிவகரமான துணைகளுடன் எங்களைக் காத்திடுக. ௩ சுபபதிகளான அசுவினிகள் எங்களை ஆதரித்திடுக: உஷையும் இரவும் எங்களுக்கு விசாலஞ் செய்க: சலங்களின் மகனே! எங்களது குடும்பத்துக்காகும் கஷ்டத்தினின்று—எங்களைக் காருங்கள்: தேவ துவஷ்டாவே நாங்கள் பூரணமாக எங்களுக்குத் துணை செய். [சு. ௩. க—௩.]

களஎ. துதி [அதர்வன்—பல தேவர்கள்]

க துவஷ்டா தேவர்களுக்கு என் மொழியைக் காப்புச் செய்க: பர்ஜனியனும் பிரமணஸ்பதியும் காத்திடுக; சுதர்கள் சகோதரர்களோடு அதிதி துர்லபமாயும் துணை புரிபவளாயும் திடமுமான அவள்—என் மொழியை—

களரு க்ருத்து—சோமனை அனைவரும் விரும்புகிறார்கள்.
களசு கருத்து—எல்லா தேவர்களையும் உனக்குச் சாதனஞ் செய்துகொள்.

பாலனஞ்செய்க. ௨ அம்சனும் வருணனும், மித்திரனும் அரியமானும் அதிதியும் மருத்துக்களும் எங்களைக் காப்பார்களாக: துன்பஞ் செய்பவனது துவேஷம் சென்று விடுக: அருகி லுள்ள அரிகளை அகற்றுங்கள். ௩ அசுவினிகளே! அறிவுக்கு எங்களை ஆதரியுங்கள்: எங்களுக்கு விசாலமாக்குங்கள்; ஓயாமல் விசாலஞ் செல்பவனே ஜோதியே ஜனகனே எல்லாத் துன்பத்தையும் நீக்குங்கள். [சு. ச. க—௩.]

களஅ வலிமை [அதர்வன்—இந்திராக்கினி]

க அக்கினியே! நெய்யாலாஹுதமான நீ இவனைத் தலைமை வகித்து—உயரச் செலுத்து; அவனை வன்மையுடன் சேர். அவனைப் பிரஜை மிகுதியுடனுக்கு. ௨ இந்திரனே இவனை முன்னேற்று; அவன் தனது சனங்களை அடக்குபவனாகட்டும்; அவனைச் செல்வச் செழுமையுடன் சேர். தீர்க்க சீவனுக்கு மூப்பு—வரை வாழ அவனுக்கு வழி காட்டு. ௩ நான் எவனது வீட்டில் யக்ஞஞ் செய்கிறேனோ அவனை நீ விருத்தியாக்கு; அவனை இந்த ஸோமனும் பிருகஸ்பதியும் ஆசிர்வதிப்பார்களாக. [சு. ரு. க—௩.]

களக கீழாக்கு [அதர்வன்—பிரமணஸ்பதி சோமன்]

க பிரமணஸ்பதியே! எங்களுக்குத் துன்பஞ் செய்யும் அதேவனை ஒவ்வொருவனையும் சோமன் பொழியும் யஜமானனை எனக்குக் கீழாக்கு. ௨ சோமனே! நற்புகழுள்ள எங்களை எதிர்க்கும் எந்த நற்புகழுள்ளவனையும் உனது வச்சிராயுதத்தால் அவனது முகத்திலடி;

களஎ கருத்து—துதி என்னும் செயலால் தேவர் என்னும் சாதனத்துடன் சத்துரு சிதை.

களஅ. கருத்து—துதி அனைவர்க்குஞ் செய்க.

அவன் அழிந்து ஒழிக. ௩ சோமனே ; எங்களை எதிர்க்கும் உற்றான் மற்றானது பலத்தை இப்போதே பெரிய ஜோதியைப் போல பற்றிவிடு. [௬. ௬. ௧—௩.]

௧அ0 நீ, வா. [அதர்வன்—சோமன், விசுவேதேவர்கள்.]

௧ சோமனே ! எந்த வழியில் எதிர்ப்பற்று அதிதியும், நண்பர்களும் வருகிறார்களோ துணையுடன் அவ்வழியால் நீ வா. ௨ ஜயிக்கும் சோமனே ! எதனால் நீ அசுரர்களை எங்களுக்கடிமையாக்குவாயோ அதனால் எங்களுக்கு ஆசி கூறு. ௩ தேவர்களே அசுரர்களின் வலிமைகளை எதனால் நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்களோ, அதனால் எங்களுக்குச் சுகத்தை யளியுங்கள். [௬. எ. ௧—௩.]

௧அ௧ என்வன விரும்பு. [ஜமதக்கினி—காமாத்மன்]

௧ கொடி மரத்தை முற்றும் தழுவுவது போல், என்னை நீங்காதவளாயும் என்னை விரும்புபவளாயும் நீ[1] என்னை ஏற்பாயாக. ௨ பறக்குங்கருடன் தனது பக்கங்களை புவியில் யடிப்பதுபோல் நீ என்னை நீங்காமல், என்னை விரும்புபவளாக உன் மனத்தை நான் அடிக்கிறேன். ௩ சூரியன் இங்கு ஜோதி புவியை துரிதஞ் சூழ்வது போல, நீ என்னை நீங்காமல் என்னை விரும்புபவளாக உன் மனத்தை நான் சூழ்கிறேன். [௬. அ. ௧—௩.]

௧அ௨ என்வன நாடு [ஜமதக்கினி—காமாத்மன்]

௧ எனது தேகத்தை விரும்பு—பாதங்களை—விரும்பு ; கண்களை விரும்பு, எனது ஊருக்களை விரும்பு ; உனது

1. மணப்பெண்ணே.

௧எ௯ கருத்து—துன்பஞ்செய்பவனை காலால் மிதி.
௧அ0 கருத்து—அசுரர்களை உனக்கு அடிமைகளாக்கு.
௧அ௧ கருத்து—நான் உன் மனத்தைச் சூழ்கிறேன்.

கேசமும் கண்களும் என்னை நாடி காமத்தால் காய்க. உ எனது சங்கற்பத்துக்குச் சாய எனது விருப்பம் போலாக எனது புஜத்தில் உன்னை சாயச் செய்கிறேன், எனது இருதயத்தில் சாயச் செய்கிறேன். ௩ நெய்யின் தாய்மார்களான பசுக்கள், நாபி என்னும் லாலனையுடன் இணங்கும் இருதயமுள்ளவளை எனக்கு இணக்கமுள்ளவளாகச் செய்க. [சூ. கூ. க—௩.]

கஅ௩ சுவாஹா! [சந்ததி—பல தேவர்கள்]

க புவிக்கு செவிக்கு வனஸ்பதிகளுக்கு அவற்றின் அதிபதியான அக்கினிக்கு சுவாஹா! உ பிராணனுக்கு வானத்துக்கு பறவைகளுக்கு—அவற்றின் அதிபதியான வாயுவுக்கு சுவாஹா! ௩ ஜோதிக்கு, கண்ணுக்கு, நட்சத்திரங்களுக்கு — அவற்றின் — அதிபதியான சூரியனுக்கு சுவாஹா! [சூ. க0. க—௩.]

கஅ௪ ஆண் மகன் [சந்ததி—பல தேவர்கள்]

க அசுவத்தம் சமி-மரத்தில்—ஏறியுள்ளான்; அங்கு ஆண் மகன் தோன்றுவான்; அங்கு மகனது—தோற்றம்—காணும்; அதை ஸ்திரீகளுக்கு எடுத்துச் செல்லுவோம். உ புருஷனிலேயே இரேதசு தோன்றும்; அது ஸ்திரீகளில் பொழியப்படும்; இதுதான் மகனைக் காண்பதாகும்; இப்படி பிரஜாபதி சொல்லியுள்ளான். ௩ பிரஜாபதி அநுமதி ஸினீவாலி—அதை—உருவமாக்குவார்கள்; அவன் வேறு எங்கேயாவது பெண் சனனத்தை செய்வானாக; ஆனால் இங்கு அவன் ஆணைப்புலனுக்கு வானாக. [சூ. கக. க—௩.]

கஅ௨ கருத்து—ஒத்தால் வாழலாம்.
கஅ௩ கருத்து—அதிபதிக்கு அநுகூலமாகுங்கள்.
கஅ௪ கருத்து—மக்களுக்கு வடிவமளிப்பது ஸ்திரீகளே.

கஅரு. நஞ்சு [கருத்மான் — தட்சகன்

க சூரியன் ஜோதியைப்போல, அம்சத்தைத் தவிர அந்நிய ஜந்துக்களை இரவுபோல, நான் ஸர்ப்ப சந்ததியை சூழ்ந்துள்ளேன், நான் அதனால் உனது நஞ்சை நீக்குகிறேன். உ தேவர்களால், ரிஷிகளால், பூர்வ பிராமணர்களால்—புலனாகும் அறிவால்—வாயுள்ள — உன்னில் — நிகழும் இனி நிகழப்போகும் உனது நஞ்சை நான் நீக்குகிறேன். ங நான் நதிகளைத் தேனுடன் சேர்க்கிறேன்; மலைகளும் குன்றுகளும் தேன்களாகும்; பிருஷ்ணீயும் சீபாலும் தேன்களாகும்; உனது வாய்க்கு அமைதியாக உனது இருதயத்துக்கும் அமைதியாகுக. [சு. கஉ. க-ங.]

கஅசு நமஸ்காரம் [ஸ்வஸ்தியயனகாமோ அதர்வன்—மிருத்யு]

க தேவர்களது ஆயுதங்களுக்கு நமஸ்காரம்; இராஜர்களது ஆயுதங்களுக்கு நமஸ்காரம்; வைசியர்களது ஆயுதங்களுக்கும் நமஸ்காரம்; மிருத்யுவே! உனது —ஆயுதங்களுக்கும் நமஸ்காரமாகுக. உ உனது அநுகூல வாக்கியத்துக்கு நமஸ்காரம்; உனது பிரதிகூல வாக்கியத்துக்கு நமஸ்காரம்; மிருத்தியுவே! உன் நல் மனத்துக்கு நமஸ்காரம்; உன் அல் மனத்துக்கும் நமஸ்காரம். ங உனது யாது தானர்களுக்கு நமஸ்காரம்; உனது சிகிச்சைகளுக்கு நமஸ்காரம்; மிருத்யுவே, உனது மூலங்களுக்கு நமஸ்காரம்; இந்த வந்தனை பிராமணர்களுக்காகும். [சு. கங. க—ங.]

கஅஎ. பலாஸம் [பப்பருபிங்களன் — பலாஸன்]

க அஸ்தி பிளப்பதாயும் சந்திபிரிப்பதாயும், நிலை நிற்கும்.

கஅரு. கருத்து—நான் அறிவால் நஞ்சை நீக்குகிறேன்.

கஅசு. கருத்து—நமஸ்காரம் எனப்படும் இயல்போடு இசையும் செயலால் இகத்தைப் பற்றுங்கள்.

இருதய நோய் எல்லாஅங்கங்களிலும்சந்திகளில்சாய்வது மான பலாசத்தை நீ[1] நாசம் செய். ௨ முஷ்கரம் போல்[2] பலாசமுள்ளவனது பலாசத்தை நான் நீக்குகிறேன்; வெள்ளரியின் வேர் போல் அதன் பந்தத்தை நான் வெட்டுகிறேன். ௩ பலாசமே[3] இங்கிருந்து சிறிய குதிரை போல் சென்று விடு; பிறகு வருஷப்புல்லைபோல வீரர் களுக்கு இம்ஸையாகாமல் சென்றுவிடு. [சு. கச. க-௩]

கஅஅ உத்தமன் [உத்தாலகன்—வனஸ்பதி]

க நீ ஒஷதிகளில் உத்தமன்; மரங்கள் உன் குடிக ளாகும்: எங்களை எதிர்ப்பவன் எங்கள் குடிகளாகுக. ௨ இது மரங்களில் மேன்மையாவதுபோல் என்னை எதிர்க்கும் உற்றான் மற்றானில் நான் உத்தமனாகவேண் டும். ௩ சோமன், ஒஷதிகளில் உத்தமனாவதுபோல், மரங் களின்—நடுவே—தலாசம்[4] போல நான் உத்தமனாக வேண்டும். [சு. கரு. க—௩.]

கஅகூ புரியாத மூலிகை [சௌனகன் -மந்திரோக்த உத சந்திரன்]

க ஆபயுவே! அனபயுவே![5] உனது இரஸம் உக்கிரம் அபாயுவே! நாங்கள் உனது கரம்பத்தைப் புசிக்கிறோம். ௨ விஹல்ஹம் என்பது உங்கள் தந்தையின் நாமம்; மாதவன்தீ என்பது உங்கள் அன்னையின் நாமம்; உன்[6]

---

1 இந்த ஔஷதம் இதில் சொல்லப்படவில்லை. 2 துண்ட மான பொருள்போல். 3 ஒருவித குன்ம நோய் காயமரிக்கும் நோய். 4 ஒரு ஔஷதியின் பெயர். 5 இங்கு வரும் ஆரோப மொழிகளெல்லாம் ஔஷதங்களின் பெயர். 6 உனது சுபாவ குணத்தை நான் காண்பதில்லையாதலால் வேறு ஔஷதம்போல் தோன்றுகிறாய்.

கஅஎ கருத்து—நோய் அகற்று

கஅஅ கருத்து—நான் உத்தமனாகவேண்டும்.

ேனயே நீ அழித்துக்கொள்பவனுயில்லை, நீ இனி—வேறு ஒருவன். ௩ தௌவிலிகமே! நீ அமைதியாகவும், இந்த அமளி அமைதியாகி விட்டது; பழுப்பு பழுப்புச் செவியுள்ளதே திராலமே—நீங்கள் சென்று விடுங்கள். ௪ நீ முதல் அலாஸாலை; பிறகு நீ ஷிலாஞ்சாலை; அப்பால், நீ நீலாகலஸாலை. [௬ க௬ க—௪.]

ககூ0 ஸ்திரீயே [அதர்வன்—கர்ப்பதிருஹணம்]

க இப்பெரும் புவியானது பொருள்களின் கருப்பத்தை தரிப்பதுபோல் சந்தானத்தை சனனஞ் செய்ய உனது கருதரிக்கப்படுக. உ இப்பெரும் புவியானது இந்த வனஸ்பதிகளை தரிப்பதுபோல் சந்தானத்தைச் சனனஞ் செய்ய உனது கரு தரிக்கப்படுக. ௩ இப்பெரும் புவியானது மலைகளை தரிப்பதுபோல் சந்தானத்தைச் சனனஞ் செய்ய உனது கருதரிக்கப்படுக. ௪ இப்பெரும் புவி பற்பல சீவப் பொருள்களைத் தரிப்பதுபோல சந்தானத்தை சனனஞ் செய்ய உனது கரு தரிக்கப்படுக. [௬. கஎ. க—௪]

ககூக பொருமை [அதர்வன்—ஈர்ஷ்யா விநாசனம்]

க பொருமையின் முதற் புயலை—அப்பால் அநுசரிப்பதை, அனலை இருதய கனலை நாங்கள் உனக்கு அணைக்கிறோம். உ மரித்தவனைவிட அதிமிருத மனமுள்ளதாய், மேதினி மிருத மனமுடனிருப்பதுபோல் கரித்தவனது மனம்போல், பொருமை யுள்ளவனது மனம் மிருதமாகுக. ௩ உனது இருதயத்தில் காணும் துடி

க௮௯ கருத்து—மூலிகை சாஸ்திரத்தின் மூலாதாரம்.
ககூ0 கருத்து—பெண்களுக்குத் தாரண சக்தி வேண்டுப.

மனத்தினின்று, சரும தரிப்புனின்று சூட்டாவியைப் போல் நான் உனது பொருமையை பிரிக்கிறேன். [சூ. கஅ. க—௩]

கக௨ தூய்மை [சந்தாதி—பலதேவர்கள்.]

க தேவசனங்கள் என்னைத் தூய்மை செய்க. மானிடர்கள் அறிவால் என்னைத் தூய்மை செய்க, விசுவப்பொருள்கள் என்னைத் தூய்மை செய்க; தூய்மை செய்பவன் என்னைத் தூய்மை செய்க. உ தூய்மை செய்பவன் துரிதம் திடத்துக்கு சீவனுக்கு அப்பால் இம்சையாகாமலிருக்க என்னைத் தூய்மை செய்க. ௩ தேவசவிதாவே தூண்டுதலாலும் தூய்மை செய்வதாலும் நாங்கள் காண்பதற்கு எங்களை நீ தூய்மை செய். [சூ. கக. க—௩]

கக௩ ஜ்வரம் [பிருகுவங்கிரஸன்—யக்ஷ்மநாசன்]

க அவனது ஆத்திரம் எரியும் அனலினின்று போல் செல்லும், அவன் அலறுவதுபோல் என்னிடமிருந்து சென்றுவிடுவான்; அவிரதன் என்னைவிட வேறு அந்நியனைத் தேடட்டும்; சூடு என்னும் ஆயுதமுள்ள சுரத்துக்கு நமஸ்காரம். உ ருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம். ஜ்வரத்துக்கு நமஸ்காரமாகட்டும். பிரகாசமாயுள்ள வருண இராஜனுக்கு நமஸ்காரம்: ஜோதிக்கு நமஸ்காரம், புவிக்கு நமஸ்காரம்; ஓஷதிகளுக்கு நமஸ்காரம். ௩ நீ இங்கு அதிகமா யெரித்து எல்லா ரூபங்களையும் மஞ்சளாக்குகின்றாய்; நான் பழுப்பு சிகப்பு-சுரத்துக்கு, வனசுரத்துக்கு நமஸ்காரமளிக்கிறேன். [சூ உ௦. க—௩]

கககக கருத்து—பொருமை மிருத சுபாவம்

கக௨ கருத்து—தேவர்களால் நீ தூய வாழ்க்கை நடத்து.

கக௩ கருத்து—அவிரதனுயுள்ளவனுக்கு சுரம் வரும்.

கக௪ புவி [சந்தாதி—சந்திரிமன்]

க இங்குள்ள மூன்று புவிகளில், பூமியே பெரியவன் நான் இவற்றின் சருமத்தினின்று சிகிச்சையைப் பற்றி யுள்ளேன். உ நீ சிகிச்சைகளில் சிரேஷ்டன்; செடி கொடிகளில் சிறந்தவன்; இரவுக்காப்புக்களில் சோமன் பகனைப்போல தேவர்களில் வருணனைப்போலுள்ளவன் ங செல்வர்களே, இம்சை செய்யாமல் அளிக்க விரும்பு பவர்களாகி நீங்கள் அளிக்க விரும்புங்கள்; நீங்கள் ரோ மங்களைத் தரிக்கச்செய்து ரோமங்களை விருத்திசெய் பவர்கள். [சு. உக. க—ங]

ககரு மருத்துக்கள் [சந்தாதி—ஆதித்ய இரசமய மருத்துக்கள்]

க கீழ்வழி கிருஷ்ணமாகும், மஞ்ச சுபர்ணங்கள் ச உடையணிந்து ஜோதிக்குப் பறக்கும்; அவை ருதத்தில் ஸ்தானத்தினின்று இங்கு வந்துள்ளன; அவை நெய் ஞல் நிலத்தைப் பிரளயம் செய்துள்ளன. உ நீங்க சலனமாகுங்கால் ஔஷதிகளை மங்கள மளிப்பவையாயு சலங்களை பால் மிகுபவையாயுஞ் செய்கிறீர்கள், பொ வர்சஸுள்ள மருத்துக்களே, வீரமுள்ள மருத்துக்கள் நீங்கள் தேன்பொழியும்-நிலயத்தில்-உறுதியையும் சுமன தையும் பொழியுங்கள். ங மருத்துக்கள் சலஞ் செல் பவர்கள், எல்லாப் பள்ளங்களையும் நிரப்பும் மழை நீங்கள் பொழியுங்கள் : ஏரரை-மேகத்தை - மனைவியை புருஷன்போல், தாக்கும் மாதைப்போல் தாக்கி கிலஹ மின்னல் தானே ஊக்கமாகிறுள். [சு. உஉ. க—ங]

கக௪ கருத்து—புவியிலே சிகிச்சைக்காகும் எல்லா ஔஷதங்க முண்டு.

ககரு கருத்து—மருத்துக்களின் மகிமையினல் சலங்களில் பா பொங்கும்.